

PETRONIO

SATYRICON















H
1.
Ex libris J. Fr. Chereau
sculptoris. via jacobina
plata. In Matturini aedes



PLUT.



62/5





100 Ep.

n 4

PETRONII

ARBITRI

SATYRICON;

Multis virorum illustrium Notis & Observationibus illustratum.

EDITIO PRÆFATA.

13201

OMNIVM FERÈ, QUÆ
hactenus prodierunt, terribissima.



100

Chocant

111

LVGDVNI,

Sumptibus PAULI FRELLON.

CLD. MDCVIII.



VIRO ILLVSTRI
IOSEPHO SCALI-

GERO IVL. CÆSARIS

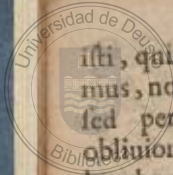
FIL. IOAN. A

VVovvveren

S. D.



AMA sublimis, erudi-
tione nobilis, nobilitate
illustris Iosephe Scali-
ger, Aristippum saltare
coactum in purpurâ di-
xisse scribit Laërtius: *ἔδ' οὐ βαρυλόγου*
στὴν ἑστ' ἔτι τοῖσιν ἔδ' ἀφ' ἑσθ' ἠντι. Putabat
nimirum probum & virtuti addictum
nullis lenociniis delectari, aut cor-
rumpi posse. Quam vellem hanc vo-
cem pressius aduertissent tristicios



isti, qui hunc scriptorem, quem da-
 mus, non tantum infamem fecerant,
 sed perpetuis tenebris æternæque
 oblivioni damnarant, præpostero me-
 hercules pietatis obtentu. Atqui utinam
 ille ignis intepuisset! nunc gravius est
 incendium per omnes regiones spar-
 sum diffusumque, ut nec mare huic
 extinguendo: sunt enim severioris
 nota homines, quibus satis non est,
 ne quidem ad cognitionem hunc scri-
 ptorem admittere; sed renatum ex
 parte, nonnulli monstrum clamare,
 more maiorum comburendum, aut
 diis sacrandum. alij porro proseribere,
 vincum in ergastulum & carnifici-
 nam dare, imo quem euirarant, pro-
 fus occidere, adeo ut plura parata sup-
 plicia, quam membra peristi, miser pe-
 riisti, vel indicio tuo, vel illorum præ-
 iudicio. Iacet præterea atque occisa
 libertas. Quis enim quæso tantis cer-
 vicibus qui contra tendat? Quis tantis
 humeris Atlas, qui tot malorum mon-

tes

tes sustineat, ut saltem tralatitia hu-
 manitate languentem erigat? Quan-
 quam præclari viri, postquam conuer-
 tissent mentem ad Arbitrum omnis
 elegantia, nullum recusarunt pericu-
 lum, quod salutis spem ostenderet.
 itaque in carcerem & ergastulum da-
 tum vindice dextrâ veræ libertati as-
 seruerunt, confossum togatorum spi-
 culis, velut ex inferis reduxerunt.
 equidem, denudè audere facinus di-
 gnum Censorum notâ, imò tunicâ
 molestâ merito est: nunquam enim
 inauditum & indefensum Petronium
 dirissimâ tristiorum conspiratione
 damnari patiar. Itaque ut decretoriis
 armis pugnem, quid in eo accusent
 dicant quæso clarius. Opus novæ
 simplicitatis, seu, ut illi malunt, nequi-
 tias & accuratam spurcitiem? Velim
 sanè tam candidè ad mentem admit-
 tant, quàm simpliciter ab eo scriptum
 sit, magisque accusent libidinem
 principis, cuius flagitia sub nomini-

Universit de Deu
Bibli
bus exoletorum fœminatũque per-
scripsit. Demodocus apud Phœacas
Marris & Veneris collusiones canta-
bat, non quòd vitis adularetur, sed vt
cauterium adhiberet libidini, similia
eorum moribus ingerebat. credo vel
solo recogitatu improbos mores eru-
buisse. Atqui quid causæ cur Iuena-
lem, diligentissimum luxuriæ inter-
pretem, non accusent, qui eadem &
sæpe grauius profecutus? Quid dicam?
hunc non solum legi, sed in sinu gesta-
ri, ne irascuntur quidem. Aristopha-
nem, Anacreontem, Catullum, Mar-
tialem, totamque illam cohortem pu-
blicè prostitui, tum pueris in ipsis Mi-
neruæ sacrariis præcantari patiuntur.
Quæ ergo dementia est huic salutem
negare, cum iis vitam concedamus?
Sanè nescio quis fatalis morbus vete-
res tenuerit, vt pudicitia sacra multo-
ties profanare ipsis suauē: taceo quàm
frequentes scopuli in Poetarum scri-
ptis, quos casta mentes faciliè decli-
nant,

nant, improba minimè; taceo quàm
obuia cantiones, haud dissimiles
illis, quas Vlysses nisi alligatus præ-
teruchi noluit, ad quas iam olim
proborum aures occalluerunt; im-
probi verò non faciliè sonum istum
excuriunt, imò profecutus & diu-
tius hæret; haud aliter affecti, quàm
ij qui symphoniam audierunt, in
quorum animis durat illa modula-
tio, atque ex interuallo recurrit. So-
lonem petulantes versus scripsisse,
Platonem amatorie lusisse, D. Ha-
drianum versu lasciuum fuisse re-
fert Madaurensis Philosophus, qui,
cum eiusdem criminis insimulatus,
aiebat se in vita philosophum, in
epigrammatis amatorem. At ar-
guunt & vrgent iudiciorum spicu-
lis reum Petronium, eius nequitiam
palam prostare nudam. facinus me-
hereles dignum proscriptione. Sed
hoc crimen excuso, vt ille olim Pla-
tonis versus petulantiores, scilicet

Universitad de Deusto
Biblioteca

tanto pudicitius composuisse, quanto
apertius; namque id genus omnia
occultare peccantis, promulgare lu-
dentis est. Quanquam quid attinet ve-
ritatem per interpretem querere? Si
verum amamus, multa in his scriptis
quæ menti impudicæ proluuium ad
omne genus nefandæ libidinis. Sed
vt apes ex omnium arborum faco-
rumque floribus liquamen confin-
gunt dulcissimum, araneæ venenum:
ita probis, in quorum animis ne
minimum quidem sui vestigium re-
linquit hæc scriptio, mel; impro-
bis, quibus inhæret, venenum. Quid
utilitatis ex huiusmodi scriptoribus
capiendum, viri sancti iam olim
monuerunt. Viderit si fortè qui hic
omnino nudas ineptias putabat, quas
proprias Poëtarum affirmat Philo-
sophia, qui solas aurium delicias
profitentur, & dulces nequere fabu-
las anne frustra sit. Sanè in scurrili-
bus his iocis præcepta sapientiæ, non
solum

solum in vita vtilia, sed necessaria.
Iam verò quis tam superciliosus, quem
tot amabiles lusus, ioci, & vrbalitas
tota non flectat? Magna pars, ait Pli-
nius, studiorum amicitias queri-
mus. Suadeo deduce oculos atque huc
diuerte, peream nisi omnia tam ve-
nuste docta, vt non tantum ingenium
alant, sed infinitam voluptatem & iu-
cundissimum adferant oblectamen-
tum. Denique quem non capiet ora-
tio ista pudica, non maculosa, non
turgida, sed naturali pulchritudine
exurgens, ornata hoc ipso, quod
ornamenta neglexerit, quam tam fa-
cilem, tam probè temperatam in to-
to Latio frustra quæras, is mihi om-
nino mortuus, aut elephanti corio
circumtectus videtur. Dicam, ne eius
manes obmussitent. Quam alti subli-
misque spiritus poëta, specimen reli-
quit, cupiens probare posteritati, se
nouisse viam qua iretur ad carmen,
imò se in Heliconem venisse ingenti

flumine literarum inundatum. Sed ut
in gemmis & lapidibus sæpe navi, nec
proinde omninò viles: ita in hoc scri-
ptore labe haud paucæ, quæ tamen
totum minimè deturpant. Bene olim
Naso, qui aiebat decentiorem esse fa-
ciem, in qua aliquis navius. Cæterùm
dic mihi, quis tam improbæ mentis,
qui spurcitiem istam non palam dam-
net? ego sanè hoc aio, hoc restor, id
potius animi cum aliis fuisse, elegan-
tiæ & omnis lepòris, non Neronis ne-
quitiæ Arbitrum edere, tantùm ut om-
nes religiosè caueant, ne quod deli-
quium morum integritas ex frequenti
huius tractatione patiatur seridò hor-
tor. Sed profectò nimis multa oratio
est. Neoptolemus Ennianus malebat
paucis philosophari. Quidquid ergo
est, tibi Vir Ill. Iosephe Scaliger, cuius
incomparabilem eruditionem, inge-
nium supra mortales priùs defessi sunt
homines laudando (vsurpabo illud
Salustij ad Cæsarem) quàm ipse gloriã
digna

digna faciundo, Petronium Arbitrum
à me recognitum, & animaduersioni-
bus illustratum dicere libuit. Pom-
peius, cui ex virtute cognomentum
Magni accesserat, cum theatrum, ar-
cem turpitudinum, extruxisset, ve-
ritus memoriæ suæ censoriam ani-
maduersionem, Veneris ædem su-
perposuit: ita ego illustris nominis
tui titulo damnatum hoc opus præ-
texui; atque haud fallit augurium.
vivat, vivat diutiùs per æternum hoc
nomen. Tu verò Vir Ill. patere exi-
les quasdam stricturas tui splendo-
ris Petron. illuminare: nam & sol
radios suos in loca deformia defert,
nec inquinatur. Te quidem in ex-
celso fastigio generis & eruditionis
positum, religiosè adiri debere scio.
Verùm & diis lacte fit, nec putem vlli
vicio fuisse eos colere, quoquo modo
posset. Itaq; ne toties ad hoc templum
gratis accedam, laborem tenuem & e-
xiguam offero, veri legitimique mu-

Unversidad de
Biblioteca

neris obsidem, quod mea quidem te-
meritati haud recuso accedere; tamen
si non profus fastidias votoriam hęc
tabellam nominis tui templo dica-
m, in cœlum abire videor. Vale
Vir illust. Lugduni Batauorum 610.
10. xcv.

DE



DE PETRONIO, ET EIVS SCRIPTIS.

AUT valde me coniectura fal-
lit, aut hic ipse est Petronius,
de quo Tacitus lib. xvi. An-
nal. sic scribit:

» C. SVETONIO, L. TELESSING
» Coss. intra paucos dies eodem agmi-
» ne Annæus Mella, Cerialis Anicius,
» Rufus Crispinus, C. Petron. cecidère.
» Et cum de ceteris dixisset, de Petronio
» subiicit: Illi dies per somnum, nox offi-
» cii & oblectamentis vitæ transigeba-
» tur, utque alios industria, ita hęc igna-
» uia ad famam protulerat: habebatur
» que non ganeo & profligator, ut ple-
» rique sua haurientium, sed erudito lu-
» xu. Ac dicta, factaque eius quanto so-
lutio

luciora, & quandam sui negligentiam
preferentia, tantò gratiùs in speciem
simplicitatis accipiebantur. Proconsul
tamen Bithyniæ, & mox Consul, vigē-
tem se ac parem negotiis ostēdit: dein
reuolutus ad vitia, seu vitiorum imita-
tionem, inter paucos familiarium Ne-
roni assumptus est elegantiæ ARBITER,
dum nihil amœnū & molle affluentia
putat, nisi quod ei Petronius approba-
uisset. Vnde inuidia Tigillini, quasi ad-
uersus æmulum & scientia voluptatū
potiorem. Ergo crudelitatē Principis,
cui ceteræ libidines cedebant, adgredi-
tur, amicitiam Sceuii Petronio obie-
ctans, corrupto ad indicium seruo, adē-
ptæque defensione, & maiore parte fa-
miliæ in vincula raptæ. Fortè illis die-
bus Campaniâ petiuerat Cæsar, & Cu-
mas vsq; progressus, Petronius illic at-
tinebatur. Nec tulit vltra timoris aut
spei moras: neque tamen præceps vitæ
expulit, sed incisas venas, vt libitū obli-
gatas, à perire rursus, & alloqui amicos

non

non per seria, aut quibus constantiæ
gloriam peteret. Audiebátque referen-
tes, nihil de immortalitate animæ &
sapientium placitis, sed leuia carmina
& faciles versus. Seruorum alios lar-
gitione, quosdam verberibus affecit.
Iniit & vias, somno indulfit, vt quan-
quam coacta mors, fortuitæ similis
esset. Ne codicillis quidem (quod ple-
rique pereuntium) Neronem, aut Ti-
gillinum, aut quem alium potentium
adulatus est: sed flagitia Principis
sub nominibus exoletorum fœmina-
rumque & nouitate cuiusque stupri
perscripsit, atque obsignata misit
Neroni, fregitque annulum, ne mox
vsui esset ad faciendæ pericula. Am-
bigenti Neroni quónam modo no-
ctium suarum ingenia notescerent,
offertur Silia matrimonio Senato-
ris hand ignota, & ipsi ad omnem
libidinem adscita, ac Petronio per-
quam familiaris. Agitur in exi-
liam, tanquam non siluisset quæ vi-
derat,

des, pertuleratque proprio odio. Ha-
ctenus Cornelius.

Atqui C. Plinij codices quidam, vt
& Plut. in lib. de diser. amic. & adulat.
Etrum vocant. Sic in lib. xxxvij. Nat.
hist. scriptum est: T. Petronius Consu-
laris moriturus, inuidia Neronis prin-
cipis, vt mēsam eius exheredaret, trul-
lam murhinam c c c. n. s. emptam
fregit.

Petronius alius, cuius Tacitus idem
meminit libris xiiij. & xv. est Petronius
Turpillianus. Sic enim apud ipsum leg-
endum est lib. xv. Ann. ex Plutarcho.
Eum verò non sub Nerone, sed sub
Galba periisse certum est ex lib. i. Hist.
Petroniorum familia Equestris fuit,
meminitque Plinius lib. vj. P. Petronij
equestris ordinis & præfecti Augusta-
lis sub Augusto ipso. Ex qua etiam fa-
milia fuisse verisimile est Petronios,
quorum Gennadius presbyter Massi-
liensis honorificè meminit in libro de
viris illustrib. Sed & Flauium, Sabinum,

num, Probum, Maximum, Primulum,
aliòsque, quorum non apud scriptores
modò, sed in ipsis lapidibus monumē-
ta restant: itémque illum qui iussu Ca-
racallæ ante templum Diui Pij occisus
à Spartiano traditur. Sed & Iurecon-
sultum Petronium, ad quem leguntur
Sollij Sidonij epistolæ plures.

Sanè Petronium Arbitrum Domi-
tiani tempora præcessisse, ex eo etiam
intelligetur, quòd eius Terentianus
Maurus meminerit: si modò Terentia-
nus is est, quem suo tempore Sienem
rexisse Martialis testatur. Is igitur,
quisquis tandem fuit, Petronij sic me-
minit, cum de dimetro Iambico clau-
do agit:

Horatium videmus

Verfus tenoris huius

Nysquam locasse iuges:

At Arbuer disertus

Libris suis frequentat.

Et paulò pòst de sexta tome Hende-
casyllabi:

Nunc



*Nunc diuisio, quam loquemur edet
Metrum, quo memorant Anacreonta
Dulces composuisse canilenas.
Hoc Petronius inuenitur vsus,
Et plures alij: sed iste versus
Quali compositum Tome sit, edem.
Inuerunt segetes meum laborem.*

Aurel. Macrobius Theodosius lib. 1.
Commentar. in Somnium Scipionis:
Fabulæ, quarum nomen indicat falsi
professionem, aut tantum conciliandæ
auribus voluptatis, aut adhortationis
quoque in bonâ frugem repertæ sunt.
Auditum mulcent, velut Comœdiæ,
quales Menander eiusve imitatores
agendas dederunt: vel argumenta fictis
casibus amatorum referta, in quibus
vel multum esse Arbitrum, vel Apu-
leium nonnunquam iussisse miramur.
Hoc totum fabularum genus, quod
solas aurium delicias profitetur, è sa-
crario suo in nutricum cunas sapientiæ
tractatus eliminat.

C. Sidonius Apollinaris Aruernor-
rum

rum Episcopus in carmine ad Magnū
Felicem:

*Non Licinius hic, Lucretiusque est,
Nō Turnus, Memor, Ennius, Catullus,
Stella, & Septimius, Petroniusque.*

Idem in Narbone:

*Et te Massiliensium per hortos
Sacri stipitis Arbiter colonum
Hellespontiaco parem Priapo.*

Vbi illi Massiliensium horti (vt hoc
obiter dicam) non tam mihi Arbitri
patriam significare videntur, quàm
mores, qui ex Plautino prouerbio, &
Athenæi historia notati sunt.

Fabius Planciades Fulgentius lib. 1.

Mytholog.

Licet mulierum verbalibus vndis &
causidici cedant, nec Grammatici nu-
tiant, Rhetor taceat, & clamorem
præco compescat, sola est Satyra quæ
modum imponit furentibus. Scilicet
Petroniana subit Albutia: hac enim
adludente & Plautinæ Saureæ domi-
natus obdormit, & Sulpicillæ Auso-
nia



niatæ loquacitas deperit, Sallustiana-
que Sempronie, quamvis præsens sit,
melos raucescit.

In veteri libro Desflorum, qui
fuit Ioan. Biturgium Ducis, non vsque
adèò vetusto, Petronij frustra hanc in-
scriptionem habent: *Petronij Arbiteri*
Afranij Satyrici, quod probare non
possum. Nã vt quæ de Afranio *Quin-*
tilianus scribit, inquinasse eum argu-
menta fœdis puerorum amoribus
mores suos fallum, de hoc quoque
Petronio dici posse videatur, longè ta-
men alium ab Afranio fuisse certum est.

Sunt & qui de Petronio dictum il-
lud scribant:

Lasciuus versu, mente pudicus erat.

Quod tamen D. Adrianum de Voco-
nio poeta amico suo scripsisse, testis
est Apuleius *Apologia*. Ceterum nihil
puto ad hunc Petronium pertinere,
quod Raphael Volaterr. libr. xvij.
Comm. sic scribit:

Petronius Arbiter Poeta, cuius ali-
qua

cibi, vel, vt Acron ait, lancis genere ex
variis rebus condito: à quo & per Sa-
tyram aliquid dici vel fieri veteres
vsurparunt: quod & Diomedes latiùs
persequitur lib. 11. Ceterum quod Fa-
bius ait de Satyricis Varronis, ad Me-
nippeas pertinet, de quibus est & hic
Ciceronis locus lib. 1. *Academ. quæst.*
sub persona ipsius Varronis. Et tamen
in illis veteribus nostris, quæ Menip-
pum imitati, non interpretati, quadam
hilaritate conspersimus, multa admix-
ta ex intima philosophia, multa Dia-
lecticè dicta: quæ quò faciliùs minùs
docti intelligerent, iucunditate qua-
dam ad legendum inuitati, &c. Ex his
etiam apparet, falli potuisse eos, qui
inter veterum Poetarum carmina pas-
sim retulerunt quæcumque ex Menip-
peis Varronis à veteribus adducta sùt,
frustraque alios tentare omnia omni-
nò ad poetices normam exigere.

PETRO



PETRONII
ARBITRI
SATYRICON.

* * * *

NVM alio genere furiarum de-
clamatores inquietantur, qui
clamant: Hæc vulnera pro li-
bertate publica excepi, hunc
oculum pro vobis impendi: da-
te mihi ducem, qui me ducat ad liberos meos.
nam succisi poplites membra non sustinent.
Hæc ipsa tolerabilia essent, si ad eloquentiam
ituris viam facerent: nunc & rerum tumore, &
sententiarum vanissimo strepitu, hoc tantum
proficiunt, ut cum in forum venerint, putent
se in alium terrarum orbem delatos. Et ideo
ego adolescentulos existimo in scholis stul-
tissimos fieri, quia nihil ex iis quæ in usu ha-
bemus, aut audiunt, aut vident; sed piratas cum

A

estent in litore stantes, & tyrannos edicta
 sententes, quibus imperent filiis, vt patrum
 suorum capita præcidant, sed responsa in pe-
 stilentia data, vt virgines tres aut plures im-
 molentur, sed mellitos verborum globulos, &
 omnia dicta factaque quasi papauere & sesa-
 mo sparsa. Qui inter hæc nutriuntur, nõ ma-
 gis sapere possunt, quam bene olere qui in cu-
 lina habitant. Pace vestra liceat dixisse, primi
 omnem eloquentiam perdidistis. Leuibus enim
 atque inanibus sonis ludibria quædam exel-
 tando effecistis, vt corpus orationis enerua-
 retur & caderet. Nondum iuvenes declama-
 tionibus continebantur, cum Sophocles aut
 Euripides inuenerunt verba quibus deberent
 loqui. Nondum umbraticus doctor ingenia
 deleuerat, cum Pindarus nouemque Lyrici
 Homericis versibus canere timuerunt. Et ne
 Poetas quidem ad testimonium citem, eest
 neque Platona, neque Demosthenem ad hoc
 genus exercitationis accessisse video. Gran-
 dis, & vt ita dicam pudica oratio non est ma-
 culosa, nec turgida, sed naturali pulchritudi-
 ne exurgit. Nuper ventosa isthæ & enormis
 loquacitas Athenas ex Asia commigrauit,
 animosque iuuenum ad magna surgentes ve-
 luti pestilenti quodam sidere asslauit, semel-
 que corrupta eloquentiæ regula stetit, & ob-
 mutuit. Quis postea ad summam Thucydi-
 dis, quis Hyperidis ad famam processit? ac
 nec carmen quidem sapi coloris enituit: sed
 omnia

omnia quasi eodem cibo patta non potuerit
 vsque ad senectutem canescere. Pictura quo-
 que non alium exitum fecit, postquam Egyp-
 tiorum audacia tam magna artis compen-
 5 diariam inuenit. Non est passus Agamemnon
 me diutius declamare in portico, quam ipse
 in schola sudauerat: sed, Adolescens, inquit,
 quoniam sermonem habes non publici saporis,
 & quod rarissimum est, amas bonam men-
 20 tem, non fraudabo te arte secreta. Nimirum
 in his exercitationibus doctores peccant, qui
 necesse habet cum infantibus furere. Nam
 nisi dixerint quæ adolescentuli probent, vt
 ait Cicero, soli in scholis relinquuntur; sicut
 35 ficti adulatores cum cænas diuitum captant,
 nihil prius meditantur, quam quod putant
 gratissimum auditoribus fore (nec enim ali-
 ter impetrabunt quod petunt, nisi quasdam
 insidias auribus fecerint.) sic eloquentiæ ma-
 20 gister, nisi, tanquam piscator, eam imposue-
 rit hamis escam, quam scierit appetituros
 esse pisculos, sine spe prædæ moratur in
 scopulo. Quid ergo est? parentes obiurga-
 45 tione digni sunt, qui nolunt liberos suos le-
 nera lege proficere. Primum enim sicut om-
 nia, spes quoque suas ambitione donant:
 deinde cum ad vota properant, cruda adhuc
 studia in forum propellunt, & eloquentiam,
 qua nihil esse maius consuevit, pueris in-
 30 duunt adhuc nascentibus. Quod si pateren-
 tur laborum gradus fieri, vt studiosi iuuenes

lectione seuera mitigaretur, vt sapientia precepit, animos componerent, vt verba atroci stylo effoderent, vt quod vellent imitari, dia audirent, sibi nihil esset magnificum quod pueris placeret: iam illa grandis oratio haberet maiestatis suae pondus. Nunc pueri in scholis ludunt, iuvenes ridentur in foro: & quod utroque turpius est, quod quisquis perpetrasset, in senectute cõsteri non vult. Sed ne me putes improbasse schediũ Lucilianae humilitatis, quod sentio & ipse carmine effingam:

*Artu seuera si quis amat effectus,
Mentemque magnis applicat, prius more
Frugalitatis lege polleat exacta:
Nec curet alto regiam truncem vultu,
Cliensque canna impotentium captet:
Nec perditis addictus, obruat vino
Mentis calorem, ne ve plausor in scena
Sedeat redemptus, histriõia addictus.
Sed siue armigeræ vident Triconidis arcei,
Seu Lacedæmonio tellus habitata colono,
Sirentumque domus, det primos versibus annos,
Mæoniũque bibat felici pectore fontem.
Mox et Socratico plenus grege, mittat habenas
Liber, et ingentis quatit Demosthenis arma.
Hinc Romana manus circumfluat, et modo Græci
Exonerata sono mutet suffusa saporem:
Interdum subducta foro det pagina cursum,
Et fortuna sonet celeri diffinãta meatu.
Dent epulas, et bella truci memorata canore:
Grandiaque indomiti Ciceronis verba minentur.*

*Hic animum succinge bonis. sic flumine largo
Plenus, Pterio defundet pectore verba.*

Dum hæc diligentius audio, non notaui mihi
Asclepi fugam: & dum in hoc dictorum actu
motus incedo, ingens scholasticorum turba
in porticum venit, vt apparebat, ab extemporali
declamatione nescio cuius, qui Agamemnonis
suasoriam exceperat. Dum ergo iuvenes
sententias tident, ordinemque totius dictionis
infamant, opportune subdaxi me, & cursum
Asclepi persequi coepi. Sed nec viam diligenter
tenebam, quia nec quo loco stabulum esset,
sciebam. Itaque quocumque ieram, eodem
reuertebar. donec in cursu fatigatos, & sudore
iam madens, accedo aniculam quandam,
quæ agreste olus vendebat: & Rogo, inquam,
mater, nunquid scis vbi ego habitem? Delectata
illa vrbani tate tam stulta: & Quidni sciam?
inquit, consurrexitque & coepit me præcedere.
Diuinam ego putabam. at subinde vt in locum
secretiorem venimus, eentonem anus vrbana
reiecit: &, Hic, inquit, debes habitare. Cum
ego negarem me cognoscere domum, video
quosdam, inter titulos, nudasque meretricis
furtim spatiantes. Tardè, immo iam serò intellexi
me in fornicem esse deductum. exortatus itaque
aniculae insidias, operui caput, & per medium
lupanar fugere coepi in aliam partem: cum ecce
in ipso aditu occurrit mihi æque lapsus ac moriens Asclepius, putares ab
eadem anicula esse deductum. Itaque vt ridens

eum consalutavi, quid in loco tam deformi
 faceret, quæsiui. Sudorem ille manibus deter-
 sit: & Si scires, inquit, quæ mihi acciderunt.
 Quid noui inquam ego, at ille deficiens, Cum
 irærem, inquit per totam ciuitatem, nec in-
 uentem quo loco stabulum reliquisset, ac-
 cessit ad me paterfamilias, & ducè se itineris
 humanissime promisi per amfractos deinde
 obscurissimos egressus, in hunc locum me per-
 duxit, prolatoque peculo cepit rogare stu-
 prum. Iam pro cælla meretrix assem exegerat.
 iam ille mihi iniecerat manum, & uisi valen-
 tior fuissem, dedissem pernas * adeo ubique
 omnes mihi videbantur satyrion bibisse * iu-
 ctis viribus molestum contemptissimus * quasi
 per caliginem uidi Gyrona in crepidine fe-
 mitæ stantem, & in eundem locum me con-
 ieci. Cum quærerem numquid nobis in pran-
 dium frater parasset, confodit puer super le-
 ctum, & manantes lacrymas pollice expressit.
 Perturbatus ergo habitu fratris, quid accidisset,
 quæsiui, at ille tardè quidem & inuicis, sed
 postquam precibus & iracundiam miscuit.
 Tuus, inquit, iste frater, seu comes, paulò antè
 inconductum accueurit, ceptique mihi vel-
 le pudorem extorquere. Cum ego proclama-
 rem, gladium strinxit, & Si Lucretia es, in-
 quit, Tarquinium inuenisti. Quibus ego au-
 ditis, intentaui in oculos Ascyleti manus: &
 Quid dicis, inquam, muhebris patietæ scort-
 tum, cuius ne spiritus putus est? Inhorrescere
 se

se sinxit Ascyletos: mox sublati fortius mani-
 bus, longè maiore nisu clamauit: Non taces,
 inquit, gladiator obscæne, quem de ruina
 arena dimisit? Non taces nocturne percussor,
 5 qui ne tum quidem, cum fortiter faceres, cum
 pura muliere pugnasti? cuius eadem ratione
 in uiridario frater sui, qua nunc in diuersorio
 puer est? Subduxisti te, inquam, à præcep-
 toris colloquio. Quid ego homo stultissime
 10 facere debui, cum fame morerer? an uideli-
 cet audiem sententias, id est, uitæ fra-
 ctam, & somniorum interpretamenta? Mul-
 to me turpior es tu Hercule, qui ut foris cæ-
 nares, poetam laudasti. Itaque ex turpissima
 15 lite in risum diffusus, pacatius ad reliqua seces-
 simus. * Rursus in memoriam reuocatus
 iniuriæ, Ascylete, inquam, intelligo nobis
 conuenire non posse: itaque communes sar-
 cinulas partiamur, ac paupertatem nostram
 20 priuatis quæstibus tempremus expellere. Et
 tu literas scis, & ego, ne quæstibus tuis ob-
 stem, aliquid aliud promittam. alioqui mille
 causæ nos quotidie collident, & per totam
 urbem rumoribus differunt. Non recouit
 25 Ascyletos, & Hodiè, inquit, quia tanquam
 scholastici ad cenam promissimus, non per-
 damus nossem, eras autem quia hoc libet, &
 habitationem mihi prospiciam, & aliquem
 fratrem. Tardum est, inquam, differre quod
 30 placet. * Hanc tam præcipitem diuisionem
 libido faciebat. Iam dudum enim cupiebam

moliri custodem molestum, vt veterem cum
 Gytonæ meo rationem diducere. * Post-
 quam iustitiam oculis totam urbem, in cellu-
 lam redij, osculisque tandem bona fide ex-
 clis, aligo arctissimis complexibus puerum,
 & que votis vsque ad inuidiam felicibus.
 Nec adhuc quidem omnia erant facta, cum
 Ascyltos furtim se foribus admouit, discussis-
 que fortissimè claustris, inuenit me cum fra-
 tre ludentem, risu itaque plausuque cellulam
 impleuit, opertum me amiculo euoluit, &
 Quid agebas, inquit, frater sanctissime? quid
 velli contubernium facis? nec se solum intra
 verba continuit, sed lorum de petra soluit, &
 me cepit non perfunctoriè verberare, adie-
 ctis etiam petulantibus dictis, Sic diuidere
 cum fratre nolito. * * *

Veniebamus in forum deficiente iam die, in
 quo notauius frequentiam rerù venalium,
 non quidem pretiosarum, sed tamen quarum
 fidem malè ambulantes obscuritas teporis
 facillimè regeret. Cum ergo & ipsi raptum
 latrocinio palliū detulissimus, vti occasione
 opportunissima cepimus, atque in quodam an-
 gulo laciniam extremam concutere, si quem
 forte emptorem splendida vestis posset addu-
 cere. Nec diu moratus rusticus quidam fami-
 liaris, oculis meis cum muliercula comite
 propius accessit, ac diligentius considerare
 pallium cepit, inuicem Ascyltos iniecit con-
 templationem super humeros rustici emptor-
 iæ.

ris, ac subito exanimatus conticuit, ac ne ipse
 quidem sine aliquo metu hominem cõspexi.
 nam videbatur ille mihi esse, qui tuniculam
 in solitudine inuenerat, planè is ipse erat. Sed
 cum Ascyltos timeret fidem oculorù, nequid
 temerè faceret, prius tãquam emptor propius
 accessit, detraxitque humeris laciniam, & di-
 ligentius tenuit. O lusum Fortunæ mirabilè!
 Nam adhuc nec futuræ quidem attulerat ru-
 sticus curiosas manus, sed tanquam mendici
 spoliū etiam fastidiosè venditabat Ascyltos
 postquam depositum esse inuiolatam vidit, &
 personam vendentis cõtemptram, seduxit me
 paululum à turba: & Scis, inquit, frater, redi-
 15 se ad nos thesaurum de quo querebas? Illa est
 tunica adhuc, vt apparet, intactis aureis
 plena. Quid igitur facimus? aut quo iure rem
 nostram vendicamus? Exhilaratus ego, non
 tantum quia prædam videbam, sed etiã quòd
 20 fortuna me à turpissima suspitione dimiserat,
 negari e circuitu agèdum, sed planè iure ciuili
 dimicèdum, vt si nollet alienam rem domino
 reddere, ad interdictum veniret.

Quid faciant leges, vbi sola pecunia regnat,
 Aut vbi paupertas vincere nulla potest?
 25 Ipsi qui Cynicæ traducunt tempora canna,
 Nonnumquàm nummis vendere verba solent.
 Ergo iudicium nihil est nisi publica merces,
 Atque quæ in causa qui sedet, scripta probat.
 30 Contrà Ascyltos leges timebat: & Quis, aie-
 bat, hoc loco nos nouit? aut quis habebit di-

cecidit fidem? Mihi planè placet emere, quâ-
 nis nostrum sit quod agoscimus, & paroc
 recuperare potius thesaurum, quàm in ambi-
 guam litem descendere. Sed præter vnum di-
 pondium, scilicet, lapidibusque, quibus destinaue-
 ramus mercari, nihil aliud manum erat, ne in-
 tium præda discederet. Itaque vel minoris pal-
 lium addicere placuit, vt præcij maioris com-
 pendij leuiorem faceret incturam. Cùm pri-
 mum ergo explicuimus mercè, mulier aperto
 capite quæ cum rustico steterat, inspectis dili-
 gentius signis, iniecit vttramque lacinia ma-
 num, magnaque vociferatione, latrones tene-
 re clamuit. Contrà nos perturbati, ne videremur
 nihil agere, & ipsi scissam & sordidâ tene-
 nere cepimus tunicam, atque eadem inuidia
 proclamare, nostrâ esse spolia quæ illi posside-
 rent. Sed nullo genere par erat causa nostra,
 & conciones quæ ad clamorem confluerant,
 nostram scilicet de more ridebant inuidiam,
 quod pro illa parte vindicabant pretiosissimâ
 vestem, pro hac panificiam ne centonibus qui-
 dem bonis dignam. Hinc Aescylos penè risum
 discussit, qui silentio factus; Videamus, inquit,
 suam cuique rem esse charissimam. reddant
 nobis tunicam nostram, & pallium suum reci-
 piant. Esti rustico mulierique placebat per-
 mutatio, aduocati tamen iam penè nocturni,
 qui volebant pallium lucrifacere, fragitabant
 vti apud se vtraque deponerentur, ac postero
 die iudex querelam inspiceret. Neque enim
 res tan-

res tantum, quæ videretur, in cõtrouersia esse,
 sed longo alius queri, in vtraque parte scili-
 cet latrocinijs suspicio haberetur. Iam seque-
 stri placebant, & nescio quis ex concionibus
 caluus tuberosissimæ frontis, qui solebar ali-
 quando & causas agere, inuaserat pallium,
 exhibitorumque castino die affirmabat. Ceterum
 apparebat nihil aliud queri, nisi vt se-
 mel deposita vestis inter prædones strangu-
 laretur, & nos metu criminis non veniremus
 ad constituam. Idem planè & nos voleba-
 mus. Itaque vtiusque partis votum casu ad-
 iuuit. Indignatus enim rusticus, quod nos
 centonem exhibendum postulatemus, misit
 in faciem Aescylici tunicam, & liberatos que-
 relâ iussit pallium deponere quod solum li-
 tum faciebat, * & recuperato vt putabamus
 thesauro, in diuersorium præcipites abimus,
 præclusisque foribus ridere acumen non mi-
 nus concionum, quàm calumniantium cepi-
 mus, quod nobis ingenti calliditate pecu-
 niam reddidissent.

*Nolo quod cupio statim tenere,
 Nec victoria mi placet parata.*

Sed vt primum beneficio Gytonis præparata
 nos impleuimus exena, ostiũ non satis audaci
 strepitu impulsus exlonuit. Cùm & ipsi ergo
 palliũ rogaremus, quis esset. Aperti, inquit,
 iam scies. Dum loquimur, sera sua sponte de-
 lapsa cecidit, reclusq; subito fores aduerserunt

instantem. Mulier autem erat operto capite,
 illa scilicet, quæ paulò antè cum rustico ste-
 terat: & Me derisisse, inquit, vos putabatis.
 ego sum ancilla Quartille, cuius vos sacram
 antè cryptam turbastis. ecce ipsa venit ad sta-
 tum, petisque ut vobiscum liceat loqui,
 nolite perturbari: nec accusat errorem ve-
 stram, nec punit, immò potiùs miratur quis
 deus iuvenes tam vrbanos in suam regionem
 detulerit. Tacentibus adhuc nobis, & ad
 neutram partem assentionem flectentibus,
 intrauit ipsa vna comitata virgine, sedensq;
 super thorum meum, diu fleuit, ac ne tunc
 quidem nos vllum adiecimus verbum, sed
 actioni expetimus lacrymas ad ostenta-
 tionem doloris paratas. Ut ergo tam ambi-
 tiosus detonuit imber, retexit superbum pal-
 lio caput, & manibus inter se vsque ad arti-
 culorum strepitum contritis, Quenam est,
 inquit, hæc audacia; aut vbi fabulas, & an-
 necessaria latrocinia didicistis, misereor me-
 dius fidius vestri: neque enim impunè quis-
 quam, quod non licuit, aspexit. vtrique no-
 stra regio tam presentibus plena est numini-
 bus, vt faciliùs possis Deum quàm hominem
 inuenire, ac ne me putetis vltionis causa huc
 venisse, ætate magis vestra commoueor,
 quàm iniuria mea. Imprudentes enim, vt
 adhuc puto, admistis inexpressibile scelus. Ipsa
 quidem illa nocte vexata, tam periculoso
 inhorrai frigore, vt tertianæ etiam impetum
 time

timerem. & ideò medicinam somno petij,
 iussaque sum vos perquirere, atq; impetum
 morbi monstrata subtilitate lenire. Sed de
 remedio non tam valdè laboro. maior enim
 in præcordiis dolor sensit, qui me vsque ad
 necessitatè mortis deducit, ne scilicet iuue-
 nili impulsu licentia, quod in sacello Priapi
 vidistis, vulgetis, deorumque consilia pro-
 feratis in populum. Protendo igitur ad ge-
 nua vestra supinas manus, petòque & oro,
 ne nocturnas religiones, iocum risumque fa-
 ciatis, nève traducere velitis tot annorum se-
 creta, quæ mille vix homines nouerunt. Se-
 cundùm hanc deprecationem lacrymas tur-
 bus effudit, genitibusque largis concussa ro-
 ta facie ac pectore thorum meum pressit.
 Ego eodem tempore & misericordia turba-
 rus, & metæ, bonum animum habere eam
 iussi, & de vtròque esse securam. Nam neque
 sacra quenquam vulgaturum, & si quod
 præterea aliud remedium ad tertianam Deus
 illi monstrasset, adiunxuros nos diuinam
 prouidentiam vel periculo nostro. Hilarios
 post hanc pollicitationem facta mulier, ba-
 psit me spissius, & ex lacrymis in risum
 mora, descendentes ab aure capillos meos
 tenentata manu dexit: & , Facio in-
 quit, inducias vobiscum, & à constituta
 lite dimitto. Quòd si non annuissetis
 de hac medicina quam peto, iam parata
 erat in crastinum turba, quæ & iniuriam
 meam

meam vindicaret, & dignitatem.

Contemni, tu, pe est legem donare, superbam.

Hoc amo, quod possum qualibet ire via.

Nam sanè & sapijs contemptus iurgias fleclit.

Et, qui non iugular, villar abire solet.

Compiofis deinde manibus, in tantum re-
pentè risum effusa est, vt timeremus. idem
ex altera parte & ancilla fecit, quæ prior ve-
nerat. idem virgineula quæ vnà intrauerat.
Omnia mimico risu exsonuerant, cum inter-
rum nos quæ tam repentina esset mutatio
animatorum facta, ignorauius, ac modò
nosmetipsos, modo mulieres intueremur.

Ideo vetui hodiè in hoc diuersorio quen-
quam mortalium admitti, vt remedium
tertianæ sine interpellatione à vobis accipe-
rem. Vt hæc dixit *Quartilla*, *Ascytkos* qui-
dem paulisper obstupuit: ego autem frigi-
dior hyeme Gallica factus, nullum potui ver-
bum emittere. Sed ne quid tristius expecta-
rem, comitatus faciebat. Tres enim erant
muliercule, si quid vellent conari infemil-
simæ, scilicet contra nos; si nil aliud, virilis
sexus esset. Et præcincti certè altiùs eramus:
imò ego sic iam parè composueram, vt si
depugnandum foret, ipse cum *Quartilla*
conluterem, *Ascytkos* cum ancilla, *Gytos*
cum virgine.

Tunc verò excidit omnis constantia attoni-
tis, & mors non dubia miserorum oculos
cepit

cepit obducere. * Rogo, inquam, domina, si
quid tristius paras, celerius confice. neque
eum tam magnum facinus admisimus, vt de-
beamus torti perire. *

5 Ancilla quæ *Psyche* vocabatur, iodiculam in
pauimento diligenter extendit. *
Solicitauit inguina mea mille iam mortibus
frigida. *

Operuerat *Ascytkos* pallio caput, ammoni-
tus scilicet, periculosum alienis intruere
secretis, * duas instans ancilla protulit de si-
na: alteraque pedes nostros alligauit, altera
manus. * *

Ascytkos iam deficiente fabularum contextu,
35 Quid ergo, inquit, non sum dignus qui bi-
bam? Ancilla risu meo prodita composuit ma-
nus, & apposuit quidem * adolescens solus
tantum medicamentum ebibisti? Itane est,
inquit, *Quartilla*, quicquid *Satyrii* fuit Eu-
20 colpius ebibisti? * non indecenti risu latera
commouit. * Ac ne *Gytos* quidem vltimo
risum tenuit, vtrique postquam virgineula
cervicem eius inuasit, & non repugnanti puc-
to innumerabilia oscula dedit. *

35 Volebamus miseri exclamare, sed nec in au-
xilium erat quisquæ, & hinc *Psyche* ac com-
toria cupienti mihi inuocare *Quiritium* fi-
dem malas pungebat, illinc puella penicillo,
quod & ipsum *Satyreo* tinxerat, *Ascytkon* op-
30 primebat. *

Vltimo *cynædus* superuenit *myrtea* subor-
uatus

nare gauſapila, cinguloque ſuccinctus, modo extortis nos clunibus cecidit, modo baſis oliſſimis inquinauit, donec Quartilla balleanatiam tenens virgam, atque ſuccincta ſuſſit infelicibus dari miſſionem. *

Verque noſtrum religioſiſſimis iurauit verbis, inter duos periturum eſſe tam horribile ſecretum. * *

Intrauerunt palaeſtricae quamplures, & nos legitimo perſus oleo reſecerunt. Vt cumque igitur laſſitudine abiecta, conuatoſia repetimus, & in proximam cellam ducti ſumus; in qua tres lecti ſtrati erant, & reliquus lauciatium apparatus ſplendiſſime expoſitus. Inſi ergo diſcubimus, & guſtatione mirifica initiati, vino etiam ſalerno inundamur, excepti etiam pluribus ſerculis cum laberemus in ſomno. Itane eſt; inquit Quartilla, etiam dormire vobis in mente eſt, cum ſciatis Priapi genio perugillum deberi? Cum Aſcylos grauatus tot malis in ſomnum laberetur, illa, quae iniuria depulſa fuerat, ancilla totam faciem eius fulgine longa perfricuit, & non ſentientis labra humerolique ſopitionibus pinxit. Iam ego etiam tot malis ſarſigatus minimum veluti guſtum hauseram ſomni; idem, & tota intra forſique familia ſecerat: atque alij circa pedes diſcumbentium ſparſi iacebant, alij parietibus appliciti, quidam in ipſo limine conuictus marcebant capitiſus: lucernae quoque humore

humore defectae, tenuae & extremum lumen ſpargebant, cum duo Syri expilaturi lagenam tricliniam intrauerunt: dumque inter argentum auidius ſixantur, diductam fregerunt lagenam. cecidit etiam menſa cum argento, & ancilla ſuper thorum marcentis excuſſum forte altiſus poculum, caput fregit. ad quem icſtum exclamauit illa, pariterque & ſuxes prodidit, & partem ebriorum excitauit. Syri illi qui venerant ad praedam, pariter ſecundum deprehenſos intellexerunt, pariter ſecundum lectam conſiderunt, vt putores hoc conueniſſe, & ſtertere tanquam olim dormientes ceperunt. Iam & Tricliniarches experrectus, lucernis occidentibus oleum inſuſerat, & pueri deterſis pauliſper oculis redierant ad miniſterium; cum intrans cymbaliſtria & concerepens aera, omnes excitauit. Reſectum igitur eſt conuiuium, & ruſus Quartilla ad bibendum reuocauit. adiuuit hilaritatem comellantis cymbaliſtria. ** Intrat cynædus homo omnium infulſiſſimus, & plauē illa domo dignus, qui vt infraſtis manibus congemuit, cuiſmodi carmina eſſudit:

*Huc huc conuenite nunc ſpatalocynadi,
Pede tendite, curſum addite, conuolate planta,
Femore facili, clune agili, & manu proceres,
Molles, veteres, Deliaci manu reſeſi.
Conſumptis verſibus ſuis, immundiſſimo
me baſio conſpuat: mox & ſuper lectum
uit, atque omni vi detexit rocuſantes. Super
ingui-*



18
 iniqua mea diu multumque frustra moluit.
 Perquebant per frontem sudantis acaciae ri-
 ui, & inter rugas malarum tantum erat cre-
 ta, vt putares detectum parietem nimbo la-
 borare. Non tenui ego diutius lacrymas: sed
 ad vltimam perductus tristitiam. Quæso, in-
 quam, domina, certe Embasciatam iusseras
 dari. Complosit illa teneris manus: & O,
 inquit, hominem acutum, atque vrbanitatis
 veroulæ fontem! Quid, tu non intellexe-
 ras cynædum Embasciatam vocari? Dein-
 de vt contrubernali meo melius succederes.
 Per fidem, inquam, nostram Aseyltos in hoc
 triclinio solus ferias agit; Ita, inquit Quar-
 tilla, & Aseyltos Embascietas detur. Ab hac
 voce equum cynædus mutauit, transituque
 ad comitem meum facto, clunibus eum ha-
 sissique distruit. Stabat inter hæc Gyron, &
 risu dissoluebat illa sua. Itaque conspicata
 eum Quartilla, cuius esset puer, diligentissi-
 ma seiscitatione quæsiuit. Cum ego fratrem
 meum esse dixissem, Quære ergo, inquit, me
 non basiauit; vocatumque ad se in osculum
 applicuit: mox manum demisit in osium; &
 pertractato vasculo tam rudi, Hoc, inquit,
 bellè eras in promulside libidinis nostræ
 milizabit: hodiè enim post æsellum, diaria
 non sumo. Cum hoc diceret, ad aurem eius
 Psyche ridens accessit, & cum dixisset ne-
 scio quid. Ita, ita, inquit Quartilla, bene ad-
 mouisti: cur non, quia bellissima occasio
 est,

est, deuirginetur Pannichis nostra; Conti-
 nuoque prodecta est puella satis bella, &
 quæ non plus quam septem annos habere
 videbatur, & ea ipsa quæ primum eû Quar-
 5 tilla in cellam venerat nostram. Plaudenti-
 bus ergo vniuersis, & postulantibus, nuptias
 fecerunt. Obstupui ego, & nec Gytonæ e-
 recundissimum puerum sufficere huic peru-
 lantiae affirmavi, nec puellam eius ætatis ef-
 10 se, vt muliebris patientiæ legem posset ac-
 cipere. Ita, inquit Quartilla; minor est ista
 quam ego fui, cum primum virum passa
 sum; Lunonem meam iracundam habeam: si vn-
 quam me meminerim virginem fuisse. Nam
 15 & infans cum paribus inquinata sum, &
 subinde prodeuntibus annis, maioribus me
 pueris applicui, donec ad hanc ætatem per-
 ueni. Hinc etiam puto proverbium natum
 illud, vt dicatur, Posserauram tollere quæ
 20 vitulum sustulerit. Igitur ne maiorem iniu-
 riam in secreto frater acciperet, consurrexi
 ad officium nuptiale. Iam Psyche puellæ ca-
 put inuoluerat flammeo, iam Embascie-
 25 tar præfererebat facem, iam ebriæ mulieres
 longum agmen plaudentes fecerant, thala-
 miumque incesta exornauerant veste: Tum
 Quartilla iocantium quoque libidine, ac-
 censa, & ipsa surrexit, correptumque Gyto-
 na in cubiculum traxit. Sine dubio non re-
 30 pugnauorat puer, ac ne puella quidem trisilis
 expauerat nuptiarum nomen. Itaque, cum
 inclusi

oculi iacerent, confedimus ante limen thalamus, & inprimis Quartilla per rimam improbe diductam applicuerat oculum curiosum, lufumque puerilem libidinosam speculabatur diligentia. Me quoque ad idem spectaculum lenta manu traxit, & quia considerantium vacerant vultus, quicquid à spectaculo vacabat, commouebat obiter labra, & me tanquam furtiuus subinde osculis verberabat. *

Abieci in lectis sine metu reliquam exegimus noctem. * * *

Videmus senem caluum tunica vestitum rufca, inter pueros capillatos ludentem pila. Nec tam pueri nos, quamquam erat operæ pretium, ad spectaculum duxerant, quam ipse paterfamilias, qui soleatus pila spatiosa exercebatur; nec eam amplius repetebat quæ terram cõtingerat, sed follem plenum habebat seruus, sufficiebatque ludentibus. Notauimus etiam res nouas. Nam duo spadones in diuersa parte cireuli stabant, quorum alter matellam tenebat argenteam: alter numerabat pilas, non quidem eas, quæ inter manus luxu expellente vibrabant, sed eas quæ in terram decidebant. Cùm has miraremur lautitias, Trimalcio lautissimus homo digitos contereptit, ad quod signum matellam spado ludenti supposuit. Exonerata ille vesica, aquam poposcit ad manus digitosque paululum aspersos, in capite pueri tet-

fit. Longum erat singula excipere. Itaque intrauimus balneum, & sudore calefacti momento temporis ad frigidam eximus. Iam Trimalcio vnguento perfusus tergebatur, non linteis, sed palliis ex mollissima lana factis. Tres interim iatralipræ in conspectu eius salernum bibebant. Hinc, inuolutus cocina gausapa, lecticæ impositus est, præcedentibus saleratis cursoribus 1 1 1. & chidamario, in quo deliciæ eius ferebantur. puer vetulus, lippus, domino Trimalcione deformior. Cùm ergo afferretur ad caput eius, cum minimis symphoniacis tibiis accessit, & tanquam in aurem aliquid secretò diceret, toto itinere cantauit. Sequimur nos iam admiratione saturi, & cum Agamemnone ad ianuam peruenimus. In aditu ipso stabat hostiarius prasinatus, cerasino succinctus cingulo, atque in lance argentea ipsum purgabat. Super limen autem cauca pendebat aurea, in qua pica varia intrantes salutabat. Cæterum ego dum omnia stupeo, penè respinatus erura mea fregi. ad sinistram enim intrantibus non longè ab hostiarj cella, canis ingens catena vincitur, in pariete erat pictus, superque quadrata litera scriptum, CAVE. CAVE. CANEM. Et collegæ quidem mei riserunt. Ego autem collecto spiritu, non desisti totum parietem persequi. Erat autem venalicium titulis pictum & ipse Trimalcio capillatus caduceum tenebat,

Minuerique ducente * tenia intrabat.
 Hæc quemadmodum ratiocinari didicisset,
 dein dispensator factus esset omnia diligen-
 ter curiosus pictor cum inscriptione reddi-
 derat. In deficiente verò iam porticu leua-
 mento in tribunal excelsum Mercurius
 capiebat. Præstò erat Fortuna cornu abun-
 danti copiosa, & tres Parca: aurea pesa tor-
 quentes. Notavi etiam in porticu gregem
 cursorum cum magistro se exercentem. Præ-
 tetè grande armarium in angulo vidi, in
 cuius ædicula erant Lares argentei positi.
 Venerisque signum matmoreum, & pixis
 aurea non pusilla, in qua barbam ipsius con-
 ditam esse dicebant. Interrogare ego atri-
 sem cepi, quas in * medica picturas habe-
 rent. Illada, & Odysseam, inquit. Iam ad
 triclinium venetamus. in cuius parte prima
 procurator rationes accipiebat: &, quod
 præcipuè miratus sum, in postibus triclinij
 fasces erant cum securibus fixi, quorum
 imam partem quasi embolum navis æneum
 finiebat, in quo erat scriptum, G. POM-
 PII. TRIMALCIONI. VI. VIRO.
 AVGVSTALI. CINNAMYS. DIS-
 PENSATOR. Sub eodem titulo, etiam lu-
 cerna bilychois de camera pendeat, & duæ
 tabula: in utroque poste desinx, quarum al-
 tæra, si bene memini, hoc habebat inscriptum:

III. ET PRIDIE KAL. IAN.

G. NOSTER FORAS GENAT.

altera

altera Lunæ cuspum stellarumque VII. ima-
 gines pictas, & qui dies boni, quique in-
 commodi essent distinguente bulla nota-
 bantur. Cæterum vt movimus dextros gres-
 sus, seruus nobis dispoliatus procubuit ante
 pedes, & rogare cepit vt se præne eriper-
 mus: nec magnum esse peccatum suum, prop-
 ter quod periclitaretur. Subducta enim vesti-
 menta sibi dispensatoris in balneo, quæ vix
 fuissent X. H. S. Reculimus ergo dextros pe-
 des, dispensatoremque in precario aureos
 numeratè deprecari sumus seruo remitte-
 ret potuam. Superbus ille sustulit vultum:&
 Non tam iactura me mouet, inquit, quàm
 negligentia nequissimi serui. Vestimèta mea
 cubitoria perdidit, quæ mihi natali meo do-
 nauerat cliens quidam, Tyria, sine dubio,
 sed iam semel lora, quicquid ergo est dono
 vobis. Obligati tam grandi beneficio cum
 intrassemus triclinium, occurrit nobis ille
 idem seruus pro quo rogaueramus, & ipsissi-
 sima basia stupentibus impexit, gratias
 agens humanitati nostræ. Ad summam, sta-
 tum scietis, ait, cui dedetis beneficium. Vi-
 num dominicum ministratoris gratia est.
 Tandem ergo discubnimus pueris Alexan-
 drinis aquam in manus niuatam infunden-
 tibus, aliisque insequentibus ad pedes, ac pa-
 ronychia cum ingèci subcillitate tollentibus,
 Ac ne in hoc quidem tam molesto tacebant
 officio, sed obiter cantabant. Ego experiri
 volui,

solui, an tota familia cantaret. Itaque potio-
nem poposci, paratissimus puer, non minus
me acido cantico excepit: & quisquis ali-
quid rogatus erat ut daret, pantomimorum
non patrisfamilie triclinium crederes. Allat-
us est tum gustatio valde laeta. Nam iam
omnes discubuerant præter ipsum Trimal-
cionem, cui locus nouo more primus serua-
batur. Cæterum in promulsidari afellus erat
Corinthius cum bisaccio positus, qui habebat
olius in altera parte albas, in altera nigras.
Tegebant afellum dux lancee, in quarum
marginibus nomen Trimalcionis inscriptum
erat, & argenti pondus. Ponticuli etiam
ferruminati, sustinebant glires melle &
papauere sparfos, fuerunt & tomacula su-
pra craticulam feruentia argentæam posita:
infra craticulam, Sitiaca pruna cum granis
punci mali. In his eramas lauticiis, cum ipse
Trimalcio ad symphoniam allatus est, pos-
tisque in ceruicalia minutissima expressit
imprudens risum. Pallio enim coctino
adrasum incluserat caput, circaque oneratas
veste ceruices laticlaviam immiserat mappam,
simbriis hinc atque illinc pendentibus. ha-
bebat etiam in minimo digito sinistrae ma-
nus annulum grandem subauratum, extremo
verò articulo digiti sequentis minorem, ut
mihi videbatur, totum aureum, sed plane
ferreus velut stellis ferruminatum. Et ne has
tantum ostenderet diuitias, dextrum nuda-
uit la

uit lacertum armilla aurea cultum, & ebo-
reo circulo lamina splendente connexum.
Ut deinde spina argentea dentes perfodit,
Amici, inquit, nondum mihi suauis erat in
triclinium venire, sed ne absentius essem,
omnem voluptatem mihi negavi. Permitti-
tis tamen floriri lusum. Sequebatur puer cum
tabula terebintina & crystallinis telleris, no-
tausque rem omnium delicatissimam. Pro-
calulis enim albis, aut nigris, aut eos argen-
teosque habebat denarios. Interim dum ille
omnium * testorum inter lusum consumit,
gustantibus adhuc nobis repositorium alla-
tum est cum corbe, in qua gallina erat lig-
nea parentibus in orbem alis, quales esse so-
lent quæ incumbunt oua. Accessere conti-
nuò duo serui, & symphonia strepente scru-
tati paleam ceperunt, erutaque subinde pa-
uonina oua diuisere coniuuis. Conuertit ad
hanc eoriam vultum Trimalcio: & , Amici,
ait, pauonis oua gallinæ iussi supponi. Et me-
hercules timeo ne iam concepta sint: temp-
temus tamen si adhuc sorbilia sunt. Accipi-
mus nos cochlearia, non minus sex libras
pudentia, ouaque ex farina pingui figurata
pertundimus. Ego quidem penè proieci par-
tem meam: nam videbatur mihi iam in pul-
lum coisse. Deinde ut audiui veterem coniu-
uam, Hic nescio quid boni debet esse perfe-
ctus putamen manu, pinguisissimam sicceda-
lam inueni piperato vitellio piperatam. Iam

Trimalcio eadem omnia lusu intermisso po-
 puleerat feceratque potestatem clara voce,
 si quis nostrum iterum vellet, multum sume-
 re: cum subito signum symphonia datur, &
 gustatoria pariter à choro cantante rapiun-
 tur. Ceterum inter tumultum, cum forte pa-
 rapaphis excidisset, & puer iacentem sustulisset,
 animaduertit Trimalcio, colaphisque obiur-
 gare puerum ac proicere rursus paraphidem
 iussit. Insecutusque est lecticarius, argen-
 tūmque inter reliqua purgamenta scopis
 cepit verrere. Laudatus propter elegantias
 dominus, Equum, inquit, Mars amat: itaque
 iussit senex suam cuique mensam assignari.
 * obit ei perdidissimi serui minorem nobis
 testum sua frequentia facient. Scatim allatae
 sunt amphorae vitreae diligenter gipsatae,
 quarum in ceruicibus pittacia erant affixa,
 cum hoc titulo, PALERNYM. OPIMIA-
 NYM. ANNORVM CENTVM. Dum ti-
 tulos perlegimus, complosit Trimalcio ma-
 nus, & Heu, inquit, ergo diutius viuit i ve-
 rum est vinum Opimianum praestit; heri non
 tam bonum posui, & multo honestiores ce-
 nabant. Porantibus ergo & accuratissime
 nobis lautitias mirantibus, larvam argen-
 team attulit seruos sic aptam, vt articuli eius
 vertebraeque locatae in omnem pattem fle-
 terentur. Hanc cum super mensam semel
 iterumque abiecerit, & catenatio mobilis ali-
 quot figuras exprimeret, Trimalcio adiecit

Heu

Heu, heu nos miseros, quàm totus hominatio nil est!
 Sic erimus cuncti postquam nos auferat Orcus.

Ergo viuamus, dum licet esse bene.

Laudationem ferculum insecutum est, pland
 non pro expectatione magnum. Nouitas ta-
 men omnium conuertit oculos. Reposito-
 rium enim torundum, xij. habebat signa in
 orbe disposita, superque proprium conue-
 nientemque materix structor imposuerat
 cibum: super arietem, cicer arietinum: super
 taurum, bubale frustum: super geminos, te-
 sticulos, ac rienes: super canerum, coronam:
 super leonem, ficum Africanam: super virgi-
 nem, stericulam: super libram, stateram, in
 cuius altera parte scribita erat, in altera pla-
 centa: super sagittarium, odoperam: super
 capricornum, locustam marinam: super a-
 quarium, anserem: super pisces, duos mu-
 los. In medio autem cespes cum herbis exci-
 sus fauam sustinebat. Circumferrebat Aegy-
 ptius puer elibano argenteo panem, atque
 ipse etiam terribra voce de Laserpiciario
 minio* canticum extorquet. Nos vt tristiores
 ad eam viles accessimus cibos, Suadeo, inquit
 Trimalcio, coenemus, hoc est iuadeo. Haec
 vt dixit, ad symphoniā 11111 tripudiantes
 procurterunt, superiorēque partem repo-
 sitorij abstulerunt, quo facto videmus infra,
 scilicet in altero ferculo, altitia & sumina,
 leporemque in medio pennis subornatum,
 vt Pegasus videretur. Notauimus etiam circa

oculos repositotij Marfyas IIII. ex quorum
 vetriculis garum piperatum curtebat super
 pisces qui in Euripo natabant. Damus omnes
 plausum à familia ceptum, & res electissi-
 mas ridentes adgredimur. Nō minus & Tri-
 malcio eiusmodi methodio latus, Carpe, in-
 quit. Processit statim scissor, & ad sympho-
 niam ita gesticulatus laceravit obsonium, vt
 putares Datium hydraule cantante pugnare.
 Ingerebat nihilominus Trimalcio lentissi-
 ma voce, Carpe. Ego suspicatus ad aliquam
 vrbauitatem toties iteratam vocem pertine-
 re, non erubui eum qui supra me accumbe-
 bat, hoc ipsum interrogare. at ille qui saepius
 eiusmodi ludos spectauerat, Vides, inquit, il-
 lum qui obsonium carpit; Carpus vocatur,
 itaque quotiescumque dicit, Carpe, eodem
 verbo & vocat, & imperat. Non potui am-
 plius quicquam gustare, sed conuersus ad eū
 las cepti, seiscitarique quæ esset illa mulier
 quæ huc atque illuc discurreret. Vxor, inquit
 Trimalcionis, Fortunata appellatur, quæ nū-
 mos modio metitur. Et modò quid fuit,
 Ignosceat mihi Genius tuus, noluisse de ma-
 nu eius panem accipere. Nunc nec quid, nec
 quare, in cœlū abiit, & Trimalcionis Topan-
 ta est, ad summā, mero meridie si dixerit illi
 tenebras esse, crederet. * * *
 Comprobamus factum, variōque sermone
 gartimus, & Poëtarum ceptis esse mentio,
 diūque

diūque summa carminis penes Mopsam
 Thracem memorata est: donec Trimalcio,
 Rogo, inquit, Magister, quid putes inter
 Ciceronem, & Pablium interesset. Ego alte-
 rum puto disertiore fuisse, alterum hone-
 stiorem. Quid enim his melius dici potest? *

- Luxuria ritū Martis marcent mania,*
- Tuo palato clausus pauo nascitur,*
- Plumato amictus aureo Babylonicus:*
- 10 *Gallina tibi Numidica tibi Gallus spali:*
- Ciconia etiam grata, peregrina hospita,*
- Pietati cultrix, gracilipes, crotalis fribra,*
- Auis exal hyemis, titulus tepidi temporis,*
- Nequitia nidum in cacabo fecit moe.*
- 15 *Quo margarita chara tribacca Indica?*
- An vt matrona onerata saleris pelagus?*
- Tollat pedes indomita in strato extraneo?*
- Smaragdū ad quē rē viridem, pretiosum vitrū?*
- Quo Carchelonios opas ignis lapideos,*
- 20 *Nisi vt scintillet? probitas est carbunculos:*
- Aequum est induere nuptam ventum textile?*
- Palam prostare nudam in nebula linat?*
- * * * *Neque fax vlla in presidio erat, quæ iter*
- aperiret errantibus, nec silentium noctis iam*
- 25 *media promittebat occurrentium lumen.*
- Accedebat huc ebrietas & imprudentia lo-*
- corum, etiam interdū obscura. Itaque cum*
- hora penē tota, per omnes scriptos * gastrā-*
- rūmque eminentium fragmenta traxissemus*
- 30 *eruentos pedes, tandem expliciti acumine*
- Gytonis sumus. Prudens enim pridie cum lu-*

etiam clara timeret errore, omnes pilas
 eorum nãsq; notauerat, certãq; liuimenta
 quicquid spississimam noctẽ, & notabili can-
 dore ostenderunt errantibus viam. Quamuis
 non minus sudoris habuimus etiã postquam
 inter diuersiores diutius ingurgitata, ne ignem
 eisdem admotum sensisset, & forsitan per-
 noctassemus in limine, ni tabellarius Trimal-
 cionis inuenisset x. vehiculis diues. Non diu
 ergo tamolentatus stabuli ianuam effregit, &
 nos per eandem terram admisit. * * *

Qualis nox fuit illa diu deãq;

Quam mollis torus hõsimus calentes.

Et transiudimus hinc & hinc labellis

Errantes animas, valote curas.

Mortalis ego sperare coepi.

Sine causa gratulor mihi. Nam cum solutus
 mero amissem ebrias manus, Ascytos om-
 nis iniuriæ inuentor subduxit mihi nocte
 puerum, & in lectum transtulit suum, volu-
 tatũq; liberitũ cum fratre non suo: sine
 non sentiente iniuriam, sine dissimulante, in-
 dormiuit alienis amplexibus obitus iuris
 humani. traque ego vt expectectus perire
 stant gaudio dispoliarum thorum, si qua est
 amantibus fides, ego dubitavi an utrunque
 trãcerem gladio, somnũq; morti iunge-
 rem. Turius demum securus consilium, Gy-
 tona quidem verberibus excitavi: Ascyton
 autem trãci inuenens vultu: Quoniã, inquam,
 fidem

fidem scelere violasti, & communem amici-
 tiam, res tuas ocyus tolle, & aliam locum
 quem polluas, quaere. Non repugnauit ille,
 sed postquam optima fide partiti manubias
 sumus: Ago, inquit, nonne & puerum diuida-
 mus. Iocari putabam discedetẽ: at ille gla-
 dium paricidali manu strinxit, & Non frue-
 ris, inquit, hac præda, super quam solus in-
 cumbis. Partem meam necesse est vel hoc
 gladio contentus abscindam. Idem ego ex
 altera parte feci, & intortio circa brachium
 pallio composui ad prallandum gradum. In-
 ter hanc miserorũ dementiam infelicissimus
 puer tangebatur utriusq; genua cum fieri, pe-
 rebãtq; suppliciter, ne Thebanum par humi-
 lis taberna spectaret; neve sanguine mutuo
 pollueremus familiaritatis clarissimæ sacra.
 Quod si utrique, proclamabat, facinore opus
 est, nudo ecce iugulũ, conuertite huc manus,
 imprimite mucrones; ego mori debeo, qui
 amicitie sacramentum delenti. Inhibuimus
 ferrum post has preces, & prior Ascytos,
 Ego, inquit, sinem discordiæ impositam. Puer
 ipse quem vult, sequatur, vt sit illi saltem in
 eligendo fratre salua libertas. Ego vetustissi-
 mam consuetudinem putabam in sanguinis
 pignus transisse; nihil timui, imò condicio-
 nem præcipiti festinatione rapui, commisi-
 que iudici licent; qui ne deliberavit quidem
 vt videretur cõcãtus, veròdem Rastim ab extre-
 ma parte verbi confurrexit, fratrem Ascy-

aus elegit. Fulminatus hac pronuntiatione,
 sicq; etiam sine gladio, in lectulum decidi, &
 atq; illi mihi damnatus manus, si non ini-
 mici victoriæ inuidissem. Egreditur super-
 bus cum præmio Ascyltos, & paulò ante cha-
 rissimum sibi commilitonem, fortunæque
 etiam similitudine parem in loco peregrino
 destituit abiectum.

Nomen amicitia si quatenus expedit, heret,

Calculus in tabula mobile ducit opus.

Cum fortuna manet, vultum seruat amici:

Cum occidit surpi, vertit ora fuga.

Grex agit in scena mimum, pater ille vocatur.

Filius hic, nomen diuiti ille tenet:

Mox ubi ridendas inclusit pagina partes,

Vera redit facies, dissimulara perit.

Nec diu tamen lacrymis indulsit, sed veritus
 ne Menelaus etiam anteseholaus inter cæ-
 tera mala solum me in diuersorio inueniret,
 collegi sarcinulas, locumque secretum &
 proximum litori mœstus conduxit. Ibi triduo
 inclusus redeunte in animum solitudine at-
 que contemptu, verberabâ ægrû plauctibus
 pectus, & inter tor altissimos gemitus fre-
 quenter etiâ proclamabâ: Ergo me nō ruina
 cæcibus mare? Aufugi iudicium, arenâ impo-
 sivi, hospite occidi, vt inter audaciæ nomina
 medicus, exul, in diuersorio Græcæ vrbis ia-
 cere desertus? Et quis hæc mihi solitudinem
 imposuit: Adolescēs omni libidine impurus,
 & sua

& sua quoque confessione dignus exilio: stu-
 pro liber, stupro ingenuus, cuius anni ad tel-
 leram venerūt, quem tanquàm puellam cō-
 duxit etiam qui virum perauit. Quid ille
 aliter * die qui tanquàm togæ virilis isolam
 sumpsit, qui ne vir esset à matre persuasus
 est, qui opus muliebri in ergastulo fecit, qui
 postquàm conturbauit, & libidinis suæ so-
 lum vertit, reliquit veteris amicitia nomen,
 10 & pro pudor, tanquàm mulier secuteleia,
 vnus noctis tactu omnia vendidit. Ia-
 cent nunc amatores obligati noctibus totis,
 & forsitan mutuis libidinibus attriti deri-
 dent solitudinem meam, sed non impunè,
 15 nam aut vir ego liberque non sum, aut no-
 xio sanguine parentabò iniuriæ mex. Hæc
 locucus gladio latus cingor, & ne infirmi-
 tas militiâ perderet, cibus excito vires; mox
 in publicum profugio, furentisque more om-
 nes circumeo porticus. Sed dum attonito
 20 vultu efferatōque nil aliud quàm eadem &
 sanguinem cogito, frequentiusque manum
 ad capulum quem deuoueram, refero; no-
 tauit me miles, siue ille planus fuit, siue no-
 25 cturus grassator: &, Quid tu inquit, com-
 milito, ex qua legione es, aut cuius centu-
 riæ; Cum constantissimè & centurionem,
 & legionem essem euentus: Age ergo, in-
 quit ille, in exercitu vestro phocasiati mili-
 30 ter ambulat? Cum deinde vultu atque ip-
 sa trepidatione mendacium prodidissim

Depone iussit arma, & malo cauere. Despo-
ligns ergo, immo præcisa vltione, retro ad
diuersorum tendo, paulatimque temerita-
te lassata cæpi grassatoris audacix gratias
agere. *

Non bibit inter aquas, poma aut gendentia carpit
Tantalus infelix, quem sua vota premunt.
Diuisi hac magni fauces erit omnia cornus
Quæ timet & sicco concoquit ore famem.

Nequaquam rectè faciet qui cito credit.

Nemo exlum putat, nemo insurandom
seruat, nemo louem plaris facit: sed omnes
operis oculis bona sua computant. *
Quod hodie non est, eras erit: sic vitæ tra-
ditur:

Quod non expectas ex transuerso fit, & su-
per nos fortuna negotium curat. *
Apes ideo pungunt, quia vbicumque dulces
est, ibi & acidum inuenies. * *
Semper hac in re quæ vincitur, vincit.

Nemo nostram non peccat, homines su-
mus, non dii. *
Non multum oportet consilio credere, quia
suam habet fortuna rationem. * * *
In pinacothecam petuisti vario genere ta-
bularum mirabilem, nam & Zeuxidos ma-
ius vidi nondum vetustatis iniuria victas, &
pro

Protogenis rudimenta cum ipsius nature
veritate certantia, non sine quodam horrore
tractavi. iam verò Apellis, quem Græci mo-
noceumon appellant, etiam adoravi. Tanta
enim subilitate extremitates imaginū erant
ad similitudinem præcix, vt crederes etiam
animorum esse picturam. Hinc aquila fere-
bat celo sublimis deum. Illinc candidus
Hylas repellebat improbam Naiada. Dam-
nabat Apollo noxias manus, lyræque re-
solutam modo nato flore honorabat. Inter
quos etiam pictorum amantium vultus tan-
quam in solitudine exclamavi, Ergo amor
etiam deos tangit? Iuppiter in celo suo non
inuenit quod eligeret, & peccatus in ter-
ris, nemini tamen iniuriam fecit. Hylam
Nympha prædara, imperasset amoris suo, si
venturum ad interdictum Heculeum credi-
disset. Apollo pueri vmbra reuocauit in
florens, & hos fabulæ quoque habuerunt
sine æmulo complexus. At ego in societa-
tem recepi hospitem Lycurgo crudeliorem.
Ecce aulem, ego dum cum ventis litigo, in-
trauit pinacothecam senex canus, exercitati
vultus, & qui videretur nescio quid ma-
gnum promittere, sed cultu non proinde spe-
ciosus, vt facile apparetur cum hac nota li-
teratum esse, quos odisse diuites solent. Is
ergo ad latus constitit meum: Ego, inquit,
Poëta sum, & vt spero, non humillimi spiri-
tus, si modo coronis aliquid credendum est,



Qua etiam ad imperios deferre gratia solet.
Quare ergo, inquis, tam malè vestitus es?
Propter hoc ipsum: amor ingenii neminem
ymoniam diuitem fecit.

*Qui pelago credit, magno se fenore tollit,
Qui pugnas & castra petit, praecipitur auro,
Vilis adulator plecto inacet ebruius ostro,
Et qui sollicitat nuptus ad pramia peccat:
Sola primum horret facundia pannis,
Atque inopi lingua dosertat inuorat artes.*

Non dubio ita est, si quis vitiorum omnium
inimicus, rectum iter vitæ cepit inspicere.
primum propter motû differentiam odium
habet (quis enim potest probare diuersa?)
deinde, qui solas exstruere diuitias curant,
nihil volunt inter homines melius credi-
quam quod ipsi tenent. Tactantur itaque,
quacunque ratione possunt, literarum ama-
tores, vt videantur illi quoque infra pecu-
niam positi. * Nescio quo modo bonæ
mentis soror est paupertas.

Vellem tam innocens esset frugalitatis meæ
hostis, vt deliniri posset. Nunc veteranus est
latro, & ipsis lenonibus doctior. *

In Asiam cum à *Quæstore* essem stipendio
eductus, hospitiû Pergami accepi: vbi cum
libenter habitare, non solum propter cultum
ædicularû, sed etiam propter hospitis formo-
sissimam siliû, excogitavi rationem, qua non
essem patrifamiliz suspectus amator. Quo-
tiefcung. enim in conuiuto de vsu formoso-
rum

rum mæcio facta est, tam vehementer excan-
dul, tã seuera tristitia violari aures meas ob-
secrãno sermone nolui, vt me mater precipuè,
tanquã vnũ ex Philosophis, inueteretur. Iam
5 ego ceperam ephæbũ in gymnasio deduce-
cere: ego studia eius ordinare, ego docere, ac
precipere, ne quis prædator corporis admit-
teretur in domum. * Fortè cum in triclinio
iaceremus, quia dies solemnus ludũ arctau-
10 rat, pigritiamq; recedendi imposuerat hilari-
tas longior, ferè circa mediã noctem intelle-
xi puerum vigilare. Itaque timidissimo mur-
mare votũ feci, & Domina, inquam, Venus,
si ego hunc puerũ basiauerò, ita vt ille non
25 sentiat, cras illi par colubarũ donabo. Au-
dito voluptatis pretio, puer stertere cepit.
Itaq; adgressus simulantè aliquor basiolis in-
uasi. Contentus hoc principio, bene manè
surrexit, electũque par colubarum attuli
30 expectanti, ac me voto exsolui. Proxima no-
ctè, cum idem liceret, mutauì oprionè: & Si
hunc, inquam, trãda uero improba manu, &
ille non senserit, gallos gallinaceos pugna-
cissimos duos donabo patienti. Ad hoc votũ
25 ephæbus vtrò se admouit, & puto, vereri
cepit ne ego obdormissem. Indulsi ergo
sollicito, totoque corpore citra summam vo-
loptatem me ingurgitavi. Deinde, vt dies
venit, attuli gaudenti quicquid promiseram.
30 Vt tertia nox licentiam dedis, consurrexi ad
aurem malè dormientis: Dij, inquam, im-
mortales,

ingrales, si ego huic dormienti abstulero
 eorum plenū & oprabilem, pro hac felicita-
 te eras puero asturconem Macedonem opti-
 mum sonabo, cum hac tamen exceptione, si
 ille non senserit. Nunquam altiore somno e-
 phœbus obdormit. Itaque primū implevit
 lactētibus papillis manus, mox basio in basi,
 deinde in vultu omnia vora coniunxit. Manē
 sedere in cubiculo cepit, atque expectare
 consuetudinē meam. Scis quāto facilius li-
 colūbas gallōsque gallinaceos emere, quā
 asturconem: & præter hoc etiam timebam
 ne tam grande munus suspectam faceret hu-
 manitatem meā. Ergo aliquot horis spatio-
 tus, in hospitiiu reverti, nihilque aliud quā
 poeram basiant. At ille circumspiciens, ut
 cervicem meam iunxit, amplexui. Rogo, in-
 quit, domine, ubi est asturco? Cum ob-
 hanc offensam præclusissem mihi aditum
 quem feceram, iterum ad licentiam redi-
 Interpositis enim paucis diebus, cum Grot-
 lis nos casus in eandem fortunam retulisset,
 ut intellexi stertere patrem, rogare cepi
 ephœbū, ut reverteretur in gratiam mecum,
 id est, ut paterec̄ satis fieri sibi, & cetera
 quæ libidino dissentia dicitur. At ille placē ira-
 tus, nihil aliud dicebat, nisi hoc, Aut dormi-
 aut ego iam dicam patri. Nihil est eā arduū,
 quod non improbitas extorqueat. Domi-
 dit, Patrem excitabo, strepsi tamen, & male
 repugnanti gaudium extorsit. At ille non in-
 dele

delectatus nequitia mea, postquā diu que-
 stus est deceptum se & deitum, eraductūq;
 inter condiscipulos, quibus iactasset sensum
 meū. Videris tamen inquit, non ero tui simi-
 lis. Si quid vis, fac iterum. Ego verō, depōsi-
 ta omni offensa, cum puero in gratiam redi-
 vsusque beneficio eius in somnum delapsus
 sum. Sed non fuit cōtentos iratatione ephor-
 bus plenē maturitatis, & annis ad patien-
 dum gestientibus. Itaque excitavit me sopi-
 tum: Et, Nunquid vis inquit. Et non plantē
 iam molestum erat manus. Vtunque igitur
 inter anhelitus sudorēque tritus, quod vol-
 uerit, accepit. rursusque in somnum decidi
 gaudio lassus. Interposita minūs hora, pun-
 gere me manu cepit, & dicere, Quare non
 facimus? Tum ego torrens excitatus, plantē
 vehementer excandui, & reddidi illi voces
 suas. Aut dormi, aut ego iam patri dicam.
 Erectus his sermionibus, consulere pru-
 dentiolem cepi, atares tabularum, & quor-
 dam argumenta mihi obscura, simulque
 causam desidia presentis excutere, cum
 pulcherrimæ artes periissent, inter quas pi-
 ctura ne minimum quidem sui vestigium
 reliquisset. Tum ille, Pecunia, inquit, cu-
 piditas hæc tropica instituit: prisce enim
 temporibus, cum adhuc nuda virtus piace-
 ret, vigeabant artes ingenue, summamque
 certamen inter homines erat, ne quid pro-
 futurum seculis diu lateret. Itaque her-
 culis



10
omnia omnium herbarum succos Democritus ex-
prensit: & ne lapidum virgultorumque vis late-
ret, ætatem inter experimenta consumpsit.
Eudoxus quidem in cacumine excelsum
montis conscendit, ut astrorum cælique motus,
prehenderet: & Chryſippus, ut ad inuentionem
sufficeret, ter heileboro animam detestit.
Verum, ut ad plastas cõuertat, Lysippum ita-
toꝝ vnus lineamētis inherentem inopia ex-
stinxit: & Myron, qui penè hominũ animas,
ferarũque ære comprehenderat, non inuenit
heredẽ. At vos vino scortisque demersit, ne
paratas quidem artes audemus cognoscere:
sed accalotiores antiquitatis, vitia tacitum do-
cemus, & discimus. Vbi est dialectica? vbi as-
tronomia? vbi sapientiæ consultissima vial-
quis vnquam venit in templũ & votum fecit, si
ad eloquentiam peruenisset? quis si Philoso-
phiæ fontem inuenisset? ac ne bonã quidem
mentẽ, aut bonam valetudinẽ petunt, sed ita-
tum, antequã limen Capitolij tangerent, alius
donum promittit, si propinquũ diuitum ex-
tulerit: alius, si thesaurum effoderit: alius, si
ad trecentos H. S. saluus peruenerit. Ipse Se-
natus, recti bonique præceptor, mille pondo
auri Capitolio promittere solet: & ne quis
dubitet pecuniã concupiscere, Iouem quo-
que peculio exorat. Noli ergo mirari, si pi-
ctura defecit, cum omnibus diis hominibus-
que formosior videatur: massa auri, quam
quicquid Apelles Phidiasve, Græculi deli-
tantes

tantes, fecerunt. Sed video totum te in illa
herere tabula, quæ Troiæ halosin ostendit:
itaque conabor opus verbis pandere.
1
Iam decuma moestos inter ancipites metus
Phrygiæ obsidebat moſsi, & vatis, fides
Calebantis atro dubia pendebat metu:
Clam, Delio profante, cæsi vertice
Ide trahuntur, sessaque in molem cadunt
Robora, minacem quæ figurarent equum.
10
Aperitur ingens antrum, & obducti specus,
Qui castra caperent. Huc decenni proelio
Iura virtus abditur, stipant graues
Ipsæ recessus Danaï, & in voto latent.
2
Sperna! pulsas nullo credidimus rates,
21
Solimque bella liberum hoc titulus fero
Inciſus, hoc ad fata compositus Sinon
Firmabat, & mendacium in damnum potent.
Iam turba portus libera, ac bello carens
In vota properant, stetitibus manant gena,
20
Mentisque pauida gaudium lacrymas habet,
Quas metus abegit, namque Neptuno sacer
Crimen solutus omne Laocoon replet
Clamore vulgus: mox reducta cuspide
Vterum notauit: fata sed cardant manus,
27
Ipsæque resilit, & dolis addit fidem.
Iterum tamen confirmat inualidam manum,
Aliæque bipenni latera pertemptat, fremis
Captiua pubes intus, & dum murmurat
Roborea mole: spiritus alieno metu.
30
Ibat inuentus capta, dum Troiam capit,
Bellumque totum fraude ducebant noua.

Ecco alia monstra, celsa qua Tenedos mare
 Porso repellit, tumida constringunt freta.
 Vada que resultat scissa tranquillo minor.
 Quis silenti nocte remorum sonus
 Longè referretur, cum premunt classes mare,
 Pulsusque marmor aris te imposta gemit.
 Respicimus, angues orbitibus geminis ferunt
 Ad saxa fluctus: tumida quorum pectora,
 Rates ut alta, lateribus spumas agunt:
 Dat cauda sonitum: libera pontem iuba
 Consentiunt luminibus, fulmineum iubar
 Incendit: aquor, sibilisque unda tremunt.
 Stupere mentes in fudit stabant sacri
 Phrygiæque cultu, gemina nati pigora
 Lauconio, quos repente tergoribus ligant
 Angues cornes parvulus illi manus
 Ad ora referunt: neuter auxilio sibi,
 Vterque fratri transfudit pias vices,
 Morsque ipsa miseris mutuo perdit metu.
 Accumulat ecce liberis sumus parent,
 Infirmis auxiliator, innadunt virum
 Iam morte passis, membræque ad terram trahunt.
 Jacet sacerdos inter aras victima,
 Terramque plangit. Sic profanatu sacra
 Peritura Troia terdidit primùm Deos.

Iam plena Phœbus candidum extulerat iubar.
 Minora ducens, astra radiantem face,
 Cùm inter sepultos Priamidæ nocte & mero
 Danni relaxant claustra, & effundunt viros,
 Temptant in armis se ducis, non ubi silet
 Nuda rem sse Thessali quadrupes, iugo
 Coruicem, & alii quatere ad excursum iubar.

Gladius

Gladius retractant, commouent orbis mane,
 Bellumque sumunt. hic graues alia mero
 Obtruncat, & continuat in mortem ultimam
 Somnos, ab aris alius accendit facces.
 5 Contraque Troas inuocat Troia sacra.
 Ex his qui in porticibus spatiantur, la-
 pides in Eumolpū recitantē miserunt. At il-
 le, qui plausum ingenij sui nouerat, operuit
 caput, extraque templum profugit. Timui ego
 10 ne me Poetam vocaret. Itaque; subsecutus fu-
 gientē ad litus perueni: & vt primū extra te-
 li coniectū licuit cōsistere. Rogo, inquit, quid
 tibi vis cū isto morbo? Minus quàm duabus
 15 horis mecum moraris, & sæpius poetice quàm
 humanè locutus es. Itaque; non miror si te po-
 pulus lapidibus prosequitur. Ego quoque; sinū
 meū saxis onerabo, vt quoticunq; ceperis
 à te exire, sanguine tibi à capite mitā. Mo-
 20 uir ille vultū, & O mi, inquit, adolefcens, non
 hodie primū auspicatus sum: immò quotiens
 theatrū, vt recitē aliquid, intravi. hæc me ad-
 uerticia excipere frequētia solet. Ceterū, ne
 & tecū quoque; habeā rixandū, toto die me ab
 25 hoc cibo abstinebo. Immo, inquit ego, si ciui-
 tas hodiernā hīc, vna exenabitur. * mando
 ælicularum custodi cœnæ officium. * *
 Video Gytona cum linteis & strigilibus pa-
 rietī applicitum, etistem consuluūque. scie-
 30 tes non libenter seruire. Itaque, vt experi-
 mentum oculorum caperem, conuertit ille
 solum gaudij vultum. & Miletete, inquit,
 fiatet: vbi anima non sum, libere loquor.
 Eripo

Ipe me latroni cruento, & qualibet scél-
 éra poenitentiam iudicis tui puni. Satis ma-
 gnum erit misero solatium tua voluntate ce-
 cidisse. Supprimere ego querelam iubeo, ne
 quis consilia deprehenderet: relictoque Eu-
 molpo (nam in balneo carmen recitabat)
 per tenebrosum & sordidum egressum ex-
 traho Gyrona, rapinamque in hospitium meum
 peruolo. Præclusis deinde foribus, inuato
 pectus amplexibus, & perfusum os lacrymis
 vultu meo contoro. Diu vocem neuter inuen-
 nit, nam puer etiam singulibus crebris ama-
 bile pectus quassauerat. O facinus, inquam,
 indignum quod amo te quamuis relictus, &
 in hoc pectore, cum vulnus ingens fuerit, ci-
 catrix non est. Quid dieis peregrinoi amoris
 concessio; Dignus hac iniuria fui; Postquam
 se amari sensit, supercilium altius sustulit,
 nec amoris arbitrium ad alium iudicem tulit.
 Sed nihil iam queror, nihil iam memini, si
 bona fide poenitentiam emendas. Hæc cum
 inter gemitus lacrymasque fudissem, deter-
 sit ille pallio vultum, & Quæso, inquit, Eu-
 colpi, fidem memoriæ tuæ appello: Ego te
 reliqui, an tu prodidisti; Equidem fateor, &
 præ me fero cum duos armatos viderem, ad
 fortiorem confugi. Exosculatus pectus sa-
 pientia plenum, ineci cervicibus manum
 & vt facile intelligeret rediisse me in gra-
 tiam, & optima fide reuiuiscens amicitia-
 m, toto pectore adstrinxi. Et iam plena
 noua

nox erat, mulierque cœnz mandata curau-
 rat, cum Eumolpus ostium pulsar. Inter-
 rogo ego, Quor estis: obiterque per rimam
 foris speculari diligentissime expi, num
 5 Aescylos vnâ venisset. Demum, vt solum
 hospitem vidi, momento recepi. Ille vt se
 in grabatum reiecit, viditque Gyrona in
 conspectu ministrantem, mouit caput, &
 Lando, inquit, Ganymedem: oportet ho-
 10 diè bene sit. Non delectauit me tam curio-
 sum principium, timique ne in contuberni-
 um recepissem Aescyli partem. Instat Eu-
 molpus, & cum puer illi portionem dedisset;
 Malo te, inquit, quam balneum totum: sic
 15 caroque auidè poculo, negat sibi vnquam
 acidius fuisse: Nam & dum lauro, ait, penè
 vapulaui, quia conatus sum circa solium se-
 dentibus carmen recitare. At postquam de
 balneo tanquam de theatro eiectus sum,
 20 citenire omnes angulos cepi, & clara voce
 Eucolpium clamitare. Ex altera parte iuue-
 nis nudus, qui vestimenta perdiderat, non
 minore clamoris indignatione Gyrona fla-
 gitabat. Et me quidem pueri, tanquam in-
 25 lanam, imitatione perulantissima derise-
 rant: illum autem sequentia ingès circum-
 uenit cum plausu, & admiratione timidissi-
 ma. habebat enim inguinum pondus tam
 grande, vt ipsum hominem laciniam fasci-
 30 ni crederes. O iuuenem laboriosum! puto
 illum pridie incipete, postero die finire. Ita-
 que



PET. ARBITRI

Hoc statim inuenit auxilium. nescio quis enim eques Romanus, vt aiebat, infamis, sua veste errantem circumdedit, ac domum abduxit: credo, vt tam magna fortuna solus a ab officio receperem, nisi nocentem dedissem, tãtò magis impedit inguina quàm ingenia fricare. Hæc Eumolpo dicente, matrabam ego frequentissimè vultum: iniuriis scilicet inimici nostri hilaris, commodis tristis. Vtunque tamen, tanquàm non agnoscerem fabulam, tacui, & cœnæ ordinem explicui. * * *

Vile est quod licet, & animus errore lentus iniurias diligit.

Ales Phasiacis petita Colchis.

Atque Afræ volucres placent palato,

Quod non sunt faciles: at albus anser

Et pictis anas enouata pennis,

Plebeium sapit. vltimis ab oris

Attractus Scarus, atque arata Syrtis.

Siquid naufragio dedit probatur.

Nullus iam granis est: amica vincit

Vxorem. rosa cinnamum veretur.

Quicquid quaritur, optimum videtur.

Hoc est inquam, quod promiseras, ne quem hodiè versum faceres. Per fidem, saltem nobis parce, qui te nūquàm lapidauimus. Nam si aliquis ex his, qui in eodem Synœcio potant, nomen poetæ olfecerit totam concitabit viciniam, & nos omnes sub eadem causa obruet.

SATYRICON.

47

sa obruet. Miserere, & aut pinacothecam, aut balneum cogita. Sic me loquentem obiurgauit Gyton mitissimus puer, & negauit rectè facere, quòd seniori conuiciaret, simulque oblitus officij, mentam, quam humanitate posuissem, contumelia tollerem, multaque alia moderationis verecundiaque verba, quæ formam eius egregiè debebant.

* * *

10 O felicem, inquit, matrem tuam, quæ te talem peperit! Macæ virtute esto. Raram facit mixturam cum sapientia forma. Itaque, ne putes te tot verba perdidisse, amatorem inuenisti. Ego laudes tuas carminibus implebo. Ego pædagogus & custos etiam quòd non iusseris, sequar: nec iniuriam Eucolpius accipit, alium amat. Profuit etiam Eumolpo miles ille, qui mihi abstulit gladium, alioquin quem animum aduersus Aesclyton sumperam, cum in Eumolpi sanguinem exercuissem. Nec fessellie hoc Gytona. Itaque extra cellam processit, tanquàm aquam peteret, iramque meam prudenti absentia extinxit. Paululum ergo 15 incespente scuitia, Eumolpe, inquam, iam malo vel carminibus loquaris, quàm eiusmodi tibi vota proponas. & ego iracundus sum, & tu libidinosus. vide quàm non conueniat his moribus. Puta igitur me furiosum esse: cede insaniz, id est, ocyris foras exi. Confusus hæc denunciatione Eumol



Eumolpus, non quæsit iracundiæ causam,
 sed contiud limen egressis, adduxit re pen-
 te ostium cellæ, meque nihil tale expectan-
 tem inclusit, exemitque raptim clauem, &
 ad Gytona inuestigandum cucurrit. Inclu-
 sus ergo suspensio vitam suam constituit: &
 iam semicinctio stanti ad parietem spou-
 dam iunxeram, cervicisque nodo conde-
 bam, eum referatis foribus intrat Eumolpus
 cum Gytone, meque à fatali iam meta reuo-
 cavit ad lucem. Gyton præcipue ex dolore
 in rabiem efferatus, tollit clamorem, me
 veraque manu impulsit præcipitat super
 lectum. Erras, inquit, Eucolpi, si putas con-
 tingere posse vt antè moriaris. Prior excep-
 in Aescyli hospitio gladium quæsiui. Ego
 si te non inuenissem, petiturus per præcipi-
 tia fui: & vt scias non longè esse quæren-
 bus mortem, specta inuicem quod me spe-
 ctare voluisti. Hæc locutus, mercenario Eum-
 olpi nouaculum rapit, & semel iterum-
 que ceruicæ percussa, ante pedes collabitur
 nostros. Exclamo ego attonitus, secutusque
 labentem, eodem ferramento ad mortem
 viam quæro. Sed neque Gyton vlla erat
 suspicio vulneris læsus, neque ego vllum
 sentiebam dolorem. Rudis enim nouacula,
 & in hoc reclusa, vt pueris discentibus auda-
 ciam tonsoris daret, instruxerat thecam.
 Ideoque nec mercenarius ad ruptum fere-
 mentum expauerat, nec Eumolpus inter-
 pella

lora

pellauerat mortem mimicam. Dum hæc fa-
 bula inter amantes luditar, diuersificor cum
 parte eorumque interuenit, contemplatisque
 sordidissimam iacentium volutationem, Ro-
 go, inquit, ebrij estis, an fugitivi, an utrum-
 que? quis autem grabatum illum erexit? aut
 quid sibi vult tam fatiua molitio? Vos me-
 hercules, ne mercedem cellæ daretis, fugere
 nocte in publicum voluistis, sed non impu-
 nè, iam enim saxo scietis non vidua hanc
 insulam esse, sed M. Mannicij. Exclamat
 Eumolpus, Etiam minaris? simulque os ho-
 minis palma excussissima pulsat. Ille tor-
 hospitem potioneibus liber, vrceolum sicti-
 lem in Eumolpi caput iaculatus est, soluit-
 que clamantis frontem, & de cella se pro-
 cipuit. Eumolpus contumeliaz impatiens,
 rapit ligneum candelabrum, sequiturque ab-
 euntem, & creberimis ictibus supercilium
 suum vindicat. Fit concursus familiar. ho-
 spirumque ebriorum frequentia. Ego autem
 nactus occasionem vindicæ. Eumolpum
 excludo; redditaque scordalo vice, sine
 amulo scilicet, & cella vtor & nocte. Interim
 coctores insularitque malocant exclusum, &
 alius veru extis stridentibus plenum in ocu-
 los eius intemat: alius, furca de carnario
 rapta, statum præliantis componit: anus
 præcipue lippa sordidissimo linteo præcin-
 cta soleis ligneis imparibus imposita canem
 ingentis magnitudinis catena trahit, insti-

C

que in Eumolpum. Sed ille candelabro
 te ad omni periculo vindicabat. Videbamus
 nos omnia per foramen valvæ, quod paulò
 antè, anà ostioli rupta laxauerat, fauebam-
 que ego vapulanti. Gyton autem non obli-
 tus misericordie suæ, referandum ostium,
 succurrendumque, periculantia censebat. Ego,
 durante adhuc iracundia, non continui
 manum, sed caput miserantis stricto scuto-
 que articulo percussi, & ille fletus quidem
 confedit in lecto: ego autem alternos oppo-
 nebam foramini oculos, iniuriàmque Eumol-
 pui aduocationemque commendabam:
 & veluti quodam cibo me replebam: cum
 procurator insule Bargates à cœna excita-
 tus, à duobus lecticariis in mediam rixam
 perfertur: nam erat etiam pedibus æger. Is,
 ut rabiosa barbaraque voce in ebrios fugiti-
 uosque diu perorauit, respiciens ad Eumol-
 pum, O Poëtarum, inquit, disertissime, tu
 eras! & non discedunt ocyus nequissimi
 serui, manūque continent à rixa?

*

Contubernalis mea mihi fastum facit. Ita-
 si me amas, maledic illam versibus, ut ha-
 beat pudorem.

*

Dum Eumolpus cum Bargate in secreto lo-
 quitur, intrat stabulum præco cum seruo
 publico, aliàque sanè modica frequentia, se-
 cémque fumosam magis quàm lucidam
 quassans, hæc proclamauit: Puer in balneo
 paulò

paulò antè aberrauit; annorum circa xvj.
 crispus, mollis, formosus, nomine Gyton.
 Si quis eum reddere aut monstrare vo-
 lauerit, accipiet ommos mille. Nec longè à
 præcone Aseyleos stabat amictus discolori
 veste, arcque in lance argenta indicium &
 fidem præferabat. Imperatū Gytoni ut ra-
 pium grabatam subiret, annecteretque pe-
 des & manus institis, quibus sponda culci-
 tam ferebat: ac, sicut olim Vlyxes pro ariete
 adhæsisset, extensus infra grabatam ser-
 uaticum eluderet manus. Non est moratus
 Gyton imperium, momentòque temporis in-
 seruit vinculo manus, & Vlyxem astu simil-
 limo vicit. Ego, ne suspicioni relinquerem
 locum, lectulum vestimentis impleui, vniū-
 que hominis vestigium ad corporis mei
 mensuram figuravi. Interim Aseyleos, ut
 pererrauit omnes eum viatore cellas, veni-
 ad meam: & hoc quidem pleniorē spem
 concepit, quod diligentius oppesularas in-
 uenit fores. Publicus verò seruus, insertas
 commissuris secures, claustrorum infirmi-
 tatem laxauit. Ego ad genua Aseylei procu-
 bui, & per memoriam amicitie, perque
 societatem miseriarum peij, ut saltem ostē-
 deret fratrem: immò, ut fidem haberent si-
 licae preces. Scio te, inquam, Aseylee, ad oc-
 cidendum me venisse: quod enim secures at-
 tulisti? Itaque satia iracundiam tuam. Præ-
 beo ecce ceruicem, funde sanguinem, quem



sub prætextu quaestiois petisti. Amolice
 & scythos inuidiam, & se verò nihil aliud
 quam fugiendum suum dixit quætere, mor-
 tem nec hominis concupisse, nec supplicis,
 yrique eius, quem post fatalem rixam ha-
 buit charissimum. At non seruus publicus
 tam languide agit, sed raptam cauponi ha-
 rundinem subter lectum mittit, omniaque
 etiam foramina parietum scrutatur. Subdo-
 cebar Gyton ab iclu corpus, & reducto ti-
 midissime spiritu, ipsos scythos ore tange-
 bat. * Eumolpus autem, quia effectum
 ostium cellæ neminem poterat excludere, in-
 rumpe perturbatus, & Mille, inquit, num-
 mos inueni: iam enim persequar abeuntem
 præconem, & in potestate sua esse Gytonem
 meritissima propositione monstrabo. Ge-
 nua ego perleuerantis amplector, ne mo-
 rientes vellet occidere: & Merito, inquam
 excaudesceres, si posses proditum ostende-
 re. Nunc inter turbam puer fugit nos quo
 abieris, suspicari possum, Perfidem, Eumol-
 pe, redue quaeram, & veli. Alcyton, redde
 Dum hæc ego iam credenti persuado, Gy-
 ton, collectione spiritus plenus, continuo
 ira sternatavit, ut grabatum conuerteret. Ad
 quem uentum Eumolpus conuersus, saluam
 Gytona iubet. Remora etiam celsitra, videt
 Vlyxem, cui vel elurians Cyclops potuisset
 patere. Mox conuersus ad me, Quid est, in-
 quit, latro: Ne deprebensus quidem aly-
 es m

es mihi verum dicere! Immo, ni deus qui-
 dam humanarum rerum arbiter pendent
 puero excussisset iudicium, elusus circa po-
 pinas errarem. * Gyton longe blandior,
 quam ego, plurimum araneis oleo madenti-
 bus vulnus, quod in supercilio factum erat,
 coartauit, mox palliolo suo laceratam mu-
 tauit vestem, amplexusque iam mitigatum,
 osculis tanquam fomenis adgressus est: &
 10 In tua, inquit, pater charissime, in tua somus
 custodia. Si Gytona tutum amas, incipe velle
 seruate. Vtinam me solum inimicus ignis
 hauriret, vtinam Hiberum inuaderet mare.
 Ego enim omnium scelerum materia; ego
 20 causa sum. Si perirem, conueniret inimicus.
 * * *
 Ego sic semper, & ubique vixi, ut vltimam
 quamque lucem, tanquam non redituram
 consumerem. * * *
 30 Profusus ego lacrymis rogo, quæsoque ve
 mecum quoque redeat in gratiam, neque
 enim in amantium esse potestate furiosam
 amulationem: daturum tamen operam
 ne auar dicam, aut faciam amplius quo pos-
 40 sit offendi. Tantum omnem scabitudinem
 animo, tanquam bonarum artium magis-
 ter, deleret sine cicatrice. Inculcis asperisque
 regionibus diutius niues hærent: aut ubi ea
 50 aratro domæ facta tellus nitet, dum loqueris,
 leuis pruina dilabitur. Similiter in pectori-
 bus ira confidit: feras quidem mentes obli-

14
 det, eruditas praelabitur. Vt scias, inquit
 Eumolpus, verum esse, quod dicis, ecce
 etiam osculo iram finio. Itaque, quod bene
 enediatur, expedite sarcinulas, & vel sequimini
 me, vel, si manultis, ducite. Adhuc loque-
 5 batur cum crepuit ostium impulsum, stre-
 ritque in limine barbis horrentibus nautae
 & Moraris, inquit, Eumolpe, tanquam
 propudium ignores. Haud mora, omnes
 confurgimus, & Eumolpus quidem merce-
 10 narium suum iam olim dormientem extre-
 cum sarcinis iacet. Ego cum Gytone quie-
 scit quid erat, in altum compono, & adoratis
 sideribus intro navigium. * * Molestum
 est quod puer hospiti placet. Quid autem
 non commune est quod natura optimum
 fecit? Sol omnibus lucet. Luna innumera-
 15 bilibus comitata sideribus etiam feras ducit
 ad pabulum. Quid aquis dici formosius, po-
 test? In publico tamen manant. Solus ergo
 amor furtum potius quam praemium eriet.
 Immo verò nolo habere bona, nisi quibus
 20 populus inuiderit. vnus, & senex non erit
 grauis: etiam cum voluerit aliquid sumere
 opus anhelitu perdet. Hoc vt infra fiduciam
 posui, fraudansque animum dissidentem,
 excepit somnum obscuro tunicula capite men-
 25 tiri. Sed repente quasi destruyente fortuna
 constantiam meam, eiusmodi vox super
 constratum puppis congemuit. Ergo me de-
 30 risit? At haec quidem virilis & penè auribus
 meis

meis familiaris animum palpitantem per-
 cussit. Ceterum eadem indignatione mulier
 lacerata vterius exanduit, & Si quis Deus
 manibus meis, inquit, Gytona imponeret,
 5 quam bene exulem exciperet. Vterque no-
 strum tam inexpectato ictus sono auulserat
 sanguinem. Ego praecipue, quasi somnio
 quodam turbulento circumamictus diu vo-
 cem collegi, tremulisque manibus Eumol-
 10 pi iam in soporem labentis laciniam dixi
 & Per fidem, inquam, pater, cutus haec na-
 vis est, aut quos vehat, dicere potes; In-
 quietatus ille molestè tulit, & Hoc erat, in-
 15 quit, quod placuerat tibi, vt super constrat-
 um nauis, occuparems secretissimò locum,
 ne nos patereris requiescere? Quid porro ad
 rem pertinet si dixerò Licam Tarentinum esse
 dominum huiusce nauigij, qui Tryphnam
 exulem Tarentum ferat? Intremui post hoc
 20 fulmen attronitus, ingulòque detecto, Ali-
 quando, inquam, totum me fortuna vici-
 sti. Nam Gyton quidem super meum pectus
 positus diu animam egit, deinde vt effusus
 sudor vtriusque spiritum reuocauit, com-
 25 prehendi Eumolpi genua, & Miserere, in-
 quam morientium, id est, pro consortio
 studiorum commoda maquam. Mors venit,
 quae, nisi per te licet, potest esse pro man-
 30 re. Inundatus hac Eumolpus inuidia, iurat
 per deos deasque se neque scire quid accide-
 rit, nec vllum dolum malum consilio ad-

6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000
 1001
 1002
 1003
 1004
 1005
 1006
 1007
 1008
 1009
 1010
 1011
 1012
 1013
 1014
 1015
 1016
 1017
 1018
 1019
 1020
 1021
 1022
 1023
 1024
 1025
 1026
 1027
 1028
 1029
 1030
 1031
 1032
 1033
 1034
 1035
 1036
 1037
 1038
 1039
 1040
 1041
 1042
 1043
 1044
 1045
 1046
 1047
 1048
 1049
 1050
 1051
 1052
 1053
 1054
 1055
 1056
 1057
 1058
 1059
 1060
 1061
 1062
 1063
 1064
 1065
 1066
 1067
 1068
 1069
 1070
 1071
 1072
 1073
 1074
 1075
 1076
 1077
 1078
 1079
 1080
 1081
 1082
 1083
 1084
 1085
 1086
 1087
 1088
 1089
 1090
 1091
 1092
 1093
 1094
 1095
 1096
 1097
 1098
 1099
 1100
 1101
 1102
 1103
 1104
 1105
 1106
 1107
 1108
 1109
 1110
 1111
 1112
 1113
 1114
 1115
 1116
 1117
 1118
 1119
 1120
 1121
 1122
 1123
 1124
 1125
 1126
 1127
 1128
 1129
 1130
 1131
 1132
 1133
 1134
 1135
 1136
 1137
 1138
 1139
 1140
 1141
 1142
 1143
 1144
 1145
 1146
 1147
 1148
 1149
 1150
 1151
 1152
 1153
 1154
 1155
 1156
 1157
 1158
 1159
 1160
 1161
 1162
 1163
 1164
 1165
 1166
 1167
 1168
 1169
 1170
 1171
 1172
 1173
 1174
 1175
 1176
 1177
 1178
 1179
 1180
 1181
 1182
 1183
 1184
 1185
 1186
 1187
 1188
 1189
 1190
 1191
 1192
 1193
 1194
 1195
 1196
 1197
 1198
 1199
 1200
 1201
 1202
 1203
 1204
 1205
 1206
 1207
 1208
 1209
 1210
 1211
 1212
 1213
 1214
 1215
 1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300
 1301
 1302
 1303
 1304
 1305
 1306
 1307
 1308
 1309
 1310
 1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320
 1321
 1322
 1323
 1324
 1325
 1326
 1327
 1328
 1329
 1330
 1331
 1332
 1333
 1334
 1335
 1336
 1337
 1338
 1339
 1340
 1341
 1342
 1343
 1344
 1345
 1346
 1347
 1348
 1349
 1350
 1351
 1352
 1353
 1354
 1355
 1356
 1357
 1358
 1359
 1360
 1361
 1362
 1363
 1364
 1365
 1366
 1367
 1368
 1369
 1370
 1371
 1372
 1373
 1374
 1375
 1376
 1377
 1378
 1379
 1380
 1381
 1382
 1383
 1384
 1385
 1386
 1387
 1388
 1389
 1390
 1391
 1392
 1393
 1394
 1395
 1396
 1397
 1398
 1399
 1400
 1401
 1402
 1403
 1404
 1405
 1406
 1407
 1408
 1409
 1410
 1411
 1412
 1413
 1414
 1415
 1416
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 1476
 1477
 1478
 1479
 1480
 1481
 1482
 1483
 1484
 1485
 1486
 1487
 1488
 1489
 1490
 1491
 1492
 1493
 1494
 14

precipitari vitibus. Quod an fieri posset, in-
 terrogate audaciam vestram. Nam quod ad
 meum quidem comitarum attinet, nullum
 recusum periculum quod salutis spem osten-
 dit. Nam sine causa quidem spiritum tan-
 quam rem vacuum impendere, nec vos qui-
 dem existimo velle. Videte nunquid hoc
 placeat. Ego vos in duas iam pelles conui-
 ciam, vincitōsque lorīs inter vestimenta pro-
 sarcinis habeo, apertis scilicet aliquatenus
 labris, quibus & spiritum recipere possitis,
 & cibum. Conclamabo deinde nocte seruos
 p̄nam grauiorem timentes precipitasse se
 in mare: deinde cum ventum fuerit in por-
 tum, sine vlla suspitione pro sarcinis vos ef-
 feram. Ita verò, inquam ego, tanquam so-
 lidos alligaturus, quibus non soleat venter
 iniuriam facere, an tanquam eos qui ster-
 nutare non soleamus, nec stertere? an quia
 hoc genus furti semel mea feliciter, cessit?
 Sed finge vna die vincitōs posse durare: quid
 ergo si diutius aut tranquillitas vos reue-
 nit, aut aduersa tempestas? quid facturi su-
 mus? vestes quoque diutius vincitōs ruga
 consumit, & chartæ alligatæ mutant figu-
 ram. Iuvenes adhuc laboris expertes, strua-
 rum ritu patiemur pannos & vincula? Ad-
 huc aliquod iter salutis quaerendum est.
 Inspicite quod ego inueni. Eumolpus tan-
 quam literarum studiosus vtiq̄e atramen-
 tum habet. hoc ergo remedio mutemus co-
 lores

lores à capillis vtiq̄e ad vngues. Ita tanquam
 serui Aethiopes, & prestō tibi erimus sine
 tormentorum iniuria hilares: & peritura
 colore imponemus inimicis. Quid tu, in-
 quit Gyron, & circumcide nos, vt Iudæi vi-
 deamur: & pertunde aures, vt imitemur
 Arabes: & increta facies, vt suos Gallia ci-
 ues putet: tanquam hic solus color figuram
 possit peruertere, & non multa vnā oportet
 consentiant, & non natione mendacium
 constet. Puta infectam medicamine faciem
 diutius durare posse: finge nec aqua asper-
 ginem imposituram aliquam corpori ma-
 culam, nec vestem atramento adhæsuram,
 quod frequenter etiam non accersito ferru-
 mine infigitur: age, nunquid & labra pos-
 sumus tumore teterrimo implere; nunquid
 & crines calamistro conuertere; nunquid
 & frontes cicatricibus scindere? nunquid &
 crura in orbem pendere? nunquid & talos
 ad terram deducere? nunquid barbam pere-
 grinatione figurare? Color arte compositus
 inquinat corpus, non mutat. Audite quid
 timenti succurrerit. Præligemus vestibus ca-
 pita, & nos in profundum mergamus. Nec
 istud dii hominēque patiantur, Eumolpus
 exclamat, vt vos tam turpi exitu vitam fini-
 tiatis. Immo potius facite quod iubeo. Mer-
 cenarius, inquit, meus, vt ex nouacula com-
 peristis, consor est: hic continuo radat vtrius-
 que non solum capita, sed etiam supercilia.

60
 sequar ego, frontes notans inscriptione so-
 lerti, vt videamini stigmatate esse puniti. Ita
 eadem literæ & suspicionem declinant
 quærentium, & vultus umbra supplicii te-
 geat. Non est dilata fallacia, sed ad latus pa-
 5 tigijs furim processimus, capiræque cum
 supercilijs denudanda tonsori præbimus.
 Impleuit Eumolpus frontes varijsq; inge-
 nibus literis, & notum fugitivorum epi-
 10 gramma per totam faciem liberali manu du-
 xit. Vnus fortè ex vectoribus, qui acclinatus
 lareti navis exonerabat stomachum nausea
 grauem, notauit sibi ad lunam tonsorem in-
 ten pestius inhaerentem ministerio, excera-
 15 tisque omen, quod imitaretur naufrago-
 rum vltimum votum, in cubile reiectus est.
 Non dissimulata nauseantis deuotione, ad
 ordinem tristitiæ redimus, silentioque com-
 20 pposito, reliquas noctis horas malè soporati
 consumpsimus. * * *

Videbatur mihi secundum quietem Pria-
 pus dicere, Eucolpion quid quaris? scito à
 me in nauem tuam esse perductum. Exhor-
 25 tuit Tryphæna: & Pures, inquit, vnà nos
 dormisse: nam & mihi simulacrum Ne-
 ptuni quod * Bailtor ascylo noraueram,
 videbatur dicere, In nauis Licæ Gyrona in-
 30 uenies. Hinc scies, inquit Eumolpus, Epi-
 curum hominem esse diuinum, qui eius-
 modi ludibria facerrima ratione condema-
 nat. Cæterum Licas vt Tryphænx somnium
 35 expia

expiauit, Quis, inquit, prohibet nauigium
 feruari, ne videamur diuinae mentis opera
 damnate? Is qui nocte miserorum furtum
 5prehenderat Hefus nomine, subito pro-
 clamat, Ego illi qui sunt qui nocte ad Lu-
 nam radebantur: pessimo medijs fidijs ex-
 emplo. Audio enim non licere cuiquam
 mortalium in nauis neque vngues neque
 10 capillos deponere, nisi cum pelago ventus
 inasceat. Excanduit Licas hoc sermone tur-
 batus: &, Iræne, inquit, capillos aliquis in
 nauis præcidit, & hoc nocte intempesta? at-
 15 trahite ocyûs nocentes in medium, vt sciam
 quorum capitibus debeat nauigium lustra-
 ri. Ego, inquit Eumolpus, hoc iussi: nec non
 eodem futuro nauigio, auspicijs mihi fe-
 20 ci: sed quia nocentes horridis longisque
 habebant capillos; ne videret de nauis carce-
 rem facere, iussi squalorem damnatis aufe-
 25 ri: simul vt nota quoque literarum non
 admiratæ comarum præsidio tota ad
 oculos legentium accederent. Inter cætera
 apud communem amicam consumpsertunt
 pecuniam meam, à qua illos proxima nocte
 30 extraxi merito vnguentisque perfusos. Ad
 summam, adhuc patrimonij mei reliquias
 olent. * Itaque vt tutela nauis expiaretur,
 placuit quadragenas vtrisque plagas imponi.
 35 Nulla ergo sit mora. Aggrediuntur nos
 furentes nauis cum furibus, tentantque vi-
 lissimo sanguine tutelam placare. Et ego
 qui

64
 crasse, cum omnis vector nihil prius quaerit, quam cuius se diligentiae credat. Flectite ergo mentes satisfactione lenitas, & parimini liberos homines ite sine iniuria quod delinunt. Sæui quoque implacabilisque domini crudelitatem suam impediunt, si quando penitentia fugitivos redoxit, & delictis hostibus parcimus. Quid vltra petitis? aut, quid vultis? In conspectu vestro supplices iacent, iuuenes, ingenui, honesti, & quod utroque potentius est, familiaritate vobis aliquando coniuncti. Si mehercules interuerrissent pecuniam vestram, si fidem prodicione læssissent, satuari tamen potuissetis hac pœna quam videtis. Seruitute enim in frontibus percutitis, & vultus ingenuos voluntaria pœnarum lege proseriptos. Interpellauit deprecationem supplicis Licæ, & Noli, inquit, causam confundere, sed impone singulis modum. Ac primum omnium, si vltro venerunt, cur nuda vultu erinibus capita? vultum enim qui permutat, fraudem parat: vultum enim qui permutat, fraudem parat: vultum enim qui permutat, fraudem parat: Deinde si gratiam à legato moliebantur, quid ita omnia fecisti, ut quos tuebatur, absconderes? Ex quo apparet casu incidisse noxios in plagas, & te artem quæsisse, qua nostræ animaduersionis impetum eluderet. Nam quod inuidiam facis nobis, ingeniosos honestosque clamando, vide ne deteriorem facias confidentiam capiam. Quid debent læsi facere, vbi rei

ua pœ

ad pœnam confugiunt? At enim amici fuerunt mei: eò maiora meruerunt supplicia. Nam qui ignotos lædit, latro appellatur: qui amicos, paulò minus quam pœnicida. Resoluit Eumolpus tam iniquam declamationem: & Intelligo, inquit, nihil magis obesse iuuenibus miseris, quam quod nocte deposuerunt capillos: hoc argumento incidisse in nauem videntur, non venisse. Quid velim tam candidè ad vestræ aures perueniar, quam simpliciter gestum est. Voluerunt enim antequam conscenderent, exonerare capita molesto & superuacuo pondere, sed celestior ventus distulit orationis propositam. Nec tamen putauerunt ad rem pertinere vbi inciperent quod placuerat verberet: quia nec omen, nec legem nanigantium nouerant. Quid, inquit Licæ, attinuit supplices radere? nisi fortè miserabiliores calui solent esse: quanquam quid attinet veritatem per interpretem querere? Quid dicis tu latro? quæ sola Salamandra supercilia tua excussit? cui Deo erinem vouisti? Pharmace, responde. Obstupueram ego supplicij metu pavidus, nec quid in te manifestissima dicerem, inueniebam. Turbatus & deformis præter spoliati capitis dedecus, superciliatorum etiam æqualis cum fronte calnixies, ut nihil nec facere deceret nec dicere. Vt verò spongia vda facies plorantis deterfa est, & liquefactum per totum os atramentum,

rum, omnia scilicet lineamenta fuliginea
 inde confudit, in odium se ita conuertit.
 Negat Eumolpus passurum se ut quisquam
 ingenuos contra fas legemque contamine-
 re, interpellatque sciuentium minas, non so-
 lum voce, sed & manibus. Aderat interpel-
 lanti mercenarius comes, & vnus alecique
 infirmissimus vector, solatia magis litis,
 quam virium auxilia. Nec quicquam pro-
 me deprecabar, sed intentans in oculos Try-
 phænae manus, vsurum me viribus meis
 clara liberatque voce clamaui, ni abstineret
 à Gyronè iniuriam mulier damnata, & in
 toto nauigio sola verberanda. Accenditur
 audacia mea iratior Licas, indignaturque
 quod ego relicta mea causa tantum pro alio
 clamo. Nec minus, Tryphæna contumelia
 sœuit accensa, torridisque nauigij turbam di-
 ducit in partes. Hinc mercenarius tonsor
 ferramenta sua nobis, & ipse armatus, dis-
 tribuit: illinc Tryphænae familia nudas ex-
 pedit manus. Ac ne ancillarum quidem cla-
 mor aciem destituit, vno tantum gubernato-
 re relictorum se nauis ministerium den-
 nunciant, si non desinat rabies libidine
 perditorum collecta. Nihilominus tamen
 perseuerat dimicantium furor, illis pro-
 uisione, nobis pro vita pugnantibus. Multi
 ergo, vtrinque sine morte labuntur, plures
 cruenti vulneribus referunt veluti ex prælio
 pedem: nec tamen cuiusquam ira laxatur.

Tunc

Tunc fortissimus Gyton ad virilia sua ad-
 monit nouaculam infertam, minatus se ab-
 scissurum tot miseriarum causam: inhiuit-
 que Tryphæna tam grande facinus non dissi-
 mulata missione. Sæpius ego cultrū confortū
 super iugulū meum posui, non magis me oc-
 cisurus quam Gyton quod minabatur, factu-
 rus. audacius ille tamen tragœdiā implebat.
 quia sciebat se illā habere nouaculam qua iā
 sibi ceruicem præciderat. Stante ergo utra-
 que acie, cum appareret futurū nō tratatium
 bellum, ægè expugnauit gubernator, vt ca-
 duceatoris more Tryphæna inducias faceret.
 Data ergo acceptaque patrio more fide, pro-
 tendit ramum oleæ à tutela nauigij raptum,
 atque in colloquium venire ausus
Quis furor, exclamat, pacem conuertit in arma?
Quid nostra meruêre manus? non Troius hostis
Hæc in classe vehit decepti pignus atrida:
Nec Medea fureni fraternali sanguine pugnat:
Sed contemptus amor vires habet, & mihi fata
Hos inter fluctus quis raptis euecat armis?
Cui non est mors una satis: ne vincite pontum,
Gurgisibusque feris alios immittite fluctus.
 Hæc vt turbato clamore mulier effudit, hæc sic
 paulisper acies, reuocæ:æque ad pacem
 manus intermisere bellum. Vt autem peniten-
 tiæ occasione dux Eumolpus, & castigato
 antè vehementissimè Lica, tabulas fœderis
 signat, queis hæc formula erat: Ex tui ani-
 mi sententia, vt tu, Tryphæna, neque iuri-
 am



nam tibi factam à Gytone queraris, neque si
 quæ ante hunc diem factum est, obiicies, viandi-
 cabilive, aut vilo alio genere persequendum
 curabis: vt tu nihil imperabis puero repu-
 gnanti, non amplexum, non osculum, non coitum
 Venere constrictam, nisi pro qua re presentes
 numeraveris denarios centum. Item Licæ ex
 tui animi sententia, vt tu Eucolpion nec ver-
 bo cõumelioso insequaris, nec vultu, neque
 quæres vbi nocte dormiat: aut, si quaesieris,
 pro singulis iniuriis numerabis presentes
 denarios ducentos: In hæc verba fæderibus
 compositis arma deponimus: & ne residua in
 animis etiam post insurandum ira remaneret,
 præterita aboleri osculis placet. Exhortanti-
 bus vniuersis odia detumescunt, epuleq; ad
 certamen prolæte conciliant hilaritate concili-
 lium. Exsonat cantibus totum nauticum, & quia
 repentina tranquillitas intermiserat cursum,
 alius exultans querebat fastidia pisces: alius
 hamis blâditiõibus cõuellebat prædam repu-
 gnantem. Ecce etiã per antennã pelagiæ con-
 sederat volucres, quas rectis arundinibus pe-
 ritus artifex terigit. Ille viscatis illigare vimi-
 nibus deferebantur ad manus. Tollebat plu-
 mas aura voltates, pinnasq; per maria inanis
 spuma torquebat. Iam Licas redisse mecum in
 gratiam ceperat: iam Tryphæna Gytona ex-
 trema parte portionis spargebat, cum Eucol-
 pus & ipse vino solutus dicta voluit in caluo
 stigmolofsq; iaculati, donec consumpta frigi-
 dissima

dissima vrbauitate, rediit ad carmina sua:
 cepitque capillorum elegidationem dicere.
*Quod solum forma decus est, cecidit capilli:
 Vernantesque comas tristis abegit hyems.
 Nunc umbra nudata sua iam tempora mœrent:
 Arcæque attritis ridet adusta pilis.
 O fallax natura deum: qua prima dedisti
 Aetati nostra gaudia, prima rapul
 Infelix, modo crimibus nitens
 Phœba pulchrior, et sorore Phœbis
 At nunc lauior ars, vel rotundo
 Horis tephore, quod creauit vnda,
 Ridentes fugis: et times puellas.
 Et mortem citius venire credas,
 Scito iam capitis perisse partem.*
 Plura volebat proferte, credo & inepiora
 præteritis, cum ancilla Tryphæna Gytona
 in partem nauis inferiores ducit, cotym-
 bioque domine pueri adornat caput. Im-
 mo supercilia etiam profert de pyxide, sci-
 tæque iactura lineamenta secuta, totam illi
 spem suam reddidit. Agnouit Tryphæ-
 na verum Gytona: lacrymisque turbata,
 tunc primum bona fide puero basium de-
 dit. Ego, etiam repõsitum in pristinum
 decorem puerum gaudebam, abscondendam
 rationem frequentius vultum, intelligebam-
 que me non tralatitia deformitate esse insi-
 gnitum; quem alloquio dignum nec Licas
 quidem crederet. Sed huic tristitiae eadem il-
 la succurrit ancilla, euocatumque me non
 minus

minus decoro exornauit capillamento: im-
 mo commendari vultus enitit, quia * flau-
 corum corymbion erat. * Ceterum Lu-
 miopus, & periclitantium aduocatus, &
 presentis concordiae auctor, ne siletet sine fa-
 bulis hilaritas, multa in muliebre[m] leuita-
 tem cepit iactare: quam facile adamarent:
 quam cito etiam filiorum obliuiscerentur:
 nullamque esse foeminam tam pudicam,
 quae non peregrina libidine vsque ad furo-
 rem auerteretur. nec se tragœdias veteres
 curare, aut nomina sculis nota, sed rem sua
 memoria factam, quam expositurum se es-
 se, si vellemus audire. Conuersis igitur om-
 nium in se vultibus auribusque, sic orsus est:
 Martona quaedam Ephesi tam nota erat
 pudicitiae, vt vicinatum quoque gentem
 foeminas ad sui spectaculum euocaret. Haec
 ergo cum vitum exulisset, non contra
 vulgari more funus passis prosequi etiuibus,
 aut nudatum pectus in conspectu frequen-
 tia plangere, in conditorium etiam prosequen-
 tia est defunctum, postquamque in hypo-
 gæo, Graeco more, corpus custodire ac hère
 totis noctibus diebusque cepit. Sic affli-
 ctantem se, ac mortem inedia persequen-
 tem non parentes potuerunt abducere, non
 propinqui magistratus vitimo repulsi abie-
 runt: complorataque singularis exempli fo-
 mina ab omnibus, quintum iam diem sine
 alimento trahebat. Adsidebat agræ fidifi-

ma ancilla, simulque & lacrymas commen-
 dabat lugenti, & quotiens defecerat posi-
 tum in monumento lumen renouabat. Vna
 igitur in tota ciuitate fabula erat, & solum
 illud adfulsisse verum pudicitiae amorisque
 exemplum omnis ordinis homines confite-
 bantur: cum interim Imperator provinciae
 latrones iussit crucibus adhibi, secundum il-
 lam eandem casulam, in qua recens cada-
 ver matrona dessebat. Proxima ergo nocte
 cum miles, qui cruces asseruabat, ne quis
 ad sepulturam corpora detraheret, notasset
 sibi & lumen inter monumenta clarius ful-
 gens, & gemitum lugentis audisset: vitio
 gentis humanae concupit scire, quis aut
 quid faceret. Descendit igitur in condito-
 rium: visaque pulcherrima muliere, primo
 quasi quodam moustro, infernisque ima-
 ginibus turbata substitit: deinde vt & cor-
 pus iacentis conspexit, & lacrymas confide-
 ranti, faciemque vnguibus sectam, ratus sei-
 licet quod erat, desiderium extincti non
 posse foeminam pati: attulit in monumen-
 tum cornulam suam, cepitque hortari lu-
 gentem, ne perseveraret in dolore superna-
 cno, & nihil profuturo gemitu pectus didu-
 ceret: omnium eundem exitum esse: sed &
 idem domicilium: & cætera, quibus exulce-
 ratae mentes ad sanitatem reuocantur. At
 illa ignota consolatione percussa, lacerauit
 vehementius pectus, ruptisque crines super
 pectus

fectus iacentis imposuit. Non recessit tamen
 tales, sed eadem exhortatione tentavit dare
 mulierculæ cibum, donec ancilla vini cere
 ab eo odore corrupta, primum ipsa potexit
 ad humanitatem inuitantis victam manum
 deinde, resecta portione, & cibo, expugnate
 dominæ pertinaciam cepit. & Quid pro-
 derit, inquit, hoc tibi, si soluta inedia fue-
 rit? si te vitam sepelieris? si antequam fata
 poseant, indemaatum spiritum effuderis?

Id cinerem aut manes credis curare sepulchro?
 Vis tu reuiuiscere reluctantibus factis exin-
 ctum? vis discusso muliebri errore, quam
 diu licuerit, lucis commodis frui, ipsam
 te iacentis corpus admonere debet, vt vi-
 uas. Nemo inuitus audit, cum cogitur
 aut cibum sumere, aut viuere. Itaque
 mulier aliquot dierum abstinentia heca-
 passa est frangi pertinaciam suam: nec
 minus auide repleuit se cibo, quam ancilla-
 quæ prior victa est. Ceterum scitis quid ten-
 tare plerunque soleat humanam satietatem.
 Quibus blanditiis impetrauerat miles vt
 matrona viuere vellet, isdem etiam pudici-
 tiam eius aggressus est. Nec deformis aut in-
 facundus iuuenis castris videbatur, concu-
 tante gratiam ancilla, ac subinde dicente:

Placione etiam pugnabis amori?
 Nec venit in mentem quorum confederis aruit?
 Quid diutius moror? ne hanc, quidem mu-
 lier partem corporis abstinuit, victor que mi-
 les

les utrunque persuasit. Iacuerunt ergo vnâ,
 non tantum illa nocte, qua nuptias fece-
 runt, sed postero etiam ac tertio die, præ-
 clusis videlicet conditorij foribus: vt quilibet
 ex notis ignotisque ad monumentum venis-
 set, putasset expirasse super corpus viri pu-
 dicissimam vxorem. Ceterum delectatus
 miles & forma mulieris & secreto, quicquid
 boni per facultates poterat, coemebat; &
 prima statim nocte in monumentum fere-
 bat. Itaque cruciarij vnius parentes, vt vi-
 derunt laxatam custodiam, detrahère nocte
 pendentem, supremoque mandauerunt of-
 ficio. At miles circumscripsum dum desidet,
 vt postero die vidit vnâ sine cadauere cru-
 cem: veritus supplicium, mulieri quid acci-
 disse, exponit: nec se expectatum iudicis
 sententiam, sed gladio ius dicturum igna-
 viæ suæ: commodaret modò illa perituro
 locum, & fatale conditorium familiari ac
 viro faceret. Mulier non minus misericors
 quam pudica: Nec istud, inquit, dii sinant, vt
 eodem tempore duorum mihi charissimorum
 hominum duo funera spectem: malo mor-
 tuam impendere, quam viuum occidere. Se-
 cundum hanc orationem, iubet corpus ma-
 riti sui tolli ex arca, atque illi quæ vacabat,
 cruci adfigi. Vnus est miles ingenio pruden-
 tissimæ forminx: posteroque die populus
 miratus est, qua ratione mortuus isset in
 crucem. Risu exceperè fabulam nauæ, cru-
 cem

Descente non mediocriter Tryphæna, vul-
 rumq; suum super cernicem Gytonis ama-
 bilitèr ponente. At non Licas risit, sed ira-
 tum commouens caput, Si iustus, inquit,
 Imperator fuisset, debuit patrisfamilie coe-
 5 pus in monumentum referre, mulierem as-
 fligere cruci. Non dubiè redierat in animum
 * ele, expilarumque libidinosa migratione
 nauigium. Sed nec fœderis verba permitte-
 bant meminisse: nec hilaritas, quæ præce-
 10 cupauerat mentes, dabat iracundie locum.
 Ceterum Tryphæna in gremio Gytonis po-
 sita, modò implebat osculis pectus, inter-
 dum concinnabat spoliatis crinibus vultum.
 Ego mœstus & impatiens fœderis noni,
 non cibum, non potionem capiebam, sed
 15 obliquis trucibusque oculis vtrumque spe-
 ctabam. Omnia me oscula vulnerabant, om-
 nes blanditiæ, quasæcunq; mulier libidino-
 sa fingebat: nec tamen adhuc sciebam vtrum,
 20 magis puero irasceter, quòd amicam mihi
 auferret, an amicæ, quòd puerum corrup-
 peret. Vtraque inimicissima oculis meis, &
 captiuitate præterita tristiora. Accedebat
 huc quod neque Tryphæna me alloqueba-
 25 tur tanquàm familiarem, & aliquando gra-
 tum sibi amatorem, nec Gyton me aut tra-
 latitia propinatione dignum iudicabat, aut,
 quod minimum est, seimone communi vo-
 cabat. credo veritus ne inter initia cocuentis
 gratiæ recentem cicatrice rescinderet. Inu-
 30 dauère

dauère pectus lactymæ dolore paratæ, ge-
 micusque suspitio tectus animam penè sub-
 mouit * *

In partem voluptatis tentabar admitti, nec
 5 domini supercilium inducebat, sed amici
 quærebat obsequium * *
 Si quid ingenui sanguinis habes, non pluris
 illam facies, quàm sportam. Si vir fueris
 10 non ibis ad * spuicam. * * *
 Me nihil magis pudebat, quàm ne Eumol-
 pus sensisset quicquid illud fuerat, & homo
 dicacissimus carminibus vindicaret *
 Iurat Eumolpus verbis conceptissimis *

* * *
 15 Dum hæc taliq; iactamus, inhortuit ma-
 re, nubésque vindique adductæ obruère te-
 nebris diem. Discurrunt nauæ ad officia
 trepidantes, velaq; tempestati subducunt.
 20 Sed nec certos fluctus ventus impulerat: nec
 quò destinaret cursum gubernator sciebat:
 Siciliam modò ventus dabat, sapissime
 Italicæ litoris Aquilo possessor conuertebat
 huc illuc obnoxiam partem: &, quod om-
 25 nibus procellis periculosus erat, tam spissæ
 repente tenebræ lucem suppresserant, vi ne
 proram quidem totam gubernator videret.
 Itaque Hercules postquam * manifesta
 conualuit, Licas trepidans ad me supinas
 30 porrigit manus: &, Tu, inquit, Eucolpi,
 succurre periclitantibus, id est, vestem illam
 diuinam, sistrumque reddè nauigio. Pec-

fidem, miserere quemadmodum quidem
 soles. Et illum quidem vociferantem in ma-
 re ventus excussit, repetitumque infesto
 gurgite procella circumegit atque hausit.
 Drythanam autem propè iam fidelissimi
 cœperunt ferui, scaphæque impostam cum
 maxima sarcinarum parte adduxere certissi-
 ma morti. Applicitus cum clamore fleuit
 & Hoc, inquam, à dis meruimus, ut nos
 sola morte coniungerent: sed non crudelis
 fortuna concedit. Ecce iam ratem fluctus
 euerter: ecce iam amplexus amantium ira-
 tum diuidet mare. Igitur si verè Eucolpion
 dilexisti * ad oscula dum licet, vltimum
 hoc gaudium fati properantibus rape. Hæc
 ut ego dixi, Gyton vestem deposuit, me-
 que tunica contactus exiit ad osculum
 caput: & ne sic coherentes malignior flo-
 ctus detraheret, utrunque zona circumue-
 nienti præcinxit: & Si nihil aliud, certe
 diuitius, inquit, iuncta nos mors feret, vel si
 voluerit misericors ad idem litus expellere,
 aut præteriens aliquis tralatitia humanitate
 lapidabit, aut, quod vltimum est, iratis
 etiam fluctibus, imprudens arena compo-
 net. Pator ego vinculum extremum, & re-
 licti lecto funebri aptatus expecto mortem
 iam non molestant. Peragit interim tempe-
 stas mandata fatorum, omnesque reliquias
 nauis expugnat. Non arbor erat relicta, non
 gubernacula, non funis, aut remus, sed qua-
 si ru

si rudis atque infecta materies ibat cum flu-
 ctibus
 Percurrere piscatores parvulis expediti na-
 vigiis ad prædam rapiendam: deinde vt
 aliquos viderunt, qui suas opes defende-
 rent; mutauerunt crudelitatem in auxi-
 lium * *
 Audimus mutmur insolitum, & sub dixta
 magistri, quasi cupientis exire bellæ gemi-
 rum. Persequi igitur sonum inuenimus
 Eumolpum sedentem, membranæque in-
 genti versus ingerentem. Mirari ergo quòd
 illi vacaret in vicinia mortis poëma facere,
 extraximus clamantem. iubemusque bonam
 habere mentem. At ille interpellatus exca-
 duit, & Sinite me, inquit, sententiam ex-
 plere: laborat carmen in sine. Initio ego
 phrenetico manum, iubeoque Gytona acce-
 dere; & in terram trahere porcã mu-
 gientem. *
 Hoc opere tandem elaborato casam pesca-
 toriam subimus mœrentes, cibisque nau-
 fragio corruptis utrunque curati tristissi-
 mam exegimus noctem. Postero die cum
 poneremus consilium, cui nos regioni cre-
 deremus, repente video corpus humanum
 circumactum leui vertice ad litus defetri.
 Substiti ergo tristis, capiq; visentibus ocu-
 lis maris fidem inspicere: & Hunc forsitan,
 proclamo, in aliqua parte terrarum secura
 expectat vxor: forsitan ignarus tempestat

filius: aut patrem vtrique reliquit aliquem,
 cui proficiscens osculum dedit. Hæc sunt
 consilia mortalium, hæc vota magnarum
 cogitationum. En homo quemadmodum
 natat. Adhuc tanquam ignotum dessebam
 cum iniolatum os fluctus conuertit in ter-
 ram agnouique terribilem paulò ante &
 implacabilem Licam pedibus meis penè
 subiectam. Non tenui igitur diutius lacry-
 mas immò percussi semel iterumque manu
 pectus: & Vbi nunc est, inquam, iracu-
 dia tua? vbi impotentia tua? nempe piscibus
 bellosisque expositus es, & qui paulò ante
 iactabas vires imperij tui, de tam magna
 naue, ne tabulam quidem naufragus ha-
 bes. Ite nunc mortales, & magnis cogita-
 tionibus pectora implete. Ite cauti, & opes
 fraudibus captas per mille annos disponite.
 Nempe hic proxima luce patrimonij sui ra-
 tiones inspexit: nempe diem etiam quo ven-
 terus esset in patriam animo suo fluxit. Dij
 deaque, quam longo à destinatione sua ia-
 cuit. Sed non sola mortalibus maria hanc
 fidem præstant. Illum bellantem arma de-
 cipiant: illum diis vota reddentem penarum
 suorum ruina sepelit: ille vehiculo lapsus
 prosperantem spiritum excussit. Cibis au-
 dum strangulauit, abstinentem frugalitas. Si
 bene calculum ponas, vbique naufragium
 est. At enim fluctibus obruto non contigit
 sepultura. Tanquam interfit peritorum cor-
 pus.

pus quæ ratio consumat, ignis, an fluctus
 an mora. Quicquid feceris, omnia hæc eo-
 dem ventura sunt, feræ tamen corpus lace-
 rabunt Tanquam melius ignis accipiat.
 Immo hæc penam grauissimam credimus,
 vbi seruis irascimur. Quæ ergo dementia
 est, omnia facere, nequid è nobis relinquat
 sepultura?
 Et Licam quidem rogos inimicis collatos
 manibus adolebat: humolpus autem dum
 Epigramma mortuo facit, oculos ad arces-
 sendos sensus longius mittit. * *
 Hoc peracto libenter officio, destinarum
 carpinus iter, ac momento temporis in
 montem sudantes conscendimus, ex quo
 haud procul impositum arce sublimes oppi-
 dum cernimus, nec quid esset sciebamus er-
 rantes, donec à villico quodam, Crotona
 esse cognouimus, urbem antiquissimam, &
 aliquando Italix primam. Cùm deinde di-
 ligentiùs explorarem qui homines inha-
 bitarent nobile solum, quòdve genus ne-
 gociationis præcipuè probarent post attri-
 tas bellis frequentibus opes, O mi, inquit,
 hospites, si negotiatores estis, mutate pro-
 positum, aliudque vitæ præsidium quaeri-
 te. Sin autem vrbaniore noxæ homines su-
 stinetis semper mentiri, rectà ad lucrum cur-
 ritis. In hac enim vrbe non literarum studia
 celebrantur, non eloquentia locum habet,
 non frugalitas sanctisque mores laudibus ad-

fructum perueniunt, sed quoscunque homines in hac vrbe videritis, scitote in duas partes esse diuisos. Nam aut captantur, aut captant. In hac vrbe nemo liberos tollit, quia quisquis suos heredes habet, nec ad senas, nec ad spectacula admittitur, sed omnibus prohibetur commodis, inter ignominiosos latitat. Qui verò nec uxores vquam duxerunt, nec proximas necessitudines habent, ad summos honores perueniunt, id est, soli militantes, soli fortissimi atque etiam innocentes habentur. Videbitis, inquit, opipidum, tanquam in pestilentia campos, in quibus nihil aliud est nisi cadauera quae laecerantur, aut corui qui laecerant. * Prudentior Eumolpus convertit ad nouitatem rei mentem, genúsque diuinationis sibi non displicere confessus est. Iocari ego senem poetica leuitate credebam, cum ille, Vestiam quidem sufficeret largior scena, id est, vestis humanior, vestimentum latius, quod praeberet mendacio fidem. Non mehercules poenam istam differrem, sed continuo vos ad magnas opes ducerem. At quin promitto quicquid exigeret, dummodò placeret vestis rapinae comes, & quicquid Ligurgi villa grassantibus praebuisset. Nam nummos in praesentem usum deum matrem pro fide sua reddituram. Quid ergo, inquit Eumolpus, cessamus mimum componere? Facite ergo me dominum, si negotiatio placet. Nemo

Nemo ausus est artem damnare nihil auferentem. Itaque ut duraret inter omnes tantum mendacium, in verba Eumolpi sacramentum iurauimus, vti, vinciri, verberari, ferroque necari, & quicquid aliud Eumolpus iussisset, tanquam legitimi gladiatores domino corpora animaque religiosissime addicimus. Post peractum sacramentum seruiliter ficti dominum consulamus, etiam tumque ab Eumolpo filium pariter condicimus, iuuenem ingentis eloquentiae, & spei, ideoque de ciuitate sua miserrimum senem exiisse, ne aut clientes sodalesque filij sui, aut sepulcrum quotidie causam lacrymarum cerneret. accessisse huic tristitiae proximum naufragium, quo amplius vitices sestertium amiserit. nec illum iactura moueri, sed destitutum ministerio non agnoscere dignitatem suam. Praeterea habere in Africa trecenties sestertium fundis nominibusque depositum. Nam familiam quidem tam magnam per agros Numidiae esse sparsam, ut possit vel Carthaginem capere. Secundum hanc formulam imperamus Eumolpo, ut plurimum tussiat, ut sit modò solutioris stomachi, cibosque omnes palam damnet, loquatur aurum & argentum, fundosque mendaces, & perpetuam terrarum sterilitatem. Sedeat praeterea quotidie ad rationes, tabulasque testamenti omnibus * renouet, &c, ne quid senae deest.

1 queriescunq; aliquem nostrum vocare
 2 apparet, alium pro alio vocaret, vt facile
 3 apparet dominum etiam eorum memi-
 4 nisse, qui presentes non essent. His ita or-
 5 dinatis, quod bene felicitate que eueniret pre-
 6 cari deos, viam ingredimur. Sed neque Gy-
 7 ton sub insolito falso durabat, & mercena-
 8 rius Corax detrectator ministerij posita fre-
 9 quentius sarcina maledicebat properanti-
 10 bus, affirmabatq; se aut proiecturum sar-
 11 cinas, aut cum onere fugiturus. Quid vos,
 12 inquit, me iumentum putatis esse, aut la-
 13 pidariam nauem; hominis operas locant,
 14 non caballi, nec minus liber sum quam vos,
 15 etsi pauperem pater me reliquit. Nec con-
 16 tentus maledictis, tollebat subinde altius
 17 pedem, & strepitu obsceno simul atque
 18 odore viam implebat. Ridebat contuma-
 19 ciam Gyron, & singulos strepitus eius pari
 20 clamore prosequabatur * * *

Multos, inquit Eumolpus, ô iuuenes, car-
 1 men decepit: nam vt quisque versum pedu-
 2 bus instruxit, sensumque tenaciorum verbo-
 3 rum ambitu intexuit, putauit se continuo in
 4 Heliconem venisse. sic forensibus ministe-
 5 rijs exerciati, frequenter ad carminis tra-
 6 quillitatem, tanquam ad portum facilio-
 7 rem refugerunt, credentes facilius poema ex-
 8 trui posse, quam controversiam sententiolis
 9 vibrantibus pictam. Ceterum neque gene-
 10 rosior spiritus vauitatem amat, neque concipi-
 11 pere

1 pere aut edere partum mens potest, nisi in-
 2 genti flumine literarum inundata. Effugien-
 3 dum est ab omni verborum, vt ita dicam,
 4 vilitate, & sumenda voces à plebe summo-
 5 ta, vt fiat. O d i profanum vulgus & arceo.
 6 Praterèa curandum est, ne sententijs emi-
 7 neant extra corpus rationis expressæ, sed in-
 8 lecto vestibus colore nireant. Homerus tes-
 9 tis, & Lyrici, Romanusque Virgilius, &
 10 Horatij curiosa felicitas. Ceteri enim aut
 11 non viderunt viam qua iretur ad carmen,
 12 aut versum timuerunt calcare. Ecce, belli ci-
 13 uilis ingens opus quisquis attigerit, nisi ple-
 14 nus litens, sub onere labetur. Non enim res
 15 gestæ versibus comprehendenda sunt, quod
 16 longe melius historici faciunt, sed per ambages,
 17 deorumque ministeria, & fabulosum sen-
 18 tentiarum tormentum præcipitadus est liber
 19 spiritus; vt potius parentis animi vaticinatio
 20 appareat, quam religiosæ orationis sub testi-
 21 bus fides. * tanquam si placet hic impetus,
 22 est nondum recepit vltimam manum.

Orbem iam totum victor Romanus habebat

Qua mare, qua terra, qua sidus currit

utrunque,

Nec satiatu erat, grauidis freta pulsa carinis

Iam peragrabatur, si quis sinus abditus ultra,

Si qua foret tellus qua fuluum mitteret aurum,

Hostis erat: satisque in tristia bella paratis

30 *Quærebantur opes non vulgo nota placebant*

Gaudia non vsu plebeio trita voluptas.

Assyria concham laudabat miles in vniua,

Quasitus tellure nitore certauerat ostro,
 Hinc Numida crustas, illic noua vellera Se-
 res,
 Argi Arabum populus sua despoliauerat arua.
 Ecce alia eludes, & laesa vulnera pacis
 Quiritur in syluis Mauri fera: & vltimus Amicus
 Afrorum executitur, ne desite bellua dento
 Ad mortem pretiosa suas, premit aduena classes
 Tigris, & aurata gradiens veftatur in aula,
 Vt bibat humanum populo plaudente cruorem.
 Heu pudet effari, perituraque prodere satia.
 Perfarum ritu male pubescentibus annis
 Surripuere viros; excelsaque viscera ferro
 In Venerem fregere: atque ve fuga mobilis aui
 Circumscripta mora properantis differat annos.
 Quirit se natura, nec inuenit omnibus ergo
 Scorta placent, fractiq; enerui corpore gressus,
 Et laxi crimes, & tot noua nomina vestii,
 Quosq; virum quærunt. Ecce Afris eruta terris
 Citrea mensa, greges feruorum, ostruinq; renidens
 Ponitur, ac maculis imitatur vilibus aurum,
 Quæ sensum turbat, hostile ac mobile lignum
 Turba sepulta mero circumiuuenit: omniaque et-
 bis
 Pramia, correptis miles vagus extrahit armis.
 Ingeniosa gula est. Siculo scarus aquore met-
 sus
 Ad mensam viuis perducitur, inde Lucrinis
 Eruta littoribus vendunt conchyliæ cœnas,
 Vt renouent per damna fâmen iam Phasidos vnda
 Orbata est auibis: mutoque in littora cantum

Sola

Sola desertis adspirant frondibus aura.
 Nec minor in campo furor est, emptiq; Quirites
 Ad prædam strepitumq; lucri suffragia vertunt.
 Venalis populus, venalis curia Patrum:
 Est fauor in pretio, senibus quoq; libera Virtus
 Exciderat, sparsisq; opibus conuersa potestas.
 Ipsaque maiestas auro corrupte iacebat,
 Pellitur à populo victus Cato: tristior ille est
 Qui vicit, fascesq; pudet rapuisse Catoni.
 Namq; hoc dedecus est populi, morumq; ruina.
 Non homo pulsus erat: sed in vno victa pote-
 stas
 Romanumq; decus, quare tam perditâ Romæ
 Ipsa sui merces erat, & sine vindice præda.
 Prætevea gemino deprensam gurgite prædam
 Fœnoris illuuiis, vsisque excederat aris.
 Nulla est certa domus, nullum sine pignore
 corpus:
 Sed veluti tabes tacitis concepta medullis
 Intra membra furens curis latrantibus errat.
 Arma placent miseris, detritaq; commoda luxu
 Vulneribus reparantur, inopi audacia ruita est.
 Hoc mersam cœno Romam, somnosq; iacentem
 Quæ poterant artes sana ratione mouere.
 Nisi furor, & bellum, ferroque excita libido
 Tres eulerat Fortuna duces, quos obruit
 omnes
 Armorum strus diuersa ferâlis Enyo. (gnur:
 Crassum Parthus habet: Libyco iacet aquore Ma-
 iusius ingrâtam persudit sanguine Romam.
 Et, quasi non posset tot Tellus ferro sepulcra.

Diuisit

Divisit cineres, hos gloria reddidit honores.
 Est locus exciso penitus demersus hiatus,
 Parthenopem inter, magnamq; Dicarchidos arvis,
 Coccyta perfusus aqua, nam spiritus extra
 Qui furit effusus funesio spargitur aestu.
 Non hac autumno tellus vires aut alit herbas
 Cespites latus agor: non verus persona cantu
 Mollia discordi strepitu virgulta loquuntur:
 Sed chaos, & nigro squallentia pumice saxa
 Gaudent ferali circumtumulata cupressu.
 Has inter sedes Ditis pater extulit ora,
 Bustorum flammis, & cana sparsa favilla,
 Ac tali volucrum Fortunam voce lacessit:

Rerum humanarum, divinarumque potestatis,
 Fors, cui nulla placet nimium securi potestatis,
 Qua nova semper amas, & mox possessa relin-
 quit:

Equid Romano sentis te pondere victam?
 Nec posse ulterius perituram extollere molem?
 Ipsa suas vires odit Romana inuentur,
 Et quas struxit opes, male sustinet, aspice latè
 Luxuriam spoliornm, & censu in damnata furentè.
 Aedificant auro, sedesq; ad sacra mittunt.
 Expelluntur aqua saxi: mare nascitur aruin:
 Et permutata rerum statione rebellant,
 En etiam mea regna petunt, permissa debescit
 Molibus insani tellus, iam montibus haustis
 Antra gemunt: & dum varios lapis inuenit usque
 Inferni manes caelum sperare inveniunt.
 Quare age, Fors, muta pacatum in praelia vultu.
 Romanosq; cie, ac nostris da favora regnis.

Iam

Iam pridem nullo perfundimus ora cruore,
 Nec mea Tisiphone struentes perluit artus,
 Ex quo Sullanus bibit ensis: & horrida tellus
 Extulit in lucem nutritus sanguine frugos.
 1 Haec tibi dicta dedit, dextra coniungere dextera
 Comatus, rupto tellurem soluit hiatus.

Tunc Fortuna levi defudit pectore Voces:

O Genitor, cui Coccyti penetralia parent,
 Si modò vera mihi fas est impune profari,
 10 Pata tibi cedent, nec enim minor ira rebellat
 Pectora in hoc, lentiorq; exurit flamma medullas.
 Omnia, qua tribui Romanis arcibus odit:
 Muneribusque meis irascor: destruet istas
 Idem, qui posuit, moles Dene, & mihi cordi
 11 Quippe cremare viros, & sanguine pascere
 luxum.

(Ippor,

Cerno equidem gemina iam stratos Marte Phi-
 Thessaliaq; regos, & funera gentis Ibers.
 Iam fragor armorum trepidantes personat aures.
 20 Et Libya cerno tua Nile gementia claustra
 Aethiacoque sinus, & Apollinis arma timentes.
 Pande age terrarum sitientia regna tuarum,
 Atq; animas arcesse noxas, Vix nauita Porchmens
 Sufficiet simulacra virum traducere cimba,
 21 Classe optus est tūque ingenti satiare ruina
 Pallida Tisiphone, concisaq; vulnera mande.
 Ad Stygios manes laceratus ducitur orbis.
 Vix dum finierat, quum fulgure rupta corusco
 Intremuit nubes, elisioque abscedit ignes.
 30 Subsedit pater umbrarum gremioq; reducto
 Telluris, paucitans fraternos palluis ille.

Conti

Continuè clades hominum venturâq; damnâ
 Inspectis patuere deum, nâque ore cruento
 Deformis Titan vultus caligine texit.
 Ciuiles actus iam tum spirare putares.
 Parte alia plenos extinxit Cynthia vultus,
 Et lucem sceleris subduxit, enpra conabant
 Verticibus lassis montis iuga, nec vaga passim
 Flumina per notas ibant morientia ripas.
 Armorû strepitu cœlum furit, & tuba Martem
 Sideribus transmissa ciet: iamq; Actæ veratur
 Ignibus insolitis, & in at hera fulmina mittit.
 Ecce inter tumulos, atque ossa carentia hussit
 Umbrarum facies diro stridore minatur.
 Fax stellis comitata motus incendia ducit:
 Sanguinosq; recessus descendit Iuppiter imbres.
 Hac ostensa breui soluit Deus, Exiit omnes
 Quippe moras Caesar, vindictæq; actus amore
 Gallica protecit, ciuilia sustulit arma.

Alpibus æreri, vbi Graio nomine, pulsa
 Descendunt rupes, & se patiuntur adiri,
 Est locus Horulæis aris sacer, hunc niue dura
 Claudit hyems, canôq; ad sidera vertice collit.
 Cœlum illinc coeidesse puter: non solis adulti
 Mansuescit radius, non verni temporis auræ:
 Sed glacie concreta rigent, hyemissq; pruinis
 Totum ferre potest humeris manitibus orbem
 Hac vbi calcavit Caesar iuga milite lato,
 Optauitq; locum, summo de vertice montes
 Hesperia campos latè prospexit, & ambas
 Intentans cum voce manus ad sidera, dixit:
 Iuppiter omnipotens, & tu Saturnia Tellus

Arms

Armis lata meis, elimg; onerata triumphis:
 Testor ad hæc acies inuitum arcessera Martem,
 Inuitas me ferre manus, sed vulnere rogor,
 Pulsus ab vrbe mea dum Rhenum sanguine
 1 viuco,
 Dum Gallos iterum Capitolia nostra potentes
 Alpibus excludo: vincende, certior exuli
 Sanguine Germano, sexagintaq; triumphis,
 Esse nocens cepti, quamquam quos gloria terret,
 10 Aut qui sunt, qui bella volunt à mercedibus
 empta,
 Ac viles opera, quorum est mea Roma nouerca,
 Vt reor, haud impune nec hanc sine vindice dex-
 tram

11 Vinciet ignauus, victores ite ferentes,
 Ite mei comites, & causam dicite, ferro.
 Namq; omnes vnium crimen vocat: omnibus vna
 Impendet clades, reddenda est gratia vobis:
 Non salus vici, quare, quia poena trophæis
 20 Iminet, & sordes marnit victoria nostra,
 Iudice fortuna cadat alea, sumite bellum,
 Et tentate manus, certâ mea causa peracta est.
 Inter tot fortes armatus nescio vinci.
 Hac vbi personit, de cœlo Delphicus ales
 21 Omnia lata dedit, populisq; meatibus auræ.
 Nec non horrendi nemoris de parte sinistra
 Insolita voces flamma sonuere sequenti.
 Ipse nitior Phœbi vulgato latior orbe
 Creuit, & aurato præcinxit fulgure vultus.
 30 Fortior omnibus mouit Mæurtia signa
 Caesar, & insolito gressu prior occupat hausus.

Prima

Prima quidem glacies, et cana iuncta pruina
 Non pugnavit humus, mitiq; quieuit honores
 Sed postquam turma nimbo frigere ligatos,
 Et paululus quadrupes undarum vincula rupit.
 Inscelere nives, mox flumina montibus alta
 Undabant modò nata: sed hac quoque iussa pulsa
 res:

Stabant, et vincta fluctus stupuere pruina:
 Et paulò ante lues iam concidenda iacebat.
 Tum verò malefida prius vestigia lussit,
 Decepitq; pedes, passim turmasq; virique,
 Armaz, congesta strue deplorata iacebant.
 Ecce etiam rigido conculsa flamine nubes
 Exonerabantur, nec rupti turbine venti
 Deerant aut tumida confractum grandine cae-
 lum:

Ipse iam nubes rupta super arma cadebant,
 Et concreta gelu Ponti velut unda ruobat.
 Vistia erat ingenti Tellus nive, viciâquo cali
 Sidera, viciâ suis harentia flumina ripa:
 Nonnum Casar erat: sed magnam nixus in hastam
 Horrida securis frangebatur gressibus arma.
 Qualis Caucaesa decurrem arduus arce
 Amphitryoniades; aut toruo Iuppiter ore,
 Quum se verticibus magni domisset Olympi,
 Et periturorum dissciebat tela Gigantum.
 Dum Casar tumidas iratus deprimit arces:
 Interea volucer motis conterrita pennis
 Fama volat, summiq; petit iuga celsa Palatii
 Atque hoc Romano attonito fert omnia signat
 Iam classes fluitare mari, totasq; per Alpes

Fervere

Fervere Germano perfusus sanguine turmas,
 Arma, cruor, eades, incendia, totaque bella
 Ante oculos volent, ergo pulsata tumultu
 Pectora per dubias scinduntur territa caussa,
 Huic fuga per terras, illi magis unda proba-
 tur,
 Et patria est Pontus iam tutior, est magis, arma
 Qui tentata voluit, satisq; iuventibus actus.
 Quantum quisque timor, tantum fugit, occipit ipse
 Hos inter morosa populus, miserabile visus,
 Quid manus ista iubet, deserta ducitur urbe.
 Gaudet Roma fuga, debellatque Quiritos:
 Rumoris sonitu mærentia testia relinquunt.
 Ille manus trepida natos tenet: ille penates
 Occultat gremio, deplorat amque relinquit
 Limen, et absentem votis interfecit hostem.
 Sunt qui coniugibus mærentia pectora iungant,
 Grandæosq; patres, onerisq; ignara iuventus
 Id, pro quo metuit, tantum trahit, omnia secum
 Hic vehit imprudens, pradamq; in prælia ducit.
 Ac velut ex alto quum magnus inhorreat
 Ausser,
 Et pulsas evertit aquas, non arma ministris,
 Non regimen prodest, ligat alter pondera pintæ,
 Alter tuta sinu tranquillâq; litora quarit:
 Hic dat vela fugæ, Fortunâq; omnia credit.
 Quid tam parva queror? gemino cum Censule
 Magnus
 Ille tremor Ponti, saui quoque terror Hydaspis,
 Et piratarum scopulus: modò quem ter quantem
 Iuppiter horruerat, quem fracto in gurgite Pon-
 tus,

Et ve



Et veneratus erat submissa Bosphorus unda,
 Prò pudor! Imperij deserto nomine fugit,
 Vt Fortuna leuis Magni quoq; terga videret.
 Ergo tanta lues diuinam quoq; nuortia vidit.
 Consequens quo fuga cæli timer. ecce per orbem.
 Mitis turba dæum, torras excesa furentes.
 Deserit, atq; hominū damnatū auertitur agmina.
 Pax prima ante alias, mneos pulsata lacertos
 Abscondit galea villum caput; atq; relicto
 Orbe sagax Ditis petit implacabile regnum.
 Huc comes et sincera Fides, & erino soluto
 Iustitia, ac miræm lacera Concordia pallia.
 At contrà, sedes Erebi quarueta debescit,
 Emergit latè Ditis chorus, horrida Erinnyis,
 Et Hellona mimax, facibisq; armata Megera:
 Lethumq; insidiarq; & lurida Mortis imago.
 Quas inter Furor, abruptis ceu liber habentis
 Sanguineum latè tollit caput, oraq; mille
 Vulneribus confossa cruenta casside velat.
 Hæret detritus laus Mauortius umbo,
 Innumerabilibus telis grauis atq; flagranti
 Stipite dextra mimax terris incendia portat.
 Sentit terra deos, mutatq; sidera pondus
 Quasiuere suum. nãquo omnis Regia cæli
 In partes diducta ruit: primumq; Dione
 Cælaris acta sui ducit, comes additur illi
 Pallas, & ingentem quatrens Mauortius hastam.
 Magnaq; cum Phæbo soror, & Cyllenia proles
 Excipit, ac totis similis Tirynthibus ætis.
 Infremuere tuba, ac scisso Discordia crine
 Extulit ad superos Stygium caput, huius in ore

Concretus sanguis, contusaq; lumina stebant.
 Stabant arati scabra rubigine dentes:
 Tabo lingua fluens, obfessa draconibus ora.
 Atque intortito lacratam pectore vestem
 Sanguineam tremula quatiebat lampada dextra.
 Hæc ut Coeyti tenebras, & Tartara liquit,
 Alta petit gradrens iuga nobilis Appamini,
 Vade omnes terras, atq; omnia littora posses
 Aspiciere, ac toto fluitantes orbe cæterui,
 10 Atque has erumpit furibundo pectore voces:
 Samite nunc gentes acensis montibus arma,
 Sumite, & in medias immittite lampades urbes.
 Vincetur quicumque latet, non faxmina cesses,
 Non puer, aut auro iam desolata senectus.
 11 Ipsa cremat Tellus, lacratatq; tecta rebellent.
 Tu legem Marcelle tene: tu concute plebem
 Curio, tu sortem ne supprime Lentule Martam:
 Quid porro tu Diue tuis cunctaris in armis,
 Non frangis portas non muris, oppida solatis.
 12 Thesaurusq; rapit nescis tu Magne tueri
 Romanas acies? Epidauria mania quare,
 Thesalicosq; sinus humano sanguine tingue,
 Factum est in terris, quæ quid Discordia iussit.
 13 Cum hæc Eumolpus ingenti volubilitate
 verborum effudisset, tandem Crotona intra-
 uitmus: vbi quidem paruo diuersorio refecti,
 postero die amplioris fortunæ domum quæ-
 rentes incidimus in turbam heredipetarum,
 14 sciscitantium quod genus hominum, aut vnde
 veniremus. Ex præscripto ergo consilij
 commu



communis, exaggerata verborum volubilitate, vnde, aut qui essemus, haud dubie credentibus indicauimus. Qui statim opes suas summo cum certamine in Eumolpum contulerunt: certatim omnes muneribus gratiam Eumolpi sollicitant * * *

Dum hæc magno tempore Crotonæ aguntur, & Eumolpus felicitate plenus prioris fortunæ esset oblitus statum, adeo vt suis iactaret neminem gratiæ suæ ibi posse resistere, impuneque suos, si quid deliquissent in ea vrbe, beneficio amicorum laturos. Ceterum ego, etsi quotidie magis magisque superbuentibus bonis sagioatum corpus impleueram, putabamque à custodia mei remouisse vultum fortunam: tamen sæpius tam consuetudinem meam cogitabam quàm causam, & Quid, aiebam, si callidus captator exploratorem in Africam miserit, mendaciumqueprehenderit nostrum? Quid si etiam mercenarius presentis felicitate lassus iudicium ad amicos detulerit, totamque fallaciam inuidiosa prædicatione detexerit? Nempe rursus fugiendum erit, & tandem expugnata paupertas noua mendicitate reuocanda. Dî dextere quàm malè est extra legem viuentibus: quequid metuerunt semper expectant.

*

Quia nosti Venerem tuam, superbiam expertas, vendisque amplexus, non commodas.

Quo

Quo enim spectant flexæ pectine comæ? quò facies medicamine attrita, & oculorum quoque mollis petulantia? quò incessus tu te compositus; & ne vestigia quidem pedum extra mensuram aberrantia, nisi quòd formam prostituis, vt vendas? Vides me? nec auguria noui, nec Mathematicorum cælum curare soleo: ex vultibus tamen hominum mores colligo, & cum sperantem vidi, quid cogites, scio. Siue ergo nobis vendis quod peto, mercator paratus est: siue, quod humanus est, commodas, effice vt beneficium debeam. Nam quod seruum te & humilem fateris, accendis desiderium æstuantis. Quædam enim scemina sordibus calent, nec libidinem concitant, nisi aut seruos viderint, aut statores altius cinctos, hatena aliquas accendit, aut perfusus puluere multo, aut histrio scenæ ostentatione tractus. Ex hac nota domina est mea. vsque ab orchestra quatuordecim transiit, & in extrema plebe quaerit quod diligit. Itaque oratione blandissima plenus, Rogo, inquam, nunquid illa que me amat, tu es? Multum risit ancilla post tam frigidum scema: &, Nolo, inquit, tibi tam valde placeas, ego adhuc seruo nunquam succubui, nec hoc dî signant, vt amplexus meos in crucem mittam. Videriat matronæ, que flagellorum vestigia osculantur: ego, etiam si ancilla sum, nunquam tamen nisi in equestribus sedeo.

Mirari

Mitari equidem tam discordem libidinem
 accipi, atque inter monstra numerare, quod
 ancilla haberet matronæ superbiam, & ma-
 trona ancillæ humilitatem. Proceudentibus
 deinde longius iocis, rogavi ancillam ut in
 plateana produceret dominam. Placuit
 puellæ consilium, itaque collegit altius tu-
 nicam, flexitque se in eum diphona, qui
 ambulationi hærebat: nec diu morata, do-
 minam producit è latebris, laterisque appli-
 cat meo mulierè omnibus simulacris emen-
 datiore. Nulla vox est, quæ formam eius
 possit comprehendere? nam quicquid dixe-
 ro minus erit. Crines ingenio suo flexi, per-
 totos se humeros effuderant: frons minima,
 & quæ radices capillorum retrò flexerat
 supercilia usque ad malarum scripturam
 currentia, & rursus confinio luminum penè
 permixta: oculi clariores stellis extra lunam
 fulgentibus: nares paululum inflexæ: & os
 seculum quale Praxiteles habere Dianã ere-
 didit. Iam mentum, iam ceruix, iam ma-
 nus, iam pedum candor intra auri gracile
 vioculum positus, Parium marmor extin-
 xerat. Itaque tunc primùm Dorida vetus ama-
 tor contempsit.

*Quid factū est quod tu proiectis Iuppiter armis,
 Inter casticolas fabula muta tace?*

*Nunc erat à torua summittere cornua frontis,
 Nunc pluma canos dissimulare tuos.*

*Hæc vera est Danaë: tæta modò tangere corpus:
 Iam*

Iam tua flammis fero membra calore sument.

Delectata illa risit tam blandum, ut videre-
 tur mihi plenum os extra nubem Luna pro-
 ferre. Mox digitis gubernantibus vocem, Si
 non fastidis, inquit, formosam ornataam, &
 hoc primum anno virum expertam, concilio
 tibi, ô iuuenis, sororem, habes tu quidem
 & fratrem: neque enim me piguit in-
 quirete: sed quid prohibet & sororem ad-
 optare? eodem gradu venio: tu tantum digna-
 te & meum osculum, cum liberit, agnosce-
 re. Immo, inquam ego, per formam tuam te
 rogo, ne fastidias hominem peregrinum in-
 ter cultores admittere: inuenies religiosum,
 si te adorati permiseris. Ac, ne me iudices
 ad hoc templum amoris gratis accedere, do-
 no tibi fratrem meum. Quidni, inquit illa,
 donas mihi cum, sine quo non potes vincere;
 ex cuius osculo pendes: quem sic tu amas,
 quemadmodum ego te volo? Hæc ipsa cum
 diceret, tanta gratia conciliabat vocem lo-
 quentis, tam dulcis sonus pertentatum mol-
 cebat æra, ut putares inter auras canere Si-
 renium concordiam. Itaque miranti, & toto
 mihi cælo clarius nescio quid relucente, li-
 buit deæ nomen querere. Ita, inquit, non
 dixit tibi ancilla mea, me Circes vocatis
 non sum quidem Solis progenies, nec mea,
 mater, dum placet, labentis mundi cursum
 detinuit: habeo tamen quod cælo imputem

si nos fata coniunxerint. Imò iam nescio quid
facitis cogitationibus Deus agit : nec sine
causa Polyænon Circe amat. Semper intet
hæc nomina magna fax surgit. Sume ergo
amplexum, si placet. neque est quod curiosum
aliquem extimescas: longè ab hoc loco frater
est. Dixit hæc Circe, implicitumque me bra-
chii mollioribus pluma, deduxit in terram
vario gramine indutam.

*Idæo quales fudit de vertice flores
Terra parens cum se confesso iunxit amorì
Iuppiter. Et toto concepti pectore flammæ:
Emicùere rosa, violâq; Et molle cyperon,
Albâque de viridi riserunt lilia prato:
Tacti huius Venerè molles clamavit in herbis,
Candidiorque dies secreto favit amorì.
In hoc gramine pariter compositi mille oscu-
culis lusimus, quærentes voluptatem robustâ.*

* *

Quid est? inquit. nunquid te osculum meum
offendit? nunquid spiritus ieiunio macer
nunquid alarum negligens sudor: Poto, si hæc
non sunt, nunquid Gytona times? Perfusas
ego rubore manifesto, etiamsi quid habue-
tam vitium perdidit, totoque corpore velut
laxato. Quæso, inquam, Regina, noli supilla-
re miserias: veneficio contractus sum.

*

Dic Chrysis, sed verum, nunquid indecens
sum? nunquid incompta? nunquid ab ali-
quo naturali vitio formam meam exceco-
nol

noli decipere dominam tuam: nescio quid
peccavimus. Rapuit deinde tacenti specu-
lum, &, postquam omnes vultus tentavit
quos solet inter amantes risus frangere, ex-
cussit vexatam solo vestem, rapinmq; ædem
Veneris intravit. Ego contra damnatus, &
quasi quodam visu in horrorem perductus,
interrogare animum meum cœpi an vera
voluptate fraudatus essem.

*Noctæ soporifera veluti cum somnia ludunt
Errantes oculos, effusâque protulit aurum
In lucem tellus, versat manus improba furtum
Thesaurosque rapit, sudor quoque perluit ora,
Et mentem timor altus habet, ne fortè gravatû
Excursiat gremium secreti conscius aurî.
Mox ubi fugerunt elusam gaudia mentem,
Verâq; forma redit, animus quod perdidit optat
Atque in præterita se totus imagine versat.*

* *

Itaque hoc nomine tibi gratias ago, quòd
me Socratica fide diligis. Non tam intactus
Alcibiades in præceptoris sui lectulo iacuit.

* *

Crede mihi, frater, non intelligo me virum
esse, non sentio. funerata est pars illa corpo-
ris, qua quondam Achilles eram.

* Veritus puer ne in secreto deprehensus
daret sermonibus locum, proripuit se, & in
partem ædium interiorum fugit. * * Cu-
biculum autem meum intravit Chrysis, co-
dicellòsque mihi dominæ suæ reddidit, in

quibus hæc erant scripta: Si libidinosa es-
sem, quæreret decepta: nunc etiam languori
tuo gratias ago. In umbra voluptatis diutius
lasi, quid tandem agas, quæro, & an tuis
pedibus peruenieris domum. negant enim
medici sine neruis homines ambulare pos-
se. Narrabo tibi adolescens, paralytin caue,
nunquam ego ægrum tam magno periculo
vidi. mediusfidius iam peristi. Quod si idem
frigus genua manusque tentauerit tuas, li-
cet ad tubicines mittas. Quid ergo est? etiam
si grauem iniuriam accepi, homini tamen
miseri non inuideo medicinam. Si vis sanus
esse, Gytone[m] roga: recipies inquam ner-
uos tuos, si triduo sine fratre dormieris. nam
quod ad me attinet, non timeo nequis inue-
niatur, cui minus placeam. nec speculum
mihi, nec fama mentitur. Vale si potes. Vt
intellexit Chrysis me perlegisse totum con-
sultium: Solent, inquit, hæc fieri, & præcipue
in hac ciuitate, in qua mulieres etiam Lu-
nam deducunt.

Itaque huius quoque rei cura agetur: re-
scribe modò blandius dominæ, animam
que eius candida humanitate restitue. verum
enim fatendum est, ex qua hora iniuriam ac-
cepit, apud se non est. Libenter quidem pe-
trai ancillæ, verbâque codicillis talia impos-
sui: Polienos Circe salutem: Fateor me do-
mina sæpe peccasse: nam & homo sum, &
adhuc iuuenis: nunquam tamen ante
hunc
dicam

diem vsque ad mortem deliqui. Habes con-
fidentem reum: quicquid iusseris, merui, pro-
ditionem feci. hominem occidi, templum
violauit. In hæc facinora quare supplicium.
5 Siue occidere placet, ferro meo venio: siue
verberibus contenta es, curro nudus ad do-
minam. Illud vnum memento, non me, sed
instrumenta peccasse. paratus miles arma
non habui. quis hoc turbauerit, nescio: for-
10 sitan animus antecessit corporis moram.
forfitan dum omnia concupisco, volupta-
tem tempore consumpsi. non inuenio quod
fecit. Paralytin tamen cauere inbes, tan-
quam iam maior fieri possit, quæ abstulit
15 mihi, per quod etiam te habere porui. Sum-
ma tamen excusationis mex hæc est: Place-
bo tibi, si me culpam emendare permisit-
tis. * Dimissa cum eiusmodi pollici-
tatione Chryside: curauit diligentius no-
20 xiosissimum corpus, balneoque præteri-
to modica vnctione vsus, mox cibis validio-
ribus pascus, id est, bulbis, cochlearumque
sine iure ceruicibus, hausi parcius merum.
hinc ante somnium leuissima ambulatione
25 compositus sine Gytone cubiculum inttavi.
Tanta erat placandi cura, vt timerem ne la-
tus meum frater conuelleret. Postero die,
cum sine offensa corporis animique consur-
rexissem, in idem platanona descendi, etiam
30 si locum inauspicatam timebam, ceptisque
inter arbores ducem tineris expectare Chry-

fidem. Nec diu spatiatus confederam, ubi
hesterno die fueram, cum illa interuenit, comi-
titem aniculam trahens. Atque, ut me con-
salutauit: Quid est, inquis, fastuose, ecquid
bonam mentem habere cœpisti? Illa de sinu
licium protulis varij coloris filis intortum,
ceruicemque vinxit meam. Mox turbatum
spuro-pulcerem medio suffulit digito, fron-
temque repugnantis signauit: hoc peracto
carmine, ter me iussit expuere, tœtque lapil-
los coniecit in sinum, quos ipsa precantato-
ros purpura innoluerat, admotisque mani-
bus tentare cepit inguioum vites. Dicto ci-
tius nerui paruerunt imperio, manûsque
aniculæ ingenti motu replerunt. At illa
gaudio exultans, Vides, inquit Chrysis mea,
vides quod alis leporem excitauit. *

*Nobilis æstiuæ platanus diffuderat umbras.
Et circumtonsa tropidanti vertice pinus,
Te baccis radimita daphno, tremulâq, cupressu.
Hæc inter ludæbat aquis errantibus annis
Spumens, & querulo versabat rore lapillos.
Dignus amore locus, testis syluester iactent,
Atque urbana Progne: quæ circum graminis fusa
Et molles violas, cantu sua rura colebant.*

Premebat illa resoluta marmoreis ceruicibus
aurum thorum, mysticque florenti
quietum verberabat. Itaque ut me vidit,
paululum erubuit, hesternæ scilicet iniuriæ
memor: deinde ut remotis omnibus secun-
dum inuitantem cœdidi, ramum super
oculos

oculos meos posuit, & quasi pariete interie-
cto audacior facta, Quid est, inquit, paraly-
tice, ecquid hodiè totus venisti? Rogas, in-
quam ego, potius quàm tentas: totoque cor-
pore in amplexum eius immisus, non pre-
cantis vsque ad satiætam osculis fruor.

* *
Ipsa corporis pulchritudine me ad se vocan-
te trahēbat ad Venerem. iam pluribus oscu-
lis collisa labra crepitabant. iam implicitæ
manus omne genus amoris inuenerant: iam
alligata mutuo ambitu corpora, animarum
quoque mixturam fecerant.

* *
11 Manifestis matrona contumeliis verberata,
tandem ad vltionem decurrit, vocatque cu-
bicularios & me iubet catrogare. Nec con-
tenta mulier tam graui iniuria mea, conuo-
cat omnes quasillarias, familiæque sordidissi-
mâ partem, ac me conspuat iubet. Op-
pono ego manus oculis meis, nullisque pre-
cibus effusus, quia sciebam quid meruissem,
verberibus spiritisque extra ianuam eiec-
tus sum. Eicitur & Proselenos, Chrysis vapu-
lat, totaque familia tristis inter se missas,
queritque quis dominæ hilaritatem consu-
derit. * *

Itaque pensatis vicibus animosior verbe-
rum notas arte contexi, ne aut Eumolpus
contumelia mea hilarior fieret, aut tristior
Gyton. Quod solum igitur saluo pudore po-
E 4

teram confingere, languorem simulare cœ-
pit, conditusque lectulo, totum iguem futu-
ris in cam conuerti, quæ mihi omnium ma-
lorum causa fuerat.

*Ter corruptus terribilem manu bipennem,
Ter languidior coliculi repente thyrso,
Ferrum timui quod trepido malè dabat osium.
Nec iam poteram, quod modò conficere libebat.
Námque illa matu frigidior rigente bruma
Confugerat in viscera mille operi a rugis.
Ita non potui supplicio caput aperire:
Sed furciferæ mortifero timore lusus,
Ad verba, magis qua poterant nocere, fugi.*

Erectus igitur in cubitum, hac ferè oratione
contumacem vexavi: Quid dicis, inquam,
omnium hominum deorumque pudor? nam
nec nominare quidem te inter res serias fas
est. Hoc de te merui, vt me in cœlo positum
ad inferos traheres? vt traduceres annos pri-
mo florentes vigore, senectæque vltimæ mi-
hi lassitudinem imponeres. Rogo te, mihi
apodixin in defunctoriam redde. Hæc vt iratus
effudi,

Ille solo fixos oculos auersa tenebat:

*Nec magis incepto vultum sermone mouetur,
Quàm lenta salice, lassò ve papauera collo.
Nec minùs ego tam sœda oburgatione fini-
ta, pœnitentiam agere sermonis mei cœ-
pi, secretòque rubore perfundi, quòd obli-
tus verecundix meæ, cum ea parte corporis
verba contulerim, quam ne ad cognitionem
quidem*

quidem admittere seuerioris notæ homines
solent. Mox perfricata diuicijs fronte, Quid
autem ego, inquam, mali feci, si dolorem
meum naturali conuitio exoneravi? aut quid
est quod in corpore humano ventri maledi-
cere solemus, aut gulæ, capitique etiam cum
sepiùs dolet? quid? num & Vlyxes cum cor-
de litigar suo? Et quidem tragici oculos suos
tanquam audientes castigant: podagrici pe-
dibus suis maledicunt, chiragrici manibus,
lippi oculis, & qui offenderunt sæpe digi-
tos, quicquid doloris habent, in pedes de-
ferunt.

*Quid me constricta spectatis fronte Catones,
15 Damnatique noua simplicitatis opus?
Sermonis puri non tristici gratia videt,
Quòdque facit populus, candida lingua refert.
Nam quis concubitus Veneris, quis gaudia noscit?
Quis potat in tepido membra calere thoro?
20 Ipse pater veri doctus Epicurus in arte
Iussit, Et hoc vitam dixit habere telos.*

Nihil est hominum inepta persuasione fal-
sius, nec ficta seueritate ineptius. Hac decla-
matione finita Gyrona voco, &, Narra mi-
hi, inquam, frater, sed tua fide? ea nocte,
qua te mihi Ascyltos subduxit, vsque in in-
iuriam vigilauit: an contentus fuit vidua pu-
dicæque nocte? Tetigit puer oculos suos,
conceptissimisque iurauit verbis, sibi ab As-
30 cylto nullam vim factam
* positòque in limine genu, sic

deprecatus sum numina verſu:

Amphibii Bachiſque comes, quæ pulchra Dionæ
Dimitibus ſylvas nomen dedit, anclitæ paret

Cui Lesbos, viridisque Thafos, quæ Lydius adorat

Spiritus, templis que tuis imponit hypæpſis:

Hinc ades, & Bacchi tutor, Dryadumque voluptas

Et timidas admittite preces: non ſanguine triſti

Perfuſus venio, non templis impius hoſtis

Admouit dextram: ſed inopi, & rebus egenis

Attritus, facinus non toto corpore feci. (quæſo te)

Quisquis peccat inopi, minor eſt reus. Hac prece

Exoneræ mentem, culpaſque ignoſco minori.

Et quando que mihi fortuna arriſerit hora,

Non ſine honore tuum patiar decurſibus ad aras

Sanctæ tuas hircus, pecoris pater ibit ad aras

Corripit, & querula factus ſuis, hoſtia lactens.

Spirabit patris horuus liquor, & ter quantem

Circa delubrum grefſum ſecet obria pubes.

Cùm hæc ago, ſolent ſæpe cura depaſſito meo

caueo, intrant delubrum anus laceratis cri-

nibus nigræque veſte deformis, extræque ve-

ſtibus me iniecta manu dicit. *

Quæ ſtriges comederant neruos tuos? aut

quod purgamentum iu nocte calcaſti in tri-

uio aut cadaver? Nec à puero quidem te vin-

dicati: ſed mollis, debilis, laſſus, tanquàm ca-

ballus in cliuo, & operam, & ſudorem perdi-

diſti, nec contentus ipſe peccare, mihi deos

itatos extricaſti

ac me iterum

dixit,

dixit, impulſæque ſuper lectum, & hæc

dicam ab oſtio rapuit: iterumque re-

ſpondentem mulcauit: ac niſi prius icu

harundo quaſſata verberantiſ impetum mi-

niſſet, loſſican etiam brachia mea, caput-

que fregiſſet. Ingemui ego, utique propter

maſcarpionem, lacrymiſque vberim ma-

nantibus obſcuratum dextra caput ſuper

puluinum iuclinaui. Nec minus illa ſteru

confuſa altera parte lectuli ſedit, ætatiſque

longæ moram tremulis vocibus cœpit accu-

ſare, donec interuenit ſacerdos: Quid vos,

inquit in cellam meam tanquàm ante re-

ens buſtam veniſti? utique die feriarum

quo etiam lugentes rident? O, inquit, ô E-

nothea, hunc adoleſcentem quem vides,

malo aſtro natus eſt: nam neque puero, ne-

que puellæ bona ſua vendere poteſt. Nun-

quàm tu hominem tam infelicem vididi: lo-

tum in aqua, non inguina habet. Ad ſum-

mam, qualem putas eſſe, qui de Circes toto

ſine voluptate ſurrexit? His auditis Eno-

thea, inter vtrunque conſedit, motoque

diuiciis capite? iſtum, inquit, morbum ſola

ſum quæ emendare ſcio. Et ne putetis per-

plexè agere, rogo vt adoleſcentulus mecum

nocte dormiat, niſi illud tam rigidum reddi-

dero quàm cornu.

Quicquid in orbe vides paret mihi: florida tellus

Cùm volo, ſpiſſatis aroſcit languida ſulcis;

Cùm volo, ſtudit opes, ſcopulique atq; horrida ſaxa

Effluat iaculantur aquas mihi pontus inertes
 Suis mittit finctus, & op'vriqua iacencia ponunt
 Ante meos sua stabra pedes. mihi flumina parenti
 Hyrcanæque tygeri. Et iussi stare dracones.
 Quid leuira loquor? Luna descendit imago
 Carminebus deducta mei, tropidâsq; furentes
 Fleitete thæbus æquos reuoluto cogitur orbe.
 Tantum dicta valent, taurorum flamma quiescit
 Virgineis extincta sacris: Phœbeia Cereæ
 Carminebus magis socios mutauit vlyxis:
 Procheus esse solet qui quid liberibus ego callens
 Artibus Idæo frutice, in gurgite sistam,
 Et rursus fluuios in summo vertice ponam.
 Inhorui ego tam fabulosa pollicitatione
 contentus, animumque inspicere diligentius
 cepi. Ergo exclamât, ô Enothea, imperio
 parece, detestisque curiosè manibus, incli-
 nauit se in lectulum, ac me semel iterumque
 basiauit. Enothea mensam veterem posuit
 in medio altari, quam vitis impleuit car-
 bonibus, & camellam etiam vetustate ru-
 ptam pice temperata refecit. Tum clauum
 qui detrahentem sequutus cum camella li-
 gnea fuerat, fumoso parieti reddidit: mox in-
 cincta quadrato pallio cucumam ingentem
 foco apposuit, simulque pannum de carna-
 rio detulit furca, in quo faba erat ad vsum
 reposita, & sincipitis vetustissima particula
 mille plagis dolata. Vt soluit ergo licio pan-
 num, partem leguminis super mensam ef-
 fudit, iussitque me diligenter purgare. Ser-
 uio ego

uio ego imperio, granâque sordidissimis
 putaminibus vestita curiosâ manu segrege.
 At illa inertiam meam accusans improba col-
 lit, dentibusque folliculos pariter spoliât, at-
 que in tertam veluti muscarum imagines
 despuat.

Mirabile quidem paupertatis ingenium,
 singularitumque rerum quasdam artes *

Nô Indum fulgebat abur, quod inhaferat auro,
 Nec iam calcator radiabat marmore terra
 Muneribus delusa suis: sed crate saligna
 Impositum Cereris vacua nemus, & noua terra
 Poecula que facili vilis rota sinxerat acta.
 Hinc molli stilla latus, & de caudice lento
 Viminea Lancet, maculatâque testa Lyao:
 At partes circa palea satiatus hani,
 Fortuitoque luto: clauus numerabat agrestis,
 Et viridi iunco gracilis tendebat arundo.
 Praterèa qua fumoso suspensa tigillo
 Conseruabatopes humilis casa, mitia sorba
 Inter odoratas pendebant texta coronas,
 Et tymbra veteres, & pressis vna racomis.
 Qualis in Athæa quondam fuit hospita terra
 Digna sacris Hecates, quâ Musa loquetib. annis
 Battiada veteris mirando tradidit auro.

*

Dum illa carnis etiam paululum delibat,
 & coæquale natalium suorum, sinciput in
 carnarium furca reponit, fracta est putris
 sella, quæ staturæ altitudinem adiecerat,
 animumque suo pondere deiectam super fo-
 culum

dum mitis, frangitur ergo cernix cucu-
 midæ, ignemque modò conualescentem
 5 extinguit, * vexat cubitum ipsa stipite ac-
 denti, facièmq; totam exierato cinere per-
 fudit. Confurrexi equidem turbatus, an-
 10 que non sine risu meo erexi: statimq; ne res
 aliqua sacrificium moraretur, ad reficiendum
 ignem in vicinia cucurri, vix ad easè hostio-
 lum processeram, cum ecce tres anseres facti,
 qui, ut puto, medio die solebant ab anu dia-
 15 ria exigere, impetum in me faciunt, sed de-
 que, ac veluti rabioso stridore circumstant
 trepidantem: atque alius tunicam meam
 lacerat, alius vincula calceamentorum resolu-
 20 uit, ac trahit: vos etiam, dux ac magister
 feuitiæ, non dubitauit crur meum serrato
 vexare morsu. Oblitas itaque nugatur, pe-
 dem mensuræ extorci, ceptique pugnacissi-
 mum animal armata elidere manu: nec sa-
 25 tiatus defunctorio ictu, morte me anseris
 vindicant.

Tales Hercules Stymphalidas arte cauat

Ad cælum fugisse reor, penè que fluentes

Harpyias, cum Phineo maduere veneno

Fallaces epula tremuit perterritus ather

Planctibus insolitis, confusique regia cæli,

iam reliqui reuolutam, passimque per to-
 30 tum effusam pavimentum collegerant sa-
 bam, orbatique, vt existimo, duce, redie-
 rant in templum, cum ego præda simulac-
 35 que hac vindicta gaudens, post lectum, oc-
 cisum

cisum anserem mitto, vulnusque cruris haud
 altum aceto diluo. Deinde conitium ve-
 5 tens, abeundi formaui consilium: collectò-
 que cultu meo ire extra casam cepti. Nec
 dum libaueram cellulæ limen, cum ani-
 10 maduero Enotheam cum testo ignis pleno
 venientem. Reduxi igitur gradum, proie-
 ctique veste tanquam expectarem moran-
 tem, in aditu steti. Collocauit illa ignem
 15 cassis harundinibus collectum, ingestisque
 super pluribus lignis excusare cepit moram,
 quod amica se non dimississet tribus, nisi vo-
 tionibus è lege siccaris. Quid porrò tu, in-
 20 quit, me absente fecisti? aut vbi est faba?
 Ego, qui putaueram me rem laude etiam
 25 digoam fecisse, ordine illi totum prælium
 exposui, & ne diutius tristis esset, iacturæ
 pensionem anserem obtuli, quem anus vt
 vidit, tam magnum æquè clamorem sustu-
 30 lit, vt putares iterum anseres limen intrasse.
 Confusus itaque & nouitate facinoris acco-
 nitus, quærebam quid excandisset, aut
 quare anseris potius quam mei miseretur.
 At illa complotis manibus, Scelerate, in-
 35 quit, & loqueris? nescis quam magnum fla-
 gitium admiseris. Occidisti Priapi delicias,
 anserem omnibus matronis acceptissimum,
 itaque ne te putes nihil egisse, si magistra-
 40 tus hoc scierint, ibis in crucem. Polluisti
 sanguine domicilium meum ante hunc diem
 inuolatum, fecisti que, vt me quisquis vo-
 lueris

Igitur inimicus sacerdotio pellat. Rogo, in-
 quam, noli clamare: ego tibi pro anseris
 struthiocamelum reddam. Dum hæc me stu-
 pente in lectulo sedet, anserisque fatum
 complorat, interim Profelenos cum impen-
 sa sacrificij venit, visoque anseris occiso, sci-
 scitata causam tristitiae, & ipsa flere vehe-
 mentius cepit, meique misereri, tanquam
 patrem meam, non publicum anserem oc-
 cidissem. Itaque tædio fatigatus, Rogo, in-
 quam, expiare manus pretio licet, si vos
 prouocassem, etiamsi homicidium feci-
 sem. Ecce duos aureos pono, vnde possitis
 & deos, & anseres emere. Quos vt vidit
 Enothea, Ignosce, inquit, adolescens, sol-
 licita sum tua causa: amoris est hoc argu-
 mentum, non malignitatis. Itaque dabimus
 operam, ne quis hoc sciat. Tu modò deos
 roga, vt illi facto tuo ignoscant.

Quisquis habet nummos, securo nauiget auram,
 Fortunamque suo temperet arbitrio.

Vxorem ducat Danaem, ipsamque licebit

Arisium iubeat credere, quod Danaem.

Carmina componat, declamet, conerpet omnia

Et peragat causas sitque Catonis prior.

Inrisconsultus PARET, NON PARET, habeto,

Atque esto quicquid Seruius & Labeo.

Multa loquor, quiduis nummis presertibus opta

Et veniet: clausum possidet arca Iouem.

Infra manus meas camellam vini posuit, &
 cum digitos pariter extensos porris apioque

iustas

iustrasset; auellanas nuces cum precatone
 merisit in vinum: & siue in summum redie-
 rant, siue subsederant, ex hac coniectum
 dicebat, nec me fallebat, inanes scilicet, ac
 sine medulla ventosas nuces in summo hu-
 more consistere, graues autem & plenas in-
 tegro fructu ad ima deferri.

*

Recluso pectore extraxit fortissimum iecur,
 & inde mihi futura prædixit. Immodò, ne
 quod vestigium sceleris superesset, totum
 anserem laceratum veribus confixit, epulaf-
 que etiam lautas paulò antè, vt ipsa dicebat,
 petituro parauit. Volabant inter hæc potiones
 meracæ.

*

Profert Enothea scortum fascinum, quod vt
 oleo & minuto pipere atque vrticæ trito cir-
 cundedit semine, paulatim cepit inserere ano
 meo. Hoc crudelissima anus spargit subinde
 humore foemina mea.

*

Nasti succus cum abrotano miscet, per-
 fultisque inguinibus meis viridis vrticæ fas-
 cem comprehendit, omniæque infra umbi-
 licum cepit lenta manu cadere

*

Aniculae, quamuis solutæ mero ac libidine
 essent, eandem viam tentant, & per aliquos
 vicos securè fugientem, Prehende furem,
 clamant. Euasi tamen omnibus digitis inter
 præcipitem decursum eruentatis.

*

Chrysis, quæ priorè fortunâ tuâ oderat, hæc
 vel cum periculo capitis persequi destinat.

*

Quid

Quid huic formæ aut Ariadne habuit, aut
 Legi simile? quid contra hanc Helene, quid
 Venus posset? Ipse Paris dearum libidinani-
 tum iudex, si hæc in comparatione vidisset,
 tam petulantibus oculis. & Helenem huic
 donasset, & deas. Saltem si permitteretur
 osculum capere, si illud cæleste ac diuinum
 peccus amplecti, forsitan rediret hoc corpus
 ad vires, & respicerent partes venositas:
 credo, sopita. Nec me contumelie lassant:
 Quod verberatus sum, nescio: quod electus
 sum, lufum puro; modò redire in gratiam
 liceat. *

Torum frequenti tractatione vexavi amotis
 mei quasi quandam imaginem *

*Non solùm me numen, & implacabile fatum
 Persequitur, prius Inachia Tyinthius ira
 Exagitarus, vnus coeli tulit: ante profanam
 Iunonem Pelias sensit: tulit inscius arma
 Laomedon: gemini fatiauit numinis iram
 Telephus: & regnum Neptuni cauit Phlox:
 Me quoque per terras, per cani Nereos aquor
 Hellefontiaci sequitur grauis ira Priapi. **

Quærete à Gytonæ meo cepti, num aliquis
 me quæssisset. Nemo, inquit, hodiè: sed
 hesternò die mulier quædam haud inculta
 ianuam intrauit: cùmque diu mecum esset
 locuta, & me accersito sermone lassasset, vl-
 timò cepit dicere, te noxam meruisse, da-
 turumque seruiles pœnas, si læsus in quære-
 la perseverasset.

Nondum

Nondum querelam finieram, cùm Chrysis
 interuenit, amplexuque effusissimo me in-
 uasit, & Teneo te, inquit, qualem sperau-
 ram: tu desiderium, tu voluptas mea, nun-
 quam finies hunc ignem, nisi sanguine ex-
 tinxeris. *

Vnus ex nouitiis seruis subito occurrit, &
 mihi dominum iratissimum esse affirmavit,
 quòd biduo iam officio defuissem. rectè
 ergo me facturum, si excusationem aliquam
 idoneam præparassem. Vix enim posse sic-
 ri, vt rabies irascentis sine verberè con-
 sideret. *

Matrona inter primas honesta, Philomela
 nomine, quæ multas sæpe hereditates offi-
 cio ætatis extorserat, tum anus & floris ex-
 tincti, filium filiamque ingerebat orbis se-
 nibus, & per hanc successionem artem
 suam perseverabat extendere. Ea ergo ad
 Eumolpum venit, & commendate liberos
 suos eius prudentiæ, bonitatique credere
 se & vota sua. Illum esse solum in toto orbe
 terrarum, qui præceptis etiam salubribus
 instruere iuuenes quotidie posset. Ad sum-
 mam relinquere se pueros in domo Eumol-
 pi, vt illum loquentem audirent, quæ sola
 posset hereditas iuuenibus dari. Nec aliter
 fecit ac dixerat, filiamque speciosissimam
 cum fratre ephæbo in cubiculo reliquit, si-
 mulavitque te in templum ite ad vota nun-
 cupanda. Eumolpus, qui tam frugi erat, vt
 illi

Quæ etiam ego puer viderer, non distulit puellam inuitare ad Pigiciaca sacra. Sed & podagricum se esse, lumborumque solutorum omnibus dixerat: & si non seruasset integram simulationem, periclitabatur totam ⁵
 generæ tragediam euertere. Itaque, vt constaret mendacis fides, puellam quidem exorauit, vt sederet supra commendatam bonitatem Coraci autem imperauit, vt lectum ¹⁰
 in quo ipse iacebat, subiret, positisque in pavimento manibus, dominum lumbis suis commoueret. Ille lento parebat imperio, puellæque artificium pari motu remunerabat. Cum ergo res ad effectum spectaret, clara Eumolpus voce exhortabatur Coraca, vt spissaret officium. Sic inter mercenarium amicamque positus senex, veluti oscillatione ludebat. Hoc semel iterumque ingenti risu, etiam suo, Eumolpus fecerat. Itaque ego quoque, ne desidia consuetudinem perderem, dum frater fororis suæ ¹⁰
 anatomata per clostellum miratur, accessi tentaturus an pateretur iniuriam. Nec se reiciebat à blanditijs doctissimus puer, sed me numen inimicum ibi quoque inuenit. * ¹⁵
 Dii maiores sunt, qui me restituerunt in integrum. Mercarius enim, qui animas ducere & reducere solet, suis beneficijs reddidit mihi quod manus irata præciderat, vt scias me graciosiorem esse quàm Proteus-
 laum, aut quemquam alium antiquorum. ²⁰
 Hæc

Hæc locutus sustuli tunicam, Eumolpouque me totum approbavi. At ille primò exhorruit: deinde, vt plurimum crederet, vtraque manu deorum beneficia tractat. *

5 Socrates deorum hominumque gloriarī solebat, quòd nunquàm neque in tabernam conspexerat, nec vilius turbæ frequentioris concilio oculos suos crederat. Aded nihil est commodius, quàm semper ¹⁰
 cum sapientia loqui. Omnia, inquam, ista vera sunt: nec vlli enim celerius homines incidere debent in malam fortunam, quàm qui alienum concupiscunt. Vnde plani autem, vnde lenatores vixerent, nisi aut locellos, aut sonantes ære sacellos pro hamis in turbam mitterent? Sicut muta animalia cibo inescantur: sic homines non caperentur spe, nisi aliquid morderent. * * * *

20 Ex Africa nauis, vt promiseras, cum pecunia tua, & familia tua non venit. Captatores iam exhausti liberalitatem imminuerunt. Itaque aut fallor, aut fortuna communis cepit redire ad penitentiam suam. * *

25 Omnes qui in testamento meo legata habent, præter liberos meos, hac conditione percipient quæ dedi, si corpus meum in partes conciderint, & astante populo comederint.

30 Apud quasdam gentes scimus adhuc legem seruari, vt à propinquis suis consumantur

antur defuncti, adeo quidem vt obiogen-
tū xgi frequenter, quod carnem suam fa-
ciant peiorem. His admoneo amicos meos,
ne reculent quæ iubeo, sed quibus animis
deuouerunt spiritum meum, eisdem etiam
corpus consumant. Excecabat ingens fama
oculos, animòsque miserorum.

Gorgias paratus erat exsequi *
De stomachi tui recreatione non habeo
quod timeam. sequetur imperium, si pro-
miseris illi pro vnus horæ fastidio multo-
rum bonorum pensionem. Operi modò
oculos, & finge te non humana viscera, sed
centies festerium comesse. Accedet huc,
quod aliqua inueniemus blandimenta, qui-
bus saporem mutemus. Neque enim vlla ca-
ro per se placet, sed arte quadam corrumpit-
tur, & stomacho conciliatur auersio. Quod
si exemplis vis quoque probari consilium,
Saguntini oppressi ab Hannibale, humanas
edere carnes: nec hereditatem expecta-
bant * Petauii idem fecerunt in vltima
fame, nec quicquam aliud in hac epulatio-
ne caprabant, nisi tantum ne esurirent.
Cum esset Numantia à Scipione capta, in-
uentæ sunt matres, quæ liberorum suorum
teneant semesa in sinu corpora. *

*

*

Ex

119
EX PETRONIO REFERUNTUR
hæc à veteribus quæ in superioris
Satyrici fragmentis non extant.

9 Terentianus Maurus de Dimetro Iambico claudo:

At Arbitrè disertus
Libris suis frequenter.
Agnosceret hæc potestis

10 Cantare quæ solemus:

Memphitides puellæ,

Sacris deum paratæ.

Tinctus colore noctis

Manu puer loquaci,

Ægyptias choreas.

15 Seruius Honoratus in illud Virg. lib. 3. Æneid.

Auri sacra fames. Sacra, id est, execrabilis. Tra-
ctus sermo ex more Gallorum. Nam Massi-
lienses quoties pestilentia laborabant, vnus se

20 ex pauperibus offerebat alendus anno inte-
gro publicis & purioribus cibis. Hic postea

ornatus verbenis & vestibus sacris circundu-
cebatur per totam ciuitatem cum execratio-
nibus, vt in ipsum reciderent mala ciuitatis,

25 & sic proieciatur. Hoc autem in Petronio
lectum est, Quæ tamen in quibusdam vetustiss.

exemplaribus non leguntur.

Idem in illud lib. xij. Auçtor ego audendi. No-
mina in, tor, si à verbo non veniunt, commu-
nia sunt, vt hic & hæc Senator: hic & hæc

30 balnear: licet Petronius vsurpauerit, Bal-
nearicem dicens.

Diome

Diomedes lib. ij. Et illud est comina, quod
Arbiter fecit, tale:

Anus recocta vino
Trementibus labellis.

Vetus interpres Horat. Epo. v. Petronius, f
Pollice vsque ad periculum rolo, *ut monstra-*
ret, inquit, furentem.

Sergius in arte secunda: Item Quirites dicit
numero tantum plurali: sed legimus apud
Horatium huic Quiritem. Verus nominati-
uus hic Quiris. Idem Horat. Quis te Quiri-
rem. Cuius nominatiuus erit hic Quirites,
vt dicit Petronius. Quadrigas dicit numero
tantum plurali, sed Varro dicit numero sin-
gulari. *Pompeius item in arte Ait Petronius, f*
hic Quirites numero singulari.

Marius Victorinus de metris. Anacreontio &
apud nos plerique vsi sunt, inter quos Arbi-
ter Satyricon ita, Triplici vides vt ostu

Triuix roteret ignis,
Volucrique Phœbus axe
Rapidum pereret orbem.

Hieron. in Epist. ad Demetr. illud tanquam
Arbitri citat. Non bene olet, qui bene semper
olet. *Quod apud Marcial. lib. ij. Epig. exat. Sed*
& alia quadam habent hi auctores inter se com-
munia, atq; inter cetera hoc quoque: Ingeniosa
gula est: & alia, qua suo quaq; loco notabimus.

Priscianus lib. viij. & x. Petronius: Animam
nostro amplexā in corpore: *vbi ait, Ample-*

xam

xam, *passim dictum.*

Isidorus lib. v. Etymolog. c. xxxvij. Dolus
est mentis calliditas, ab eo, quod deludat.
Aliud enim agit, & aliud simulat. Petronius
aliter existimat, dicens: Quid est, iudices, do-
lus? Nimirum vbi aliquid factum est, quod
legi solet. Habetis solum; accipite nunc
malum.

Fulgentius lib. 1. Mythol. Denique huius
rei non immemor Petronius ait:

Primus in orbe Deos fecit timor.

Quod & ex Petronio recitat Placidius Lutatius,
qui & Lactantius, Statij interpres: putatque hoc
ab ipso Statio mutuatum Arbitrum, apud quem
idem hemistichium legitur lib. ij. Thebaid.

Idem in fabula de Coruo: Petronius,

Sic contra rerum naturæ munera nota

Coruus maturis frugibus oua refert.

Epigramma amplius posthac adscriptum est.
Idem lib. 11. Mytholog. in fabula Prome-
thæi.

Vnde & Petronius Arbitr ait:

Cui vultur iccur intimum pererrat,

Et pectus trahit, intimalique fibras,

Non est quem lepidi vocant Poëta:

Sed cordis mala, liuor, atque luxus.

Lib. ij. in fabula Myrrha & Adonidis: Ideo
Venerem amasse Adonin dicunt, quod hoc
genus pigmenti (de succo Myrrha loquitur) sic
valde feruidum. Vnde & Petronius Arbitr
ad libidinis concitamentum Myrrhinum se

oculum bibisse refert. Nam & * Forcius
 Commediarum scriptor inducit Glyconem
 metricam dicentem, Myrthium mihi ad-
 fers, quo virilib⁹ armis occurrē fortiuicula.
*Et post paulō in fabula Apollini & Marsia
 de Mida. Vnde & Petronius Arbitr ait.*
 Sic omīssa vetens audis referare minister.

*Et cetera qua integriora adscribemus suo loco,
 quibus imitatus videtur Petronius Ouidij locum
 ex lib. ij. Metamorph. Extant & apud Io. Salsf.
 ber. lib. ij. Pol. cap. xij.*

*Idem Fulgentius in libro Cōtinētia Virgiliana
 Tricerberi fabulam iam suprā exposuimus
 in modum iurgij forensis que litigij positam:
 vnde & Petronius in Eufcio ait, Cerberus
 forensis erat Causidicus.*

*Idem Fulgent. in expositione sermonum antiquo-
 rum ad Calcidium Grammaticum: Perculum
 dicitur missum carniū: vnde & Petronius:
 Perculum allatum est.*

Valgia sunt labelorum obtortiones in su-
 pinatione, sicut & Petronius ait: Obtorto
 valgiter labello.

Allucinari dicitur vana somnīare; tractum
 ab allucitis, quos nos Conopas dicimus. Pe-
 tronius, Nam comptum me vernali alluci-
 tae molestabant. *

Manubix dicuntur ornamenta Regum,
 vnde & Petronius ait: Tot Regum man-
 ubix penes fugitium repertæ.

Aumatum dicitur locus secretus: vnde &

Pe

Petronius ait, In aumatum memet conieci.

*In veteri glossario Petri Danielis. Excelssissi-
 mus dicitur à Petronio in 1. Satyrarum Et ex-
 tat locus in hoc nostro.*

Item, Petronius: Satis constaret eos nisi in-
 clinatos non solere transire cryptam Nea-
 politanam.

Item, Petronius. Petaurōque iubente mo-
 dō superior.

Et in alio Gloss. Suppes suppumpis, hoc est,
 supinis pedibus. Petron.

Tullia, media vel regia. Petronius.

*Citat etiam ex Petronio quadam Pomponius Sa-
 binus Grammaticus Virgilij interpres, qua in
 nostro exemplari extant. Sed plura longē Ioannes
 Salsberiensis in libro de nugis Curialium, qui Po-
 lycratius inscribitur, qua non adēd facile est re-
 cognoscere. Nam nec auctorem semper laudat: haec
 tamen rescriptus. Lib. ij. cap. vij. Totus ferē
 mundus ex Arbitri nostri sententia, mimum
 videtur implere.*

Item: Non daco contentationis funem.
 dum constet inter nos, quōd ferē totus mun-
 dus, iuxta Petronium, exerceat histrionem.

Respicit fortasse ad illud: Grex agit in scena mi-
 mum, &c.

*Idem lib. iij. cap. v. Narrat Trimalcionis histo-
 riam, & addit quadam sine de suo, sine de integro
 exemplari, itēque lib. vij. c. vij.*

Vincent. Beluac. lib. xx. Spec. c. xxx.

--- o maxima rerum

Et meritò pietas homini tutissima virtus.
 Qui versus & à Jacobo quodam cognomento
 Magni, in sophologio lib. iij. c. x. referuntur.
 Et alia quaedam à Bartholomæo Vicecomite in li-
 bro Desfloratorum. Ex Petronij etiam versibus
 quaedam mutuatus est Erricus Benedicti monachus,
 in libris quos de vita Germani Antistodori ad Ca-
 rolem Frane. Imp. scripsit, maximè ex belli civi-
 lis periculo. Non desunt verò, qui ex iis, quæ su-
 præ retulimus, nonnulla putent esse Petronij alie-
 rius Grammatici, quo auctore & Classica à ca-
 lando dicta, apud veterem quendam glossogra-
 phum legimus.

Sed &

Sed & hæc quoque viri doctissimi inter Petronij
 Arbitri reliquias retulerunt, quæ vel eorum
 fide superioribus adici patiatur: sed me-
 liora aliquando & emendatiora, quan-
 quam video in antiquis exempla-
 ribus auctoris nomen plerisque
 nullum præferri.

*
 Nō est forma fatis, nec, quæ vult bella videri,
 Debet vulgari more placere sibi.
 Dicta, sales, iustus, sermonis gratia, risus,
 Vincunt naturæ candidioris opus.
 Condit enim formam, quidquid consumitur
 artis,
 Et, nisi velle subest, gratia tota perit.

*
 Non fatis est, quòd nos mergis furiosa iu-
 ventus:
 Transuersosq. rapit fama sepulta probris?
 Anne etiam famuli cognata sæce sepulti
 In testa mersas luxuriantur opes?
 Vilis seruus habet regni bona: cellaque capti
 Deridet festram, Romulæmque casam.
 Iccirco virtus medio iacet obruta carno:
 Nequitix classes candida vela ferunt.

*
 Primus in orbe Deos fecit timor: ardua celo
 Fulmina dum caderent, discussaque mcenia
 flammis,
 Atque ictus flagraret Athos, mox Phœbus
 ad ortus

Lastrata deiectus humo, Lunæque senectus.
Et reparatus honos: hinc signa effusa per orbem.

Et permutatis disunctus mensibus annus
Proiecit vitium hoc: atque error iussit inanis
Agrícolas primos Cereri dare messis honores:

Palmitibus plenis Bacchū vincire, Palæmque
Pastorū gaudere manu. natat obrutus, omni
Neptunus demersus aqua: Pallāsque; cauernas
Vindicat, & voti reos, & qui vendidit urbem,
Iam sibi quisque deos: auido certamine fin-
git.

*

Nolo ego semper idem capiti suffundere
collum:

Nec toto stomachum conciliare mero.
Taurus amat gramen mutata carpere valle:
Et fera mutatis sustinet ora cibis.
Ipsi dies idē nos grato perluit haustu,
Quod permutatis hora recurrit equis.

*

Vxor legitimus debet quasi census amari,
Nec censum vellem semper amare meum.

*

Inueniat quod quisque velit. non omnibus
vnum est
Quod placet. hic spinas colligit, ille rosas.

*

Nam nihil est, quod non mortalibus adferat
vsum.

Re

Rebus in aduersis, quæ iacuerunt, iuuant.
Sic rate demersa * vulsam deponderat aure,
Remorū leuitas nastraga membra vehit:
Cum sonuere tubæ, iugulo stat diuite ferrum,
Barbara contemni prælia panus habet.

*

Linq̄ue tuas sedes, alienaque litora quæ re,
O iuuenis, maior rerum tibi nascitur ordo.
Ne succumbe malis, te nouerit vltimus Ister,
Te Boreas gelidus, securaque; regna Canopi,
Quique renascentem Phæbum, cernuntque
iacentem.

Maior in externas Ithacus descendat arenas.

*

Nam citius flamas mortales ore tenebant,
Quam secerera tegant, quicquid dimittis in
aula,

Effluit, & subitis rumoribus oppida pulsat.
Nec satis est vulgasse sidem: simulatius exit
Proditiōnis opus, famamque; onerare laborat.
Sic commissa ferens auidus referare minister
Fodit humū, Regisque; latentes prodidit aures.
Excepit nam terra sonos, calamisque; loquentes
Inuenere Midam, qualem narrauerat index.

*

Fallunt nos oculi, vagique sensus
Oppressa ratione mentiuntur.
Nam turris, prope quæ quadrata surgit,
Detritis procul angulis rotatur.
Hybleum refugit lator liquorem,
Et naris casiam frequenter odit.

F 4

Hoc illo magis, aut minus placere
Non possit, nisi lite destinata
Pugnarent dubio tenore sensus.

*

Somnia, que mentes ludunt volitantibus
vmbriis.

Non delubra deum, nec ab aethere numina
mittunt,

Sed sibi quisque facit, nam quum prostrata
sopore

Vrguet membra quies, & mens sine ponde-
re ludit:

Quicquid luce fuit, tenebris agit, oppida
bello

Qui quatit, & flammis miserandas fruit in
vrbes:

Tela vider, versalq; acies, & funera Regum,
Atq; exundantes profuso sanguine campos.

Quin causas orare solent, legesq; forumque,
Et pauidi cernunt inelusum corde tribunal.

Condit auarus opes, deforsumque inuenit
autum.

Venator saltus canibus quatit, eripit vndis,
Aut premit euersam periturus nauita puppim.

Scritibit amatori meretrix, dat adultera mu-
nus,

Et canis in somnis leporis vestigia latrat.
In noctis spatium miserorum vulnera dorat.

*

Iam nunc ardentem Autumnus fregerat vm-
bras,

Arque

Atque hyemem repidis spectabat Phœbus
habenis:

Iam platanus iactare comas, iam cœperat vnas
Adnumerare suas defecto palmitre vitis:

Ante oculos stabat quicquid promiserat an-
nus.

*

Sic & membra solent auris includere venis,
Que penitus mersæ, cum rursus abire la-
borent,

Verberibus rimantur iter: nec desinit autè
Erigidas strictis qui regnat in ossib' horror.

Quam tepidas laxo manauit corpore sudor.

*

Hæc ait, & tremulo deduxit vertice canos,
Consecuitq; genas: oculis nec defuit imber.

Sed qualis rapitur per valles improbus annis
Cum gelidæ perière niues, & languidus Auster

Non patitur glaciem resoluta viuere terra:

Gurgite sic pleno facies manauit, & alto
Insonuit gemitu turbatum murmure pectus.

*

Sic contra rerum naturæ munera nota,
Coruus maturis frugibus oua refert.

Sic format lingua foetum cum protulit vrsam,
Et piscis nullo iunctus amore patit.

Sic Phœbea chelis vinclo resoluta parentis
Lucinæ tepidis naribus oua fouet.

Sic sine concubitu textis apis excita caris
Fertur, & audaci milite castra replet.

Non vno contenta valet natura tenore,

F 5

Sed permutatas gaudet habere vices.

*

Naufragus electa nudus râte, quærit eodem

Percussum telo, cui sua fata legat.

Grædine qui segetes & torum perdidit annum

In simili desolæ tristia fata sinu.

Funera conciliant miseros, orbique parentes

Coniungunt gemitus, & facit hora patet.

Nos quoque cõtulis feriemus fidera verbis,

Et fama est iunctas fortius ire preces.

*

Omnia quæ miseras possunt finire querelas

In promptu voluit candidus esse Deus.

Vile olus & duris hærentia mora rubetis

Pugnantis stomachi composuêre famem.

Flumine vicino stultus sicit, & riger Euro

Cùm calidus tepido consonat igne rogas.

Lex armata sedet circum fera limina noxæ,

Nil meruit licito fusa puella toro.

Quod satiare potest, diues natura ministrat.

Quod docet infans gloria, sine caret.

*

Iudæus licet & porcium numen adoret.

Et cæli summas aduocet auriculas.

Ni tamen & ferro succiderit inguinis oratio.

Et nisi nudatum soluerit arte caput.

Exemptus populo, Graia migrabit ab vrbe,

Et non ieiuna sabbata lege premet.

Vna est nobilitas argumentumque coloris

Ingenui, timidus non habuisse manus.

*

Candida fideiæ ardeseunt lumina flammis,

Fundunt colla rosas, & cedit crinibus aurum;

Mellea purpureum depromunt ora ruborem,

Lacteaq; admixtus sublimat pectora sanguis:

Ac totus tibi seruit honor, formaq; deorum

Fulges, & Venerem cælesti corpore vincis.

Argento stat facta manus, digitisque tenellis

Serica fila trahens pretioso stamine ludis,

Planta decês modicos nescit calcare lapillos,

Et dura lædi scelus est vestigia terra.

Ipsa tuos cum ferre velis per lilia gressus,

Nulli * sternuntum leuiori pondere flores.

Gemma nunc aliæ magnis mollibus ornent,

Aut gemmas aptent capiti: tu sola placere

Vel spoliata potes, Nulli laudabile torum:

In te euncta probat si quisquæ cernere possit.

Sirenum cantus, & dulcia pleetra Thalia.

Ad vocem tacuisse teor, qua mella propagas

Dulcia, & in miseris telum iacularis amoris.

Cor graue vulnus alit, nullo sanabile ferro.

Sed tua labra meo saxum de corde dolorem

Depellat, morbûq; animæ medicaminis huius

Cura fuget, nec tanta putres violentia neruus

Dissecet, atq; tuæ moriat pro crimine cauzæ.

Sed si hoc grande putas, saltè cõcede precanti,

Vt iam defunctum niueis ambire lacertis

Digneris, viramque mihi post fata reducas.

Adiecit huc vsq; Patronij, ne quis desideraret potius, quàm quod eius esse viderentur.

Indica purpureo genuit me litoretellus,

Candidus accento, qua redit orbe dies.
 Sic ego, diuinos inter generatus honores,
 Mutavi Latio barbara verba sono.
 Iam dimitte tuos, Pæan ô Delphice, cyenos,
 Dignior hæc vox est quæ tua templa colat.

Aurea mala mihi, dulcis mea Martia, mittis:
 Mittis & hirsuta munera castaneæ.
 Omnia grata putæ: sed si magis ipsa venires,
 Ornâtes donum pulchra puella tuum:
 Tu licet adportes stringentia mala palatum,
 Tristitia mandenti est melleus ore sapor.
 At si distimulas multum mihi chæra venire,
 Oscula cum pomis mitte, vorabo lubens.

Si Phœbi sorores, mando tibi Delia causam
 Scilicet vt fratri quæ peto verba feras:
 Marmore Sicanio struxi tibi Delphice, tem-
 plum,
 Et leuibus calamis candida verba dedi.
 Nunc, si nos audis, atque es diuinus Apollo,
 Dic mihi, qui nummos non habet, vnde
 petat?

Militis in galea nidum fecere columbæ,
 Adparet Marti quàm sit amica Venus.

Lectio compositus vix prima silentia noctis.
 Carpebam, & somno lumina victa dabam:
 Cùm me sanus Amor preusum sursumque
 capillis

Ex

Excitat, & lacerum peruigilare iuber.
 Tu famulus meus, inquit, ames cùm mille
 puellas,

Solus, io solus, dure iacere potes?
 Exilio, & pedibus nudis, tunicaque soluta,
 Omne iter impedio, nullum iter expedio.
 Nunc propero, nunc ire piget, rursùmque
 redire

Pœnitet, & pudor est stare via media.
 Ecce tacent voces hominum, strepitusque
 viarum.

Et volnerum cantus, turbæque fida canum:
 Solus ego ex cunctis pauco, somnùmque, to-
 rùmque,

Et sequor imperium magne Cupido tuum.

Sit nox illa diu nobis dilecta Nealce,
 Quæ te prima meo pectore composuit.

Sit torus & lecti genius, secretaque longa,
 Quæis tenera in nostrum veneris arbitriû.

Ergo age duremus, quanuis adoleuerit ætas,
 Vt amurque annis, quos mora parua tenet.

Fas & iura sinunt veteres extendere amores:
 Fac, citò quod ceptum est, non citò desi-
 nere.

At videntur illud fortasse Eumolpi potius
 de muliebri leuitate.

Crede ratem ventis, animû ne crede puellis,
 Namque est forminea tutior vnda fide.

Fœmina nulla bona est: vel, si bona conti-
 git vlla,

Nescio

Nescio quo fato res mala facta bona est.
*Non iste portus Porphyrij Poëta sub Constantino in
 exilij missi, cuius pleraque video Petronio nostro
 vel in Criticis tribuit. At Ciceroni tribuitur in
 veteri Desloratorum exemplari. Sed cur non
 stud?*

Non est falleris hæc beata, non est.
 Quod vos creditis esse, vita, non est,
 Fulgentes manibus videre gemmas,
 Aut testudineo iacere lecto,
 Aut pluma latus abdidiisse molli,
 Aut auro bibere, & cubare coeco.
 Regales dapibus grauate mentes,
 Et quicquid Libyeo secatur arno
 Non vna positum tenere cellar
 Sed nullos trepidum timere casus,
 Nec vano populi fauore tangi,
 Et stricto nihil æstuarie ferro:
 Hoc quisquis poterit, licebit illi
 Fortunam moueat loco, superbus.

At est Pentadij ex Apollo doro magna parte.

Quod

Quandoquidem video inter eru-
 ditos conuenire, ex ijs quæ in Pria-
 pum leguntur inter Catalecta veter-
 um Poëtarum, nonnulla huius esse
 Petronij: visum est & ea adijcere,
 simul & alia quædam non dissimilis
 argumenti.

LVSVS DIVERSORVM POE-
 TARVM IN PRIAPVM.

Ad Lectorem.

Carminis incõpti lusuf lecture procaces,
 Conueniens Latio pone supercilium.
 Non soror hoc habitat Phœbi, non Vesta
 sacello,
 Nec quæ de patrio vertice nata Dea est:
 Sed ruber hortorũ custos membrofior æquo,
 Qui rectum nullis vestibus inguen habet.
 Aut igitur tunicam parti prætende tegédar.
 Aut quibus hanc oculis aspicias, ista lege.

Ad Priapum.

Ludens hæc ego teste te, Priape,
 Horto carmina digna, non libello,
 Scripsi non nimium laboriosè
 Nec musas tamen, vt solent Poëtar,
 Ad non virginem locum vocaui.
 Nam sensus mihi corque defuisset,

Cassas,

Costas, Pieridum chorum, sorores
 Auso ducere mentulam ad Priapi.
 Ergo quicquid, id est, quod oriosus
 Templi parietibus tui notavi,
 In partem accipias bonam rogamus.

Priapus.

Obscurè poterā tibi dicere, da mihi, quod tu
 Des licet assidue, nil tamē inde perit. (lim)
 Da mihi quod cupies frustra dare forsitan o-
 Dum tenet oblectas inuida barba genas.
 Quodq; Ioui dederat qui raptus ab alite sa-
 Misset amatori pocula grata suo. (cra)
 Quod virgo prima cupido dat nocte marito:
 Dum timet alterius vulnus inepta loci.
 Simplicius multò est, da p̄dicare. Latino
 Dicere, quid faciā crassa Minerua mea est.

Ad Priapum.

Obscœnis rigido Deo tabellas
 Ducens ex Elephantidos libellis
 Dar donum Lalage: rogatque tentes,
 Si pictas opus edat ad figuras.

De Priapo.

Quam puero legem fertur dixisse Priapus,
 Versib⁹ hic infra scripta duobus erit: (bit)
 Quod me⁹ hor⁹ habet, sumas impone licet:
 Si dederis nobis, quod tuus hortus habet.

Priapus.

Quòd sibi ligneus, vt vides, Priapus,
 Et falx lignea, ligneusque penis:
 Prendam te tamen, & tenebo prensam:
 Toramque hanc sine fraude, quantacūq; est,
 Tormento

Tormento, citharāque tenfiozem,
 Ad costam tibi septimam recondam.

Priapus.

Cum loquor, vna mihi peccatur littera: nā T,
 P, dico semper: blasēaque lingua mea est.

Ad Matronas.

Matronæ procul hinc abite castæ:
 Turpe est vos legere impudica verba.
 Non assis faciunt: euntque recta:
 Nimirum sapiunt, vidētque magnam
 Matronæ quoque mentulam libenter.

Priapus.

Cur obscœna mihi pars sit sine veste requiris.
 Quæro, tegat nullus cur sui signa deus?
 Fulmen habet mundi dominus: tenet illud
 apertè:

Nec datur æquoreo fuscina tecta Deo.
 Nec Mauors illū per quē valet, occultit ensē:
 Nec latet in tepido Palladis hasta sion.

Num pudet auratas Phœbū portare sagittas?
 Clāmve solet pharetrā ferre Diana suam?
 Num tegit Alcides nodosa robora clauæ?
 Sub tunica virgam num deus ales habet?

Quis Bacchū gracili vestē prætere dē thyrso,
 Quis te celata cum face vidit Amor?
 Nec mihi sit crimē, quòd mētula sēper aper-
 Hoc mihi si telū desit, inermis ero. (ta est.

Ad Puellam.

Insulsiſsima quid puella ridēs?
 Non me Praxiteles, Scopasve fecit:
 Nec sum Phidiaca manu politus:

Sed



Sed lignum rude villicus dolauit:
 Et dixit mihi, Tu Priapus esto.
 Spectas me tamen, & subinde rides.
 Nimirum tibi falsa res videtur,
 Adstans inguinibus columna nostris.

Priapus.

Ne preasere caue: presso nec fuste nocebo:
 Sæua nec incurua vulnera falce dabo.
 Traiectus conto sic extendere pedalis
 Vt culum rugas non habuisse putes.

Priapus.

Quædam senior Hectoris parente,
 Cumeæ soror, vt puto, Sibyllæ,
 Æqualis tibi, quam domum reuertens
 Theſeus repperit in rogo iacentem,
 Infirmo solet huc gradu venire:
 Rugosâsque manus ad astra tollens,
 Ne desit sibi, mentulam rogare.
 Hæsterna quoque luce, dum precatur,
 Dentem de tribus excreauit vnum.
 Tolle, inquam, procul, ac iube latere
 Scissa sub tunica, stolaque rufa,
 Vt semper solet, & timere lucem,
 Qui tanto patet indecens hiatus,
 Barbato macer eminente naso,
 Vt credas Epicuron oscitari.

Priapus.

Præcidere puer moneo: futuere puella:
 Barbarum furem tertia pœna manet.

Priapus.

Huc huc, quisquis es, in dei falacis

Diuerſi

Diuerſi graue ac pura facellum.
 Et si nocte fuit puella tecum:
 Hac te quod metuas adire, non est.
 Istuc cœlitibus datur seueris,
 Nos vappæ sumus, & puſilla culti
 Ruris numina: nos pudore pulſo
 Stamus sub ioue coctis apertis.
 Ergo quilibet huc licebit intret
 Nigra fornicis oblitus fauilla.

Priapus.

Commisso mihi non satis modestas
 Quicumque attulerit manus agello:
 Is me sentiet esse non spadonem.
 Hic inter frutices loco remoto,
 Dicat forsitan hæc sibi ipse nemo
 Præcisum sciet esse me sed errat:
 Magis testibus ista res agetur.

Ad Priapum.

Qualibus Hippomenes rapuit Schœneïda
 pomis:
 Qualibus Hesperidum nobilis hortus erari
 Qualia credibile est spatium rure paterno
 Nauſicaam pleno sæpe tulisse sinu:
 Quæſte fuit malum, quod littera pinxit Acœti,
 Quæ lecta, cupido pacta puella viro est:
 Taliacunque puer dominus florentis agelli
 Imposuit mensæ nude Priape tuæ.

Priapus.

Quid mecum tibi circitor moleste?
 Ad me quid prohibes venire furem?
 Accedat sine: laxior redibit.

Priapus.

Priapus.

Comoditas hæc est in nostro maxima pens,
Laxa quod esse mihi femina nulla potest.

Ad Priapum.

Hic quando Telethusa circulatorix,
Quæ clunem tunica regente nulla
Exit aptius, altiusque morat,
Crissabit tibi fluctuante lumbo?
Sic ut non modò te Priape posses,
Priuignum quoque, sed mouere Phædræ.

Priapus.

Fulmina sub Ioue sunt: Neptuni fuscina tellur:
Ense potes Mars est: hasta Minerua tua est.
Sutilibus Liber committit prælia thyrsis:
Fertur Apollinea missa sagitta manu.
Herculis armata est innicta dextera claua:
At me terribilem mentula tanta facit.

Ad Priapum.

Copia me perdit: tu suffragare rogatus,
Indicio nec me prode, Priape, tuo.
Hæc quæcunque tibi posui vernacula poma,
De sacra nulli dixeris esse via.

Priapus.

Femina si furtum faciet mihi, virq; puerque:
Hæc cunnum, caput hic præbeat, ille nates.

Priapus.

Quicumque hic violam, rosamve carpet
Furtiuumve olus, aut inempta poma,
Defectus pueroque formidæque,
Hac tentigine, quam videtis in me,
Rumpatur precor vsque, mentulæque,

Ne

Ne quicquam sibi pulset umbilicum.

Priapus.

Hic me custodem fecundi villicus horti
Mandati curam iussit habere loci.
Fur habeas pœnam: licet indignè, feramq;
Propter olus, dicas, hoc ego propter olus?

Priapus.

Hoc sceptrum, quod ab arbore ut recisum est,
Nulla iam poterit virere fronde:
Sceptrum, quod pæthica petunt puellæ:
Quod quidam cupiunt tenere reges:
Cui dant oscula nobiles cynædi:
Intra viscera furis ibit vsque
Ad pubem, capulûmque colorum.

Priapus.

Porro, nam quis erit modus? Quirites,
Aut præcidite seminale membrum,
Quod totis mihi noctibus fatigant
Vicinx sine sine prurientes,
Vernis passeribus salaciores:
Aut rumpar: nec habebitis Priapum.
Ipsi cernitis exfuturus ut sim,
Confectusque, macerque, pallidusque,
Qui quondam ruber, & valens solebam
Fures cadere, quamlibet valentes.
Defecit latus: & periculosam
Cum rulli miser expuo saliuam.

Ad Priapum.

Deliciæ populi magno notissima circo
Quintia, vibratas docta mouere nates:
Cymbala cû crotalis, pruriginis arma, Priapo
Ponit,

Ponit, & adducta tympana pulsa manu.
Pro quib⁹, vt sēper placeat spectantibus, orat.
Tentaque ad exemplum sic sua turba dei.

Priapus.

Tu qui non bene cogitas, & agrē
Carpēdo tibi temperas ab hortō,
Pædicabere fuscino pedali.
Quòd si tam grauis, & molesta pœna
Non profecerit: altiora tangam.

Ad Priapum.

Obscœnis peteam, Priape, si non
Vti me pudet, improbisque verbis:
Sed cum tu posito deus pudore
Ostendas mihi coleos parentes?
Cum cunno mihi mentula est vocanda.

Ad Priapum.

Falce minax, & parte tui maiore Priape,
Ad fontem, quæso dic mihi, qua sit iter.
P R. Vade per has vites, quarum si carpsēris
vna,

Cur aliter sumas, hospes habebis aquas.

Priapus.

Donec proterea nil mihi manu carpes,
Licēbit ipsa sis pudicior Vesta
Sin, hæc mei te ventris arma laxabunt,
Exite vt ipsa de tuo queas culo.

Priapus.

Vnis aridior puella pallis,
Buxo pallidior, nouaque cera,
Collatas sibi quæ, suisque membris
Formicas facit atiles videri;

Cuius

Cuius viscera non aperta Tusculi
Per pellem poterit videre hatuspex.
Quæ succo caret: atque petra pumex,
Nemo viderit hanc vt expuentem.
1 Quam pro sanguine puluerem, scobemque
In venis medici putant habere:
Al me nocte solet venire: & affert
Pallorem, inaciémque larualem.
Ductor ferreus insularis, æquē
10 Laternæ videor fricare cornu.

Priapus.

Naiadas antiqui, Dryadēsq; habuere Priapi:
Et quo tenta Dei vena subiret, erat.
15 Nunc adeo nihil est: adeo mea plena libido,
Vt Nymphas omneis interisse putem.
Turpe quidem factu: sed ne tencigine rûpar,
Falce manu posita, fiet amica manus.

Ad Priapum.

Cum sacrum fieret deo salaci,
10 Conducta est pretio puella paruo,
Communis satis omnibus funtra,
Quæ quor nocte viros peregit vna,
Tot verpas tibi dedicat salignas.

Priapus.

Pædicabere fur semel: sed idem
15 Si prensus fueris bis, irrumabo.
Quòd si tertia furta molieris:
Ve pœnam patiare & hanc, & illam,
10 Pædicaberis irrumaberisque.

Priapus.

Notas habemus quisque corporis formas:
Phœbus

Phœbus comosus: Hercules lacertosus;
 Phœbique Bacchus virginis tener formam;
 Minerua flauo lumine est: Venus pætor:
 Efontem comatos Arcadas vides Faunos:
 Habet decenteis nuntius deum plantas:
 Tutela Lemni dispares mouet gressus,
 Intonsa semper Æsculapio barba est:
 Nemo est feroci pectorosior Marte:
 Quòd si quis inter hæc locus mihi restat,
 Deus Priapo mentulatio non est.

Voti solutio.

Cur pictum memorari sit in tabella
 Membrum quæritis, vnde procreamur.
 Cùm penis mihi fortè læsus esset:
 Chirurgique manum miser timerem:
 Diis me legitimis, nimisque magnis,
 Vt Phœbo, puta, filioque Phœbi,
 Curatur dare mentulam verebar.
 Huic dixi, ser opem, Priape, parti,
 Cuius tu, patet, ipse par videris,
 Qua salua sine sectione facta,
 Ponetur tibi picta, quam leuaris,
 Pârque, consimillisque, concolorque.
 Promisit fore: mentulamque mouit
 Pro nutu deus, & rogata fecit.

Priapus.

Simplicitèr tibi me quodcumque est, dicere
 oportet:

Natura est quoniam semper aperta mihi.
 Predicare volo: tu vis decerpere poma.

Quod peto, si dederis: quod petis, accipies.
Priapus.

Priapus.

Forma Mercurius potest placere:
 Forma conspiciendus est Apollo:
 Formosus quoque pingitur Lyxus:
 Formosissimus omnium est Cupido:
 Me pulchra fateor carere forma:
 Verum mentula luculenta nostra est:
 Hanc mauult sibi, quàm deos priores,
 Si qua est non fatui puella cunni.

Ad Priapum.

Nora Suburbanas inter Telethusa puellas,
 Quæ puto de quaestu libera facta suo est:
 Cingit inaurata penem tibi sancte corona:
 Huc Pathicæ summi numinis instar habet.

Priapus.

Quisquis venerit huc, poëta fiat:
 Et versus mihi dedicerit iocosos:
 Qui non fecerit, inter eruditos
 Ficosissimus ambulet poetas.

Ad Priapum.

Lætus Aristagoras oatis bene villicus vuis
 De cera facta dat tibi poma deus.
 At tu sacrati contentus imagine pomi,
 Fac vetos fructus ille, Priape, ferat.

Priapus.

Nolite omnia, quæ loquor putare
 per lusum, mihi, per iocumque dicere:
 Deprensos ego ter, quaterque fures
 Omnes, ne dubitetis, irrumabo.

Priapus.

Velle quid hæc dicas, quamuis sum ligneus.
 (hastam:)

Oscula dar medio si qua puella mihi?
 Augure non opus est: in me, mihi credite, di-
 Vtetur veris vsibus hasta rudis, (xii)

Priapus.

Cum quendam rigidus deus videret
 Feruenti caput vtulare ferro,
 Vt Mauræ similis foret puellæ:
 Heus, inquit, tibi dicimus eynæde,
 Vras te licet vsque, torqueâsque:
 Num tandem prior es quæso, quæso,
 Quam sunt, mentula quos habet, capilli?

Priapus.

O non candidior puella Mauro,
 Sed morbosior omnibus tynædis,
 Pygmæo breuior gruem timenti,
 Vrlis asperior, pilosiorque,
 Medis laxior, Indicisq;e braccis:
 Manes hinc licet, vt libenter ires.
 Nam quamuis videar satis paratus:
 Erucarum opus est decem maniplis,
 Fossas inguinis vt teram, dolémque
 Cunni vermicalos seaturientes

Priapus.

Quicumque vestrum, qui venitis ad cœnam,
 libare nullos sustinet mihi versus:
 Illius vxor, aut amica, riualem
 Lasciuendo languidum precor reddat:
 Et ipse longa nocte dormiat solus,
 Libidinosis incitatus erucis.

Priapus.

Quod partem madidam mei videtis,

per

Per quam significor Priapus esse:
 Non ros est, mihi crede, nec pruina:
 Sed quod sponte sua solet remitti,
 Cum mens est pathicæ memor puellæ.

Priapus.

Tu quicumque vides circa tentoria nostra
 Non nimum casti carmina plena ioci:
 Versibus obscenis offendi desine: non est
 Mentula subducti nostra supercilij.

Ad Priapum.

Quædam, si placet hoc tibi, Priape,
 Ficosissima me puella ludit:
 Et non dat mihi, nec negat daturam:
 Causâsq;e inuenit vsque differendi.
 Quæ si contigerit fruenda nobis:
 Totam comparibus, Priape, nostris
 Cingemus tibi mentulam coronis.

Priapus.

Quid hoc negoti est? quæue suspicer causa
 Venire in hortum plurimos meum fures?
 Cum quisquis in nos incidit, luat penas:
 Et vsque euros excauetur ad lumbos:
 Non sicut hic est præferenda vicinæ,
 Vnæque, quales staua non legit Crete:
 Non mala truncis asserenda Picenis,
 Pyrumve, tanto quod periculo captas,
 Magisq;e ceta luteum noua prunum,
 Sorbumve ventres lubricos moraturum.
 Præpingue rami nec mei ferunt motum.
 Nucemve longam, quam vocant auellanam,
 Amygdalumve flore purpureo fulgens.



Non brassicæ * sero gulosior caules,
Berisue, quantas hortus educat nullus,
Crescensue semper in suum caput portum;
Nec feminolas ad cucurbitas quenquam,
Ad ocymumue, cucumeresue humi fufos,
Venire crede, selesue lactucas:
Nec ut salaces nocte tollat erucas,
Mentamque olentem, cum salubribus rutis;
Acrésque cepas, alliumque fibratum,
Quæ cuncta, quâuis nostro habemus in septo,
Non pauciora proximi ferunt horti.
Quibus relictis, in mihi laboratum
Locum venitis, improbilissimi fures,
Nimirum apertam conuolatis ad pœnam:
Et vos hoc ipsum, quod minamur, inuitat.

Priapus.

Heus tu, non bene qui manum rapacem
Mandato mihi contines ab horto:
Iam primum stator hic libidinofus
Alternis ineundo & exeuendo
Porta te faciet patientiorem.
Accedunt duo, qui latus uentur,
Pulchrè pensilibus peçaliaci,
Qui cum te malè foderint iacentem?
Ad partem ueniet salax fellus,
Nihilò deterius mntoniatas,
Quare qui sapiet, maium canebit,
Cum tantum hic scire esse mentularum.

Ad Priapum.

Contectus modico Bacchus soler esse raecem:
Cum capiant alti vix sua multa lacus.

Magna

Magnâq; fecundis cum messibus area desit,
In Cereis crines vna corona datur.
Tu quoq; Diue minor maiorû exëpla secutus,
Quamuis pauca damus, cõsule poma boni.

Priapus.

E, D, si scribas, remonemque insuper addas:
Qui medium D, vult scindere, pictus erit.

Priapus.

Credere quis posset, falcè quoque (turpe fa-
teri)

De digitis fares surripuisse meis?
Nec mouet amissi tam me iactura, pudorque?
Quàm præbeant iustos altera tela metus.

Quæ si perdidero, patia multabor: & olim
Ille tuus ciuis Lampface, Gallus ero.

Priapus.

Derides quoque fur: & impudicum
Ostendis digitum mihi minanti.
Heu heu me miserum quòd ista ligatum est,
Quæ me terribilem facit videri,
Mandabo domino tantum salaci,
Vt pro me velit irrumare fures.

Priapus.

Cornix & caries, verusque bustum,
Turba & puerida facta seculorum,
Quæ forsitan potuisset esse nutritrix
Tithoni, Priamiq; Nestorisque,
Illis ni pueris anus fuisset?
Ne desit sibi, tue rogar, fututor.
Quid si nunc roget, vt puella fiat?
Si mummios tamen hæc habet, puella est.

Priapus.

Quicumque fur fefellerit fidem nostram,
 Effeminato marceat procul culo.
 Quæque hæc proterua carpsit manu poma
 Puella, nullum inueniat futurorem.

Priapus.

Prædictum tibi ne negare possis,
 Si fur veneris, impudicus ibis.

Ad Priapum.

Si quot habes verlus, tot haberes poma, *Pria-*
 Effes antiquo ditior Alcino. *(pe-*

Malus.

Quid frustra queretis colone mecum
 Quod quondam bene fructuosa malus,
 Autumnis sterilis duobus adstem?
 Non me prægrauat, vt putas, senectus:
 Nec sum grandine verberata dura:
 Nec gemmas modo germine excunteis
 Seri frigoris vstulauit aura:
 Nec venti, pluuixve, siccata sive.
 Quod de se quereret, malum dederunt:
 Non sturnus mihi, graculusve raptor,
 Aut cornix anus, aut aquosus anser,
 Aut coruus nocuit striculofus:
 Sed quod carmina pessimi poetæ
 Ramis sustineo laboriosus.

Priapus.

Securi dormite canes: custodiat hortum
 Cum sibi dilecta Sirius Erigone.

Priapus.

Parum est mihi miser quod hic fixi sedem.

Agca

Agente terra per Caniculam rimas,
 Striculofam sustinens diu ætatem.
 Parum, quod imi perfluunt sinus imbres:
 Et in capillos grandines cadunt nostros:
 Rigetque dura barba iuncta crytallo.
 Parum, quod acta sub laboribus luce,
 Parem diebus peruigil traho noctem.
 Huc adde, quod me terribilem deum fuste *

Manus sine arte rusticæ dolaueror,
 Interque cunctos vltimum deos numen
 Cucurbitarum ligneus vocor custos.
 Accedit istis impudentiæ signum,
 Libidinoso tenet pyramis neruo:

Ad hanc puella (pene nomen adicci)

Solet venire cum suo futurore:

Que vt tot figuras, quot Philenis enartat,
 * Non inuenit, puriginosa discedit.

Priapus.

Quidam mollior anseris medulla

Furacum venit huc amore penæ.

Furetur licet vsque, non videbo.

Ad priapum:

Hic tibi, qui rostro crescentia lilia metit,

Cæditur è tepida victima porcus hara.

Ne tamè exanimū facias pecus omne, Priape;

Horti sit facias ianua clausa tui.

Priapus.

Tu quæ, ne videas notam virilem.

Hinc auerteris, vt decet pudicam:

Nimirum, nisi quod times videre,

Intra viscera habere concupiscis.

G 4

Priapus.

Penelope primam, Didonis prima sequatur.
Et primam Cani, syllaba prima Remi:
Quod quisit ex illis, mihi tu depræsus in horto
Fur dabis: hæc pæna culpa luenda tua est. 5

Priapus.

Rusticus indocte si quid dixisse videbor,
Da veniam: libros non lego: poma lego:
Sed tudis hic dominû toties audire legèrem
Constituique, meras edidiciq; notas. (musc. 10
Psoleo ille vocat, quod nos Psoleoenta voca-
Id quod nos eulum, coleon ille vocat.
Smerdaleos certe nistres nò munda vocatur,
Et pædiconam mentula smerdalea est. 11

Priapus.

Quid nisi Tanario placuisset Troica cunna
Mentula quod caneret nò habuisset opus.
Mentula Tantalidæ bene si non nota fuisset:
Nil senior Chryles quod queretur, erat. 16
Hæc eadem socium tenera spoliavit amica:
Quæque orat Æacidæ, maluit esse suam.
Ille Pelethroniam cecinit miserabile carmen
Ad citharam, cithara tenior ipse sua.
Nobilis hinc nata nempe incipit Ilias irat
Principium sacri carminis illa fuit. 21
Altera materia est error fallentis Vlyssæi,
Si versu quæras, hunc quoque mouit amor.
Hinc legitur radix, de qua stros aureus exit,
Quem cum moly vocat, mētula moly fuit.
Hinc legitimus Circeæ, Atlātiademq; Calypso 26
Grandia Dulichij iussa tulisse vixi.

Huius

Huius & Alcinoi mirata est filia membrum
Frondenti ramo vix potuisse tegi. (omnis
Ad vetulam tamen ille suam properabat: &
Mens erat in cunno Penelopeia tuo.

5 Quæ sic casta manes, vt iam conuiuia vifas:
Vtque futurorum sit tua plena domus.
E quibus vt scires quicumque valentior esset:
Hæc es ad atrectos verba locuta procos:
10 Nemo meo melius neruum tendebat Vlyssæ:
Sicæ illi laterum, seu fuit artis opus.
Qui quoniã perit, modo vos incédite: qualis
Esse virum sciero, vir sit vt ille meus.
Hæc ego Penelope potui tibi lege placere:
Illo sed nondum tempore factus eram. 15

Priapus.

Dum fici tibi suauitas subibit.
Et iam porrigere huc manum libebit:
Ad me respice fur, & æstimato,
20 Quor' pondo tibi mentula est cacanda:

Priapus.

Illust' mihi pauper inquilinus,
Qui libum dederat, molæque fusa,
Quare partibus additis in ignem
Sacro protinus hinc abir peracto.
25 Vicini canis huc subinde venit
Nidorem puto profecuta fumi:
Quæ libamine mentulæ comeso,
Tota nocte mihi litat rigendo.
At vos amplius hoc loco cauete
30 Quæquam ponere, ne famelicorum
Ad me turba velit canum venire:

G 5

Ne dum me colitis, meumque numen,
Custodes habeatis irrumatos.

Priapus.

Si commissæ meæ carpes pomaria curæ
Dulcia: quid dolcam perdere, doctus eris.

Ad priapum.

Cura Priape diligens pomarium;
Furi rubricato minare mutino.

Priapus.

Quod mouear non est: quia si furaberis ipse
Grandia mala tibi brachica mala dabo.

Priapus.

Obliquis pathicæ quid me spectatis ocellis?
Nô. itat in inguinibus mentula tenta meis:

Quæ tamè exanimis nunc est, & inerte lignis:
Vtilis hæc, aram si dederitis, erit.

Per medios ibit pueros, mediâsq; puellas
Mentula: barbatis non nisi summa petet.

Ad priapum.

Dodona est tibi Iuppiter sacra:
Iunoni Samos, & Mycena Diti:

Vndæ Tanaros æquorîque Regi.

Pallas Cecropias tuetur artes.

Delphos Pythius orbis ymblicum:

Creten Delia, Cynthiôsq; colles:

Fannus Mænalon, Arcadumque Sylvas.

Est tutela Rhodos beata Solis.

Gades Herculis, humidumque Tibur.

Cyllene celeri deo ninofat.

Tardo gratior æstuosa Lemnos.

Ætneæ Ceterem purus frequentant:

Raptam

Raptam Cyzicos ostreosa Diuam:
Formosam Venerem Gnidos, Paphôsque:
Mortales tibi Lampfacum dicarunt.

Priapus.

1 Quod sim iam senior, meumque canis
Cum barba caput albicat capillis:
Deprensos ego perforare possum
Tithonum, Priamumque, Nestorémque.
Immanem stomachum mihi videtis,

10 Qui densam facitis subinde sepem:
Et fures prohibetis huc adire.
Hoc est lædere, dum iunatis: hoc est
Non admittere ad aucupem volucres.

15 Obstructa est via: nec licet iacenti
Iactura natis expiare culpam.
Ergo qui prius vsque & vsque & vsque
Furum scindere podices solebam,
Per noctes aliquot, diésque cesso:

20 Pœnas do quoque, quod satis superque est.
In senemque abeo: salaxque putandam
Non vitam perago, quis hoc putaret,
Ut lusu citharædus abstinere?

25 At vos ne peream situ senili,
Quæso desinite esse diligentes.
Néve imponite sibilum Priapo.

Priapus.

At dii, deæque dentibus tuis escas

Negent amicas conuilinge vicine:

Per quem puella fortis antè, nec mendax,

30 Et quæ solebat impigro celer passu
Ad nos venite: nunc misella Landæc



Vix posse iurat ambulare praefossis.

Ad Priapum.

Priape, quod sis fascino grauis tento,
Quod exprobrauit hic tibi suo versu
Poeta nolite: erubescere hoc noli.
Non est poeta fascino osior nostro.

Priaptes.

At nō longa satis, nō itat bene mētula crassa,
Et quam si trahes, crescere posse putes.
Me miserum cupidus fallit mensura puellarum.
Non habet haec aliud mentula maius eo.
Vtilior Tydeus: qui, si quid credis Homero,
Ingenio pugnae, corpore parvus erat.
Sed potuit damno nobis nouitasq; pudorq;
Esse repellendus saepius iste mihi.

Ad Priapum.

Dum vinis sperare deceat rustice custos
Huc ades, & neruis teote Priape faue.

Ad Priapum.

Villicus, ararj quondam, nunc cultor agelli,
Haec tibi Perspectus templa, Priape, dico.
Pro quibus officiis si fas est, Sancte, paciscor.
Assiduus custos ruris vt esse velis:
Improbos vt si quis nostrum violarit agellū,
Hūc tu, sed tento: scis puto, quod sequitur.
Tibullus ad Priapum de Inertia inguinis.
Quid hoc noui est? quid ira nuntiat deum?
Silente nocte candidus mihi puer
Tepente cūm iaceret abditus sinus,
Venus fuit quietae nec viriliter
Iners senile penis extulit caput.

Placet

Placet Priape, qui sub arboris coma
Soles reuinctus sacrum pampino caput,
Ruber sedere cum rubente fascino.
At ō Priape saepe floribus nouis
Tuas sine arte deligauimus comas:
Abegimusque voce saepe, cūm tibi
Senexue coruus, impigerue graculus
Sacrum feritet ore corneo caput.
Vale Priape: debeo tibi nihil,
Vale nefande destitutor inguinum.
Iacebis inter arua squalidus situ,
Canisq; fordis vsque imminget, aut tibi
Lutosa sus fucabit obitum latus.
Scelest: penis, ō cui meum malum
Graui, piæque lege noxiam lues,
Licet querere: nec tibi tener puer
Patebit vllus ingemete qui toro
Iuuante verset arte mobilem natem.
Puella nec iocosa te leui manu
Touebit, apprimetue lūcidum femur.
Bilens amica Romuli senis memor
Paratur: inter atra cuius inguina,
Vacuaque pelle, tectus inguinum gelu
Araneosus obsidet fores fitus.
Tibi haec paratur: vt tuum ter, & quater
Vorer profunda fossa lubricum caput
Licebit æger, aut languentior cubes.
Tereris vsque, donec ah miser, miser
Triplex, quadruplexque compleas specum.
Superbia ista proderit nihil: simul
Vagum sonante merfetur caput luto

Quid



Quis est iners; pigeat lentitudinis
Lucebit hoc inultus auferas semel.
Sed ille cum redibit aureus puer:
Simul sonanti senseris iter pede,
Repente nervos exciteat libidine.
Et inquietus iniqua arriquat tumor:
Neque hinnitare cesset, vsque dum mihi
Venus iocosa molle ruperit latus.

Priapus.

Vere rosa, autumno pomis, æstate frequentor
Spicis: vna nã est horrida pestis hyems.
Nã frigus metuo: & vereor, ne ligneus ignem
Hac deus ignaris præbeat agricolis.

C. Valerij catulli Priapus.

Ego hæc, ego arte fabricata rustica,
Ego arida, ô viator, ecce populus,
Agellulum hunc, sinistra tute quem vides,
Hæcque villulam, hortulamque pauperis,
Tuor: malis que furis arceo manus.
Mihi corolla picta vere ponitur:
Mihi rubens arista sole feruido:
Mihi vitente dulcis vna pampino:
Mihi glauca duro cocta oliua frigore,
Meis capella delicata pasuis
In urbem adulta lacte portat vbera.
Meis que pinguis agnus ex oculibus
Graeam domum remittit are dexteram.
Teneraque matre mugiente vaccula
Deum profundit ante templa sanguinem:
Proin viator hunc deum vereberis,
Manumque: sursum habebis, hoc tibi expedit.

Parata

Parata namque crux est arte mentula.
Velim pol, inquis, ac pol ecce villicus
Venit: valenti eoi reuisa brachio
Fit ista mentula apta claua dexterae.

Eiusdem Catulli Priapus.

Hunc ego iuuenes locû, villolamque palustrâ,
Tectam vimine iunceo, caricisque maniplis,
Quercus arida, rustica conformata securi
Nutriui: magis, & magis vt beata quorannis,
10 Huius nã domini colunt me, deumque salutâr,
Pauperis tugurij pater, filiulque,
Alter assidua colens, diligentia, vt herba
Dumosa, asperaque à meo sit remora sacallo:
Alter parua ferês manu sæper manera larga,
15 Florido mihi ponitur picta vere corolla
Primitu, & tenera vitens (spica mollis arista:
Luteæ violæ mihi, luteumque papauer,
Pallentisque cucurbitæ, & suauis olentia mala,
Vna pampinea rubens educata sub vmbra.
20 Sanguine hæc etiam mihi, sed iacebitis, arata
Barbari sinit hircul, cornipisque capella, (po
Pro queis omnia honoribz hæc necesse Pri-
Præstare, & domini hortulû, vineamque veri.
Quare hinc ô pueri malas abstinete rapinas.
25 Vicius propè diues est, negligensque Priapus.
Inde sumite, semita hæc deinde vos feret ipsa.

Eiusdem Ad priapum.

Hunc lucum tibi dedico consecrôque Priape,
Qua domus tua Lâpsaci est, quâque Sylua Pria-
30 Na te præcipue in suis vbibz colit ora (per
Hellepontia, ceteris ostentior oris.

VETE



Lectori.

QVI mos veteribus cum desperatos ante
te ianuas collocarent, ut vel extremum
spiritum redderet tertia, vel possent a transeun-
tibus foris corari, idem mihi consilium fuit in
deponendis huius poematis, sane antiqui, si-
ue Catulli, siue alterius sit, reliquiss, quarum
ego salutem commendatam cupio vel Medi-
corum pueris, dum qua fide a nobis exhibetur
de vetustissimo, sed unico exemplari, eadem
ut par est, ab omnibus tractentur.

* * *

Cras amet qui nunquam amavit, quique
amavit eras amet.

Ver nouum, ver iam canorum, ver natus orbis
Vere concordant amores, vere nubent alites.
Et nemo comam resoluet de maritis imbribus.

Cras amorem copulatrix inter umbras arborum
Implicat gazas virentes de flagello myrteo.
Cras Dione iura dicit falsa sublimi throno.

Cras amet qui nunquam amavit, quique
amavit eras amet.
Tuno quiuore desuper huc spumeo ponte de
Ceruleas inter cateruas, inter & bipedes equos

Fecit vndantem Dione de maritis imbribus.

Cras

Cras amet qui nunquam amavit, quique
amavit eras amet.

Ipsa gemmas purpurantem pingit annu flo-
Ipsa surgentis papillas de faboni patito
Vrget in totos pentes, ipsa roris lucidi
Noctis auta quem relinquit spargit vmentis
aquis.

* Et me canat lactyme trementes deradum
Gutta praeceps orbe paruo sustinet casus
suos.

In pudorem florulentae prodiderunt purpurae.
Vmor ille quem serenae astra torant noctibus
Mane virgineas papilla soluit vmenti peplo.

* Ipiussit mane ruae virgines nubant rose
Fusta prius de eruore, deque amoris oculis,
Deque gemis, deque flammis, deque solis purpuris.

Cras ruborem qui latebat velle rectus ignea
Vnica marito nodo non pudet soluere.

Cras amet qui nunquam amavit, quique
amavit eras amet.

Ipsa Nymphas diua loco iussit ire myrteo,
Et puer comis puellis. nec tamen credi potest,
Esse amorem feriatum si sagitta vexerit.

Ite Nymphae, posuit arma, feriatum est Amor,
Iussus est inermis ire, durus ire iussus est,

Neu quid arcu, neu sagitta, neu quid igne
laderet.

Sed tamen Nymphae caute, quod Cupido pul-
tor est inermis id est quando nudus est Amor.

Cras amet qui nunquam amavit, quique
amavit eras amet.

Coma

Cōpari Venus pudore mittit ad te virgines.
 Vna res est quam rogamus, cede virgo Della.
 Vt nemus sit incruentū de ferinis stragibus.
 Ipsa vellet vt venires si deceret virginem.
 Iam tribus choros videres feriatīs noctibus
 Congreges inter cateruas ire per saltus tuos.
 Floreas inter coronas, myrteas inter casās.
 Nec Ceres, nec Bacchus absunt, nec poēta-
 rum deus

* Decinent, & tota nox est peruigilia cāticia.
 Regnet in Syluis Dione, tu recede Delis.
 Cras amet qui nunquā amauit, quique
 amauit cras amet.

Iussit Hyblæis tribunā fate diua floribus:
 Præses ipsa iura dicit, adfederūt Gratia: (lit.)
 Hybla totos fūde flores quidquid annis adru-
 Hybla florum rumpere est equant' ethne cāp-
 Ruris hic erunt puellæ, vel puellæ montium,
 Quæque syluas, quæque lucos: quæque mon-
 tes incolant:

Iussit omnes adlidere pueri mater alitis,
 Iussit & nullo puellas nil amori credere.
 Cras amet qui nunquā amauit, quique
 amanit cras amet. (tribus.)

* Et rigenibus vergentes docat vmbra: flo-
 Cras erit qui prim' aether copulauit nuptias.
 Vt pātrotis crearet vernis annum nubibus
 In sinum maritus imber fluctus alma & con-
 iugis (port)

Vt fletus immixtus omnis aleret magno cot-
 Ipsa vernas atque mentem permeante spiritū
 Intus occultis gubernat procreatrix viribus:
 Per

Perque cælū, pērg; terras, pērg; pontum subdi-
 Peruim sui tenorē seminali tramite (tum,
 Inluit, iussitq; mundum nosse nascendi vias.
 Cras amet qui nunquā amauit, quique
 amauit cras amet.

Ipsa troianos nepotes in Latino transtulit.
 Ipsa Laurentē puellam coniugem nato dedit
 Mōxq; Marti de face. lo dar pudicā virginem.
 Romuleas ipsa fecit cum Sabinis nuptias.

10 Vnde Rames & Quirites, prōque prole po-
 sterum (rem,
 Romuli matrem createt & nepotem Cæsa-
 Cras amet qui nunquā amauit, quique
 amauit cras amet. (trium)

15 Rura fecundat voluptas: rura Venetem sen-
 Ipse amor puer Dionæ rure natus dicitur.
 Hunc ager cūm parturiret ipsa, suscepit siou,
 Ipsa florum delicatis educavit osculis.

10 Cras amet qui nunquā amauit, quique
 amauit cras amet.

Eccē iam super genestas explicat Aonii larus.
 * Quisque tuus quo tenetur cōiugali federe
 Subter vmbra: cū maritis ecce balatū gregū:
 Et canoras non tacere diua iussit alites.

15 Iam loquaces ore rauco stagna cygni per-
 strepunt: (puli)

Adsonante aërei puellæ subter vmbra: po-
 Vt putas motus amoris ore dici musico?

E & neques queri sororem de marito barbaro?

10 Illa carat, nos tacemus, quādo ver venit meū:
 * Quando faciā vt celidō vt taceret. defina

Perdā



Perdidi musam tacendo, nec me Phœbus
respicit.

Sic Amiclas, cum tacerent, perdidit silentiū.
Cras amet qui nunquam amavit, quique
amavit cras amet.

Explicit perungillum Veneris.

Floridi de qualitate vitæ.

Racche vitium repertor plenus adūs viribus.
Effluas dulcē liquorem cōparandam nectari.
Cōditumq; fac vetustū ne malignis sruentibus
Asperū dicar saporem verius vīsus in alceos.

Omnis mulier intra pectus celat virus pesti-
lens. *(noxio.)*

Dulce de labris loquuntur, corde vinunt.

Sic Apollo, deinde Liber, sic videtur ignifer.
Ambo sunt flammis creati profanisque ex igni-
bus.

Ambo de comis calorem & radio conferunt.
Noctis hic rumpit teaebras, hic tenebras
pectoris. *(piti.)*

Quando ponebam uouellas arboreis mali & al-
Cortici summx notavi nomen ardoris mei.
Nulla fit ex inde fons vel quies cupidinis.

Crescit arbor, gliscit arbor, ramus implet li-
tas. *(terat.)*

Qui mali sunt, nō fūere matris ab alio malis
Sed malos faciunt malorū fallā contubernia.
Sperne

Sperne mores transmarinos, mille habent of-
fugia. *(Atius.)*

Clue Romano per orbem nemo viuit re-
Quippe malim vnum Catonem, quàm CCC
Socratas. *(Socratas.)*

Tam malum est habere nummos, non habe-
re quàm malum est. *(Semper pauere.)*

Tā malū est audere semper, quàm malum est
Tā malū est tacere multum, quàm malum
est multum loqui. *(est vxor domi.)*

Tam malum est foris amica, quàm malum
Nemo non hæc vera dicit, nemo non contrā
facit. *(facit.)*

Consules fiunt quotannis & noui Proconsoles:
Solus aut Rex, aut Poëta non quotannis na-
Valerij Edui. *(scitur.)*

Dicere cū conor rurā tibi, Pamphila, cordis;
Quid mi abs te querā, verba labris abeunt:

Per pectus miserū manat subito mihi sudor.
Si taceo, subidus duplo ideo pereo.

Eiusdem.

Quid faculam præfers, Phileros, qua nil opus
nobis?

Ibimus, hoc lucet pectore flamma sacis.
Iam nā poris est vis seuæ extinguere tenti,
Aut imber celo candida præcipitans:

At contra hunc ignem Veneris, nisi si Venus
ipsa.

Nulla est, quæ possit vis alia opprimere.

Porty Licini.

Custodes

Custodes ouiu, teneraq; propaginis agnum.
 Queritis ignem? ite huc, quæritis? ignis
 homo est.

Si digito attingero, incedã syluã simul omne.
 Omne pecus flãma est, omnia quæ video.

Q. Catuli.

Constitoram exorientem auroram fortè salu-
 Cùm subito à læna Roscius exoritur.

Pace mihi liceat, cælestes, dicere vestra:
 Mortalis visus est pulchrior esse deo.

Eiusdem.

Aufugit mi animus, credo, vt solet, ad Theo-
 Deuenit, sic est: per fugium illud habet.

Quod si non interdixei, ne illum fugiretum
 Mitteret ad se intrò, sed magis eicceret?

Ibimur quæ situm, verum ne ipsi teneamur,
 Formido, quid ago? da Veni' consilium.

C. Caf. Octauiani Augusti.

Quod futur Glaphyren Antonius, hanc mihi
 pœnam

Fulua constituit, se quoque vti futuam.
 Fuluiã ego vt futuã? quid, si me Manius ores?

Pardicem, faciam? non puto, si sapiam.
 Aut futue, aut pugnemus, ait, quid, si mihi
 vita

Charior est ipsa, mentula? Signa canant.

C. Marcianus Celsus.

Debilem facito manu,

Debilem pede, coxa:

Tuber adstrue gibberum,

Lubricos quate dentes,

Vita

Vita dum superest, bene est.

Hanc mihi, vel acura

Si sedam cruce, sustine.

*

1 Dum dubitat natura marè faceretne puellam,
 Factus es, ô pulcher, penè puella puer.

Galerii Imp. Epithalamium.

10 Ite, agite, ô iuvenes: pariter sudate medullis
 Omnibus inter vos, non murmura vestra co-
 lumbæ,

Brachia non hederæ, nò vincât oscula cõchæ.
 Ludite, sed vigiles nolite extinguere lychnos.

Omnia nocte vident, nil cras meminere lu-
 cernæ.

L. Pomponij.

15 Ridiculust quem te Cascam tua dicit amica.
 Fili potoni sesquifenex puerum.

Die illam pulsam, sic fiet, Mutua muli.

Nam verè es pufus tu, tua amica senex.

In C. Casarem.

20 Urbani seruate vxores, marchum caluum ad-
 docimus.

Autũ in Gallia effuisti, hinc sũpisti mutuũ.

In eundem.

25 Gallias Cæsar subegit, Nicomedes Casarem.
 Ecce Cæsar nũc triumphat, qui subegit Gal-
 lias;

Nicomedes nò triũphat, qui subegit Cæsare.

Afinij Galti.

30 Qui caput ad læuam deicit, glossemata vobis
 Præcipit, os nullum: vel potiũs pugilis.

Semi



*

Semicapri quicumque tuis sacraria Faunū,
 Hæc lege Romana verba notata mano.
 Herhilus hic iaceo, mecum Marullia quiescit,
 Quæ soror, & genitrix, & mihi sponsa fuit.
 Vera negas, frontemque trahens ænigmata
 Sphingos

Credis. Iunt Pythio vera magis tripodę.
 Me pater ex nata genuit mihi iungitur illa.
 Sic soror, & coniux, sic fuit illa parens.

Cupido.

Sol calet igne meo, flagrat Neptun⁹ in vndis.
 Pensa dedi Alcide, Bacchum seruire coęgi.
 Quamuis liber erat.

*

*

*

Cut Ocho mentito sit, queritis, exul honores
 Vxoris moechus coęperat esse suæ.

P. Virgily Maronis.

Señiceat, hoc sine fraude, Vari dulcissime, dicę
 Dispeream nisi me perdidit iste porus.
 Sin autem præcepta vetant me dicere, sanę
 Non dicam: sed me perdidit iste puer.

*

* De qua Tuca tibi venit, sed sæpe videre
 Non licet, occultitur lumine clausa viri.

* De qua sæpe tibi, non venit adhuc mihi.
 nanque (queat)

Si occultitur, longę est, tangere quod nec
 Venerit aut tibi, sed iam iñ mihi nuntius iste
 Quid prodest illi dicito quæ rediit.
 Socer beate, nec tibi, nec alteri,

168

Gener

Genęque Nocturne putidum caput,
 Tūque nunc puella talis, hei tuo
 Stupore pressa rus abibit hei mihi
 Ve illi verus vsquequaque pertinet?
 5 Gener, socerque perdidistis omnia.

*

Superbe Nocturne putidum caput
 Datur tibi puella, quam petis, datur:
 Datur superbe Nocturne quam petis.
 10 Sed o superbe Nocturne, non vides
 Duas habere filias Atillium;
 Duas, & hanc, & alteram dari tibi:
 Adeste nunc, adeste, ducit vt decet,
 15 Superbus ecce Nocturnus Hirneam.

*

Iacere me, quod alta non possim, putas
 Ve antę vectari freta:
 Nec ferre durum frigus, aut æstum pati.
 20 Neque arma victoris sequit
 Valent, valent mihi ira, & antiquus furor,
 Et lingua, quæ ad sim ad sim tibi,
 Hei prostitute turpe contubernium
 Sororis, o quid me incitas?
 25 Quid impudice & improbande Casari
 Si furta dicantur tua,
 Et heltuato seta patrimonio
 In fratre parsimonia:
 30 Vel acta puero cum viris conuiuia,
 Vdęque per somnum nates,
 Et infcio repente clamatum super
 Thalassio, Thalassio.

H

Quid palluisti, feminane an ioci dolens?
 An facta cognoscis tua?
 Non me vocabis pulchra per Corythia
 Ad feriatos fascinos:
 Nec dein mouere lumbos in crocotulam
 Prensis videbo altaribus
 Flauum prope Tybrim & olentes nauticum
 Vocare: vbi adpulsa rates
 Stant in vadis ceno retentae sordido,
 Macraeque luctantes aqua.
 Neque in culinam & vincta compitalia,
 Dapesque ducis sordidas:
 Quibus repletus vt saluosus aquis
 Obesam ad vxorem redis,
 Et aestuantes nocte soluis panticos,
 Oletque lambis suauis.
 Nunc laxde, nunc laeesse, si quidquam valet,
 En nomen adseribo tuum.
 Cinxide Luci, en, te reliquerunt opes,
 Fameque genuini crepant.
 Videbo habentem praeter ignauos nihil
 Fratres, & iratum Iouem,
 Scissumque ventrem, & herniosi patris
 Pedes inedia turgidos.

Incerti.

Copa Syrica caput Graia redimita micella,
 Crispum sub croatalo docta mouere latos:
 Ebria famosa saltat lasciuia taberna,
 Ad cubitum rancos excuriens calamos.
 Quid iuuat aestiuo defessum puluere abesse?
 Quam potius bibulo decubisse toto?

Sunt

Sunt cupae & calibes, cyathi, rosa, tibia,
 chordae,
 Et trichila vmbrosis frigida arundinibus.
 Est & Manalio quae garric dulce sub antro
 Rustica pastoris fistula in ore sonans.
 Est & vappa cado nuper diffusa picato:
 Et strepitans rauco murmure riuus aquae.
 Sunt etiam viola croceo de flore corollae,
 Sertaque purpurea lutea mista rosa:
 Et quae virgineo libata Aecheolis in amne,
 Lilia vimineis attulit in calathis.
 Sunt & caseoli, quos iuncea fiscina siccat:
 Sunt autumnali cerea pruna die,
 Castaneaeque nucisque & suauis rubentia mala:
 Est hic munda Ceres, est Amor, est Bromius.
 Sunt & mora cruenta, & lentis vva racemis:
 Est pendens iunco caruleus cucumis:
 Est ruguri custos armatus falce saligna:
 Sed non & vasto est inguine terribilis,
 Huc Alibida venis: fessos iam sudat ocellus.
 Patet illi, vestrum delictum est asinus.
 Nunc cantu crebro rumpit arbuta cicada:
 Nunc etiam in gelida sede lacerta laeret.
 Si lapis, aestiuo recubans te proluc vitro,
 Seu vis crystallo ferre nouos calices.
 Hic age papinea fessus requiesce sub vmbra,
 Et grauidum roseo necte caput strophio,
 Formosus tenerae decerpes ora puellae.
 Ah pereat cui sunt prisca supercilia.
 Quid cineri ingrato seruas bene olscia scitar
 Anne coronato vis lapide ista tegi?

H 2

Pone merum & calos. pereat, qui crastina
curat.

Mors aurem vellens, viuite, ait, venio.

C. Pliny.

Huc mihi vos largo spumantia pocula vino,
Vt calefactus Amor peruigilare velit.
Ardenti Baccho succenditur ignis Amoris:

Nam sunt vnanimi Bacchus Amorque dij.

Eiusdem.

Quum libros Galli legerē, quibus ille parēti
Aulus de Cicerone dare est palmāq; decusq;
Lasciuum inueni lusum Ciceronis. & illo
Spectandum genio, quo seria condit, & quo
Humanis salibus multo variōque lepore
Magnorū ostendit mentes gaudere virorum.
Nam queritur, quōd fraude mala frustratus
amantem

Paucula coturno sibi debita saua Tiro (sis,
Tempore nocturno subtraxerit. His lego le-
Cur posthac, in qua nostros celamus amores,
Nullūque in medium timidi damus? atque
faremur

Tironisque dolos, Tironis nosce fugaces
Delicias, & furta nouas addentia flammās!

Incerti ex Platone.

Dom semihuleo suauio
Meum puellum suauior,
Dulcemque florem spiritus
Duco ex aperto tramite:
Anima tunc ægra & saucia
Cucurrit ad labias mihi,

Rictum

Rictumque in oris peruium,
Et labra pueri mollia

Rimata itineri transicus,
Vt transiliret nititur.

5 Tum si more quid placentæ
Fuisset in coitu osculi,
Amoris igni percita

Transisset, & me liqueret:
Et mira prorsum res foret,

10 Vt ad me fierem mortuus,
Ad puerum vt intus uiuere.

Incerti.

*Pasiphaes fabula metrix omnis generis sorum,
qua apud Horatium reperuntur.*

15 Filia Solis

Æstuat igne nono,

Et per prata iuuenem

Mentem perdita querit.

Non illam thalami pudor arceet.

20 Non regalis honos, non magni cura mariti.

Optat in formam bouis

Conuertier vultus suos,

Et Perctides dicit beatas,

Idque laudat, non quōd Isis alta est,

25 Sed quōd iuuenæ cornua in fronte eleuat

Si quando misera copia suppetit,

Brachijs ambie fera colla tauti,

Florēque veruos cornibus illigat,

Orāque iungere querit ori.

30 Audaces animos efficiunt tela Cupidinīs:

Iulicisq; gaudet.

H 3

Corpus includit tabulis efficiens inuencam.
Et amoris pudibundi malefanis
Obsequitur voris, & procreat, heu nefas, bi-
membrem,
Cecropides iuuenis, quem percussit fractum
manu

Filo resoluens Cnosiz tristia tecta domus.

L. Apuleij libri adu. ex Menandre.

Amare liceat, si potiri non licet.
Fruantur alij: non moror, non sum inuidus:
Nam sese exerceat qui beatis inuidee.
Quos Venos amauit, facit amoris compotes:
Nobis Cupido velle dat, posse abnegat.
Olli purpurea delibantes oscula
Clemente morfu rosea labella vellicent,
Malas odorem ore & ingenuas genas,
Et popularum nitidas geminas gemmulas:
Quin & cum tenera membra molli lectulo,
Cum pectora ipsa adhærent Veneris glutino,
Libido cum lasciuo instinctu suscitac
Sinnare ad Veneris cursum feminina scemina:
Inter gannitus & subantis voculas,
Carpant papillas atque amplexus inciment.
Arēntque sulcos molles aruo Venerio,
Thysumque pangunt hortulo in Cupidinis:
Dum crebros ictus connuente lumine,
Trepidante cursu, Venere & anima festula,
Eiaculent tepidum rorem niueis laticibus.
Hæc illi faciant quis Venos non inuideat:
Ac nobis casto saltem delectamine
Amare liceat, si potiri non licet.

Eiusdem L. Apuleij.

Florea ferta, meum mel, & hæc tibi carmina
Carmina dono tibi, ferta tuo genio. (dono.
Carmina, vti Critiaz lux hæc optata creatur,
Quæ bis septeno vere tibi remeat.
Serra autem, vt læto tibi tempore tempora
venent:

Etatis florem floribus vt decores.

Tu mihi da contã pro verno flore tuum ver,
Vt nostra exsuperes munera muneribus.
Pro implexis fertis, cõplexam corpore redde:
Prõque rosis, oris suauia purpurei.
Quod si animum inspires, dona iam carmi-
na, nostra

Cedent victa tuo dulciloquo calamo.

Eiusdem.

Et Critias mea delicia, & sol alme Carine,
Par in amore meo vita tibi remanet. (vult,
Ne metuas ne me ignis & ignis torreat vt
Hæc duas flammæ dum portat, portat.
Hoc modò sim vobis vnus sibi quisque quod
ipse:
Hoc mihi vos critis quod duo sunt oculi.

*
Iam liber ad lufas, lasciuæque furta reuertì.
Ludere, Musa, iuuat, Musa seueræ, vale.
Nunc mihi narretur tumidis Acethusa, ca-
pillis,
Nunc adstricta comas, nũc resoluta comas,
Et modò nocturno pulsas mea limina signo,
Intrepidus tenebris ponere docta pedes:

Nunc collo molles circum diffusa lacertos,
 Et flectat niueum semisupina larus.
 Inque modos omnes dulces imitata tabellas
 Transeat, & lecto pendeat ille meo.
 Nec pudeat quicquam: sed me quoque ne-
 quior ipsa
 Exulret toto non requieta toro.
 Non decriit Priamum qui defleat, Hecctora
 narret.

Ludere, Musa, iuuat. Musa seuera vale. * 30

*

Esse tibi videor demens, quod carmina nolim
 Scribere patrio digna supercilio.
 Quod Telamoniaden non æquo iudice victū
 Præteream, & pugoas, Penthesilea, tuas: 15
 Quod non aut magni scribam primordia
 mundi,
 Aut pelopis currus, aut Diomedis equos:
 Aut vt Achilleis infelix Troia lacertis
 Quassata, Hecctoreo vulnere conciderit. 20
 Vos mare tentetis: vos detis lintea ventis:
 Me vehat in tutos parua carina lacus.

*

Infanus vobis videor, nec deprecor ipse
 Quo minus hoc videar. Cur tamen hoc vi-
 deor, (per amasti.
 Dicite nunc. Quod semper amas, quod sem-
 Hic furor? hic, superi, sic mihi perpetuus.

*

Quædã me, si credis, amar, sed dissilit, ardet:
 Non sic non leuiter: sed perit & moritur:
 Dum

Dum fugiet, gratis quædam simul, atque ro-
 gabis,
 Ostendam quam non semper amatus amæ.

*

1 Iuratum tibi me cogis promittere. Galla,
 Ne narrem. iura rursus & ipsa mihi,
 Ne cui tu dicas. Nimiùm est lex dura: re-
 mittam,

Præter quam si vis dicere, Galla, viro.

*

10 Nescio quo stimulatè malo pia fœdera rupi.
 Non capiunt vires crimina tanta meæ.
 Instigit, & stimulis ardentibus impulit actum,
 Siue fuit Fatum, seu fuit ille Deus.
 15 Arguimus quid vana deos? vis, Delia verum?
 Qui tibi me dederat, idè & ademit Amor.

*

Sic me custodi Cosconia, nèue ligata
 Vincula sint nimiùm, nèue soluta nimis.
 20 Effugiam laxata nimis; nimis aspera rumpam.
 Sed neutrum faciam, commoda si fueris.

Semper mundicias, semper, Basilisca, de-
 cores,

25 Semper compositas arte decente comas.
 Et comptos semper cultus, vnguentaque
 semper,

Omnia sollicita compta videre manu, (ca,
 Nò arpo, neglectim mihi se quæ comit ami-
 Seder, & ornatus simplicitate valet.

30 Vincula ne cures capitis discussa soluti,



Nec ceram in faciem me habet illa suam,
Fingere se semper, non est confidere amanti,
Quid, quod saepe decor, cum prohiberetur,
adest?

Ante dies multos nisi te Basilisca rogavi,
Et nisi praemonuere dare posse negas.
Vt subito creuere, solent ex tempore multae,
Quam scriptae, melius cedere deliciae.

Cur differs, mea lux, rogata semper?
Cur longam petis aduocationem?
Primum hoc artificis scelus puellae est:
Deinde est difficile & laboriosum
In tentigine tam diu morari,
Nihil est praeterea puella, nihil est,
Deprensam mel.

Ferda est in coitu & breuis voluptas,
Et tæderet Venereis statim peracta.
Non ergo ut pecudes libidinosae
Cæci potius iartamus illos:
Nam languescit amor perisque flamma,
Sed sic, sic sine fine feruari,
Et tecum isceamus osculantes,
Hic nullus labor est, ruborque nullus.
Hoc iuuat, iuuat, & diu iuuabit.
Hoc non deficit, incipitque semper.

Quid leuis Sybari? domiti modò terga iu-
Quid premis, & tenorū cutere cogis equi?
Dum

Dum stupet ac nouus est, & adhuc non nouit
amorem.

Pace: premeudus erit, cum veteranus erit.

O sacros vultus Baecho, vel Apolline dignos,
Quos vir, quos tuto femina nulla vider.
O digitos, quales pueri vel virginis esse,
Vel potius credas virginis esse dex.
Felix, si qua tuam conrodit femina collum.
Felix quæ labris liuida labra facit. (ponit.
Quæque puella tuo cum pectore pectora
Et linguam tenero lassat in ore suam.

Garrula quid totis resonas mihi noctibus,
auris?
Nescio quem dicis nunc meminisse mei.
Hic quis sic quæris? resonant tibi noctib⁹ au-
Et resonant totis. Delia te loquitur. (res,
Non dubie loquitur me Delia. Mollior aura
Venit, & exili murmure dulce fremit.
Delia non aliter secreta silentia noctis
Submissa, ac tenui rumpere voce solet:
Non aliter teneris collum complexa lacertis
Autibus admotis condita verba dare
Agnoui, veræ venit mihi vocis imago.
Blandior arguta tinnit in aure sonus.
Ne cessate precor longos gestate susutros.
Dū loquor hæc, iam vos obticuisse queror.

Accusare & amare tempore vno,
Ipsi vix fuit Herculi ferendum.

*Incerti.*

Formosa es, fatcor: diues, generosa, venusta.
Confitear, si vis, omnia, redde vicem.
Nempe parum casta es: nempe es deprensa,
negabitur

Res venit ad lites, rursus & illa negem.
Dic porius sed nempe semel: sed nepe puella:
Et cum deprensa quid nisi frater erat?
Frater erat, nihil est, fecit quod Iuppiter, illud
Sed quod non fecit Iuppiter, hoc facitis.

Pulchrior & niuei cum sit tibi forma coloris,
Cuncta pudicitiae iura tenere cupis,
Mirandum est quali naturam lege gubernes:
Moribus ut Pallas, corpore Cypris eas,
Te neque coniugij libert excepisse leuamen,
Saepe exoptans nolle videre mares,
Haec tamen est animo quamvis exosa voluptas,
Nunquid, non mulier, cum paris, esse potes?

Me niue candenti petiit modò Iulia, rebar
Igne carere niuem, nix tamen ignis erat.
Quid niue frigidius? nostrum tamen vrere
pectus

Nix poruit manibus, Iulia, missa tuis. (ris, 21)
Quis locus insidiis dabitur mihi tutus amo-
Frigore concreta si latet ignis aqua?
Iulia, sola potes nostras extinguere flammam,
Non niue, non glacie: sed potes igne pari.

Alcimi.

O blandos oculos & inficetos,

Et

Et quadam propria uota loquaces,
Illic & Venus, & leues amores,
Atque ipsa in medio sedet voluptas.

Eiusdem Alcimi.

Lux mea Puniceum misit mihi Lesbiam malū,
Iam surdenti animo cetera poma meo.
Sordent velleribus hirsuta Sidonia canis.
Sordent hirsuta: munera castaneae.
Nolo nuces Amarylli tuas, nec cerea pruna.
Rusticus haec Corydon munera magna
putet.

Horreo sanguineo malè mora rubetia succo,
Hec graue fanesti crimen amoris habent.
Misit dente leui paulum libata placenta
Munera de labris dulcia mella suis. (ipsa
Nescio quid plus melle sapit, quod contigit
Spirans Ceteropium dulcis odore thymum.

Indoctus teneram suscepit calculo pubem,
Quam cogat primus discere litterulas.
Sed cum discipulos nullo terrore coercet,
Et ferulis culpas tollere cessat incers.
Proiectis pueri tabulis Floralia ludunt.
Iam nomen ludi ritè magister habet.

*

Marcus amans puerū, natū mentitur amare,
Vultque pater dici, nescius esse pater.
Et pietate nefas, & amorem velat amore.
Si pietas umbram criminis esse dolet.
Nate, dies audit: nox & torus audit, Amice:
Et pro temporibus nomina mutat amor.

Stulte



Sculte quid iuguro non dicite Cincia fratri
Ne credas noctis digna latere diem.
Qui pater est, hic filius est. à lamine primo
Filius, à thalamis incipit esse pater.

Formosissima, Lai, feminarum,
Dum noctis precium tuæ requiro,
Magnum continuo petis talentum.
Tanti non emo, Lai, pornitere, *
Dum sumit cretam in faciem Sertoria, cretâ 10
Perdidit illa simul, perdidit & faciem.

Te vigilans oculis, animo te nocte requiro.
Victa iacent solo cum mea membra toro.
Vidi ego me tecum falsa sub imagine somni,
Somnia tu vinces, si mihi vera venis.

Caballina facens amanda nulli,
Excussis modò calcibus fremebat:
Quæ quamvis facie micet rubenti,
Et vibret Parium nitens colorem:
Hirsutis tamen est petenda nullis,
Quæ possint pariles citate iunctas.

Græcule, consuecta lenandi callidus arte,
Cæpisti adductor coniugis esse toro.
Et quæ fortè procax penitus cōsolerat vxor.
Consueras patria præcipitare domo.
Sed prætexta astu, delusit retia quidam.
Teque tuis miserum depulsi è latibus.
Soluta vera probas incundi verba poetæ:

Cum

Cum iugulas hircum, factus es ipse caper.

*
Quid prodest Martis te vel de nomine dictū,
Præter infami cum tibi cluue Venus?
1 Fors fuerat poti⁹ Cypridos ve nomē haberet,
Et nœuca daret Mattia membra tibi.
Nunc utroque carens ignoti fabula sexus:
Fœmina cum non sis, vir tamen esse nequis.

De Calatea in vase.

10 Fulget, & in patinis ludit pulcherrima Nais
Prædentem inflammas ora decore suo:
Congrua non tardus diffundat iura minister,
Ut lateat positis tecta libido cibus.

*
11 Ludere fœta vadis privato Nympha natata,
Exornat mensas membra venusta mouens:
Cosme has nolo dapes: vacuū mihi pone bo-
letar.

10 Quod placeat aspiciā, renuo: quod saturat.

*
Praxitelis Venetè lapidosa per oscula multi
Stupratunt, quin sub marmore viua fuit:
At mirū hos gelido è saxo prodidisse calores?
11 Mirate exultis lampade Solis agros.

*
Mitte, aquila, hunc puerum, mitte inquam, si
Aut tibi per medium missile corpus agam.
Non mittis: sed nō moueor stidoribus vllis.
10 Quid gemis? At culpa est, ingemis: auctor
Amor.

Mit⁹ Amor si credibilis voluerisq; hominisq;
Sed

Sed quātū, oro, homini cōuenit & voluerit
 Et si remigio alarum tollitōq; superba es,
 O aquila, alt' omni est alite maior homo.
 Naturam accusa, quæ corpus pectore dispart:
 At qui dat dispar corpore pectus Amor.
 Quicquid formosum est penetrat, trahit, ar-
 ripit ad se.

Nēpe est de Veneris sanguine natus Amor.

Quæ nā hæc forma? dei. Cur versa est? fulgu-
 Diuina non fert debilis hæc acies.

Quid verò existit tanquam vno è corpore
 corpus?

Hic Amor est. Si Amor est, cur videtur lo-
 Car ita complicitis alis? nunquam euolat.
 At cur

In se conuertit tela? sui ille amor est.
 Cur ferro sine tela gerit? quia vulneris expert
 Ille est: at vester vulnerat & cruciat.

Sic tua sit, quamcumq; tuam vis esse puellam
 Sic quamcumque voles, mutuis ignis edat
 Sic nunquā dulci careat tua pectora flamma,
 Et sic læsuro semper amore vacent.

Vince mero curas, & quicquid fortè remorder
 Comprime idque animo nubila pelle tuo.
 Nox curam si prendit, alit. malè creditur illi
 Cura, nisi à multo marcida facta mero.

Balnea, vina, Venus corrumpūt corpora no-
 Et vitam

Et vitam faciunt balnea, vina, Venus.

Sanguine si nostro, nostra si morte liceret
 Pallentes Orco, prò dolor, eripere:
 Et si quæ patimor crudeli funere fata,
 Hoc saltem nobis munere grata forent:
 * Tæderet quantos cæli conuexa tueri,
 Quantæ sæuissent in sua corda manus?
 Et tu quæ fuerim si nosces, candide lector,
 Nunc animā quoque tu purpureā vomeres,
 10 Vinere quo rursus possē, & superesse daretur,
 Iūgere & innumeras nexa per ora animas.

Hic iacet exoris Dionysia flebilis annis.
 15 Extremum tenui quæ pede rupit iter.
 Cuius in octaua lascinia surgere melle
 Cœperat, & dulces fingere nequicias,
 Quod si longa tuæ mansissent tempora vitæ,
 20 Doctior in terris nulla puella foret.

Verna puer, puer ô mi verna, quis, ah quis ab
 In tenebras rapuit: perditus ah moretetur,
 Ni tecum assidue loqueretur, ni sæpe iocando
 Falleret, hinc te cum continuo aspicio.

25 Semper ero tecum, & si me sopor occupet,
 vmbra, (abs te abeam
 Te vmbra petam. ergo vnuquam ne metue
 (liuor

Forma atque illecebris Veneri vix æmula.
 30 Saxo delicias inuidus occultuit.
 Artificis pietate iterum rediuiua placebam,
 Ni mo

Ni me vidisset Cypria marmoream.

*

Si fructus proprio subdit de germine tellus,
Si reparat sparsis debita feminibus, (est.)
Nascetur tumulo formæ, noua mellis, hono
Et lepor, & suauis gramina nequitia.

*

Initice, si pietas vsquam est, suspiria, & imple
Mecum hospes lacrymis marmoris hoc va-
cum. (Lyde)

Nam formæ exemplum petiit cum obiit mea
Quam petiere homines, vel petiere dii.

Lydia bella puella, candida,
Quæ bene superas læ & liliam,
Albãque simul rosam rubidam,
Aut expolitur ebur Indicum,
Pande puella, pande capillulos
Flauos lucentes vt aurum nigrum.
Pande puella collum candidum,
Productum bene candidis humeris.
Pande puella stellatos oculos,
Flexaque super nigra cilia.
Pande puella genas rosas,
Perfusas rubro purpure Tyria.
Porrige labra, labra coralina,
Da columbatim mitia basia:
Sugis amentis partem animi:
Cor mihi penetrant hæc tua basia.
Quid mihi sugis vinum sanguinem?
Conde papillas, conde gem-pomas,
Compresso lacte quæ modò pullulant.

Sinus

Sinus expansa profert cinnama:
Vndique surgunt ex te delicia.
Conde papillas, quæ me faciant
Candore, & luxu niuei pectoris.
Sæua non cernis quod ego langueo?
Sic me delictis iam semimortuum?

Lacini Calui in Cn. Pompeium.

Magnus, quæ metuit omnes, digito caput vno
Scalpit, quid credas hunc sibi velle: virum.

Regiani de Baijs

Ante bonã Venerem gelidæ per litora Baix,
Illa, natare lacus cum lampade iussit Amor:
Dum nata, algæ cecidit scintilla per vnda:
Hinc vapor vsit aquas: quicunque natus,
amavit.

De sigillo Cupidinis aquas funilentis.

Ignis salutifero Veneris puer omnia flammâs
Pro facibus proprias arte ministrat aquas.

Senti Augurini

Canto carmina versibus minutis
His, olim quibus & meus Catullus,
Et Calvus, veteresque, sed quid ad me
Vnus Plinius est mihi priores.
Mauult versiculos foro relictos:
Et querit quod amer, iuuatque amare.
Ille Plinius, ille, quid Catones?
I nunc, qui sapias amare noli.

*

Parce precor virgo toties mihi culta videri,
Mæque tuum forma perdere parce tua.

Parce superuacuo cultu componere membra:
Aueri

Augeri studio tam bona forma nequit:
 Ne tibi sit tanto caput & coma pexa labore.
 Et caput hoc bellum est, & coma mixta
 placet.
 Ne stringat rutilos tibi serica vincla capillos,
 Cùm vincant rutilæ serica vincla coma.
 Nec tibi multiplicem crines reuocentur in
 orbem,
 Inculti crines absque labore placent.
 Aurea nec video cur flamea vertice portes:
 Aurea nam nudo vertice tota nites.
 Vtraque fert auris aurum, fert vtraque gemmas,
 Vtraque nuda nonis anteferenda rotis.
 Ora facis vitreo tibi splendidiora nitore,
 Cùm tantùm ora vitro splēdidiora geras.
 Incendunt niveum lunata monilia collum,
 Nec collum simplex dedecuisse potest.
 Contegis ocella candentes veste papillas,
 Candida cū nolit veste papilla tegi. (pus:
 Ne toga fluxa volet, reprimat tibi fascia cor-
 sar corpus veneror, sit roga fluxa licēt.
 Dic, teretes digitos quare annulus & lapis
 ambit,
 Cùm teretes digiti dent pretium lapidū
 Ornato nullo potes exornatior esse,
 Et tantùm ornatis in mea damna nimis.
 Ne te plus æquo species externa perornet,
 Cùm sis plus æquo pulchra decore tuo.
 Non ego sum pro quo te cōponendo labores,
 Nec qui te talem non, nisi cogar, amem.
 Pronus amo: non sum tenero qui pugnet a-
 mori,

Nec

Nec qui te roseam vellet amare deam.
 Cùm radiis certare Iouis tua lumina possent,
 Et possent radiis vincere signa Iouis.
 Sole nihil toto melius splendescit in orbe,
 Sole tamen melius splendidiusque nites.
 Sunt tibi colla quidē niue candidiora recēti,
 Sed niue: quæ nullo marcida Sole iacet:
 Conueniunt tepido tua frons & pectora lacti,
 Sed lacti saturæ quod posuere capræ.
 Cedit odora tibi vernantis gloria Syluæ,
 Nec tibi quod riguus præferat hortus
 habet.
 Nulla colorati species tibi proxima prati,
 Nec cùm floruerit par tibi campus erit.
 Alba ligustra tuæ nequeunt accedere laudi,
 Fixæque cespitibus lilia laude premis.
 Nulla tuos possunt æquare rosaria vultus,
 Cùm nec adhuc spinis sit rosa vultu tuis.
 Gratia, quam violæ maturo flore merentur,
 Si quod contulerit se tibi, vilis erit.
 Non Helenæ mater, nec par tibi filia Leda:
 Quamuis hæc Paridem mouerit, illa Iouē.
 Compulit illa Iouem cygni latuisse sub alis,
 Cōpulit illa Phrygas læua sub arma duces.
 Leda per albentes humeros fluitante capillo
 Dum legit Argiæ florea ferta dex,
 Erranti super astra Ioni de nube suprema
 Cognita, plumalem de Ioue fecit auem.
 Tuque puellarū dū ludis in agmine princeps,
 Inter virginicos lucida stella chorus,
 Si magno cospecta Ioui de nube fuisses,
 Depo

Deposuisse deum non pu. lisset eum.
 Ast Helena facies & opima potentia formæ
 Dardanio Paridi per mare præda fuit.
 Græcia coniurat repetendam mille carinis,
 Iurata hanc ratibus Græcia mille petit.
 Te tã conspicuã Phrygius si prædo videret,
 Et te vel ratibus, vel rapuisset equo.
 Annis tracta decẽ sunt Troica bella, sed vno,
 Si pro te fierent, mense peracta forent,
 Virgine Læda me iudice dignior esses,
 Pro qua Troianas flamma cremaret opes.
 Tu poteras Priamo validissima causa fuisse,
 Nulla vt cura foret regua petire sua.
 Si succincta togam * risu pharetrata Dianæ
 Venatrix toto crine seluta fores:
 Si Dryadum comitata choro, si nuda lacertos
 Arcu fulmineos insequeretur apros:
 Te quicumq; deus Syluosa per antra vagantẽ
 Conspiceret, veram crederet esse deam.
 De pretio formæ cum tres certamen inissent,
 Electũque Paris arbiter esset eis:
 Præferebat Veneream Paridis censura duabus,
 Dẽque tribus, victã: succubũere duæ.
 Cum tribus ad Paridem si quarta probanda
 venires,
 De tribus à Paridi quarta probata fores.
 Pomãque si formæ potiori danda fuere,
 Hæc potius formæ danda fuere tuæ.
 Ferrea corda gerit, tua quem celestis imago
 Vel tam purpureæ non tetigere genæ.
 Robore vel scopulo, genitum convincere
 possim, Quem

Quem tã sollempnis forma mouere nequit.
 *
 In cratere meo Tethys est coniuncta Lyæo,
 Et dea mixta deo: sed dea maior eo.
 *
 Blanditur puero Satyrus vultuq; manũque,
 Nolenti similis terrahit ora puer. (fundit
 Quẽ non commoueat, quamuis de marmore)
 Penẽ preces Satyrus, penẽ puer lacrymas.
 *
 Me mihi subripuit contraria flamma fororum,
 Polchra Theis oculis, ore nigella Melas.
 Ore Melas, oculisq; Theis, placuere, subinde:
 Pulchra Theis oculis, ore nigelle Melas.
 Sed dum nigra Melas ridet sine voce sorore,
 Despectã Theidis forma facitq; Melam,
 Me mihi restituit cõtraria flamma fororum,
 Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.

VARIE

VARIETAS LECTIONVM

I N

SATYRICO PETRONII.

- PAG. I. v. 4. Num] *Vetus Parisiensis, uti & Sambucusi* Cum.
 v. 12. & rerum] *al. verborum.*
 PAG. 2. v. 2. selsamo] *V. E. sanfoco.*
 4. in culina] *exemplar Autisincoria. V. E. curia. Io. Salisb. lib. 11. Polic. c. x.*
 14. caedere] *al. tonere.*
 16. certe] *al. certum. al. certum est.*
 17. ad hoc genus exercit.] *ex. Biturig. sic habet: adsignes exc. excessisse, & ideo grandis, &, velut ita dicam, pud. o. n. e. masculosa, sed turgida.*
 16. Thucydidis] *Autis. Thucydides.*
 P. 3. v. 3. ipse in schola] *Bitur. ipse etiam scola fundauerat.*
 7. arte secreta] *al. artis secreto.*
 11. Cicero] *Bit. Cicio.*
 13. quam quod] *Vet. quam id quod.*
 15. nisi quaedam insidias a. f.] *al. ignorant.*
 19. pisciculos] *Autis. discipulos.*
 ibid. moratur] *Autis. moricatur. Biturig. moriatur.*
 25. propellunt] *Autis. impellunt.*
 29. mitigarentur] *Autis. itrigarentur.*
 P. 4. v. 2. placeret] *al. placeat.*
 4. ludunt] *V. E. lucent.*

sche

7. scheidium] *Autis. scadium. al. studium.*
 ibid. Lucilianæ] *V. E. Lucianæ.*
 ibid. humilitatis] *v. e. improbitatis.*
 9. Artis (seu) æ] *al. Amat seu æ si quis artis effectus.*
 10. more] *al. moræ. al. meræ. al. morem.*
 11. polleat] *vet. palleat. al. pallet.*
 13. impotentium capter] *vet. impotentum ne capter.*
 16. histroniæ] *vet. redimitus histronci. al. histronis add.*
 17. armigeræ] *Bit. armigenæ. al. erinigeræ arideat.*
 18. tellus] *V. xetellus.*
 21. mitrat] *al. mutet.*
 22. & ingentis] *Bit. ingenuus.*
 23. hunc Ro.] *Autis. hoic.*
 17. Dent. ep.] *al. Dein.*
 28. Ciceronis] *trv ms. Titionis.*
 30. defundes] *al. diffundes.*
 31. dum hæc] *al. hunc. V. hoc.*
 32. in hoc dictorum actu] *Autis. in hoc actu rerum.*
 ibid. motus] *V. E. in hortis.*
 1. v. 3. cuius, qui] *v. e. cur quis.*
 10. in cursu] *al. ex cursu. al. & cursu.*
 12. & Rogo] *Te rogo.*
 15. Biuinam] *al. ducturam.*
 17. secretiorem] *al. secretum.*
 18. cieccit] *al. inieccit.*
 20. inter titulos] *sic Autis. Biturig. in testi-*

I





culos inuidiasque m. interspat. *al.* inter
culos. *al.* interculos. *nullum exemplum
retrunculos.*

25. *aliam partem*] *Autif.* alteram.

P. 6. v. 14. numquid] *al.* num quid.

31. nifu] *al.* rifu.

P. 7. v. 6. ego] *al.* ergo.

17. quæstibus temptemus] *al.* questionibus
congemur.

21. different] *al.* defèrent.

P. 8. v. 3. felicitibus] *al.* feruentibus. *al.* frequen-
tibus

23. splendida] *al.* splendor

31. metu] *al.* motu.

P. 9. v. 11. domino] *al.* deest

12. quid faciant] *al.* faciunt

23. nulla potest] *al.* nuda

24. cena] *al.* cara

25. verba solent emere] *al.* vendere verba
solent

26. Ergo iudicium] *al.* iam nunc iud. *Idem
lib. 1. v. c. xv.*

27. Atque eques] *al.* atque eques in cetera
probar emta sedet

P. 10. v. 3. sicel] *al.* sicilicum quibus lupinos

19. inuidiam] *al.* inscitiam

P. 11. v. 1. videretur] *al.* viderentur

6. aliquando] *al.* aliqui

20. calumnantium] *al.* criminantium

26. non satis] non videtur abundare

30. recluseque] *Bit.* remissæque

P. 11. v. 4. cuius vos] *al.* cur

ibid. sacram] *al.* sacrum

11. assentionem] *al.* assentionem

15. expectauimus] *al.* spectauimus

ibid. ostentationem] *al.* ostensionem

16. Ut ergo] *al.* Ut verò

17. retexit] *al.* detexit

18. inter se vsque] *al.* interiusque

19. contritis] *al.* constrictis. *al.* strictis

20. hæc audacia] hæc *al.* ignorant. *cod.*

ibi. fabulas & antecessi] *al.* etiã antecessuras

24. nostra regio] *Bit.* regia

P. 13. v. 1. timerem] *Autif.* timeam. *al.* time-
bam

7. iuuenili impuls] *al.* iuuenili impulsu li-
eentiam, quam in s. p.

9. protendo] *al.* obrendo

11. risumque faciat] *al.* *Samb.* referatis

12. annorum secreta] *al.* consilia secreta

13. quæ mille vix] *al.* quæ nulli vix homi-
nes

29. Quod si non] *al.* Si inquit non

ibid. annuissetis] *al.* adiuissetis

P. 14. v. 10. mimico rifu] *al.* nimio

19. Quartilla] *al.* Quadratilla. *vt apud*

Quintil. Quadrantaria, quæ ob quadrantem
suis copiam faceret.

25. virilis sexus esset] virilis sexus. sed &

præcincti. *al.* at præc.

P. 15. v. 1. obducere] *al.* abducere

4. totti] *al.* tenti

10. periculosum alienis] *al.* periculosum esse. *al.* peric. interesse a. f.
11. de sinu] *Vet. glossar.* fura
18. solus tantum] *al.* tamen
21. Ac ne Gyton] *Samb. ac. n. G. q. vitiu* rif. t.
26. hinc] *al.* huic
- P. 16. v. 1. gauſapila] *al.* gauſapina.
2. extortis] *al.* extectis
4. ballenatiam] *al.* belluatam. *al.* venatam
Φαλαγγαία *al.* balenatars. *è balana* *confectam.*
9. palæſtrice] *al.* paleſtrix.
- v. 10. legitimo] *al.* lecyti
25. ſopitionibus] *al.* ſcriptionibus ſopiti.
31. coniunctis marcebant capitibus] *al.* manebant c.
- P. 17. v. 3. dùmque inter] cùmque.
- v. 31. recuſantes] *al.* recuſantem
- P. 18. v. 2. ſudantis] ſudantes.
7. embaficoetam] *al.* ἐμβασίκοι τρω
10. vernule] *al.* verniliz.
23. vocatùm; ad ſe] *al.* v. 2. ſe Gytonem
25. pertractato] *al.* pertracto.
- ibid. Hoc, inquit] *al.* Hæc
- P. 19. Pannichis] *Bit.* Parrathis. *al.* Pannichis.
- dis. *al.* Panychis.
3. & quæ] *al.* quia.
11. Ita; inquit] *al.* itaque. *al.* itâne
19. vt dicatur] *al.* pronerb. illud dicatur
21. in ſecreto] *al.* in ſcorto

- ead. conſurrexi] *al.* conſurrexit
23. flammeo] *al.* flammeolo embafico: xras præfereb. facem.
27. iocantium] *Bit.* vocantium
- P. 20. v. 3. diductam] *al.* deductam. *al.* ductam
5. ſpeculabatur] *al.* ſpectabat.
8. obiter] *al.* valgiter
13. Videmus ſenem] *Io. Salisb. lib. v. 11. cap.* VII.
25. luxu expellente] *al.* luſu expellentes.
27. Trimalcio] *quasi* τριμαλκίος
29. ludenti] *al.* iudenti
- P. 21. v. 1. tenia] *V.* tema vitabat.
4. pictor] *al.* ſcriptor
19. procurator] *v.* procurator rationis.
24. VI. VI RO] *v.* vito (ſacco.
- P. 24. v. 10. bifaccio.] Byzantio aut gemino
16. tomacula] *v.* tomatula. *al.* trimatula. *al.* trimetalla
- P. 25. v. 5. ne abſentius eſſem] *v.* ne diutiùs a. c.
12. teſtorum] *al.* teſtarum.
14. corbe] *al.* orbe
16. incumbunt] *al.* incubant
- P. 26. v. 25. ei perdiſſimi] *al.* & per diſceſſum
- P. 27. v. 1. quàm torus] quia t.
11. bubale] *al.* bubulæ
12. coronam] *Nam cùm ſol Camerum per-* meat. *coronarum frequens eſt uſus.*
14. ſericulam] *al.* ſericulam. *al.* ſicedulam
16. ſuper ſagittar.] *deſt* fortuſ. *de ſcorpio.*

22. Laferpiciario minio] *al.* laferpicio & *al.*
al. de laferpicio minio c.e.
- P. 18. v. 2. vtriculis] v. inticulis. *al.* interulis
2. garum piperatum] *al.* quarum. *al.* aquarum
6. methodio] *al.* methodo
27. Topanta] *al.* hierophanta
- P. 19. v. 1. Mopsum] *al.* Morfum
4. Publium] *Bit.* Publicum
8. pascitur] *al.* laurus pascit nascitur
11. grata hospita] *al.* Græca hospita
15. tribacca] *Bit.* tibi bacca
16. onerata] *al.* ornata
- ibid. pelagiis] *al.* peragiis
20. probitas est] *Autif.* probita se carbor
21. inducere] v. inducere
22. nebula linea] v. lunæ
- P. 30. v. 2. cottaque] *al.* creta, quæ l.
10. inuenisset] *al.* interuenisset. *al.* vi uenisset
17. Mortalis] *al.* Mortales
28. iungerem] *al.* mortis ingererem
- P. 31. v. 10. contentus] *al.* continuo
- P. 32. v. 9. Nomen amicitia] *Io. Salisb. Poljor.*
 111. c. vii. lib. viii. c. 111.
10. mobile] *al.* nobile
18. antescholanus] *al.* aut scholanus. *al.* scolanius
19. ioueniret] *Autif.* inuenire
16. non irarum] *al.* num
27. Aufugi] *al.* effugi

30. solitudinem] *al.* sollicitudinem
- P. 33. v. 3. venerunt] *al.* uenerunt
26. cuius centuria] v. centuria
- P. 34. v. 6. poma pendentia] *al.* nec p. p. *al.* aut p. natantia. *al.* nec carpit pendula poma. *al.* nec poma patentia
8. omnia cernens] *al.* omnia latè Qui tenet
11. Nequaquam] *al.* nunquam
- ibid. credit] *al.* reddit
13. nemo iusiurandum seruat] *Benedict.* v. ex. nemo teiunium seruat. *anon.* 8.
30. tabularum] *al.* fabularum
- P. 35. v. 4. monocremom] *al.* monochemeron. *al.* monochromon
15. in terris] *al.* in cælis
16. Hylam] *al.* Hylari
18. interdictum] *al.* interceptum
10. hos fabulæ] v. omnes
- P. 36. v. 7. Vilis adulator] *Io. Salisb. l. 111. c. xiii.*
15. exstruere] *Bit.* instruere
- P. 39. v. 17. instituit] *al.* fecit
31. Hercula] *Sic Autif.* *al.* hercule. *al.* herculia. *in quibusdam deest hæc vox; ceterum nullum exemplar habet, Alimnam, ut est scriptum apud Mari. Capell. lib. 11. Satyrici de eodem Abderita sene.*
- P. 40. v. 4. Eudoxus] *al.* Eudoxius
- ibid. excellentissimi] *al.* excellentissimi
8. conuertat] *al.* reuertat.

11. comprehenderit] *al.* comprehendit
 13. audemus] *al.* auemus
 17. vnquam] *v.* inquam. *al.* quis dudum
 19. inuenisset] *Bit.* accigisset.
 P. 41. v. 7. profante] *v.* profante.
 ibid. cæsi] *v.* ferro cæsi
 9. figurarent] *v.* figurabant
 10. antrum] *al.* castrum. *al.* claustrum
 13. Equi recessus] *al.* Danaï recessus.
 ibid. in voto] *i.e.* equo quem voluerant. *al.* in
 suo voto latent.
 15. hoc tit.] hic
 16. hoc ad fata] *al.* hæc ad f.
 17. mendacium in damnum p.] *Autij.* & m.
 semper in damnum. *al.* mendacio in a.
 potens.
 19. In vota.] *al.* iam vota
 24. vterum notauit] *al.* vteri notauit facta
 f. t. m.
 25. Ictusque refilit] *al.* latusque r. *al.* latus
 quisque. *al.* tellusque. *al.* latusque
 28. dum murmurat] *al.* dum murmurant
 Roborea m. f. i.
 P. 42. v. 2. repellit] *al.* repleuit.
 ibid. confurgunt] *al.* cum surgunt
 10. pontem iuba] *al.* ponto iuba. *al.* mentio
 iuba.
 11. fulmineum] *al.* igneum.
 15. Lauonte] *al.* Lacoonte. *al.* Lacoonti
 18. vterque] *al.* vtrique
 ibid. pijs] *al.* pietas. *v.* pictas

21. iam morte pasti] *al.* in morte parci
 32. excursunt] *al.* ad excussum
 P. 43. v. 5. Troas] *al.* Troiam inuocat Troia f.
 1. invocaret] *al.* vocaret
 24. eiuras] *al.* curas
 P. 44. v. 17. concessio] *al.* concessor
 P. 45. v. 12. Afcylti partem] *al.* Afcylto pa-
 rem
 29. laciniam] *al.* lasciuiam
 P. 46. v. 14.] lenus] *al.* lenitus
 17. Aërix volucres] *al.* Aërix. vol.
 19. anas enouata] *al.* renouata nassa. *al.* re-
 nouata.
 21. Syrtis] *al.* fitis
 22. probatur] *al.* probamus
 29. gynæcio] *al.* gynæcio.
 P. 47. v. 27. eiusmodi] *al.* eius nomine
 30. cede insanix, id est,] *v.* redde insanix
 fidem. *al.* idem
 P. 48. v. 2. adduxit] *al.* obduxit
 8. spondam iunxeram] *al.* spondæ i. *al.*
 spondæ me iunxeram
 17. per præcipitia] *al.* præcipitio
 P. 49. v. 1. mimicam] *v.* ioimicam.
 7. quid sibi vult] *vult in alia deest*
 10. iam enim] *Bit.* iamiam
 11. Mannicij] *al.* Manucij
 14. liber, vrceolum] *al.* liberum vrceol-
 um f.
 18. ligneum] *al.* igneum
 23. scordalo] *ita omnes v. al.* scortillo

25. coctores) *al.* lictores
 ibid. mulcant) *al.* mulctant
 26. exeis) *v.* affis. *al.* efcis
 30. soleis ligneis) *deest* ligneis in *Bianca*
ed. praecincta, solers impar viribus
 P. 50. v. 4. ostioli rupta) *al.* ostij disrupta
 16. rixam) *v.* noxam
 24. Ita) *al.* Itaque
 25. illam) *al.* illi
 P. 51. v. 9. sponda culcitam) *v.* spondam cubi-
 cita
 21. quod dilig.) *al.* quo
 23. commissuris secures) *al.* commissurae
 secure
 24. Aescyti) *al.* Aescyto
 P. 52. v. 23. redde puerum) *al.* redue pe-
 25. continuo ira) *al.* ter conti.
 P. 53. v. 8. amplexusque iam mitigatum) *al.*
 mihi gratum
 23. Hiberum) *al.* Hibernum
 30. Similiter in pect.) *al.* Simul i. pe-
 P. 54. v. 7. barbis horrentibus) *al.* horridum
 8. Moraris) *al.* Miraris
 9. propudium) *al.* properandum
 13. alc.) *al.* altum. *al.* aluram
 18. duci) *al.* mitti
 23. vnus. & senex) *al.* victus
 25. infra) *al.* intra
 26. fraudauisque) *al.* firmasque
 P. 55. v. 4. manibus) *al.* nauibus
 5. exciperet) *al.* exciperem

10. laciniam duxi) *al.* traxi
 26. id est) *al.* &
 P. 56. v. 9. conducit) *al.* conduxit
 P. 57. v. 3. dominum) *al.* domum
 23. vtunque) *al.* vtique
 30. noctūque) *al.* noctisque
 P. 58. v. 6. impendere) *al.* impenderem
 20. mea) *al.* mihi
 P. 59. v. 4. Quid tu) *al.* Quin. *al.* Quidni?
 17. timore) *al.* humore
 18. conuertere) *al.* combutere
 21. barbam) *al.* barbara
 22. peregrinatione) *al.* peregrina ratione
 P. 60. v. 4. supplici) *al.* simplici. *al.* duplici
 22. Eucolpion quid quaeris) *v.* Eucolp.
 quod quaeris, scito. *al.* quem qu.
 P. 61. v. 4. Hesus nomine) *al.* Iesus omine
 16. auspiciū mihi) *al.* triste
 P. 62. v. 7. mirabili) *al.* miserabili
 12. Tryphæna) *v. c.* Triphena, *constanter, vt*
 & Gyton, *non* Gicon. *Chrisis, non* Chry-
 sis. *Licas, non* Lycas. *Enothea, non* OE-
 nothea. *Pannichis, non* Pannychis. *Po-*
 lienos, *tamen* & Bolienos. *quod semel*
monuisse satis est.
 23. indiciorumque) *al.* faciesque
 P. 63. v. 7. mimici) *al.* inimici
 11. contumelia; ūnque) *v.* iniuriarūque
 28. Me vt pote) *al.* vt puto
 P. 65. v. 2. fuerunt mei) *al.* nostri
 P. 66. v. 1. fuliginea nube) *al.* fuliginis con-

- fusa redierunt, in iram se odium.
 P. 67. v. 2. infertam] *al. infectam al. infertam.*
 11. tralatitium] *al. stalararium. al. stalarium. al. statarium. v. e. hanc vocem non habet.*
 18. Troius hostis] *al. heros.*
 20. fraterno sanguine] *Bit. superno.*
 22. quis rapis] *al. qui*
ibid. euocat armis.] al. annis
 24. immitite fluctus] *Auris. imponite*
 17. Vitur] *al. inira, al. iratus*
 29. fœderis] *al. fidei*
 P. 68. v. 12. denarios ducentos.] *Auris. de*
cenos
 18. torum] *al. trium n.*
 19. tranquillitas] *al. tranquillitate*
 20. exultans] *al. exultantes captebat*
 23. rectis] *al. textis*
 27. spuma] *al. pluma*
 P. 69. v. 2. capillorum] *al. in capillos fact*
 4. abegit hycms] *al. ademit.*
 6. attritis ridet] *al. extritis loget. al. attrit*
 13. times puellas] *Bit. paues*
 P. 70. v. 2. flauorum] *al. Flauum.*
 5. auctor] *al. actor.*
 12. sed rem suam.] *sed sua m. facta quæ exp. se.*
 16. Mattona.] *Io. Salisb. Pell. l. VIII. c. XI.*
 10. funus] *al. funeris officium*
 24. custodire] *al. condire*

- P. 71. v. 1. lacrymas] *al. laciniis*
ibid. commendabat lugenti] al. commu-
dabat lugentis
 4. solum illud.] *al. s. videlicet*
 10. Proxima ergo] *al. verò*
 11. asseruabat] *al. seruabat*
 22. scilicet quod] *al. s. id quod c.*
 23. attulit] *al. contulit*
 26. & nihil profut.] *al. profuturo: gemitu*
p. deduceret
 30. percussa] *al. percussa.*
 P. 72. v. 3. certè ab eo] *Salisb. incertum*
habeo. Auris. certo ab eo
 5. victam] *al. victa*
 11. curare] *al. sentire*
 12. reluctancibus fatis extinctum.] *hoc ad-*
dit. Io. Salisb. doest in v. exemplaribus om-
nibus.
 22. plerumque] *al. plurimum*
 P. 73. v. 1. Iacuerunt] *al. Latuerunt*
 4. vt quisque] *al. quisquis*
 5. ignotisque] *al. cognatisque*
 8. mulieris] *hoc in al. doest.*
 9. per facultates poterat] *al. p. f. habere p.*
 11. cruciarij] *al. cruciati. Auris. cruciariz*
 14. circumscriptus] *al. circumspectus. al.*
circum pectus.
ibid. desidet] al. residet.
 19. commodaret] *al. commodet ergo al.*
commode.
 21. faceret] *al. faciat*



- P. 74. v. 8. ele] *al.* Edile. *al.* hedile. *al.* *co*
bile
10. praoccupauerat] *al.* occupauerat
14. spoliatis crinibus] *al.* spoliatum
P. 75. v. 8. sportam] *al.* spurcam
28. Licas trepidans] *al.* trepidus.
P. 76. v. 7. parte adduxere] *al.* abduxere. *com*
mori applicitus
19. detraheret] *al.* distraheret
P. 77. v. 19. porcā mug.] *al.* portam.
P. 80. v. 12. Videbitis, inquit] *et.* Audebitis. *al.*
adibitis.
26. rapina] *al.* rapina
P. 81. v. 5. ferroque necari] *al.* secari
29. sterilitatem] *al.* fertilitatem, *al.* felicita-
tem.
P. 82. v. 30. vibrantibus] *al.* vmbrañtibus
31. concipere] *v.* conspici.
P. 83. v. 2. inundata] *Bit.* inundauerit.
5. ut fiat] *Bit.* itaque f.
7. rationis] *al.* orationis
21. tanquam] *al.* quanquam. *al.* iamque.
32. Assyria concham] *al.* Hesperia cocceam
al. Ælepyreum. *fortassis pro* Æs Ephe-
reum. *at Bit. &* *al.* Ac se Pyreum. *quod*
dam piretium. *al.* Æs pyreum. *al.* Æ
spireum.
P. 84. v. 2. Numidæ crustas] *al.* accusant. *al.* *co*
curant.
5. & lætæ] *al.* elisæ
6. Mauri] *al.* auro f.

3. pretiosa suas] *al.* fames
11. perituraque] *al.* parituraque
13. exactaque] *al.* exactaque
14. xui] *al.* xuo.
20. Citrea] *al.* Aurea
22. Quæ sensum turbat] *al.* Quæ sensum
trahat hoc sterile ac malè nobile li-
gnum. *Autif.* Quæ sensum trahat hoste-
rile. *al.* Quæ turbant sensum, hostile ac
malè nobile lignum.
25. extruit] *al.* esurit
28. perducitur] deducitur. inde t.
29. vendunt] *al.* condunt.
P. 85. v. 10. dedecus est populi] *al.* dedecori po-
pulo. *al.* dedecoris p-
13. perdita] *al.* prodita
15. gurgite prædam] *al.* pridem
16. Fœnoris] *al.* Funeris
20. lacerantibus] *al.* lacerantibus
22. reparantur. inops] *al.* reparatur inops.
a. t. c.
25. excita] *al.* excisa. *al.* excisilla
P. 86. v. 4. Cocytia] *al.* Cocytia. *al.* Cocyti
28. varios lapis inu. vl.] *Autif.* vanus l. r.
vsum. *al.* varius. l. i. vsum.
29. iubentur] *al.* fatentur.
P. 87. v. 10. Vota tibi] *al.* mihi cedunt
22. arcibus] *v.* c. arribus.
16. gemina iam stratos morte P.] *al.* gemi-
no iam strictos morte Phil.
23. arcesse] *Bit.* accresce. *al.* accersce.
24. Pon

24. Porchmeus] *al.* Protheus. *al.* prota.
 31. palluit] *al.* polluit.
 P. 88. v. 3. Titan] *al.* tirubans.
 8. morientia] *Bit.* manantia.
 10. Sideribus transmissa] *al.* tremefacta
 v. armis acta. *al.* transacta. *al.* tumefacta
 11. tumulos] *al.* cumulos.
 ibid. ossa carentia] *al.* arentia.
 23. Solis adulei] *al.* adusti.
 24. Mansuescit radiis] *al.* Mansuescit
 radij
 28. Optauitque locum] *al.* Orauitque.
 Intrauitque
 P. 89. v. 15. Vinciet] *al.* Incidet
 ibid. ferentes] *al.* frequentes.
 25. meatibus] *al.* è montibus.
 28. vulgato latior] *al.* lætior.
 30. Fortior] *al.* Lætior.
 31. haustus] *al.* ausus.
 P. 90. v. 1. cana iuncta p.] *al.* vineta.
 2. mitique quiecit honore] *al.* mitique
 horrore quieuit.
 6. iussa putares] *al.* missa p.
 8. Stabant, & vineta] *al.* Scantibus
 vineta
 11. passim turmaeque] *al.* pariter t.
 18. vnda ruebat] *al.* vmbra t.
 27. tumidas] *al.* timidus.
 30. fere omnia] *al.* fere omnia.
 P. 91. v. 4. per dubias] *al.* perque duas.
 8. Qui tentata] *al.* Qui tentare

v. f. i. v.
 14. manant

14. manu trepida,] *al.* pauida.
 18. onerisque ignara] *al.* oneris non gnara.
 20. Hic vehit] *al.* Hinc
 23. Ixui quoque terror] *al.* Ixuique re-
 pteror H.
 P. 91. v. 11. sincera Fides] *al.* summissa
 20. Mauortius] *al.* Mars obuius
 30. Infremuere] *al.* intremuere tubæ
 P. 93. v. 2. Stabant irati] *al.* irati
 4. Atque intertorto] *al.* inter toto Epi-
 dauria incenia. *al.* Epidamni m. *al.* Epi-
 damni nomina.
 25. volubilitate] *al.* bile
 P. 94. v. 31. amplexus, non commodas] *al.*
 amplexus non commodos
 P. 96. v. 5. longius iocis] *al.* iocis in
 deest.
 6. platanona] *al.* plarea noua.
 ibid. Placuit puellæ] *al.* ancillæ.
 8. in eum diphona] *al.* f. se in cadophona,
 qui ambitioni h. *al.* adophona. *al.* da-
 phnona.
 17. scripturam] *al.* iuncturam.
 20. fulgentibus] *al.* surgentibus
 24. Parium marmor] *Antif.* Planum
 30. canos] *al.* crines
 P. 97. v. 11. tu tantum] *al.* tamen
 28. inter auras] *al.* intus aures
 P. 98. v. 3. Polyænon] *Antif.* Belicnon. *malè*
Homæ. Od. 4.
 3. Semper inter hæc] *al.* Sed inter hæc
 10. fudit)

10. fudit] *al. fundit.*
 11. confesso] *al. concesso*
ibid. iunxit] al. iunxit
 13. violæque & molle cy.] *al. ridetq; & m.*
 21. macer] *al. marcer*
 22. Puto] *al. Potro*
 P. 99. v. 12. versat manus] *al. non sit.*
 13. perluit ora] *al. proluit. al. artus*
 P. 100. v. 4. quid tandem agas] *al. tamen*
 8. ego ægrum] *ego in aliis deest*
 11. tubicines] *al. ad tibicines*
 13. non inuideo] *Not. non inuenio*
 20. hæc fieri] *Bit. hæc frater*
 24. animûmque eius] *cuius in aliis deest*
 P. 101. v. 1. Habes] *al. Habe*
 8. paratus miles] *al. parata*
 10. corporis] *al. operis*
 P. 101. v. 17. alis leporem] *al. aliis*
 19. trepidanti] *al. crepitanti*
 21. aquis erantibus] *al. trepidantibus*
ludentibus
 22. versabat] *al. vexabat*
 23. Iasdon] *Bit. Yasdon. al. Aëdon. al. Ias-*
do. al. syluestri Aëdon
 24. fusa] *al. fusa*
 25. sua rursus] *Bit. & Ant. sua rursus*
 26. Premebat] *al. Tremebat*
 31. confedi] *al. cesedi*
 P. 103. v. 1. oculos meos] *al. suos*
 3. ecquid hodie totus v.] *al. ecquid hodie*
venisti. al. ecquid lotus venisti

1. precantis] *al. præcautis*
 17. catrogare] *al. rogare. al. catory-*
gare, rogare. al. catalogare. al. catamo-
lidare
 P. 104. v. 1. poteram confingere] *Bit. poterat*
contingere, languorem si
ibid. simulare expro] al. simulaui
 1. lectulo] *al. lecticulo*
 1. terribilem] *al. terribili*
 7. Ferrum timui] *al. tremui*
 20. mille opera] *al. male opera quod tre-*
pido male dabat. vsum. al. q. r. d. mali
vsum
 11. ita non p.] *al. Iam non*
ibid. supplicio] Bit. supplicet
 12. iustus] *al. iustus*
 24. incorro] *al. incerto*
 P. 105. v. 2. perficata] *al. perfictra*
 4. naturali] *al. natali*
 7. & Vlyxes] *al. non exul Vlyxes*
 18. nam quis concubitus] *al. Nam quis*
concubitus, Veneris q. g. n.
 19. petat] *al. petat*
 20. Ipse pater veri] *al. Ipse p. v. d. E. in arce*
luffit. & hoc v. d. habere deos. al. Ipse pa-
ter vera d. E. in arte.
 24. ea nocte] *al. si ea n.*
 29. conceptissimisque] *al. conceptisque in-*
tauit verbis
 P. 106. v. 5. Seprifluus] *Antif. semper fluius.*
ibid. hypæpis] al. Hypæpis





7. Et rimidas) *al. sed tim.*
15. Sancte tuas) *sic Autif. nisi quid de
coris, habet, pro, pecoris, & , festas in
hostia lactens. in al. totus hic versus de*
24. in triuio) *Vet. in truno:*
P. 107. v. 7. mascarpionem) *al. maulture
torem. al. masturratorem.*
9. puluinum) *al. puluinar.*
11. longæ moram) *Bit. nomen*
14. vtiq; die feriatum, quo etiam loge-
res rideat) *hæc in aliis desunt.*
27. nisi illud) *al. illum*
28. cornu] *al. coruum. al. corium.*
30. spissatis) *al. siccatis.*
ibid. fulcis) al. succis.
31. scopulisq; atque horrida saxa) *al. spon-
dit aquas scopulus, atque h. f. Nilivæ
iacul. aquas.*
P. 108. v. 4. & iussi stare dracones) *al. diti
& seruire d.*
ibid. dracones.) al. leones.
12. Idæo frutices) *al. Idæos. al. Id. latius*
14. tam fabulosa) *al. tali fabulacione*
17. parete) *al. para te*
20. viuus) *al. binis*
26. simulq; pannum) *al. panarium*
P. 109. v. 4. pariter spoliat) *al. petite.*
ibid. veluti) in al. deest.
8. singularumq;) *al. singulariũmq;*
ibid. quasdam) al. quædam
9. Non ladum) *al. Indum non. al. nitidum*

10. calcato) *v. falcato*
13. astu) *al. astu*
14. molli stillæ latus) *al. Hinc mollis
stillæ latus. al. m. stilla lacus. al. molli-
stillæ. al. molitilla. al. mollis stillæ*
15. Viminæ) *al. Vimineæ*
16. At paries) *al. Et paries circa.*
17. Fortuitoque luto] *al. Fort. luto clauos
na.*
19. prætereà quæ) *al. quàm*
20. mitia sorba) *al. mitia seruo*
21. pendebant texta) *al. pendebat. al. pen-
debant extra*
22. & ymbrix) *Aut. Et ymbrix. pro Et thym-
bræ*
24. Hecates) *al. Hecate. al. Hecale*
25. Battiadæ veteris) *v. Bacchineas veteres
ibid. mirando) al. viuendo.*
P. 110. v. 1. cucumulæ) *al. cucumæ.*
3. verax cubitum ipsa stipite ardenti.) *De-
sunt hæc in exemp. 10. Bit. D. non malè.*
5. turbatus, animumque) *Benedict. ex-
empl. turbatus animi, & non sine risu
me erexi.*
8. in vicinia) *al. in vicineam.*
21. arte coactas) *al. volucres.*
23. penèq; fluentes) *al. sanieq; al. pœ-
nâsq; luentes. al. ferentes. al. furen-
tes*
24. Phineo) *al. furtiuo*
P. 111. v. 2. conuicium) *al. concilium.*



26. admiseris) *al.* admisisti
29. scierint.) *al.* scierit.
P. 112. v. 14. & deos, & anseres) *al.* duos anseres
20. Quisquis habet) *Io. Salisb. l. vii. c. xvii.*
21. Danaen) *al.* Daphnen.
27. Scruus & Labeo) *al.* S. vt L.
29. Et veniet) *al.* eueniet
30. Infra) *al.* intra.
P. 113. v. 9. extrahit) *al.* extrahit
17. Vrticæ) *Vet.* Vericæ.
P. 114. v. 17. Tyriathius) *al.* Tirneius. *al.* Tirneius
ibid. ira) *al.* ora
18. prophanam) *al.* prophanus
21. cauit) *v.* pauit
P. 115. v. 14. Philomela) *al.* Philumene
16. tum) *al.* tamen. *al.* tandem
P. 117. v. 14. leuatores) *Sic vet. non. leuatores, quos antiq. Gloss. gulosos & leuatores interpretantur. al.* lenatores
26. præter liberos) *al.* libertos
P. 118. v. 22. Petau) *al.* Perusij. *al.* Petilini
P. 121. v. 25. lepidi) *al.* timidi.
P. 122. v. 7. verens) *al.* fetens
ibid. reserare) *al.* seruare
22. Obrorto.) *al.* abroso. *al.* abrosa vagi
labella
26. comptum me) *al.* centum verens
allucitæ. *al.* venales me allu. m.
30. repetitæ) *al.* restiterant

31. Acmatium) *al.* aumarium
P. 123. v. 24. histriorem) *al.* histrioniam
P. 126. v. 6. messis honores) *al.* mensis
10. cæurnas) *al.* tabernas
P. 127. v. 13. Maior in externas) *al.* Maior in
externa sita cui descendat arenas. *al.*
externam sit qui descendit arenam
P. 128. v. 18. profuso sang.) *al.* perfuso
19. Quis) *al.* Qui
P. 129. v. 9. Quæ penitus.) *al.* Quæ penitus
meret. c. r. a. l. Verberibus r. iter: n. d.
a. Frigidus strictis qui
P. 133. v. 30. contigit vlla) *al.* vna
P. 134. v. 1. bona est,) *est in al. doest.*

I N
P E T R O N I I
A R B I T R I
S A T Y R I C O N
N O T A.

P Ag. 3. versu 16. quam id quod putant gratissimum auditoribus fore.) Editio Lugdunensis in veteri codice scriptum esse testatur, *auribus*, quod ego emendatius puto quia auditoribus.

v. 12. sine spe prædæ moriatur in scopulo. Video sententiam, *moriatur*, ad mortem ut que permaneat. Alteram tamen lectionem *moratur*, improbare nequeo. Ouid. lib. 3. Metam. (de piscatore) *Ne scopulus harerem semper in isilem.*

v. 26. spes quoque suas ambitione donante mihi rectius videtur, *ambitioni*, ut edidit Plautus.

P. 4. v. 13. prius more.

Frugalitatis lege polleat exacta.) Scribendum est fortasse vno verbo, *primus* hoc est, more prisco, & veterum Poëtarum consuetudine, ut apud Propertium, *primus* *mina*, ante cupidinibus, ante lino, nunc dea, apud Plautum in Truculento.

Vt ante parta demus post paroribus.
apud Terentium, *semper lenitas*, & alia idem

nos trecenta. Palleat verò, quod est inc. v. magis placet, quàm *polleat*, id enim sentit; ei qui velit magnum aliquid moliri, & efficere in literis, more veterum exactè colendam esse frugalitatem, ita ut eam rem pallor indicet ex studiorum collectus vigiliis. Cassius Parmensis de Orpheo:

---- *omnis & illuc*

Per litus incumbens Musa pallebat amore.
Tenebricosus Satyricus:

At te nocturnus iuvat impallescere chartis.

Idem.

Iratum Eupolidem vagrandi cum sene palleat.
P. 5. v. 12. quia nec quo loco libentius legimus, *quin nec quo loco.*

v. 14. donec in cursu fatigatus.] alij libri: *donec ex cursu fatigatus*; probò, ut apud Cicero- nem, *sessus de via*. & apud Plautum; *ex cursura* *volutum ducere*. Alteram tamen lectionem, *in cursu fatigatus*, hoc Ciceronis exemplo tueri licet, in Topicis: *Nam & verberibus torti, & in igni fatigati qua dicunt, ea videtur veritas esse dicere.*

p. 12. v. 18. & manibus inter se vsque ad articularum strepitum constrictis.] Dicturus est p. 17. *qui ut infractis manibus congemuit*. malo tamen, *constrictis*; ut in Tholof. exemp.

P. 13. v. 26. descendentes ab aure capillos meos tentata manu duxit.] Legit vit doctus, *lentata*; ego vna syllaba minus, *lenta*; ut p. 20. *ma quoq; ad idem spectaculum lenta manu traxit.*

Et, omniaq; infra umbilicum caput lenta manu cadere.

p. 14. v. 5. Et qui non iugulat, victor obire solet.] Scio quam ex his verbis sententiam eliciant alij: neque etiam me later mutata interpunctiōne longè diuersam effici:

Et qui non iugulat victor obire solet.

Nam in editione Plantini legitur, obire, quamquam abire idem valere potest, vt è Felso, & aliis notum est.

v. 18. *Quartilla*] al. *Quadratilla*, vt apud *Quintil.* *Quadrantaria*, quæ ob quadrantes sui copiam faceret.

p. 16. v. 4. *balenariam* tenens *virgam*] Al. *balenariam*, al. *ueneratam*, *Phaëgæ* v. 4. al. *balconaria* è balenæ fetis confectam. Quid si, *Balenarum* Nimirum vt ab arena, arenarius: à verbena verbenarius: sic à balena, balenarius.

p. 18. v. 12. Deinde vt contubernali meo melius succederet.] Non est aspernāda v. c. lectio *Contubernali modo*, quia nuper *Ascylos* elidit contubernalis fuerat, & esse deserat. ita enim loquitur ipse *Ascylos* p. 7. *Cras autem, quæ hac placet, & habitacionem mihi propositam, & aliquem fratrem.*

p. 19. v. 10. Igitur ne maiorem iniuriā mihi secreto frater acciperet, confortexi ad concium nuptiale.] Probabilior est lectio quam ex eodit Plantini in scortis: non abssimili sententia, qua scripsit Virgil.

Coniugium vocat, hoc præ exit nomine casu

Et Ouidius:

Coniugium vocat, speciosaq; nomina culpa
Imponi Medea tua?

M. Antonius in epistola quadā ad Augustum: *Quid te mouit aut? quid Regina meos vxor mea est. Nunc capri, an abhinc annos noui? Tu deinde solam Drusillam inuidia valeas, vti tu hanc epistolam cum leges, non inieris Tertullam, aut Terentillam, aut Rufillam, aut Saluiam Titiscientiam, aut emman. An ne refert vbi, & in quam arrigas? Hæc leguntur apud Suetonium in Augusto, ca. 69. quibus sibi specie matrimonij detractam, impoicere collegæ ignominiam, & infamiam conatur Antonius. Iniuriam autem vsurpasse Petronium apparet pro infamia: nempe genus pro specie, si modo rectè definitur iniuria in lib. 4. *Rhet.* ad Herennium: *Iniuria est, qua aut p. satone corpus, aut conuicio aures, aut aliqua p. p. iudine vitam cuiuspiam violat.**

p. 22. v. 6. *Leuatam mento in tribunal exilium Mercurius capiebat*] Fallozan legendum, *rapiebat*. Quemadmodum enim raptus aliter sacro *Ganymedes* dicitur in obsceno carmine, sic *Trimalcio* raptus à Mercurio dicitur, qui deus ales in eodem carmine vocatur. Sic certè *Horat.* se raptum quoque à Mercurio, & è medio belli periculo ereptum significat his versibus:

sed me per hostes Mercurius celer

Densio pauentem sustulit aere.

Nulli autem à Petronio, leuatam rapiebat, vt Plautio, Terentio, Virgilio, rapere sublimem.

p. 25. v. 15. parentibus in orbem alis, quales esse solent, quæ incumbunt oua.] Hæc non damno, si Gallinæ incubantes orbicularia referunt figuram. Opinor tamen Petronium scripsisse: *parentibus in orbem alis*, quoniam superiore dixit versiculo. *repestorium allatum est cum corbe.*

v. 19. Conuertit ad hanc cœnam vultus Trimalcio.] An hic *cœna* est pars cœnæ? An potius scribendum est, *scenam*? vt p. 80. *Præsum quidem sufficeret largior scena.* Eadem illa panimum interpretatur. *Quid ergo, inquit Eumolpus, cessamus mimum componere? ludos etiam vocat p. 28. At ille qui sapiens eiusmodi ludos spectauerat.* Suetonius quoque in Caligola, cap. 15. pro specie & pompa, *scenam dixit. Compositum Paudateriam, & Pontias, ad transferebat matris fratrisque cineres festinauit: tempore turbida, quod magis pietas emineret: aditque vorabatundus, ac per semet in urnas condidit. Non minore scena hostiam, præfixo in biremis puppe vultu, & inde Romam Tiberi subuectus, per festinantis die, duobus ferulis Mausoleo intulit. Et Ionius in Protreptico ad nepotem:*

Pompa tibi, & vani fugiatur scena timori.

P. 26. v. 21. Verum est vinum Optimum præstito.] Vellem illud, præstito, abesset, vel in conditione, vt in illius locum, præstito, abesset, cederet.

p. 27. v. 3. Ergo viamus, dum licet esse.

te.] Miseret me illotum, qui hunc versum recitare conari tunc, mihi quidem persuasum est non esse Petronij, sed inepti cuiusdam reficicatoris, qui falso putabat non esse ablatam duobus superioribus versiculis sententiam.

v. 12. Coronam.] Nam cum Sol Canentum permeat, coronarium frequens est vsus.

p. 29. v. 1. diuque summa carminis penes Mopsum Thracem memorata est] Melius editio Plantini commorata est.

v. 7. Luxuriæ victu Martis marcent mania.] Repetto in variis lectionibus, ritus; em luxuria victu: & postterius probro, mutata litera, hoc pacto:

Luxuria victa Martis marcent mania.

v. 8. Tuo palato clausus pauo nascitur.]

Adhibulatorem me habent qui reponunt, nascitur: loquitur enim de saginatione pauonum, de qua Plinius cap. 20. lib. 10.

p. 30. v. 10. Non diu ergo tumultuatus statim Ianuam effregit, & nos per eandem tertium admisit. Quæ hæc est per terram admittitur Parum abest, quin audeam legere, *festra*? quod ostium fuisse minuleum in sacratio, tum alij ex Macrobio docuerunt: & epitoma tellis, fenestram interpretatur. Ab hoc autem loco est alienus Virgilij locus in libro secundo Æn.

*Post inter primos, correpta dura bipenni
Ianua perimpit, postisque à cardine vellit*

Eratos: iamque excisa trabe, forma casavit
 Robora, & ingentem lato desit ore senectam.
 ead. v. 28. somnūq; morti iungetem illi
 libri: somnūq; mortis ingerebam. Sed prior le-
 ctio confirmatur p. 43.

--- hic graues alius mero

Obrucat, & continuat in mortem vltimam
 Somnos.

p. 3. l. v. 3. attollem mihi damnatas manus
 Legitur etiam, damnatas, quae lectio Propertii
 versu comprobatur.

Dicit damnatas ignea testa manus.

v. 11.

Cum fortuna manet vultum seruat: amice
 Cum cecidit, turpi vertitū ora fuga.]

Penē affirmarim pro, cecidit, legendum in-
 deri, cedit, hoc est, recedit. Ita enim inter se
 comparantur, manet, cedit: & fortuna veniens
 manere, abire, redire, recedere ac reuicere di-
 citur. Virgil.

Tene, inquit, miserande puer, cum lata venisset
 Inuidit fortuna mihi?

Horatius (de fortuna:)

Laudo momentem, si celeres quatit idem

Pompa, resigno quae dedit.

Vt redeat miseri, abeat fortuna superbi.

Virgil.

Illā, ut spes fracta Teucrorum, & fortuna recessit
 Idem:

-- multos alicorua reuicent

Luxū, & in solido rursum fortuna locavit. v. 11.

v. 14. nomen diuitis ille tener.]
 Nomen diuitis inscriptam fuisse mimum, &
 Seneca intelligere est, epistola 115. vbi suo
 modo Meccenatem exagitat: Hunc esse qui in
 tribunali in vestris in omni publico cetero, sic appa-
 ruerit, ut pallio velaretur caput, exclusus utrinque
 auribus, non aliter, quā in mimo Diuitis fugiti-
 ui solent.

Ead. v. 27. Aufugi iudicium.] Hic sermo non
 sine exemplo. Propertius;

Quisquis es, assiduas ausuga blanditias.

Q. Cicero apud M. Fratrem, libr. 1. de natura
 deorum.

Andromeda ausugies aspectum moesta parentis.

p. 39. v. 2. traductūque inter condiscipu-
 los, quibus iactasset sensum meum.] sensus
 hic, opinione quidem mea, sensu caret. Pro-
 pter arbitror legendum esse, quibus iactasset
 sensum meum, id est, apud quos me fecisset
 vnum bestiorum, ut loquitur Catullus.

p. 41. v. 14. O patriatū pulsas mille credidimus
 tueri.] Exclamatio haec, O patria! sumpta ē ve-
 teri Poeta Ennio, opinor; in Andromacha:
 O patria! o patria! Priami demustapod Cicero ē
 in secūda disputatione Tusculana, quod imi-
 tatus etiā Virg. O patria! o diuicem domus Ilium!

p. 43. v. 22. Ceterum, ne & tecum quoque
 in locum rixandum, totū die me ab hoc cibo
 abstinebo.] Vercor, ne particula, dum, malē
 adhaerit verbo, vixam, sique diuellenda, vt
 ab ea tertia perodus incipiat. hoc modō

Ceterum, ne & tecum quoque habeam risum, toto die me ab hoc cibo abstineto. Immo, inquam ego, si euras hodiernam bilem, una cavilloribus. Dum mando adicularum custodi cœnula officium, video Gytona: & quæ sequuntur. Perfecto, sic collocata hac particula, dum, locus videtur integer, nec quicquam opus est asteriscis. Præterea, dum, sæpe inchoat comprehensionem, & narrationem connectit. *VI: Dum hæc fabula inter amantes luditur. & p. 50. Dū Eumolpus cū Bargate in secreto loquitur.*

p. 49. v. 26. Hoc est, inquam, quod promiseras, ne quem hodie versum faceres? Actio & incitator erit oratio cum interrogatione faceres? Verum & sine interrogatione potest esse *eigoria*.

p. 49. v. 13. Ille tot hospitem portionibus liber, viceolum fictilem in Eumolpi caput inculatus est] editio Plantini, & Lugdunensis liberum, rectius: id est, vacuum & exhaustum.

p. 50. v. 12. Iniuriamque Eumolpi, aduocationemque commedabam.] Auet animus legere, iniuriamque Eumolpi, aduocationemque commedaba. Commedabat enim iniuriam Eumolpo, quia cum excluderat, quo nomine competere actionem iniuriarum docet M. Terentius in Oratione pro Cæcinnâ. Commodabat aduocationem, quia illi quodammodo aduocatus spectans per foramen, & ut ipsius verba utat, faucebat vapulanti. Iniuriam autem & aduocationem alicui commodare ita dicitur

vt p. 10

vt p. 57. commodare manum, & p. 73. commodare locum perituro, & p. 92. commodare amplexus. Hac accedit quod verbum commodare, vulgare conuenit aduocationi. Alconius in Cicero nis diuinationem: Qui defendit alterum in iudicio, aut patronus, dicitur, si orator est: aut aduocatus, si aut ius suggerit, aut presentiam suam amico commodat: aut procurator, si negotium (absentis) suscipit: aut cognitor, si presentis causam novit, & sic tuesur vt suam.

p. 52. v. 16. Et in potestate sua esse Gytonem meritissima propositione monstrabo.] Si attenderis quæ sequuntur, vix dubitabis quin ita legendum sit: Et in potestate tua esse Gytonem meritissima produtione monstrabo. Nam statim dicitur est, meritò, inquam, excandesceres, si posses proditum ostendere. Tria hæc, meritò, proditum ostendere, tribus illis respondet, meritissima produtione monstrabo. Sic p. 92. totamque fallaciam inuidiosa produtione detexerit.

v. 15. Gyton collectione spiritus plenus continuo ita sternutauit, vt grabatum concuteret.] Inferendum aduerbium, ter, ex v. c. ter continuo ita sternutauit.

p. 54. v. 8. Moraris, inquit, Eumolpe, tantquam propudium ignores.] Verba sunt nauæ vectores vt gentis, vt nauem properè condescendant. Quare facessat illud, propudium, & in eius locum remigret, prope diem; quia significat non longè abesse lucem. Nondum enim planè diluxisse, proxima hæc ver-



Et calcanda semel via lethi.
v. 12. Ecce bellis ciuilibus opus quisquis at-
tigerit] Interpungendus ita videtur locus: *belli ciuilibus ingens opus: quisquis attingerit.*

v. 21. tanquam si placet hic imperator
Tollendum esse asteriscum puto: nihil enim
deest, sed tanquam, valet exempli gra-
tia: quemadmodum apud Plautum: *velut, &*
sicut.

In Aulularia:

... *facinus audax incipit*

*Qui cum opulento pauper cepit rem habere sua
negotium,
Velut Megadorus tentat me omnibus miserrimo
modis.*

In Pænulo:

*Ita me dij ament, tardo amico nihil est quicquam
iniquius:*

*Præsertim hominis amati, qui quicquid agit pro-
perat omnia,*

Sicut ego hes duco aduocator.

p. 84. v. 6. Quæritur in syluis Mauri ferri
Ita editio Lugdunensis. Aliquanto rectius
nisi fallor: vt in Enallage numerorum, in
sis Mauri, pro Maurorum, & Mauritania.
Potest etiam legi, *Mauro*, tertio casu. pro
quæritur à Mauro venatore. Vel in
Mauri, Mauræ syluæ, vt apud Horat. *Mauri
inacula, Mauri angues, & Maura vnda.* Nam
venatione leonum hic Petronium loquitur
quæ de tygride subicit facile fidem
Pli-
nii.

tint. In Mauritania autem multi & magni
leones. Vel teste Horatio.

Quale portentum neque militaris

Dauma in lotis alit æsculetis:

Nec luba tellus generat, leonum

Arida nutrit.

p. 86. v. 4. Cocytia perfusus aqua] Aut duæ
vocales in vnam contrahuntur, aut secunda
syllaba huius vocis, *Cocytia*, non conuenit
versiculi modulo. Quare probò quod est in
aliis editionibus, *Cocya* pro *Cocytia*, vt *Ce-
raunium saxum*, pro *Ceraunia* dixit Propertius,
Non potuit saxo vitam possuisse Ceraunor

Et vt idem dixit *Partham tellurem, & Parthos
sæcor:* ac Virgilius, *Romulam tellurem.*

v. 28. & dum varios lapis inuenit vsus] Re-
ctius editio Lugdun.

... ac dum varius lapis inuenit vsus.
Nisi varius scriptum sit, *æxxiiv*, pro, *varius*
vt p. 25. *probitas est carbunculus.*

Horat sat. 4. lib. 2.

Ten' lapides varios lutulentæ vadere palma:

Et ep. 10. lib. 1.

Nempe inter varias nutritur sylua columnas.
quibus in locis, *Varior*, & *Parior*, qui repo-
nant, Parij marmoris sensum habent. Varium
autem lapidem videtur significasse p. 85.

... ac maculis imitatur vtilibus aurum.
Mendosè, vt suspicor. At editio Plantini
emendatius, ac *maculis mutatur vtilibus aurum.*
id est, auro emitur vel permutatur vari^o lapis.
Plinius

Plinius cap. 1. lib. 36. *quos ad visus, quã sit ad voluptates alia, nisi vs in re inuenias lapidum in conat.* Ec. c. 7. aut. lib. *Differentia vorum est ad Opibus, cum sit illud serpentium maculis simile.*

P. 87. v. 2. 1. A. *Alia colque sinus & Apollinis arma timentes* Quid referatur illud, *timeant, non dispicio. In edit quidem Lagdani legitur, tramantis. vnde fortitan legendum, tremementi tremementem enim & iratom hostibus Apollinem in Actinea pugna describit. Propercus in Eleg. 3. lib. 4.*

Non ille atulerat crimes in colla solatus,

Aur testis iuxta carmen inerte lyra.

Sed quali aspexit Heloponem Agamemnona tuos.

Eg. sitque auidus. Dorica castra regit.

Aur qualis flexor soluit Pythona per orbes

Serpentium, imbelles quem timuere lyra.

Quinetiam eò progredior, vt totum locum illum Petronij hoc modo ac ordine legendi putem:

Cerno equi de gemina iano stratos morte Phibiphi

Thessaliaque regis. Et funera gentis Ibara,

Et Libya cerno, Et tua Nile clementia claustra.

Iam fragor arborum trepidantes perferat auris.

Actia. hque sinus. Et Apollinis arma timentes.

p. 88. v. 7. *Flumina per notas ibant torrentia ripas*

Morientibus illis fluminibus opem ferre conabimur, non absurda prolius opinione scilicet primum fuisse à Petronio,

... nec vaga passim

Flumina

Flumina per notas ibant torrentia ripas. hoc scilicet vaga flumina, passim torrentia, tunc non ibant per notas ripas, non amplius, inquam, alveo suo & ripis, flumina continebantur, sed effusa per agros & sylvas omnia sternebant & rapiebant secum. Loquitur enim de prodigijs bellorum ciuilium, de quibus etiam Virgil. lib. 1. Georg.

Proliu inano concorquent vertice sylvas

Fluuiorum rex Eridanus, cumq; hque per omnes

Caes. stabulis armenta tulit.

Libra in libro 2. Georg.

Non non est torrentem vadam leuis innatat alnus

Leffa Pado.

Plinius de eodem Pado, siue Eridano cap.

16. lib. 3. *Augetur ad Canis ortus, liquatis*

alacibus, agris quam manibus torrentier, id est

rapiditate & impetu nocentior. Vt autem

torrentem vadam dixit Virgilius, sic &

Seneca in epist. 40. Habet viros magnas,

moderatas tamen, oratio. sic perenni vnda non

torrens.

Idem Virgil. in Eclog. 7.

Ricantium Boreæ curamus frigora, quantum

Aur numerum lupus, aut torrentia flumina

ripas.

Torrentia flumina, vt Homero, χιμαίρας

τρυφει, id. d. Petronius, vt nota ripas dixit,

imitatione Horatij, torrentem amnem

describens, in laudatione Pindari

Monte



Monte decurrens velut amnis,imbres
Quem super notas aluéra ripas,
Fertur, immemisque ruit profundo
Pindarus ore.

p.90.v. 5. --- mox flumina montibus alu-
Undabant modò nata: sed hac quoque iussa pu-
stabant]

Neque lectionem, neque interpunctionem
improbo. Hoc enim sentit, flumina quasi en-
gico aliquo carmine, iussa & coacta, sterile
Verùm in v. c. Douza legi asserit,
--- sed hac quoque iussa putares,
quod damnare mihi religio est: præfertim
cùm v. c. in editione Plantini sequentia ita
concipit,

Vinctaque mox stabant.

Flumina, inquit, modò nata, vera & perennis
flumina videbantur: eadem tamen mox con-
crescebant & consistebant, iussa verò flumina
na, dixit Petronius, vt Ouid. in eleg. 5. lib. 6.
Amorum, vbi torrentem obiurgat, flumina
legitimum:

Quid si legitimum stueres, si nobile flumen
Iustum quoque amnem dixit. Lilius in libro
primo: Sorte quadam, diuitiarum super ripas Te-
beris effusus lembus stagnis, nec adiri vsquam al-
iusti cursum poterat amnis.

v.28. Interea volucris motis conterrita pennis

Fama volat.]

Nunc primum editus est, volucris. eùm antea
legeretur, volucer: quod tamen expungi non
debat

debut. Ita enim dictum, volucer, genere feminino,
vt acer hyems. Ennius apud Priscianum:
Æstatem autem sequitur, post acer hyems fit.
quæ versum laudat quoque Seruius in 6. Æ-
tuli, scribitque veteres etiam dixisse, alacer,
tam feminino, quam masculino genere.

p.91.v.27. --- gemino cum Consule Magnus
Mox tremor Ponti, sanguis repertor Hydaspis,
Et piratarum scopulus]

Repertor Hydaspis, vocatur Pompeius, quia
libulosum illum fluuium existimabant; qua
est opinione vulgi scripsit Horatius:

-- vel qua loca fabulosus

Lambis Hydaspes.

Alij tamen libri, vt editio Lugdunensis,

-- fassi quoque terror Hydaspis.

Alij verò, vt editio Steph.

-- sanguis repertus Hydaspis.

Repertus terror, qui præter opinionem ei
terror exitit. Virgil.

Die age, namq; mihi fallax haud antè repertus

Hoc vno response animum delusit Apollo.

Ennius apud Festum, in Nauis:

Nam repertus homo est, Graio patre, Graius
homo, rex.

Cæcilius, in Epistola, apud Priscianum:

Nam nouus quidem deus repertus est Iouis.

Plautus in Captiuis:

Tu repertus, qui Philocratè superes veriuerbo.

Eleganter autem, scopulus piratarum dictus Pö-
pelus, vt eodem tempore tribunal L. Cassij,
scopa



scopulos reorum, apud Valer. Max.

p. 93. v. 4. *Atque interiorto laceratâ pectore vultu*
Sanguinea tremula quatiebatur lampada dextra
 Editio Lugd. inter toto, quo modo legitur eni
 Lilius Gyraldum apparer. comoda & aperta
 sententia. Inter vestem, inquit, toto pectore
 laceratam, quatiebatur lampada. Nam vestis
 utpote lacera, non obstabat quò minus pec
 illam vibraret facem. De lacera veste Dilco
 dia, Virgilius:

Et fissâ gaudens vadit Discordia palla
 Porro scio, esse, qui illud sanguinem lampada
 concoquere non possint, legantque:

Sanguinea tremulam quatiebatur lampada dextra
 A quibus dissentio. Nam sanguinea lampada, est
 sanguinei coloris flammam, dicitur, vt apud
 Virgilium:

Non secus ac liquida si quando nocte cometa
Sanguinei lugubre rubent.
 v. 18.

Quid porro, tu Diue, tuis cumstaris in armis
 Diue, retineri potest, quia Diuina, quia Di
 cordia, vt dea, futurum diuum sciebat: magis
 tamè probo quod est in editione Lugdunensi
 Diu: quoniam Iulo prognatus Cæsar, & à Ve
 nere ac ipso Ioue ducebatur originem. Sic et
 dem gentis Iliæ, dia vocatur ab Ennio apud
 Nonium in Nepos firminini generis:

Ilia dea nepos quas arpinnae retulisti
 Diuum, inquit Feltus, antiquè appellabant, vt
 Deo ortum.

1. 10. nescis tu Magnæ tuere
 Romanas arcis)

Monui iam pridem, & nunc moneo, legendum
 videri, Romanas arcis, vt p. 87.

Omnia que tribui Romanis arcibus, odi.
 Magnificentis enim Romanæ arcis dicun
 tur, quàm vrbs Roma: vt Carthaginis arcis,
 quàm Carthago: & Pergamæ arcis, quàm
 Pergama. Virgilius:

In bellum auertis Romanis arcibus Indum.
 Icem, Ascensione pater Romanas innidet arcis.

Et, Cum fera Carthago Romanis arcibus olim
 Existit magnâ, atque Alpes immittet aperiat.

Notissimum est vt Pompeius, aduentante Cæ
 sare, urbem reliquerit: quid tamen impedit
 Ciceronem audire in epistola decima lib. 7.

ad Atticum: Per fortunas, quale tibi consilium
 Pompeij videtur: Hoc quare, quod vrbs reliquerit.

Ego enim dicitur. Tum, quid absurdum? Urbem tu
 reliquisti? Ergo idem si Galli venisset, Et in epist.

15. lib. 8. idem vocat Pompeium dicitur omni
 ni ego sperare non poter. quibus ista planè re
 spondent. nescis tuere Romanas arcis. Et epist. 2.

eadem libri: Nihil vlla in gente vnguâ, ab vno
 autem Reipub. ac duce turpius factum esse vide
 tur, quàm à nostro amico factum esse cuius ego vultus

deletoque urbem reliquit, ad est patriam, pro qua,
 Et in qua mori, præclarum fuit.

v. 21. Cum hæc Eumolpus ingenti volu
 bilitate verborum effudisset] Temerarium

hoc est, quod in v. c. legitur, ingenti bile: si
 quidem

quidem per bilem, infantiam poetica[m] intel-
ligit, de qua p. 43. Imò, inquam, si eiserat *cau-
ernam bilem unã canabimus*. Horat. in act.
Poëtica:

— o ego lauis,

Qui purgo bilem sub verai temporis horam
Non alius faceret meliora Poëmata.

Quare illa verba, *volubilitate verborum in-
cenda puto*, vt quæ huc irreperint ex veris
31. eiusdem p. Ex præscripto ergo consilij con-
munis, exaggerata verborum volubilitate.

P. 97. v. 24. vt putares inter auras canere
Sirenum concordiam] Variat libri. alij in-
ter auras: alij, inter aures: quidam, vt editio
Plantini, *intus aures*, eamque affirmat esse v. s.
seripturam. Sic tamen locutos esse Latine
linguæ auctores, præstare non ausim: eò la-
bor porius, vt neutrum illud, *auras*, & *aures*,
existimem esse Petronij. Etenim multo ac-
gucius videtur, *intus canere*, multis de cau-
sis. primum, *intus canere*, id erit, in ipso que-
si ore & gutture Circes canere. Deinde, valde
peritè & artificiosè canere. Postremò, su-
tum quoddam animorum indicabit, & post
sobreptos omnes audientium sensus suavis-
sima illa modulatione. Allusum autè ad Grae-
corum Prouerbiũ, *ἀνθρώποις κίβητος ἡ ψήφιστος*, quod
quo sitis sit, ad hunc locum adferre. Quod
in Ciceronis 3. Verrina scribit Alconius
Cùm canit citharista, inquit, utriusq[ue] manus pro-
guitur officio. *De xtra plectro vititur, & hoc est* *canit*

canere: *Sinistra digitis chorlas carpit: & hoc est*
intus canere. Difficile autè quod aspensius citha-
rista faciebat, vt nõ vteretur cantu utraq[ue] manu,
sed omnia, id est, vniuersam cansionè intus, & si-
nistra tantum manu complecteretur. Vnde omnes
quosq[ue] fures erant, à Graecis *Aspendij citharista*
in Prouerbio dicebantur, quod vt ille carminis, ita
isti furorum occultatores erant.

P. 98. v. 20. Quid est, inquit, nũquid te oscu-
lem meũ offendit? Nunquid spiritus ieiunio
maceri Corpus quidem ieiunio macellit, spi-
ritus vero, anima, & anhelitus qui potest?
An legendum, *spiritus ieiunio acer?* vt acrem
spiritum grauioris odoris dicat, quomodo
dicit Virgilius:

— sanãque exhalat opaca Mephitis.

Et Catullus:

Lalit te quãdam mala fabula, qua tibi fertur
Valle sub alarum trux habitare caper.
Item: *Quare aut crudelè nasorum interfice pestè.*
Dicitur sœua Mephitis, trux caper, crudelis
nasorũ pestis, vt acer spiritus. Spiritus quoque
acer dicitur ab Horatio, quanuis alia notione
verbi.

Ideo quidam, Comedia, necno Poema
Esset, qua siuere, quid acer spiritus, ac vis
Nec verbis, nec rebus inest.

Videri possit etiam legendum, *marces*, putret
ac puer: vt Plinius ait, auis Lagopodis occise
corpus statim marcescere. Ieiunio autem acri-
or lætidiõrque spiritus. Martialis:

Quod

Quod sicca radelet palus lacunt,
Quod ieiunia sabbatariorum.

Cæcilius Plotto, apud Gellium:

Señ tua morosiane uxori Quam, rogat
Qui tandem tadet mentioni: qua mihi
Vbi domum adueni ac sedi, extemplo suauiter
Datat, ieiuna anima. Nil peccat suauiter.
Vt deuomas volt, quod fors potauerit.

p. 104. v. 6. Ter languidior coliculi et
pentè thyrso] Pace grāmatorū mihi licet
ex aduerbio participiū facere, minima me-
tatione, & scribere, repente thyrso. Thyrsus
nim coliculi vbi intepuit, sic languidior. Dis-
simile autem non illud Carullianum:

Languidior tenera cui pendens sicula beta.

p. 105. v. 8. Et quidem Tragici oculos luctu
tanquā audientes, castigant] Dicere vide-
tur, Tragicos interdum oculos suos obli-
gare, tanquā oculi verba eorum audiant.
Sed fortasse scriptum fuit audiente, pro, adu-
te, id est, odio habentes, & inuisos sibi: et
contrā veteres dixerunt, Rodus, ornum, erina-
orata, pro, Raudus, aurum, auricula, aurum.
Sic apud ipsum Petronium p. 6. vbi legitur
in conductum accucurrit, v. c. habet auenarum
quod posurum fortasse, pro, occurrit. Veteres
autem dixisse odio edis, & Festus docet. Quod
sunt, inquit, ab odio edis declinasse antiquos, et
C. Graecus. Inde participium edentes. Sic
odiu, pro, edi, legitur in Antonij epistola
Hittium & Cæsarem: Mihi quidem constat
miam

nam contumeliam, nec morum ferre, nec desere-
re partes, quai Pompeius adiuit.

v. 11. Damnat, si que noue simplicitatis opus.]
Simplicitatem illam nouam non esse, ea quæ
sequuntur declarant. Sciunt autem qui in his
litteris versantur, b, & v, sæpe inter se com-
mutari. Itaque puto scriptum à librario fuisse,
vna. quod postea in noua deprauatum sit.
Bona vetò simplicitas, quæ, vt ait Plautus, est
sine vlla malicia mala.

v. 10.

Ipse pater veri doctus Epicurus in arte
luisse, & hoc vitam dixit habere telos.]

Quamvis priori versiculo sit opus tibicine,
non sulciam tamen, sed leuiter duntaxat mu-
lto posterioris initium, & interpungam, hoc
modo:

Ipse pater veri, doctus Epicurus in arte,

luisse, & hoc vitam dixit habere telos.

Perpicua sententia. Ipse Epicurus, pater ve-
ri, vt ille apud Flaccum, non sordidus auctor
vitarum verique: doctus in arte, nimirum vo-
luptaria, & amatoria, luisse, indulsit amor sci-
bet ac Veneri: hoc enim plerumque Latinis
est ludere. Litius Andronicus apud Festum,
in Adfatim, Adfatim edi, bibi, lussi, quod Græci,
ἐφαγον, ἐπιον, ἢ φησὶ οἱ ἄλλοι: vt in epigrammate
Epidanapali apud Athen. lib. 12. ἐπιφασι-
σθησεν. ἢ φησὶ οἱ ἄλλοι. ἢ φησὶ οἱ ἄλλοι, ἢ φησὶ οἱ ἄλλοι.
Propertius:

Turba

240 NOTAE IN PETRONIUM.
Turba Menandrea fuerat nec Thardos olim
Tanta, in qua populus iussit Erecht hancita.
Catullus in Hymenæo,

*Ludite ut lubet, & breui
Liberos date.*

Ouid. eleg. 3. lib. 1. Amorum:

Ludunt formosa: casta est quam nemo rogavit.
Plena exemplorum omnia: sed vnum de
taxat addam è Nuptiis Pomponij, apud Ne
nium in Condesere:

Partem insipiani, conclusi, in despsui.

Scripti ego de coniectura, conclusi? quibus
libris Nonij legatur conclusi, quod nec
cior defendi posse.

AD IDEM

241

AD IDEM
PETRONII ARBITRI
SATYRICON
Collectanea.

p. 1. 14. **VT** cum in forum venerint, putent
se in alium terrarum orbem dela-
tos] Seneca in proœmio lib. 9. Controuersia-
rum: Itaque velut ex umbræ & obscuro pro-
deuntes loco clara lucis fulgor obœciat. Sic illos à
scholis in forum transeuntes, omnia tanquàm noua
& inuisitata perturbant.

p. 2. v. 3. Sed responsa in pestilentiam data]
Cicero Tacitus. siue quis alius author Dialogi
de Oratoribus: Sic fit ut tyrannicidarum pra-
ma, aut viriatarum electiones, aut pestilentia re-
mota, aut incesta matrum, aut quicquid in scho-
la egitur quotidie, in foro vel raro vel nunquam
inuentibus verbis persequantur.

p. 2. v. 21. Grandis, &, ut ita dicam, pudica]
idem. Oratio sicut corpus hominis ea demum pul-
chra est, in qua non eminent verus, nec ossa nume-
rantur, sed temperatus ac bonus sanguis implet mem-
bra. Exurgit turis: ipsos quoque, veruos robur tegit,
et hoc comédatur. Vide Iuuenal. sat. viii. Quia-
nullam lib. 11. c. x. lib. v. c. x. lib. xii. c. vi.

p. 3. 4. Enor. loquacitas] Ful. Myth. Apud Rhe-
torum verò aliud profuso & libero cursu effranata
loquacitas, aliud constricta virtutis indaganda
causa vexillitas.

p. 3. 7. Semelque corrupta eloquent. reg.]

L





Vide Vel. Patercul. sub finem vol. 1.

p. 3. v. 5. Non est passus Agamemnon. *Istis. Sed virtus ne Menelaus etiam antescholasticus. Immo. -- surgit pallidus Ajax Diurnus datus pro libertate.*

v. 30. Quod si paterentur.] Author dialogi de Oratorib. Nec in Authorib. cognoscendis, nec in evolvenda antiquitate, nec in notitia vel rerum, vel hominum, vel temporum, satia opera inguntur: sed expetuntur quos Rhetoras vocant.

p. 4. v. 10. Schedium Lucilianæ homilicis.] Apul. apolog. 1. Omnifariam noviter, & a isto, ut ait Lucilius, schedio experimini.

v. 22. De primis verbis annos.] Scitum in illud Eclog. 4. At simul heroum laudes. *Ecce ordine (inguit) primò poetas, deinde historiæ, deinde philosophos legendos dicit.*

v. 25. Demosthenis arma.] Propert. Persequor aut studium lingua, Demosthenis arma.

v. 31. Grand. verba minentur.] Martial. *Uqueris sona, que grandibus minax verbis.*

p. 5. v. 2. Pletus Pietio.] Aucto. Dialogi de Orator. *Hac sibi illa veteres perseadebant, ad efficienda intelligebant opus esse, non ut Rhetorum scholia de clamarent, nec ut fictis, nec vilo modo veritatem accidentibus controuersis linguarum modò & vocem exerecerent: sed ut in arte, in pietus impleret, in quibus de bonis ac malis, &c.*

p. 5. v. 19. Caput me præcedere.] petus loquendi frequens Petronio. sic eadem p. *Caput mediū lupanar fugere capsi. Et rursus: Caput me*

que supinum. p. 6. caput que mihi velle pudorem extorgare. p. 8. Et me caput non perfunctorid verberare. cad. p. Diligentius considerare pallium caput. & p. 11. praelusisque foribus ridere, acumen non minus concionum, quam calumniantium cogimus.

v. 23. Cætonem anus vrb. reiecit.] Dositheus magister in arte. & v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100. *Virgil. duplicem ex humeris reiecit amictum.*

v. 27. Operui caput.] Alibi, operui caput, ex quoque templum profugit. Plaut. in Mostell. Capite obvoluto ut fugiat cum summo metu. & Capite respexit fuge atque operui caput. Nævus: Amorem uxores noctu Troia de exibant, caputibus operui stetes amba, abeunt lacrymis cum multis.

p. 6. v. 11. Metectix assem exegerat.] Arnob. 5. Cypria Veneris abstrusa illa initia prætrivimus, quoniam conditor indicatur Cyniras rex fuisse: in operui sumentes certis stipes inferunt ut merentur. Clemens, v. 11. v. 12. v. 13. v. 14. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100. *Metectix assem exegerat. Arnob. 5. Cypria Veneris abstrusa illa initia prætrivimus, quoniam conditor indicatur Cyniras rex fuisse: in operui sumentes certis stipes inferunt ut merentur. Clemens, v. 11. v. 12. v. 13. v. 14. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100. Nisi valentior fuisset.] Quid. Insequitur fugio: fortior ille fuit.*

v. 13. Deditsem pœnas.] Catal. Nimirum operiam conuolatū ad panam. & Furatum venit hoc amore panæ. Mart. Immaturna dabant infantes corpora pœnas.

v. 16. Crepidine semitræ.] Sertius: Crepidines nomen ipse eminentia dextra sinistræque.

v. 20. Lacrymas pollice expressit Jan poti.] expressit. Quid. & lacryma vocē impedière loquētis.



Quae ubi marmoris detorsit pollice virgo, Idcirco
Eurytidos lacrymas admecto pollice siccat Alconio.

Catull. -- ut tersti lumina saepe manas.
v. 21. habitus fractis.] Scholiastes Lycophroni
ἐπίρας ἀδελφός τῶν ἐπιπύρων παύσιον. οἱ δὲ ἐπιπύρων
φωσφῆται λέγουσιν, ἀδελφός μὲν ὁ συζυγίας παύσιον.

v. 31. Cuius ne spiritus purus est] Suetonius
in Neron. Ex nonnullis comperi, per sua officina
habuisse eum, neminem hominum pulcritudinem, nisi
vlla parte corporis purum esse.

p. 7. v. 5. Cum fortiter fac.] Apul. lib. 1. de
Alin. Ad te ergo, ac te compara, tota enim nobis te
cum fortiter & ex animo praeiabor. & alio loco
Praeliare, inquit, & fortiter praeiabor. Nec enim
ubi certam, nec terga vertam.

v. 6. Ladem ratione] Martial. -- here qui puer
Hyle fuisse, Dic nobis hodie qua ratione vir es.

v. 7. In diuersorio puer] Seneca, Tota nocte
peruigilat quam inter ebrietatem dormi, ac libidinem
diuidit. & in cubiculo vir, in edranio puer.

v. 11. Vitream fractam] Xiphil. in Claudi
οἱ δὲ τὸ λεγόμενον ἐν τῷ αὐτῷ, ὅτι καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν
καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν πᾶσι, καὶ τῶν ἐστῶν.

v. 24 Rumoribus differet] Tacit. Pars maxima
maxima imminentes domino rumoribus differre
bant. Terēt. Nā quod timore distulerit male uolens.

v. 25. Tanquam scholastici] Scholasticum lego
quod alibi à me lectum memini.

v. 29. Tardum est, inquam, differre quod
placet] Seneca, Afflictus non sustinet moram.

v. 30. Diuisionem libido] Nā enim bene
cum factis regna Vonāque manent.

p. 8. v. 4. Osculisque tandem bona fide ex.]
Alibi: Tunc primū bona fide puro basium de-
dat. Item. Optima fide reuulscem amicitiam
tuo pollore sfermi. Laberius: Toller bona fide
vix Orus inulas. Florus: P. R. cum bona fide ad-
louisse. Plinius: Optima fide nos respicisse in hau-
nido.

v. 6. Vique ad inuidiam] Plaut. in Mostell.
Pu. Age, yacumbo ipitar, celo aquam manibus
puer, appone hic mensulam.

Th. Qui inuidet, ne unquam eorum quisquam
inuidet prorsus commedit.

Catull.

Drin eam millia multa basiorum,
Conturbabimus illa, ne sciamus;
Aut ne quis malus inuidere possit,
Cum tantum sciat esse basiorum.

Mart. Hoc tua saue puer Diadumene basia fla-
grante

Quid si tota daret illa sine inuidet

v. 7. Nec adhuc quidem omnia erant facta]
Alibi: forsitan dum omnia concupisco. Catull. Ha-
ris ad latus, omnia experiris frustra. Ouid. epist.

Priora pudet narrare, sed omnia sunt.

v. 13. Vesti contubernium] Sic, Vesti- cibaria
Caesari.

v. 16. Sic diuidere] Diuidere uisus est. Poni-
pon. tanquam frater mihi sis, mediam abdomen
mea diuidam. Plaut. in Aulular.



v. 21. fidem malè ambulantem] Allentit fuisse ad ambulatores illos, de quibus Martial.
Hoc quod Transiberinus ambulat.
Qui pallentia fulfurata fraetis
Permutat vitreis.

P. 9. v. 31. Quis hoc loco nos nouit.] Plautus in Poen.

Quid me hac re facere deceat, egomet mecum cogito.
Si volo hinc vlcisci, lites in alieno oppido sequar.

P. 10. v. 18. Sed nullo genere par est causa nostra] Iulius Firmicus, sed nullo generis matris dolor vincitur.

v. 2. Pannuciam] Pannucia nuncupata. quod sit diuersis pannis obsita. Isidor.

v. 2. f. suam cuique rem esse chariss.] Plautus
Meus mihi, suus cuique carus est.

v. 28. Aduocati iam penè noctur.] Lencippus
ἄλλοι δὲ τὸ ἔσπερον αἰὲς διεξέρχονται. Calpurn.

Ut mala nocturni religauit brachia Moysi
Tityrus, & medio furem suspendit ovili.

Senec. de Breu. Vir. Non est quod me salo pariter dicere occupatos quos à Boslucia emissi demeritantes eiciunt, sic leg.

P. 11. v. 3. Iam sequestri placebant] Plautus in Rudente,

Non probare pernegando mihi potis est, nisi par datur,

Aut ad arbitrium itur, aut sequestri ponitur.

Vide totam scenam & cum hac confer.
v. 10. Veniemus ad constitutum] Varro. *Alia*
conuicia sunt, quae tibi seruus venisset ad constitutum.

v. 17. Litè faciebat] Cuius Fortunat. Quod prima pars proponit, qua litem facit. Fab. 7. 2.

v. 30. Sera sua [ponte delapsa] Ouid.
Et non contigerant portam, saturnia cuius
Detropserat appositas inuidiosa seras.

Ibidem: Totā patet descripta ianua nostra [sera].
Nominus Patibulum, sera, qua ostia ocluduntur,

quod hac remota valua pateant.
p. 12. v. 22. Impunè adspexit.] Ouid.

O sacras vultus haebe, vel Apolline dignos,
Quos vir, quos tuiò femina nulla videt.

P. 13. v. 1. Medicinam somno petij.] Suetonius.
E plebe quidam luminibus orbatus, it' alius debili crure, sedentem pro tribunali adierit, orantes opem Valetudini, demonstratam à Serapide per paterem: restit uturum oculos, si inspiciat.

v. 7. Iuuenili impulsu licentia] Tacit. lib. 13.
Quidam per iuuenilem licentiam, qua tunc passim exercebatur, inanem motum fecerant.

v. 16. Torum meū press.] Alibi, Premebat illa resoluta marmoris cervicibus aeneū torū. Ouid.
Cum premeret mollem lassus ab hoste torum,
& v. 19. torum pressit, feruam Lucretia mecum est lecta, Cum pressus prior est interiorq; torus.

P. 14. v. 6. Complosis manibus in risum] Lencippus. ἀναγομένης ἡ τῆς ἡρώδους ἐξέδρασι.

v. 17. Ideo vecui] Simile ferè quidam Heliodor. ἰσχυρὰ δὲ αὐτῶν ἀνδραγαθῶν ἐπιπέσει.

v. 20. Frigidior hyeme Gallica] Setuuius in illud Virgil. & Frigora Rheni, Quae amatoriū in-



quit] *Spernis, & Gallicana potas frigora sustinere.*
v. 2. 6. *Paria composueram*] Plinius: *Naturam*
specificum sibi ac paria componentem.
p. 16. v. 2. *Extortis nos clunibus*] Arnob. *La-*
scivina, inquit, deinde luxuriantis adsumpta, lat-
atque illuc clunes torquent.

v. 4. *Ballenatiam tenens virgam*] Hygin.
Nōnulli, cum faciunt caduceos, ānos dracones im-
plicitos virgula faciunt: quod initium Mercurii
fuerat patris. Eius exemplo & athleta. & in reli-
quis huiusmodi certationibus virgula utitur.
Ser. in illud Virg. Tum virgam capit. Hodierni
(inquit) iram athletarum quā gladiatorum cor-
tamina, virga dirimuntur: & praefecti gentium
Maurorum eum sunt, virgam accipiunt & per-

v. 5. *infelicibus dari missionem.*] Apul. *Gras-*
sare graviter & occide moriturus: hodierna poena
non habet missionem.

v. 11. *Lucerna quoque humore def.]* Lucer-
nae non extinguebant, sed eas sinebant late-
rescere. Plin. Plurac. Galienus Imp. Epithal.
p. 17. v. 2. *Duo Syri.*] Martial. *Munera per-*
grandes esse tulere Syri.

v. 14. *Eiusmodi carmina effudit.]* Plaut. *Sci-*
entem cantionem occipito cinadicam, ut perper-
scamus vsque ex unguiculat.

v. 18. *Molles.]* Mart. *Mollem credere te viram*
volebam, sed rumor negat te esse cinadum. Viti-
sequet. Salmacis caria, ex quo qui bibit mol-
lit, ut est, obsecutus fit.

ibi. *Veteres]* Mart. *Urbanus tibi Carili videtur.*
Nō

Non es crede mihi, quid ergo vernā es, &c.
Quod bucca est vetuli dicax cinadi.

Sed & Ceutes quidem molles & obsceni di-
ciunt, & veteres exēplar hoc loco habet. Vet. es.

v. 30. *Me basio consp.]* Catullus: *quod pura*
impura puella suavia commixit spurca saluta tua.

p. 18. v. 1. *struā moluit.]* Hinc *moleus* in illo
Catulli ioco,

Moleus homo es Naso, neque tecū molus homo: sed
Descendis Naso, molus es & Pithicus.

v. 3. *Tārū erat cretex.]* Horat. *cum pond solute*
Indomitam properat rabiem sedare: nec illi
lam manat humida creta, colorque

stereore fueratus crocodili.

v. 7. *Embascetam.]* Vet. lex. *Embascetam,*
qui vel que frequenter dat basia.

v. 14. *Mox manum demisit in sinum.]* Lucia.
Lucia, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἡδονῆς ὄνομα. &c.

v. 25. *Rudi.]* Cat. *Sed lignum rude, & Vtetur*
varis vsibus hasta rudis.

v. 26. *In promulside libidinis.]* Apul. *Prolu-*
cium libidinis suscitaram.

v. 30. *Nescio quid.]* Catull. *Charum nescio*
quid lubet iocari. Max. Nescio quid Graco mur-
more dulce canens. Mart. Nescio quid domina te-
rorum qui garrit in aurem.

p. 19. v. 2. *producta est puella.]* Alibi, *ut in*
Harmonia produceret dominā. Donatus in illud
Terent. Produxit ac vendidit.

v. 6. *Nuprias fecerunt.]* Musaeus, *ἀπὸ τῆς*
ἀρχαίας πλάττειν ἰσχυρῶς ἐν ὄνομα. Erycius:



his pueris in iure, puer.
 Itrò ibi nuptum, non manebit auspiciis.
 Idem, Sed nuptus hodie quin facimus
 v. 13. Iunonem meam.] Tibull.
 Hac per sancta tua Iunonis numina iuro.
 Que sola ante alios est minor spogua diti.
 Et: Et si perq; suos fallax iuravis ocelles,
 Iunonemq; suam, perq; suam Venerem,
 v. 19. Pollè tantum tollere.] Ne pueri de tam
 spurca à teneris abessecite. Horat.
 Nec tauri ruentis
 In Venerem tolerare pondus.
 Circa virantes est animus tua
 Campos iuuenes, nunc fluvii grauem
 Solantis aetam, nunc in vdo
 Ludere cum vitulis salicto.
 Prægestentis.

Taurus etiam Græcis ac Latinis dicitur mē-
 diao, sicut & Vitalus. Nequiter verò meretrice
 inflectit Proverbum, Possè aliquem taurum
 tollere, quem vitulum tulerit. Phauoria. v. 13.
 πῦρ φάος μέγας με κείος ἀπὸ πύλων. καὶ τῶν ἑστῶ
 κείων πύλων λαμπρῶν φησὶν. Lucianus
 πῶς ἰσχυρὰ αὐτῶν τῶν ἐν ἀγῶνι δεικνύ-
 σθαι. Quintil. lib. 1. c. 15. Milo quem vitulum
 assuenerat ferre, taurum ferebat.

v. 11. officium nuptiale.] Apul. Nuptiae illi
 fuerunt, an aliud celebratum officium, an conui-
 uium tempestiuum. Iuuenal. -- officium erat
 Primo sole mihi peragendum in valle Quiriti.
 Quis causa officij, quid quaris dubit amica.

p. 10. v. 14. Pueros capillatos.] Martial. lib. 5.
 Et pedagogo non iubente lasciu, Parre gaudent
 volles capillati. Ambros. 6. Hexam. Haud insci-
 tum extat adagium, comatus nondum cinctus.
 v. 17. Soleatus.] Martial. - referet lapsus de
 pulvere sullem, Et si iam lotus, iam soleatus erit.
 Ibid. Pila sparsina exerceb.] Sidon. Epist.
 Iudant pila senes, alea iuuenes, armis
 Lamuchi.
 v. 22. Circuli.] Isidor. de pila, dum ex circulo
 adstantium speltantiumq; emissâ.
 v. 24. Numerab. pilas.] Senec. Si verò pilicro-
 pus superuenerit, & numerare cæperat pilas.
 v. 28. Digtos conerepuit: ad quod signum
 matellam.] Martial. lib. 14. de matella: Dum
 pisor crepitu digitorum & verina moratur,
 v. 30. Aquam poposcit ad manus.] Alibi, tan-
 quam aquam peteret. Sidon. Retrosusq; conuer-
 sas tanquam manibus aquam peteret. Caper, in
 manus aquam poposcim. Veteres autem manibus
 pedibusque dixerunt.
 p. 1. v. 4. Trimalcio, fortasse ter Malcio ille
 de quo Val. Martial. Vt Varronis selqui Vly-
 les & Trismegistus, & Triparcus. Plaut. in
 Pers. Ad Trimalcionis verò cœnam pertinet
 Senec. epist. 47. & 57.
 v. 8. præcedētibus faleratis curs.] Cæsaribus;
 τῶν ἐπιπέδων περὶ τὸ ἄσπετον ἐπὶ τῆ βασιλείας δεξιᾶς πρὸς
 τῆ βασιλείας ἄσπετον ἐπὶ τῆ βασιλείας δεξιᾶς πρὸς
 τῆ βασιλείας ἄσπετον ἐπὶ τῆ βασιλείας δεξιᾶς πρὸς
 τῆ βασιλείας ἄσπετον ἐπὶ τῆ βασιλείας δεξιᾶς πρὸς



Nunc nec quid nec quare. Epigrammat.

πῆς ἢ κῆς, καὶ πῶς ἢ τίς αἰδῆ μῆρα. & τῶς αἰ
πιός, ἢ ποπὶ κῆ πῶς, ἢ κ αἰδῶ.

v. 17. Trimalcionis topanta est.] Chaziel
ἡμῖς τῶς πῆ τῆ δεικνῶν τῆ πῶντα. καὶ μῆρα δὲ αἰ
πῶντα μῆ εἰδῆ, ἀλλὰ εἰ τῶς αἰδῆ, εἰ δὲ αἰδῆ
τοῦ γῶντα. Leucipp. ὁ δὲ ζῆναι αἰδῆ πῶντα
ἰαυτῶ ζῆναι αἰδῆ, βουλῆ, αἰδῆ τῶντα, εἰδῆ αἰδῆ.

Quid. Deserer amissis regna patriæ, domosq;
Conge, qui nobis omnia solus erat.

p. 29. v. 7. Luxuriæ ritum.] Vetos Interpre
Iuuenalis in illud Sat. xi. Si laudes siliqua
Idem, inquit, siliqua posuit luxuria ritum. Sic ha
bet antiquissimum exemplar.

v. 12. Crotalistris.] Io. Salisber. Crotalistris
musi: um notat instrumētum, quod in sono vtrum
ciconia imitatur. Nam ipsa apud Ægyptios Cro
talis dicitur.

v. 17. Tollat pedes.] Plaut. Sustollit solent. Cic.
ad Artie.

(ibid. in strato) Ver. exemplar. duo, in Sira
Sira in Gloss. τὸ αἰδῆναι dicitur.

v. 18. Smaragdum ad quem rem.] Varro
πεφῆσθαι πῶντα. Ad quam rem nobis constitutum
ad quam rem vtriarium.

v. 21. Prost. nudam in neb. lin.] Horat. Cui
tibi cernere penè est V: nudam. -- Dio. quædam
ἑστὶ τῶν τῶν γῶντα αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι
αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι

Lucia ἡγῶν.
Quid. Vellera mollibat, nebkas squantia rubea.

p. 10. v. 13. Qualis nox fuit illa. Dij] Apul.
Dij boni qualis ille, quamq; praclarus apparatus.

v. 15. Et transfudimus hinc &] Phauron.
καὶ τῶντα πῶντα οἱ τῆ τῶντα ψῶντα, αἰδῆ
πῶντα πῶντα ψῶντα. Eulath. εἰ δὲ αἰδῆναι αἰδῆναι, εἰ
αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι

v. 18. ego perire cœpi] Martial. Sic me vino
sic tuuat perire.

v. 24. In dormiuit alien. amplexib.] Horat.
Epod. (Icum.

In dormie vnctis omnium cubilibus Oblivione pel
v. 25. Pestre stavi gaud.] Aufon. Ephemeris
totum bene conscia lectum

Extallat secura manus, probrosa recedit
culpa tori.

v. 26. Si qua est amantibus fides.] Martial.
si qua fides, vulnus quod feci non dolet, inquit.

Quid. Si qua fides. (nequ enim scita mihi gloria
vix Quaritur) &c.

v. 28. Somniamque morti iungerem.] No
tum illud Gorgias, ἡδὲ μῆ, ὁ ὕπνῳ αἰδῆναι πῶ
αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι αἰδῆναι

p. 31. v. 2. Alium locum.] Sunt qui & impu
tum quid hic notant. Arnob. Quæ causa rationis
monstrabitur, cur insigniti sint his loci, quibus se
vult solent libidinum proprietarum admonitioni
bus recognoscere.

v. 31. In toto circa brach. pall.] Pacuvius,
Clibary



*Frustra blanditia venitis ad me
Attritis miserabiles labellis.*

Seneca: *Alitis eorum manus osculis conterit.*

v. 11. *Diu vocem neuter inu.) Horat. Epod.*

— amantem & languor. & silentium

Aquit. & latere petitis imo spiritus.

Heliodor. *ἡ εὐχρῆς ἀπὸ τῆς ἀνοδοῦ πρὸς τὴν*

ἀνοδοῦ ἡ ἀπὸ τῆς μικρῆς ἰδέει δὲ τὸν θάνατον καὶ τὴν

γυναικὸς ἀφείκει τοὺς ἀκούς, & τὴν ἰδέοντες τὸ ἀπὸ τῆς

ἐπιτομῆς ἀνοδοῦ ἐχθρῶν.

p. 47. v. 23. *Clamor Gyr. flagitab.] Plaut.*

Menexch. Propterea illius nomen memini fac-

tilis, Quia illum vidi clamore flagitarter. Idem

Pseud. Flagitare saepe clamore in foro.

v. 27. *Cum plausu] Martial.*

Audioris in quo Flacce balneo plausum

Mutonia illic esse mentulam scito.

v. 28. *Ing. pondus] Ouid. Onus inguinis au-*

& laboriosum.

v. 31. *pridie incipere] Idem: Ibat ut imp-*

longi deus Hellesponti.

p. 46. v. 2. *Infamis] Fortunatian. Adul-*

liceat occidere. Infamis fuit quidam in nuro-

Quintilianus Declamation. cui titulus de

esse, Infamis in nuro. Torfi, inquit, filii

Breviter iud. ratio reddatur infamem. Quis

vet. ex.

v. 6. *Nisi notorem dedissem] Senec. Qu-*

erorem dat, ignotus est.

p. 47. v. 4. *Senioci conuictiater] Plaut. in Perf.*

maledicta maiori. P. E. prior promeritus perperare.

v. 10. *O felicem matrem] Mulaeus, ὀλβίη*

ἑστὶν μήτηρ.

v. 16. *Etia quò non iusseris sequar] Epigrám.*

ἡ ἐξ ἀπὸ τῆς ματρὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπέου,

ἡ ἐξ ἀπὸ τῆς ματρὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπέου,

ἡ ἐξ ἀπὸ τῆς ματρὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπέου,

v. 27. *E ego iracund. sum. & tu libid.] Plaut.*

Menexch. Tu magnus amator mulierum es

Messenio, Ego autem homo iracundus.

p. 48. v. 2. *Adduxit rep. ostiis.] Apul. t. de Af.*

isco. Ego verò adducta fore pessulis firmat.

v. 11. *Me utraque manu impulsam.] Habet*

aliquid simile Apuleius. Accepit, inquit, funi-

culo mortem sibi noxu laquei comparabat. Nec ta-

men laetitiam fidam uxorem casus extremus mariti,

sed funestum nodum violenter inuadens manibus

ambabat.

p. 49. v. 2. *Cum parte coenulæ] Apul. Abi, in-*

quit, farue, qui in domo funella coenas & partes

regur. Et al. Cuseum, atque alias prandij partes

deuorat.

v. 23. *Redditæque scordalo vice.] Vet. lexie.*

scordalus, serox. Seneca epi. 84. Tullius Cimber

in vino & scordalus.

p. 50. v. 17. *maledic illam versib.] Plaut. in*

Abular. Homo animo ei & benedic, nūc qua resti-

ti & gnata tua Bene feliciterq; vortat. Ita disa-

not inquit. Et in Cafina: Benedice, diis sum fra-



δουχερῆτων ἢ Φαρμακοπορῆτων ἀμφοτέρων ἐστὶν περικραῖα ἐξέως.

p. 65. v. 3. qui ignotos lædit. latro] Apul. Crimine latrocinij in hospitem mihi charissimum profuilar. Quod crimen non modo latrocinij, tum etiam parricidium quisq; rectè idè nominaret.

v. 13. superuacuo pondere] Porphy. ἕρποντο δὲ σπόμενος ἑστέπτα.

v. 22. salamand. supercil. excus.] τίς δὲ ἕρποντο αὐτῆς ψαλοὶ τῆς τετρίτης. Scholiast. Nicand.

v. 23. cui deo crinem vou.] Var. Antheus primum capillum puerilem demptum, item crinem ad Apollinem ponere solebant. Stat.

Accipe laudatos iuuenum Phœbeie crineti. Quos tibi Casareus donat puer, accipe latui. sed & ἕρποντο ἢ τίς ἀπολοῖς μὲν τὸ περὶ τὸν ἕρποντο ἢ τὸ ἐπὶ τῆς ἕρποντο ἀποκρίσει τίς περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 10. spongia vda facies] Athen. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

p. 67. v. 3. tot miseriarum cauf.] Tale fertur lud Arnobij: Et sub pinu arbore genitalia piffifficat, dicens: Tibi Aedefti hac habe, propter quæ motus tantos furialium difcriminum concitasti.

v. 11. Tralatic. bell.) al. ftalarium. Gloff. ftalarium. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 13. caduceatoris more) Heliodor. καὶ κεῖνός τις ἐπὶ τῶν ἀλφειῶν συμβεβηκός ἐστιν ἀλφειῶν.

v. 15. protendit ramum] Virgil. Et vitæ comptos voluit protendere ramos.

p. 68. v. 15. Aboleri osculis.] Plaut. in Pœnula. Non sum irata. Ag. da ergo, ut credam, suauium.

v. 29. extema parte portion.] Epigr. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 30. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 31. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 32. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 33. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 34. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 35. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 36. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 37. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 38. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 39. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 40. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 41. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 42. ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο ἢ ἀποκρίσει τίς με περὶ τὸν ἕρποντο

v. 20. Supercilia profert de pyxide.] *Matr.*

Vt lateas centum condita pyxidibus:

Nec tecum facies tua dormiat, inuis illo,

Quod tibi prolatum est mano, supercilio.

P. 70. v. 2. Flaucor. corymbion.] *Flaucum ful-*

se corymbion opinor. Apul. *Flaucum & in-*

flatum capillitium. Et, *flaucus* criminibus usquequaque

conspicuis. Ouid, *Forma placet nimeis quo color,*

flautique capilli. *Matronis* quidem nunquam

flaua coma dabatur, sed nigra. *Interpr.* *leuco-*

nat. in illud: *Sed nigrum flauo:* *Crime* (inquit) *se-*

positio rotundo, mulieris capitis tegumenta in

modum galea facta, quo utebantur matronae

flauo: uam nigro crine matrona utebantur.

v. 10. *Petegrina libidine*] *Terentius, Ad-*

est demens ex peregrina? ubi *donatus, Et bene,*

adeo: quia tam demens est, quod amat ex pere-

grina.

v. 24. *Corpus custodire*] *Papinian.* *Tota*

centum relicta sunt, ita ut à monumento mea non

recedat. *Tertullian.* de anima *Lucian.*

p. 71. v. 3. *Lumen renouabat*] *Modestianus*

Vt monumentum meo alternis mensibus laterum

accendant, & solemniter moris peragant.

v. 11. *Ne quis ad sepulcrum corp. detrah-*

atit. lib. 5. *Damnati publicanis bonis sepulchra*

natorum cognatis se non negasse libro 10. de

uita sua scripsit.

v. 12. *notasset sibi.*] *Quid. Oculisque notat*

quisque puellam.

v. 14. *Vicio gentis humanæ*] *Sall. histor. 1.*

Vicio generis humani.

p. 72. v. 12. *Reuiuiscere*] *Apud Io. Salif-*

ber additur, reluctantibus fati extinctum.

v. 18. *abstinentia sicca.*] *Catull.*

At qui corpora sicciora cornu,

Aut si quid magis aridum est, habetis.

Sile & frigore & esuritione.

p. 73. v. 11. *cruciatij vnius par.*] *Calpurn.*

Flacc. declamat. 17. Padagogus cruciarius. Et

apud M. Senec. 4. Controu. & Apul.

v. 14. *Dum desider.*] *ver. duo exempl. dum*

refidet. *Artius, Residens somno.*

v. 19. *Commodaret modo illa perituro*

locum.] *Patercul. vol. 11. Manum morituro cō-*

modaret sibi.

v. 20. *Familiari ac vito.*] *Apul. Tecum ipsa*

videtur, quem sine meo consilio pigri & formido-

losum familiarum istum sortita es, qui & amoris

languidi desidia tuos volentes amplexus disderciat.

p. 74. v. 12. *in gremio Gyton. pos.*] *Sicut*

& noua nupta, nuptiali conuiuio. *Apul. At-*

embebatur summum: horum maritus, & psychan gre-

mio suo complexus. *Iuuenal. Sed & gremio iu-*

uue: noua nupta mariti.

v. 18. *Oscula vul. omni. blanditix.*] *Alibi,*

Nec seruitiebat à blanditix. *Quidius:*

Quae mihi blanditias, quàm dulciter verba para-

bat:

Oscula diu magni qualia quotque dabat!

Et mihi blanditias dixit, &c.

clarissimus, *et*, ut dicam quod sentio, magis oratoribus quam poetis annumerandus. Sertius in *Eneidos*: Quod diximus poetica arte prohibere ne aperire ponat historiam, certum est. Lucanus namque in numero poetarum esse non tenuit, quia videtur historiam composuisse, non poemata.

p. 84. v. 9. Tigris & aurata] Pomponius Sabinus in *Cirin* Virgil. Tigris velocissima caninum quadrupedum est. *Q. Tubero*. Fabio *Alco* *Coss.* primus Roma Tigrim ostendit. *Diuus Augustinus*, in dedicatione theatri *Marcelli*, post eum *Diuus Claudius* quatuor mansuefactas in caenis aureis, in circos quarum meminit *Petronius*, ostendit:

--- *et aurata tigris iactatur in aula,*

Ut bibat humanum populo plaudente cruentum quod tamen belli illius civilis ætati non congruit. & priora quidem *Plinij* sunt. quæ sequuntur ex *Petronio*. *Sabini* illius minorum gentium *Grammatici*.

v. 13. Surrupere viros.] *Stattius* 7. *Syll.* de *Domitiano*:

Nondum pulchra ducis clementia cæperat
Intactos servare mares, nunc frangere sexum
Atque hominem mutare nefas, gausita que silet.

Quos genuit natura videt, nec lege sinistra
Ferre timent famula natorum pondera matris.

v. 18. Et tot nova nom. venit.] *Plaut.* in *Epidiculis*
Quid ista, qua vesti quotannis nomina invenimus
nova?

v. 21. Et maculis] *Tertul.* de pallio: *Hæc* quæta facultatibus astimantur lignæ maculæ.
Vide *Plin.* lib. 13. cap. 15. *Plutarch.* in *Cicer.*
Lucanus de eadem re lib. 1. -- mensisq; priores
Aspernata famet. -- & lib. 1x.

in nemus ignotum nostra venere securæ,
Extremæque epulas mensisq; petivimus orbe.

v. 23. omniæque orbis Præmia] *Sulpicia.*
Omnia bellorum terra quasita marique Præmia.

v. 6. Ingeniosa gula.] *Mart.* lib. 13 de galli-
na altili: Pascitur *et* tenebris, Ingeniosa gula
est.

ibid. Siculo scarus æquore mersus.] *Fab.* lib.
1. Inst. cap. 10. Nec *helopem* nostro mari, aut
scarus ducas. *Juvenal.* *Saty.* 5.

-- quando omne peractum est,
Et iam deserit nostrum mare, dum gula sauit

Retibus adsiduis.

Vide *Plinium* l. 9. c. 17. *Columellam* lib. 8. c. 16.
A. Gell. lib. 7. c. 16. *Macrobi.* lib. 1. c. 16.

p. 85. v. 14. Ipsa sui merces] *Florus* lib. 3.
Et misera *Respubl.* in exitium suum merces
erat.

v. 23. Hoc mersam cæno Rom] *Idem* *Florus*:
Illa opes atque divitias afflictere saculi mores,
mercedemque vitis suis, quasi sentina, *Respublicam*
ipsum dedere.

p. 86. v. 16. Quæ nova semper amas] *Me-*
trod.

ἡ ποταμοὶ καὶ ἡ γαίης ποταμοὶ καὶ ἡ γαίης
p. 92. v. 30. intremuere iubet.] Ex illis *Vir-*
gilianis





πῶς ἰστέγει δὲ ἀνὴρ ἄρα γὰρ ἐκείνου τὸ ἀμείλιχον
v.30. & adhuc iuuenis] Epigrammat.

ἡλῆργος ἤλιπετ ἢ πτότης.

p. 101. v. 8. Instrumenta] Arnob. Ergone deus
mater genialis illa disiecta cum floribus, ipsa
se mœrens officiosa sedulitate collegit, ipsa
manibus, ipsa diuinum contrectauit & sustulit
gitticis operis instrumenta foedig, abscondidit
etiam mandauit terra.

ibid. Paratus miles] Catul. Nam quamuis
dear satis paratus. Ouid. At deus obsecra
miliem quoque parte paratus.

ibid. Arma non hab.] Priap. Hac mihi te
tris arma laxabant. Suetrius, Myrrhinum meli
fers, quo virilibus armis occurrã fortiuscula. No
--- τὶ ἢ πρὶν ἰνὴ μίσιος ὄσεδος (catul)

ὁ πλοῦς βρωματῶς διεκτιθῶς πὶ φάπγῳ.
v. 15. per quod te habere potui] Catull.
Quid tum si carpunt, tacita quod mente reperi
runt.

ibid. Te habere] v. 23. hausi parcius merum] Martialis
Interponis aquam subinde Rufe,
Nanquid pollicita est tibi beatam
Noctem pollicia &c. Arist. Proble.
v. 30. locum inauspicatum timeb.]

omen haberet. Ouid. Ire per hanc nati, quod
es, omen habet.

p. 102. v. 6. licium var. col.] Ouid. Scit
quid gramen quid torto concita rhombo Licium
v. 10. Ter me iussit expuere] Plin. lib. 17.

v. 4. Torporem sedari quocumque membro initu
pote si qui in sinum exspuat, aut si superior pal
pbra saluta tagatur. Vet. Interp. in illud Iuuen.
Conspuiturq; sinus: Propter fascinum inquit, ver
bram, ter sibi in sinum spunt, & videntur fasci
num arceri. Scholiast. Theoc. εὐώρησι αὐ γυναι
κε πῶς ὡς μὴ βακομεθῶσι, ἐς τὸ κελῶν ἐκ
του πῆς, τὸ μυσσηρὸν ἐκαστὸν πῶρῳ.

v. 14. Nervi patuerunt imp.] ἔδν & ἐπὶ
ἡλῆργος ἀνὴρ ἰδὲ ἔχρη. Ouid. Quid vetat &
arnos magicas torpere per artes

v. 7. Quod alis lepor. excit.] Vet. Ex. Alis.
Ouid. Credula si fueris, alie tua gaudia carpent,
Es lepus hic alis exagitatus erit.

v. 19. Trepidanti vertice pinus] Sept. Seuer.
Pinus brachia cum trepidant.

v. 27. Myrtōque florenti qui verb.] Sic Cal
lope ludibundo palmulæ tactu vaporās Ful
genci pectus poëticæ pruriginis dulcedine
purgit.

p. 101. v. 3. Equid hodiè totus venisti] Apul.
Ἀπὸ σπῆς πᾶσι γ, ἐπλεξατῶν με προρῆσι, sed totū
pocpe. Alciph. & ἔχ' ἡ γυναικῶς δευδι ἄντη γ
πῶς τῆς ἰστέγῃ γράμμοσι ὄλη με ἐπτηχησῶν.
9. Pluribus osculis coll. lab.] Popyma Iu
uencali. Tibull. --- ut lenis agatur

spiritus, ut ne dent oscula rapta sonum.
v. 19. Implicitæ manus] Aristænet. & πῆς ἰκεί
με δὲ κετολοῖς τῆς ἰαντῆ πῶρῳ δῆξῶς. Eustach. ἢ
ἐκ πῆδου & χαρτῆδου με, & πῆς πῶρῳ συν
πῶρῳ, & ἔτος ἡμῶς μὲν ἐκ πῶρῳ δῆξῶς γῶ
πῶρῳ.



abſimiliter Tacitus: Vbi inter ſacrâ & vici-
qua tempore etiam profanus abſtinere verbum
eſt, vincula & laqueus inducat.

v. 16. Hunc adoleſcentem quem vides]
Sic ver. ex. & eſt Antiproſis: vt, Vrberem quoniam
ſtatuo veſtra eſt.

v. 18. Bona ſua vendere] Tibull.

Quid tenera tibi cōiuge, opus tua ſi bona uolueris
Seruare: an fruſtrâ clauis in eſt foribus.

Plaut. in Caſin. Vt ego hodie Caſinam deſcendit
bor, vt mihi bona multa faciam clâm meâ uocem.

v. 19. Lorum in aqua non inguina] Mar-
tialis:

-- madidâ que ſimillima loro Inguina --- Et
Loro cum ſimiles iacet remiſſus.

v. 22. Sine voluptate furti exit] Lamprius
Heliogab. Mulieribus uitaretur & ipſe & cum
cum iureiurâdo, quod efficeret voluptatem. Apul.

& libidinem incederet. & voluptatem iureiurâ
P. 108. v. 10. Socios mutauit Vlyxi.] Virg.

Carminibus Circe ſocios mutauit Vlyſſis.

v. 17. Inclinauit ſe in lectul.] Apul. In
natam dolio pronam uxorem fabri ſuperiâ

tus ſacra delolabat.

v. 25. Quadrato pallio] Athenicus.

Quadrato pallio uti ſolent in ſcholis & in
ſcholis, ut & doctores in ſcholis & in
ſcholis, ut & doctores in ſcholis & in
ſcholis.

p. 109. v. 14. Hinc molli ſtilla latus] J

forſitan, lacus.

25. Bacchineas veteres.] Quidam eod.

Bacchineas

Bacineas. Planè iſc mendum eſt, cui purgan-
do forſitan adiuuentum feret, quod Sarm.

ei dicitur doliadde cō tē tē iſcētis: Quoi vīſe
dē iſcētē doliadde cō tē tē iſcētis: Quoi vīſe
dē iſcētē doliadde cō tē tē iſcētis: Quoi vīſe

in dē iſcētē doliadde cō tē tē iſcētis: Quoi vīſe
dē iſcētē doliadde cō tē tē iſcētis: Quoi vīſe

ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē
ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē

ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē
ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē

ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē
ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē

ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē
ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē

ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē
ſcētē nonus interpres Athenæi Tecutus ferē

v. 31. ſuo pondete deiectam] Martial.

Viſta eſt pondere cum ſuo repente.

p. 110. v. 22. Tales Hercule] Eſt hoc ex Pi-
ſcētē ſententia, quam refert Pauſan. lib. 8.

v. 23. penēque fluentes] Videtur leg. penna
ſcētē ſententia, quam refert Pauſan. lib. 8.

p. 111. v. 2. A cetero diluo.] Plin. lib. 23. c. 7.

v. 6. Cum reſto ignis pleno] Ouid. Hic ignem
ſcētē ſententia, quam refert Pauſan. lib. 8.

v. 12. Tribus niſi potionibus è lege ſiccatis]
ſcētē ſententia, quam refert Pauſan. lib. 8.

ſcētē ſententia, quam refert Pauſan. lib. 8.

v. 24. Complorſis manibus.] Apul. Suoſque ca-
ſcētē ſententia, quam refert Pauſan. lib. 8.

v. 25. vacuâſque manus complodens. Heliod.

v. 25. Cum impenſa ſacrificij.] Ato.

N 2



Santia mit dici, quod oscillant, id est. inelmasu
cepit & ique in os ferantur. Oscillantes, ait Cornu-
tius, ab eo quod os salare sint solati parant, de-
pter varicundiam, qui eo genere lusui verbanant.
Sergius.

v. 11. Automata.] Hesych. αὐτομάτως
ἀφ' ἑαυτῶν ἰσχυροῦς, αὐτὸ μάλιστα αὐτομάτως
ἐπίε. Seneca Epist. 89. Pegmata.

v. 12. Per clostrum.] Seneca 7. de Benef.
Per clostrum qua se commissura laxauerat.
p. 117. v. 2. At ille pri. exhor.] Claudian.

— — Vincti patiare rogamus:
Sic vxor, sic mater eris: quid lumina tingit
Vrgo, crede mihi, quem nunc horresci, amulū.

v. 3. Vtraque manu.] Martial.
Hac vtraque manu complexuque adsere vno.

v. 14. Leuatores.] Nullibi istud vocabulum
legere memini, nec quod vetus Glossarium
habet, Silatarus, ἀλάτωρ.

v. 16. Sicut muta animalia.] Xenoph. κῆ-
ποιδ' ἑστὶν ἡ ψῆφισι, οἷον ἀφ' ἑῶν κίτων
ἄνευ ἀνευλαῖον ἐκεί τῆ κλήσει.

v. 17. Non caperentur spe.] Suprà: spe pro-
moratur in scopulo. Seneca: Es fera & pasci so-
aliqua oblectante decipitur.

p. 118. v. 14. Centies sestertidm comestit
Martialis:
O quanta est gula centies comestit

22. v. Petauij.] De Petilinis Liuius lib. 31.
Polyb. lib. 7. Valer. Max. lib. 6. De Petauis aut
Petauis nescio quis.

p. 127. v. 16. Fallunt nos oculi.] Sext. Empir.
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἢ φανερὰ μὲν φανερὰ μὲν οἷς, ἢ τὰ μὲν
φανερὰ, &c. φανερὰ μὲν φανερὰ οἷς ὅτι
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν οἷς τὸ πῶρ' ὅτι μὲν φανερὰ
φανερὰ, ἢ ὅτι ἢ πῶρ' ὅτι.

p. 130. v. 14. Ex cæli summis.] Quid si legas,
Ex Cæli summis auloret auriculas. κίτων ὀφθαλμοῖς
sonnarunt enim Nationes caput aliumum
Deum fuisse Iudæorum: quod refutant Iose-
phus, Tertullianus.

N 4

VARIORVM
IN P. ARBITRVM
OBSERVATIONES.

ANNI ferè xxxciv. postquam renatus Petronius, sed pro nefas tam raptus, & multifariam truncatus, ut potius infocæ legitimus fortis. Itaque docti viri, publico bono nati, continuo dilaniata & dispersa eius membra cum cura conquiesuerunt, fracta & luxata obligarunt: quorum acumen, & feliciter curiosas manus expertus Arbitrator, ut arguis, conuertit corium & æneum. Quam laemus, editio postrema est, ea ut purior & amplior prodiret, imò ne quid omnino deesse votum & animus mihi fuit. Quidquid igitur emendationum & explicationum ad Petronium pertinentium, apud nostros præclaros viros sparsum, excerptimus, digessimus, & hoc fasciculo comprehendimus, quo in promptu essent, & velut sub vno oculorum ictu. Sele-gimus autem necessaria, nam omnia adiscere nec libuit, nec per formam libri licuit.

p. 1. v. 3. Satyricon] Glossæ: *Excessivum dicitur à Petronio in l. Satyrarum.* Unde manifestum hoc opus certo librorum ordine distinctum fuisse. Doussa.

p. 1. v. 6. Omnia dicta factaque quasi papaver & sesamo sparsa] Plautus in *Pœnulo* Ag

Ag. *Obsecro hercle, ut multa loquitur. M. I. Nil nisi latorculos,* (cer-

sesamum, papaveremque, triticum, & frictas nudas. Turnebus *Aduers.* l. xix. c. vi. ad eadem Perron, antiqui videntur operibus dulciantis palati gratia sesamum adpersisse Homerus *Batrachom.* Oð 3 *ἄνδρες ἄρβαν ἄρβαν, ἴπποι, κύνες, σκυλάκιδες.*

v. 8. quæ qui in culina habitant] Glossæ: *Isidori Culina, latrina, scessum.* Scaliger ad Festum.

v. 19. quis postea ad summam Thucydidis] *παντα* usurpat pro perfectione, consummatione & absolutione. Turneb. lib. xix. c. vi.

p. 3. v. 10. Nimirum in his exercitationibus] *Minimum in his.* nihil, ait, aut minimum peccare magistros, plurimum parentes. Ianus *Quæst.*

v. 22. moratur in scopulo] *al moritur. l. molitur Virgilius xii. -- manibus molitur habenas.*

Georg. molvi insidias aubus. Guilel. Pl. *Quæst.*

v. 26. ambitione donant] *L. ditant.* Gruterus *Supplic.* l. xi. c. x.

v. 29. pueris induit adhuc nascentibus.] *l. nascentibus, aut dentitibus, aut vagientibus. Idè.*

p. 4. v. 2. verba atroci stylo effoderet] Stylo scribebant in cerata tabella, cuius styli pars, quæ scribebatur, acumen dicebatur. Cic. *Omnia quo acumen styli subest.* Altera pars erat obtusa, quæ in cera quæ non placebant, verba delebant, ac ceram rursus complanabant, ut est in Prudent. *sed se quævis,* hymno ix. hinc



Horatius sat. x. l. 1. *Sape stylum vertas*. -- Vertit stylum, qui cum ante eius acumine scriberet, vertit, & alteram ad delendum partem abibat. Turneb. lib. xiv. c. v. xx. v. Idem ergo cum Horat. inquit Petronius. vide Douf.

v. 8. quod quisquis perperam discit] Horat. *Vel quia nil rectum, nisi quod placuit sibi discunt*.

Vel quia turpe putant parere minoribus, & Imberbis dilicere, senes per dda fateri. Douf.

v. 10. Lucillianæ humilitatis] Lucillius in Satyris interdum se ad humilitatem iamborum demittebat. Turn. l. x. r. c. v. Scal. Aulone lect. Douf. *Liciniana improbitatis*. à Licinia Calvo, cuius carmina quamvis iocosa, ingentis animi adserit Seneca. multis D.

v. 12. si quis amat adfectus] L. hamat. v. C. cetero apud Nonium, *adhamare honores*. Scal. ad Catalecta.

v. 13. more Frugalitatis lege pollear secta] *Mors*, est vitæ quadam honesta ratio, atque institutio. Horat. l. 4. Od. *Mors, & lex mortuolosum edomuit nefas*. Varro apud Macrobius Satur. *Mors est in iudicio animi, quem se qui de consuetudo, id est, cultus moris*. Edict. Dioclet. & Maximian. *Cul. de cunctis sub imperio militibus castis in omnibus mora colere perseverantia*. Pithoeus ad tit. de nuptiis collat. Modest. & Roman. l. 1. At Turnebus: *morem Frugalitatis lege pollat*. -- ita & Scalig. ad Catalecta, & ceterp. *morem luxus, pellat noua frugalitatis*.

v. 16. impotentium] L. *ne potentium*. Turneb. Douf. interpr. *valida potentium*.

v. 17. Nec perditis] L. *perditus*. Douf. interpr. *nequam & dissolutis*.

v. 19. hiftrionix addictis] L. *hiftrionis*, additus autem vocabulum, non participatio.

v. 24. Mox & Socratico] L. *Mox & Socratico* plenas immittat habenas, præcesit enim: *idcirco bibat felici pectore fontem*. itaque

ibid. *repetitur & fonte*: mox & Socratico plenus. Adseripserat quidam ad marginem

Græcæ, id abiit in grege. Palmerius Spicilegiis. ibid. *Mittece habenas*] quod Quid. *immitte*

malis remitters, i. e. laxare. Dou. Ian. Guilcl. l. *mutat habenas*, mutare habenas inbet, & e cuticulo poetarum, in oratorium trãscendere.

v. 26. Hinc Romana manus circumfluat] Ordinem studiorum Petronius hunc facit, ut poetice initium sit; tunc philosophia; mox oratores Græci; dehinc ad eloquentiam Latinam veniatur; ubi aut verti de Græco, aut controuersias componi conser. ea sententia est in his versibus. tamen ita potius l. *Hunc R.*

m. circumfluat. hoc est, Romani coronam faciunt. Palm. Spicil.

v. 29. Et fortuna sonet] L. *Et cortina f. Cortinam theatri* dixit Seuerus in Ætna. *Cortinam* actus locum in quo dicatur: *cum vix in cortina quisquam adsistat, quin elementis studiorum* solatur. Palm.

p. 5. v. 4. dum in hoc di florũ æstu motus in-



cedo] Prepos. in inducenda. Doufa. Palm. l. d. m. d. 2. r. m. incedo. vt Horat. *Nescio quid medicam iniquam totus in illis.*

v. 12. quo stabulū esset] t. quo iter ad stab. D.

v. 16. & Rogo, inquam mater] v. c. Te rogo. m. Formula blandē aduentium, cūm quid exquiriitur veniunt. Plaut. *Equum in auxilia hoc hominem non istr. Te rogo.* Guillem.

v. 20. & subinde vt in locum] t. & subsequē. inde vt i. l. Guillem. Pl. Q.

v. 24. inter titulos] Fornices titulis inscripta. Iuuenal. Satyr. v. Seneca Controv. Arqui hunc locum ita restituendum ex V. C. adiecti Pithæus Notis ad tit. de falso testim. coll. Il. Mosiacar. & Roman. in al. *intermiculus*. quæ vox etiam in Apul. de Deo Socrat. *intermiculos videns cognitos*. Turneb. *Aduers. l. xi. c. xxv. l. i. intermiculos*. & meretricios significari pueros, qui nondum reliquæ nuce. Scaliger ad Priap. *intermiculos* interpretatur intercreuitos, impudicatos, stupratos. cūne enim medium nucleum vocabant *interetes*.

v. 27. operui caput] operiebatur caput in re crepera & subita. Quinct. l. v. c. D.

v. 30. æquē lapsus ac moriens] l. *lassus* m. Palm.

p. 6. v. 10. prolatōque peculio] Plau. in *Pseud. Mea quidem herēdē habeo omnia, Meo peculio meo*. a. B. nempe quod femina summa sustinet. In *ta Heliogab. bene v. a. f. a. s. & maioris peculio* in Priap.

Priap. *peculio*. Scal. ad Priap.

v. 11. iam pro cella meretrix affem exegeta] locum liberum designat, in quo nequam fitebāt. ex autem à lenis conuici mos erat.

v. in al. iam *pro sella meretrix*. vnde Brisslib. de *totie cotub. iam profudam*. ex Plauti Pœnulo.

v. 14. satyrion bibisse] ad libidinem incitatum esse dicit ē vi illius herbæ. Turneb.

v. 26 per caliginem] quod Plaut. *per nebulam*. D.

p. 7. v. 3. gladiator obsecræne, quē de ruina arena dionit] Pegmata machinæ ē ligno, quib⁹

vt in Theatris, in quibus varia inuenta, & suspendi ius ingeniorum cresecbāt in sub-

lime i subsidebāt eadem, quin interdum chaulate & ruina subita dehisebant, siue tota

pegmata, siue homines, qui impositi, de hominib⁹ hic Petronij locus. significat enim a-

perre, fugitiuum illum in arena damnatum, ac cum fœda muliere aliqua commissum, ru-

ina pegmaris præter spem euasisse. Lipsi. de *Aspith. c. xxi. i.* Vide Scal. ad Manil.

v. 6. cum pura muliere] immuni à fœditate morbi Campani. Lesbii vsurpata antiquitūs.

Marialis: *improbis quiddam ridensque, rubensque rogauit,*

Palliat a est nulla luxuriosa mora,
sed mihi pura fuit.

v. 11. vitream fractam. L. vitrea fracta. D. pro *magis & rebus frivolis dixit Marialis: Sultana fractis Permutat vitreis.* Turneb.

p. 16. v. 1. extortis nos clunibus] *L. eum in Mart. culus eritor Haditi lacernis, D.*

v. 4. balenatam tenens virgam] *quæ d' extortagine balenz fit. Turneb.*

v. 5. iussit infelicibus dari missione] *Missio ad victos gladiatores pertinebat. illius effectus, vt ab imminente periculo, & in eundem diem duntaxat liberarentur. L. uis: gladiatores dando, modo vulneribus etiam, modo sine missione. hinc apud Apul. lib. 11. Foris: balenatam pugna non habet missionem. In re simili. Petronius infra: Inhibuit Triphana facinus, non dissimulata missione. Lips. Saturn. l. 11. c. 22. fusè.*

v. 7. horribile secretum] *Horribile, id est factum, verendum, & quod hominum mentibus tacitam quandam religionem incutiat sic postea: Protogeni rudimenta non sine horrore tractavi, id est, nõ sine relig. metu, reverentia. Sic Lucret. horripit, pro venerandè. Plin.*

v. 11. cœnatoria repetimus] *Mart. cœnatoria que noctis Cœnatoria mittit aduocato. Arborescunt cœnatoria vestes, quibus in cœnatorie utebantur. Turnebus.*

v. 15. gustatione mirifica iniitiari. Gustatio seu vt Mart. gustus, quæ aliis antecana. Vnde Lips. 117. Antiq. lect. Turneb. l. xix. c. vii.

v. 23. totam faciem eius longa fuligine perfricuit] *Plaut. in Pœn. Si tibi ille non vi fuligine est fuliginis Nonius: Subleuit significat alio sit & pro ridiculo habuit, tractum a genere luteo*

qui dormientibus ora punguntur. Vnde dilucet hoc pigmenti genus iis allini solere, quos aliiis sibi los propinare volebãt. D. Budæus in Päd.

v. 17. suppositionibus pinxit] *L. scipionibus, D. Guzet. Sulp. l. 11. c. 111. sopiriu stionibus. vt sopitiones contrarij sunt ardentibus.*

v. 31. Lucernæ quoque humore defectæ] *Eadem narratio de eadem re apud Propert.*

sed neque suppletis constabat flamma lucernæ. Decidit inque suos mensa supina pedes. Scalad Propert.

p. 17. v. 18. concrepans æra] *Propert. Cimbarum habano concrepante deo. D.*

v. 23. vt instructis manibus congemuit] *Anoniamibus interius in articularum strepitum gestus erat componentium se ad ducendum. Propert. at illi Pollicibus fragiles increpare manus. Scal. ad lib. 1v. Propert.*

v. 28. Deliaci manu recisi] *spadones. Nam capones Deliaci manu castrantur. Deliacus enim pro curatore gallinarum, Plin. lib. 7. Galinas saginare Deliaci ceperunt. Scaliger ad Var. de re rustica.*

p. 18. v. 1. frustra moluit] *Molere, subagitare. Horat. alienas permolere uxores. Ausonius: Delebit, fellas. molitur per utramque cauernam. Lucill.*

v. 3. perfruebant per frontē sudantis] *Horat. Epod. 2. Nis sudor vitæ, & quàm malus vndiq; crescit odor. --- nec illi (membris non manet humida crotæ, colorque*





Stercore fucatus crocodili, D.

v. 10. vrbanitatis vernulæ fontem] l. *fontem, equumq;*. vernula vrbanitas, quæ salubris natis intra pomeria constat, cui concitata rusticitas, nisi potius ad veterum diuinitatem allusum, quibus impunissimè etiam in dominos iocularia funditare ius erat. Seneca 11. de Tranq. Mart. x vide D.

v. 11. Emosificerem] *emollior*. Aut *emollior*, à verbo *emollior*, pro quo Latini *perambulans*. Catul. *Perambulabit omnium cubilia*. Scal. ad Catullum.

v. 13. per fidè, inquam, nostrâ] l. *nostram*. D.

v. 16. equum cinædus mutauit] metaphora à Vertumnis desumpta. D.

v. 25. & pertractato vasculo] l. *pertractato vasculo*. Tam rude hoc, inquit, belli. *Pallium*: ea pars quæ inter res serias nominari debet. Plaut. in Pœn. *Facio quod manifestè michi hanc solent, Refero vasa salua*. Lips. Antiqu. lect. 11. Græcorum imitationem apud nos ea pars *enidii*. Scal. ad Priap. Palmerius *rude hac inquit, belli eras in p.* Rudis lanistaru ac gladiatorum est, qua illi gladiatorum vicem ad pugnam exercebantur: ergo vasculum illud rudem vocat, qua in primo coitu, labiliu ceu pugna irritaretur.

v. 26. in promulsu de libidinis nostre imitabit.] Significat pueri vasculum mutatum, quasi in antecædam sibi fore: ad libidinem robustam irritandam. *Promulsu* autem antecædam

ena, idè quòd daretur ante mulsum. Lips. 11. Antiqu. lect.

v. 27. post asellum diaria non sumo.] Vide Doulam, & Palm. Spicil.

p. 19. v. 6. nuptias fecerunt] Alibi, *incurrit una non tantum illa nocte qua nuptias fecerunt. Nuptias facere, ad vrbaniæ*. inde Festo *nostra verba*, obscœna. Lips. Antiqu. lect. lib. 11. c. 11.

p. 20. v. 8. commouebat obiter labra] commouet labra, qui lasciuu oris motu ad amorem allicit, & sic conformat os, vt basiani velit. Turnebus, Palmerius ex Ful. *commoueb. valgeter labrat* quem vide, vti & Doulam.

v. 17. pila spartia exercebatur.] Vide Hieron. Mercurialis de arte Gymnast. l. 2. c. v.

v. 18. digitos concrepuit: ad quod signum manellam spado ludenti supposuit] Martialis: *Digni crepantis signa nouit Eunuclus*

Et delicata suscitator urina,

Demius bebentis ebrium regit penem.

Idem lib. 11 v. disticho, cui lemma: *matella* *libellæ*: vide D.

p. 1. v. 5. non linteis, sed palliis. JA lauatio in oleo aut vnguento perfusus linteis tergetur mos erat, non palliis lanceis, vnde hoc quoque inter lauricias Trimal. ponit Arb. De linteis Mart. l. x. & alibi. D.

v. 8. Lecticæ impositus, de earum vsu, forma, selectimine, Lips. Elect. lib. 1. c. 11.

v. 9. præcedentibus faleratis cursoribus] De cur



De cursoribus, qui in comitatu nobilitate, fa-
leratis etiã meminit Sueton. in Ner. c. xxi. &
Seneca ep. xxi. Omnes iam sic peregrinabantur,
illos Numidarum præcurrat equitatus, ut agna
curforũ antecedat. Omnium pädagogia obliuiscuntur,
voluntur, ne sol, ne frigus tenerã eorum la det. Pl.

v. 10. chiramaxio] Videtur esse genus molis,
ei plaustrum, quo homo tantum gestari poterat,
& à fetuis, non à mannis trahebatur unde voca-
batur Chiramaxium. Scal. ad Fest. Arama.

v. 11. pica varia] Plin. l. x. c. xxix. picarum ge-
nera, qua longa insignes cauda, varia appellatur.

v. 15. canis ingens catena vincetus] More ve-
terum canes ad ostium non viui modo, sed &
sculpti, vt in regia Alcinoi:

Χουσαι δ' ἰνὸς ἐστὶ καὶ ἀγροῦτος κοῦρὸν ἄρου
δὲ καὶ Φυλακὸν ἰδρύει --

vel picti in pariete, vt hic in Petron. Popo-
ad Varr. vide Casaubonum ad Theoph. Cha-
racteres.

v. 17. caue, caue canem] Varro: In ianua, caue
canem, inscribi iubeo. & titulus Mænipp. Caue
canem, hoc vt conueniat, quoties monerit
mus, cauẽdum ab homine maledico, & obre-
tatore, vel ab hospite inhumano Popma.

v. 30. Venalitiũ titulis pictum] Venalitiũ
vocat δὲ δολοπαιγία, tituli autem non solent
in venalitiõ pingi soliti, sed etiam collo apti
ti vendendi mancipij. Propert.

At quorum titulus per barbara colla pependit
Calari medio eum saliere foro. Scal. ad Prop.
p. 12. v. 10. in postibus triclinij falces con-

teribus erant fixi, quorum vnam partem
in vnam partem. Falces, bacilli aliquot teretes
quo colligati in modum fascis. Securis & fa-
ces insignia magistratus, quibus à licitoribus
pretax. Diuuitiis autem, Adilibus Quin-
quenalibus, Sex viris (qui magistratus muni-
cipales) licitores præbant: non cum fascibus,
sed nudis virgis aut bacillis, idẽ miratur a-
dolecens, quia insolens & præter morem.
Fest. Lips. Elect. l. i. c. xxiii.

v. 23. G. P6p.] L. CN. Pomp. vt Gnanus fiat. D.
p. 1. v. 15. Vestimenta mea cubitoria] L. ac-
cubitoria. Romanis alia vestis domestica, alia
publica. inter domesticas conatoria, quam
non fas videre publicã lucem. Martial. Lemm.

Conatoria: Nec fora sunt nobis, nec sunt vadi-
monia nota: Hoc opus est, pictis acubuisse thoris.
Fest. Lips. quem vide Saturn. l. i. c. 11.

v. 16. quæ mihi natali meo donauerat
Conatoria patroni locupletiores à
parentulis suis quotannis muneri accipiebant
in diebus natalitiis. Mart. lib. x. Conatoria mittit
conato. Plin. lib. xv. Epist. sola se munuscula di-
mittebat natali suo accepisse, & plerisque misisse. D.

v. 18. sed iam semel lota] l. sed haud. s. l. vt
conatopia significet. Lips. Saturn.

v. 24. v. 9. cæterum in promulsidari] in al.
in promulsidanda. l. in promulsidariis. Vlp. de
arg. leg. promulsidaria vasa appellat.
in promulsidaria intelligit cibos, qui in gustu.
Lips. quest. l. 11 c. ep. 11. Palmer. in promulsid-
aria. cõ exemplo, quo postea: cætemus; hoc est,



queque, vel scalem. Harum vestibularum co-
ritis coagmentis simulatur species mille forarum
&c. Huiusmodi larue in medium conuulsum
iaciebantur, & ex illis eas figuras Rex co-
uij exprimebat, vt mutationis & breuitatis
vite commonefaceret & propterea bibedum
vt nihil de fructu huius vite petiret. Nam
alioqui semper in conuiuio mortis memo-
riam iniiciebant, & caput mortui, vbi larue
copia non erat, in mensa apponebant vel, vt
clinio suspendebant. Epigramma Græcum

ὁ τὸν χεῖρ ἄρα εἶσα πῦρ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
αὐτῆς, & ὁρατὶ ἄν ἐν πῦρ ἀπὸ τῆς
καὶ τὸ πῦρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰστέν ἰστέν
ἰκαφάλα ψυχῆς πύρετον ἀπὸ τῆς
πῦρ ἀπὸ τῆς γλῶσσης ἰστέν. & ὁρατὶ
ἀπὸ τῆς πῦρ ἀπὸ τῆς ἰκαφάλας.

que ad verbum interpretantur Petronium
Scal. Aufon. lect. l. II. c. xxv.

p27. v. 3. viuamus] hoc sermone lacerato
lecturam. Inscript. Amici, dum viuamus, ui-
mus. Lips. Sat.

ibid. dum licet esse bene] esse bene, esse
vitam omnem voluptariam complecti
Plaut. in Bacch. - vbi bene sit tibi loci lepore
dabo: origo formulæ, quod tui omnia se-
da vellent; ei precarentur bene esse. Lips.
Bene sit filiis filiabus. Gailel. Pl. Q. Dou-
dum licet est que bene.

v. 9. structor imposuerat cibū] Structor
qui fercula puerorum manibus allata com-
modis

modis disposuit. Iuuen. S. v. Structorem interea,
vbi qua indignatio desit, Saltantem spectat: -- &
Structor erit cui cedere debeat omnis Per-
puleride Lips. Sat. serm. l. II. c. II.

p. 28. v. 6. eiusmodi methodo] metho-
dum, pro methodo, id est, fictione, seu ludi-
catione. D.

v. 7. Processit statim scissor] Scissor, quem
p. 28. Carpum, Iuuenal. carptor, qui, vt Sidonius
p. 28. Scilem chironomanta cur dixit Sat. v.

Et chironomanta volanti Cultræ, indicat hic
p. 28. Pet. & alter Senecæ lib. Epist. v. 1. Cum
p. 28. curandum discumbimus, alius sputa detergit,
p. 28. pretiosas aues per postus Et clunes certis du-
p. 28. cultris circumferens eruditam manum in frusta
p. 28. scissit, eos ipsos diribitores. Apul. l. II. vide
p. 28. Lips. Sat. Serml. l. II. c. II.

p. 27. Carpe] Carpere est lacerare. vt XII. Tab.
p. 27. carum ne carpit. Ouid. Carpe cibum digitis. D.
p. 27. in cælum abiit] Senecæ: subsilua in ca-
p. 27. nens angulo. D.

ibid. Topanta est] Trimale. nō nāra est.
p. 27. Sefqui Vlyste: Hic omnia erat item sacer-
p. 27. ator, parochus. Demost. nū in éis. v. au-
p. 27. Lucia. v. si nāra Καμθαία. Lipsius
p. 27. Quæstion. lib. III. ep. II.

p. 29. v. 1. penes Mopsom Thracem memo-
p. 29. ra est] L. immorata est. Lips.

v. 11. peregrina hospita] L. peregrina h. D.
p. 29. pietati cultrix] vide Turnebum Ad-
p. 29. lib. VIII. c. XLIX.

v. 15. margarita] numero plurali posita, nam margaritum singul. Meccenas : *peramphida margarita* a quaro D.

ibid. tribacca] quæ tribus baccis vniuersibûsve inauri insertis constabat. Plin. l. 1. c. 1. xxxv. *hos digitis suspendere. & binos ac ternos auribus foeminarum gloria est. Ac baccarum appellatio pro vniouibus vel in illo Virgilio elucescit: Colloque monile Baccatum. Had. de Animad. l. vi. c. xv.*

v. 17. Tollat pedes] *tollere pedes, ut per se tollat Aristoph. in frag. Attellan. Mammas tollat pedes extollat, congenues, fauies. Cic. ad Atticum. Noli de vno pede fororis queri, licet etiam alter extollat.* D.

v. 19. Carchedonios ignes lapideos] *Plin. lib. xxxvii. c. vii. Carbunculi à similitudine ignium appellati, cum ipsi non sentiant ignem, sed à quibusdam Apyroti vocantur.* D.

v. 21. ventum taxilem] vestem ventosissimam, & tenuissimam, æquantem subeilitate ventos. Turneb. l. i. c. xv.

v. 22. in nebula linea] pro tenui amiculo lineo, quod nec panni crebricitatem, nec tenuitatem, sed nebulae raritatem æquantur. Turneb.

v. 28. per omnes scirpos, gastrarumque eminentium] *L. serpos, glarearumque eminentium terræ petrosæ calculi intell. D.*

v. 30. v. 9. ni tabellarius Trim.] *intervenisset, vehiculis diues] vt. de*

agris, D. & alium locum quem polluas quære] *Loquor hic pro turpi illa corporis parte, in qua scutulam ausulamque Venerem subagitant. in carmine libero: Dum timet alterius vulnere, impa loci. Ex his constat locum veteris vulgasse pro muliebri natura. Sannio. Obscenos si pone locos, noua vulnera carmine. Cato de re rust. simulier eo lorio locos fuisse. Durant. Var. l. i. c. xi.*

v. 12. v. 9. Nomen amicitie] *Si amicitiam honestate potius quàm honestate metiri voluerit, hominum vita similis erit ludo calculi, & calculi inter se amare videbuntur. Nam in ludo tabulae sic diuisi sunt calculi in duas factiones, vt inter se quidam velut amicitiam, quidam hostes sint. vnde Martialis: Gammas iste tibi miles & hostis erit. Quatenus amicitiam vile est ludo, istam calculi amicitiam sibi fœderati inter se. igitur si emolumentis amicitiam ponderamus, amicitiam putemus necesse calculos in tabula, & eos nobilem tenendam amicitiam ducere. Turneb. Io. Salic. Polier. lib. 3. cap. 7 & lib. 8. cap. 1.*

v. 13. Grex agit in scena mimum] *sententia totius Epigrammaticis expressit Lucian. Mevromantia, quem vide D.*

v. 16. dissimulata perit] *L. assimulata. D.*

v. 17. ergo me non ruina terra potuit hauseri] *Aufuggi, iudicium, arenæ imposui] L. Ausuggi iudicium, arenæ i. Tangit præteritas*





fuaſas hiftorias. iudicium intelligit de adol-
terio, quia vxorem Licæ corruperat: arcus
impofui, quia damnatus ad ferrum, neſcit
qua forruita ruina euafit. de qua antea: Non
taceo gladiator obſcæno, quem de ruina arena di-
miſit. certe ad hanc terræ ruinam etiam illa
pertinent: Ergo me non ruinat. p. b. Lipſ. Epit.
Quæſt. l. v. ep. xix.

v. 29. in diuerſorio Græcæ vrbiſ] peculiaris
Græcæ vrbiſ appellatio inſignita antiqui-
tûs Neapolis. Tacitus lib. xv. Annaſ. vbi de
Cl. Nerone. Non tamē Roma incipere ſcenas do-
ſus. Neapolim quaſi Græciam urbem delegit. D.

v. 30. & quibus hanc mihi ſolitudinem] al. l.
ſolitudinem.

p. 33. v. 2. dignus exilio] L. exitio. D.

v. 4. Quid ille alter? die qui tanquā in to-
gæ] L. Quid ille alter? die qui t. t. Lipſ. ep.
Quæſt. l. v. ep. xix. Douſa. L. qui ipſo tãquā in to-
gâ virilis die ſtolam ſumſit.

v. 10. mulier ſecutoria] quæ virum appo-
tat & ſecetur; ſi recta lectio eſt. Quæſt.
& reſpectus fortè aliquis ad rem gladiato-
riam, quia hi fugiendi, quos inducit Achil-
liam in arena. Lipſ. Sat. Serm. lib. 11. c. vii.
vbi de ſecutore.

v. 29. phocæſiati] L. phocæſiati. Turneb. ad
tẽ eam non phocæſiati, ſed caligati oportet. D.

P. 34. v. 19. ex tranſuerſo ſit] Seneca. de libe-
tate. Ex eſtota ex tranſuerſo in vitam ſuam
incurritia. D.

p. 31.

p. 35. v. 3. naturæ veritate] L. varietate. D.

v. 21. Lycurgo crudeliotem] hic ille fuiſſe
videtur, de quo mentio inſtã: Et quicquid Ly-
curgo vultu graſſantibus exhibuiſſet. D.

v. 28. quos odiſſe diuites ſolent] Plin. lib. vii.
epiſtolatum, Amat ſtudia vt pauperes ſolent. D.

p. 36. v. 2. Quare ergo, inquit, tam malè
vultus eſ] Marcialis, Cur ergo, inquit, habes
neculaſ lacernas? D.

v. 15. qui ſulas extrinere diuitias] Horat.
--- extrinſis in altum Diuitiis. --- D.

v. 24. ipſis lenonibus doctior] L. leonibus. D.

p. 37. v. 4. iam ego cæperam] iam ergo. c. D.

p. 38. v. 30. malè repuganti] id eſt, ſi-
mularè repugnanti. Horatius, digito malè per-
toci. D.

p. 39. v. 23. cauſam deſidiæ præſentis ex-
trahere] Plin. l. xxv. c. 11. Ita eſt proſeclò, artes
de ſua perdidit. Et quoniam animorum imagine
non ſunt, negliuntur etiam corporum. D.

v. 27. tropica] id eſt, vmbraſ rerum atque
imagines tantum. D.

v. 31. itaque hercula omnium herbarum
hecus Democritus expreſſi] num, è pergula,
vbi Democritus contemtum patrimonium,
& paupertinam domum ſignificaret. Lucianus
eundem in Philopſeodæ ſcribit, Demo-
critum in monumento cluſum fuiſſe, atque
admiranda illa ſcripſiſſe. Lipſ. Antiqu.
lib. 1. c. vii. l. c. vii. l. c. vii. l. c. vii. l. c. vii.
p. 40. v. 10. Myron] Symmach. l. 1. ep. xxv.



v. 25. Senatus recti boniq; præceptor] Vide Fr. Iureti Notas ad Symmachi l. 1. ep. 21 v. ibid. mille pondo auri Capitolio promittente solet] *promittere* in votis, est vouere. Tibull.

--- *nigras pecudes promittite Diti.*

De sollempni promissionis huius ritu, vide l. p. 41. v. 2. Troix halosin.] Suet. in Nerone Halosin lly. D.

v. 8. scissaque Jal. piffisâque.

v. 12. Irata virtus] L. *irata*. D.

v. 15. 16. hoc titulus fero. Incisus: hoc ad fata cõpositus Sinon] vt sit sensus: Hoc titulus equo inscriptus, hoc & Sinon proditor Troix confirmabat. Feros pro equis, Carthago Virgilius Hippocentauros semiferos indigant, non à feritate, sed à forma. D.

v. 17. & mendaciũ] L. *en mēdar*. Stevvech. Apul. D. *hei mendacium in damnum potens*. D. est, damnosum lliensibus. D.

p. 42. v. 15. Lauconte] Pro Laocoonte. *launtomia*, non *laotomia*. Seneca. *Laudica*, pro *Laodica*. Plin. ep. Scalig. ad Fest.

v. 31. Nudo remis]. L. *Nudo remiss*. T. G. *de Cervicem*. D.

p. 43. v. 10. poetam vocaret] L. *poetam*. D.

v. 14. sapius poetice, quàm humanè laocentus est.] Humanè & poetice opponit, ad exemplum Horat. *Surge & inhumana sententia pone Camena*. Humanè, hominum more & ritu. D.

v. 12. aduentitia excipere freq. solet] ad cœtæ prædicionem allusio, quæ *aduentoria* Mart. *Flavianica*. D.

v. 27. Video Gytona cū linteis & strigilibus] Ligo in balneo Gyton cum hæc acciderent. linteis strigilum ad fricandum, purgandumque in balneis vsus. Iuven. --- & sonar vocitæ strigilibus. Horat. --- *strigiles Crispini ad balnea defer*. hinc *destringere*, strigilibus detergere. Seneca ep. cxxi. Plin. ep. dum *destringas*. *terguis* que. D. vid. Turn. libri xxv. cap. 12.

p. 44. v. 5. relictoque Eumolpo. nam in balneo carmen recitabat] Mirifica obseruatio decori in homine nimis poeta, quem ita recitandi morbus tenet, vt nullo non & loco & tempore hominum auribus molestias exhibeat. Quod genus à Flacco in Sat. perstrictus: *Non recito cuiquam nisi amicis, idque coactus: Non ubi vis, coramve quibuslibet, in medio qui scripta foro reciderunt multi, quique lauantes*. Mart. l. 111. ep. xlii. v. D.

v. 10. os vultu meo contero] suprà: *ba* *destringit*. Anitznerus, *utriusq; me* *in* *ep*. D.

v. 16. peregrini amoris concessio.] Pro amissio, qui alteri concessus. optio, qui optatur. Plin. Añozaria: *Sume Optionem Leonidam*. Sic Bibaculo Orbilius, literarum obliuio, quod dicitur literas oblitus esset. Palm. Spicil.

v. 17. postquam se amari sensit, supercilium



Discoloriam vestem, vt luris Auctores vesticoloriam. Vopiscoloriam. Discoloria autem veste vti solitas, qui quid publica auctoritate facerent, testimonio Constit. Cod. Theod. de habitu quo intra urbem vti oportet. Pet. Pithæus.

v. 23. claustrorum infirmitatem] M. S. firmatatem. D.

P. 52. v. 7. raptam cauponi harundine] Harundinem ostio appensam intellige. infra: & harundinem ab ostio rapuit. ea virga necz, ianitoris gestamen, lib. 11. de Trāquillitate.

v. 8. Omniaque etiam foramina parietum scrutatur] Solebant veteres in perquisitiōne furti, vel in iurissima, quæque, quamuis obsequata, perseruari & excutere Plato de legibus lib. xii. Apul. lib. ix. *Immissi itaque latroribus catervisque publicis ministris angustissimam cuncta perustrari iubent.* Pet. Pithæus *Adversus* 11. c. xix.

v. 25. continuo ita sternutavit, &c. ad quem motum Eucolpus Gyrona saluere iubet. Sternutantibus bene comprecabantur. ac salutem ingerebant. Plin. l. xxviii. c. 11. *Comprecamentis salutamur.* D.

P. 53. v. 8. amplexusque iam mitigatus] *iam mihi gratū. L. amplex. iam mihi iratū. Gratū.*

v. 11. Hiberū inuaderet mare] L. *hibernonem.*

P. 54. v. 4. expedire sarcinulas] Catul. *expeditū sarcinulis & expeditū.* D. v.

v. 25. opus anheliu perdet] L. *prodet.* v. 25.

v. 26. animum dissidentem] L. *dissidentem.* D.

v. 27. obruto tunicula capite] L. *obrupto.* D.

p. 55. v. 8. somnio circumactus] Tibullus: *Et cum te fusco somnus velauit amictu.* D.

v. 21. aliquando totum me fortuna vicisti.]

Aliquando, pro tandem, vt Plaut. Aliquando sperando melius est pausam facere. D.

p. 56. v. 4. quis nobis Hannibal nauigat?] L. *nosseum.*

v. 30. portibus se curuatis insinuant] L. *p. s. p. natem i.* Lips. Ep. Quæst. l. 111. ep. 11.

p. 58. v. 2. nam quod ad meum quidem comitatum attinet] pro societate & communione periculi mei cum vestro. Cicero: *Societas & comitatus illius.* D.

v. 8. in duas iam pelles coniciam, vinctoque loris inter vestimenta circumferam.] De hoc genere pellium Paullus l. 5. d. de supellect. leg. Cuiac. Obs. lib. x. c. xi. Petrus sat. v.

Item pueri pellem succinctus, & aenophorum aptas.

pellem dicit pro mantica & inuolucro vestis, alioquinque vrensium. Turneb. *Advers.* l. xii. c. x.

p. 59. v. 7. & increta facies, vt suos Gallia cines agnoscat] Gallos facies incretasse inditate videtur: sed hoc ego ad narium potius Gallorum candorem referendum censeo: sicut & Gallicos vultus apud Tertull. de veland. virgin. Pithæ. *Advers.* l. c. xi.

v. 20. crura in orbem pandere] Poplites.

rimaticos intelligit, infra coeuantibus talis viciium



326 IN PETRONIUM
vitiū. Ethiopum genti, ad eos spectat hęc
oratio, ptopiūm talem quendam poetis co-
loribus depictum proposuit. Martial. lib. 11.
Cūm sint crura tibi simulent quæ cornua laus,

In Rhytio poterat, Phæbe, laiare pedes.
v. 14. quid timentis] M. Salernepi.

p. 60. v. 2. [stigmata puniti] 2. puniti. vt Cō-
notis compunctum. pro stigmatico D.

v. 4. vmbra supplicij] 2. supplicij. D.

v. 9. notum fugitiuorum epigramma ex-
pressit.] Fugitiui compungi solent noxia. vt
litteris, quibus digliscuntur. & deprehen-
duntur. l. 2. d. de fugit. Quint. si quis supposita

stigmata scripserit. Clemens Alexand. vt dicitur
pōtū ē q̄ q̄ mōtū dē lēxōn. Vide Cui. Oblecta.

vii. c. xliii.

v. 17. Non dissimulata] 2. Nos diff.

v. 22. Eucolpion quid quaris?] 2. Euc. q̄mō
qu. scito à. d.

p. 61. v. 7. Audio enim non licere cuiquam
mortalium in nauī neque vngues neque ca-
pillos deponere] Propertius lib. 14. *Hinc stultas*

vinō radicibus abstulit unguis, ad quæ vobis
scāligit: Hoc verum est naufragis & vngues
à cute recedere, & extremitates labescere.

Quod cum videret superstitiosa antiquitas
tanquam naufragium deprecari vellet, quæ

scilicet sciebat vngues radicibus auelli, dolē-
bat sibi vngues præsecare, quoties turbaret
mare, vt ex Petre patet. Ergo irato marces-

pillorum refectione naufragium deprecabatur
tunc

327
OBSERVATIONES.
ut, vt euaderent vnguium præfectionem, ne
macerentur in mari.

v. 8. neque capillos deponere] Paulū antē-
ditant sibi ad lunā conformem intempesivo inha-
ntem ministro, execratū, que omē quod imita-
tur naufragorum vltimum votum. Gēiles vs-
gente tempestate, ac nulla salutis spe afful-
gente, capillos soliti tondere. Nonius: *Quæ*

scire sciebant, ea causa calui erāt, quod tempesitū
seruiturū videbatur effugere. sicut naufragia libe-
rati solūt. eā ob causam Iuuenalis Satyra x. 1.

Tunc stagnante sinit gaudens ibi vertice raso,
Garrula freturi narrato pericula nauis,

*scutam vertice raso, quem in mari sepius in-
pericula & naufragia inuenissent. Ad hunc*

morem videret alludere Paulus A. G. Apost.
e. xvii. vbi deiectos metu naufragij vecto-
rum animos conatur erigere, ἀδύνατοι ὄντες

ἵδμεν τὸ κρηναῖον πειρῆσαι. Durant. Variat.
lib. 11. c. ix.

v. 16. auspiciū mihi feci] Horat. *Cui si vi-*
uosa libido fecerit auspiciū. D.

v. 20. quadragenas plagas imponi] Lucill.
Cui sepe imposui nullo plagarum in diem. D.

p. 63. v. 2. Spartana nobilitate] Nota Spar-
torum animi firmitudo ac toletātia in sus-
tendis plagis. vide Senecam de prouid.

e. 14. Horat. *nec tam patiens Lacedæmō.* Doula.
vide Er. Interi. Notas ad Symmachi l. 11. ep.
201.

v. 21. cum homo prudentissimus] 2. *paucis*
simis: supra: *Licas homo verecundissimus.* D.

quia

p. 63. v. 9. quia non totam] *l. quia nondum. D.*
v. 11. in porticu Herculis.] Ergo hæc in
vibe Roma patrata ab Eucolpio. Romæ enim
porticus Herculis. D.

v. 28. Me ut puto hominem] *l. me ut puto. h.*
I. Guilel. Plaut. Quæst.

p. 64. v. 13. interuerissent pecuniam res-
tram] In M. S. pecunia. *l. i. vos pecunia. vestram*
si fidem prod. D. & Palmerius, tamen Plautus
Interrorero argentum.

p. 65. v. 22. quæ sola salamandra superci-
lia tua excussit] *l. exussit. Plin. l. x. c. l. xvii. D.*
v. 23. Pharmace, responde] id est, facite leges,
scelestæ. Aristoph. *Barbaros. D.*

p. 67. v. 21. Sed contemptus amor vires ha-
bet] Ex persona Tryphænæ. secundùm illud
Virg. *spretaque iniuria formæ. quò pertinet*
illud, *Ergo me diris?*

p. 68. v. 20. exsultans quærebat fascias
pilices.] *l. exsultates. vt Mart. Et piscem tremula*
salientem ducere seta. D.

p. 69. v. 3. Quod solam formæ decus] M. S.
Quod summum. id est, præcipuum. D.

v. 4. abegit hyems] *l. adegit. D. Pal. adhibet*
v. 6. ridet adusta pilis] *l. ridet a. p. Lævia*
enim & glabra quæ sunt, nident. Palm.

v. 18. corymbioque dominæ pueri adom-
e caput] redimiculum muliebrium com-
æram, vt erobylyus virorum, scorpius puero-
rum. Sed hic comæ sunt appositæ. Tac-
nebl. l. iv. c. xix.

v. 20. supercilia profert de pyxide] Calli-
olephara, quibus supercilia ad ornatum de-
signant. Iuuenal. *Ille supercilium madida sulci-*
que cinctum Obliqua producit acu----

p. 70. v. 1. decoro exornauit capillamen-
to] Capillamentum apposita coma. vt autem
corymbion fæminatam, ita capillamentum
virorum. Turneb.

v. 2. quia flauorum corymbion] in M. S.
flauor. l. glaucum : nisi fortè Germanicæ
insulidam gentis nomen reponendum, putâ
Canchorum, aut simile. D.

p. 71. v. 8. latrones iussit crucibus adfigi]
Cæci latrones adfigi solitis. Seneca ep. vi. 1.
de facta historia, Petrus Faber Semester. l.
1. c. 2. Apul. lib. 111. l. 38. D. de pænis.
Lips. de Cruce, lib. 1. c. xiii.

v. 11. qui cruce asseruabat, nequis ad se-
pulturam corpora detraheret] Romanorum
mos fuit, vt facinorosos, quorum pænx ad
exemplum pertinebant, supplicio affectos
in morte sepulture prohiberent : itaque custo-
dies adhibiti, donec putrefacta cadauera. Ta-
cit. v. Ann. D. Marth. cap. xxvii. Petrus Faber
Semest. lib. 11. c. 1x. Lips. de Cruce. l. 11. c. xvi.

p. 73. v. 4. vt quisque ex notis ignotis]
l. vt quisque ex notis ignotis] que. D.
v. 11. Itaque cruciarij vn. p.] *Cruciarius* di-
gnus is, qui in cruce, vel qui ea dignus. Decla-
Calpar. Flacc. *Padagogus cruciarius, peregrinus*
cruciarius. de his qui appensû iam in cruce,
at qui



at qui ea digni, per conuicium sic nominati. Isidor. *Cruciatarius, id quoddam cruce dignus.* Apul. Ammian. Tertull. aliter hac voce usus. *Solent per cruciatius exitus erogat hominem, id est cruciantes.* Lipsi. de Cruce l. i. c. 111.

v. 14. At miles circumscriptus] al. *circumspeltus*. v. *Circumspeltus, Circumspeltus, est circumfrandare, circumuenire.* I. Guilelm. p. Quest.

p. 74. v. 7. redierat in animum ele] *sc. morib. le, pro machinatio, ut referatur ad vxorem Licæ corruptam.* D.

v. 17. obliquis truibusque oculis] *Flaccus obliqua oculo mora commoda limas. Ouidius. Obliqua lumine cornit.* D.

p. 75. v. 21. & quod omnibus procellis periculosis] *V. E procellosus, huic non dissimili Curcij. Deinde momento temporis repressus est. Interber. Caterum ad id spissa intendere se uultus, et condere lucem. vixque colloquens iam tunc spissa facies noscitur.* D.

p. 76. v. 5. propè iam fidelissimi serui] *sc. properam, propè & properam, ut promiscam & promiscud.* I. Guilel.

v. 21. iuncta nos mors] *al. iuncta nos mor.*
v. 23. antiprætiens aliquis realatice ho-
manitate lapidabit] *Ex communi humanitate iure atque officio terram homini mortuo etiam ignoro sepeliendi causa iudicamus. Quinctil. Declam. v. Hinc est ille. Contra alij. Quisquid ignori cadaveribus humi congerimus.* D.

ubi sub affectus vel affectionis nomine misericordia, humanitas, mansuetudo, pietas intelligitur. sine cuius intentione cadaver alienum nemo fuerat. Quam ob rem quæ de pietatis generibus scripserunt, primum locum in sepultura uoluerunt. Seruius ad Virg. Val. Maxi. l. v. c. 1. Seneca de benef. l. v. c. 21. Quinct. Declam. v. 1. Proiecti corpora. *Nobis verò genuit (terum natura) non solum miserationem, sed etiam religionem: inde ignota quoque corporibus transfrentium viatorum colantur sepultura, inde imesta ab alienis humus.* Laft. lib. vi. c. xii. multis P. Faber Semest. lib. i. c. 1. quem operæ vidisse.

p. 77. v. 8. & sub dixit magistri] *diata prolatione, an cubili potius, in quo nauiculæ quiescit. vnde Diarj apud I. C. qui in nauibus custodiæ causa præponunt.* D.

v. 9. quasi cupietis exire bellorum.] *Vide Douf. v. 19. porcam mugientem] 2. photam. ut referat bellorum (quod præcesserat) gemitui.* D.

p. 78. v. 11. Tanquam interit periturum corpus] *quæ ratio consumat.] Minut. Felix: Exstinguitur rogo, et dampnant ignis sepultura, quasi non omne corpus nisi flammis subiciatur, aut in cineribus in terram resoluatur: nec in arboribus fera dripiant, an mara consumant: an humus cõregat, an flamma subducatur: quæ cadaveribus omnia sepultura, si sentiunt, porca est: si non sentiunt, non conficienda celeritate medicina.* D.



P. 79. v. 6. *Quæ ergo dementia est, omnia facere*] *Omnia facere*, genus loquendi nõ vulgare, quod ferè dicebant de irritò conato. Cicero: *At verò facere omnia, ut adipsosum qua scõdãtã natãrã sunt.* Martialis: *Omnia edam fecit, Thaida Thais olet.* Scallig. ad Virg. Collic. v. 24. *O mi hospites*] Plaut. in Cistell. *Mi homines.*

p. 80. v. 6. *nec ad scenas, nec ad spectacula admittitur*] *nec ad cœnas, nec ad s. a. Bongas.* Notis ad Iustin.

v. 17. *genũsque diuinationis*] *V. diuinationis, ditationis.* v. Gruterus lib. 1. *Susp. c. xxi. diuinationis, à diuite. quod vsus Accius.*

v. 20. *Vtinã quidẽ sufficeret largior scena,* id est, vestis humanior, quæ præberet m. E.] ita legend. Plin. epist. l. vii. *Nõnus cum surgit ad agendum, maxime tibi ipse diffusis utique silog. vestis scena, ex corona diffusior.* Suspicio de comitatu suo loqui Eumolpũ, quẽ ampliotem tum cultiũs ornatum desiderare se prædicat. vide Duf. I. Palmer. *largior schema, qua præberet m. f. Illa: id est, vestis humanior, vestimẽtũ lautius manifestò e glossa. Ian. Guilelm. l. largior scena, id est, vestis h. v. lautius.*

v. 22. *Non mehercules pœnam istam differem*] *t. peram. pera est Græcorum m. ex. Non inquit, differem experiri.* Palm. Spicil.

v. 30. *cessamus mimum componere*] *perferuerat in eadẽ tralatione, quam cœperat antea. Vtinam quidẽ sufficeret, &c.* Ad hæc verba

tum Eucolp. respõdisset adesse scenã, subiicit *ergo quid cessamus mimicam fabulam componere* quam illicõ componũt, & in Eumolpi verba iurant, & in seruiliẽ modum ficti dominũ cum salutant, tum quæ ipse proponit de opulentiã & orbitate sua, vt legitima verba mimi. condiscunt. itaque in illis *etatumque ab Eumolpo filium condiscimus, l. condiscimus.* Ianus Guilelmus Plautinis *Questiõibus.*

p. 81. v. 3. in verba Eumolpi sacramentum iuramus, vri, vinciri] *Duplex genus inter gladiatores, Coacti & voluntarij. Coacti, terri, damnati, captiui: voluntarij, liberi, quique pretio se addicebant. Hi propriè auctorati.* Gloss. *Auctoratus* *Ὁμαρτίτης* *εις* *δύλος* *ἑσθῆτος* *βάρβαρος,* & *μυθόμενος.* Seneca apocolocynt. Manil. l. iv. *Astron. Nunc caput in mortem vendunt, ex funis arena.* ad quæ verba vide Scallig. De his Tertull. lib. 11. ad Martyres. Callistratus l. 111. §. lege. D. de testibus. Calliodorus lib. v. ep. antepenult. Hi autem quia liberi, iuramento solenni interposito iurabant, iurabãtque nouitius gladiator, se omnia passurum, asurũmq; quæ legitimũ gladiatorem ius mos esset: hoc est, vitionem, verbera, necem. nam in hæc tria iurabant. iuramenti in auctoratione forma in his Petronij, cuius meminit Horatius: *Quid refert vri, virgũ, ferrũque necari, Auctoratus cari: --* Acro: *Gladiatores ita se vendunt, ex cautione faciũt, vri flammis, virgũ secari, ferrũque necari.*

Seneca



Seneca ep. xxxvii. lib. x. Decla. iv. Tibull. lib. i. Eleg. ix. Tertul. de spect. Vide Pet. Fabri Semest. lib. ii. c. xi. Pet. Pithæi not. ad tit. 12. coll. il. Mosaicar. & Roman. B. Briff. de formul. lib. vi. 11. Lipl. Sauro. Serm. lib. 12. c. v. Turneb. Aduoc. lib. 12. c. xx. qui L. in Petr. *virgibus ferrisque necari. etus sententiz Durant. Variar. lib. 1. c. 112.*

v. 21. Familiam qui dem, tam magnam propriè familiam dicit, neque enim alio nomine tantè antiquitas feruilis conditionis homines, nimirum à simulando, auctoribus L. C. ep. xlvii. d.

v. 31. omnibus renouet] videtur desiderari, *horis, aut tale. d.*

p. 82. v. 16. pari clamore] *clangore. D.*
p. 83. v. 12. versam timuerunt calcare] *proterere, vt à via trita transitio ducta sit, que eadem calcatur. Nam & Aristophan. in Aulibus. οὐδὲ Ἄργυροῦ περιμέννας, id est, Ἀσχυλίου καλεῖσθαι, quod est, non diligenter peruolutati.*
Turneb. lib. 12. c. 12. Doula ex M. S. non videtur tiam q. i. n. c. aut visam t. c.

ibid. Ecce, belli ciuilis ingens opus] *Ad Lucanum Poëtam trahenda hæc digressio. D. multis.*

v. 23. Assyriæ concham] *al. Assyriam. t. al. sese pectum miles li. v. Turneb. Palmerius concham locum ita emend.*

As Ephyraum l. miles in uia

Quæstio t. v. c. ostrol

Hinc Numida lapides ---

Et c. & lassa v. pacis:

Del. s. Mauri ferri: & v. b.

Excusatur ---

Ad mortes pretiosas: fames p. a. classen

Tigris & a. g. incitatur in aula,

v. b. ---

H. p. effari parituræ que prodero f.

Epiphyraum, est Corinthium. Iuuenal. Epheorum. Virg. Ephyrium. Queritur æs Ephezum esse in amore militi, quod armis non faciat; illud quod faciat, non esse. Numidæ lapides, vocat columnas & marmora Numidica contemnit illud; H. Numida accusant, unde Turneb. accurant, alia occasione subplegit; cum scriptum esset: Numida lapides, hæc quis arbitraretur nominandi causa esse, parat qui ad oram adscrib. accusat. esse hoc modo: accusat. Mauras syluas, vt Horat. Mauras uia. --- famis premit a. classes. Classe ex

Ægypto Romam comueatus portabatur. At tunc, eò demeritæ uenerant, vt annonaria classe feras ac circo arenam peterent. Suet. in Nerone, Partura fata, iam pridem fata peruenient parturiebant Rom. nunc partura.

p. 84. v. 4. Atque Arabum populus] L. populus. D.

v. 12. Petrarum ritu malè p. a.] Huius sententiz acrimoniam in mente habuit Cyrtianus ep. 12. ad Donat. Vsdæq. contra feculus



is[que] nascendi patientiam in casta turpitudine
elaboratã. Euirantur mares, omnis honor & vigor
sexus, euirati corporis dedecore mollietur, plura
illis placet quisquis virum in foeminã frgerit. D.

v. 14. atque vt fuga mobilis xvi] Hoc per-
tinet l. 31. C. ad leg. Iul. de adult. Cùm vir muli-
erem in foeminam viri porrectionem quid cupiat, et
sexus perdidit locum ubi Venus mutatur in al-
terã formam ubi amor quaritur, nec invenitur. D.

v. 18. Et laxi crines] L. Fluxi, vel, Laxi, i.e.
luxurio imbuti. D.

v. 19. Quaque virum querunt] Quem re-
debaat mollem victu, ore, vestitu, de eo di-
cebant, Hic virum querit, idem olim de Pome-
peio Magno dictum, qui cùm omni corpo-
ris habitu & incessu molliem præferret,
hoc effugere non potuit, ita enim à Cicerone
pœta perstrictus fuit:

Fasciola qui crura tegit, digito caput uno

Scalpit, quid credas hunc sibi velle virum?
Scalig. Auf. lect. lib. 1. c. xxv 1. 1.

v. 29. vendunt conchylia] ul. condunt.

v. 31. mutòque in lictore tantum Sole] L.
m. i. lit. cantum Sole d. a. f. a. lepidè, autè p.
spirant cantum frondibus, vt Lucr. cantum
Virgilius loquit sylvas. Palmer.

P. 85. v. 5. Est fauor] L. En fauor. Stev vult
ad Apul.

v. 15. Præterea gemino] L. P. g. d. gurgulio
Fenoris ingluuiet, vs[que] excederit arsi] Palmer.

v. 10. curis larrancibus errat] L. Hinc larran-
cium

larran, intellinum ieiunum; quod vt inane
conpet est, ita istæ gumix faciabantur nun-
quam, sed hiabãt luxu & auaritia semper. Ian.
Guillem. Pl. Quæst.

v. 22. Inops audacia tuta est] Sallust. Odio
inopum verum omnia student mutari: turba atque
latronibus aluntur, quoniam aegestas facile habe-
re sine damno. D.

v. 29. Crassum Parthus habet.] Martial.
Parthos inueni Asia atq; Europa, sed i psium
Terra tegit Lybia, si tamen vlla tegit.

Quid miram toto si spargitur orbis iacera
Vno non poterat tanta ruina loco. D.

v. 26. v. 11. Ditis pater] Ditis recto casu in
Mollat. Ditis pater, & d. t. Scalg. in Ciriu.

v. 28. --- & dum varios lapis] L. & d. Pa-
lmer lib. 1. v. Palm.

v. 27. v. 10. Vota tibi cedent] id est, auenient
non vult. D.

Quid minor ira rebellat] L. rebullat. Definire
vult videtur iram. Est enim ea fretum,
pericorrem dicunt, siue rebullitionem) sanguis
circa cor. Palm.

v. 14. --- & mihi cordi] al. Est mihi corli.

v. 17. --- iam stratos Marte Philippos] L.
vult morte Phil. Palmer.

v. 19. Iam fragor armorum] Legendum:
Iam f. a. crepitantum personat auras,

Et Lybiam cerno, & tunc Nile gemet in claustra.
Iamque verò trepidabant aures fortunæ co-

motum fragore, quæ cum sibi volenti esse
P

non diffimulet. Palm.

p. 88. v. 3. vultus caligine texti] Virgil.
Cum caput obscura nigri formidino texti. Lamb.
ad Lucret.

v. 7. Verticibus lassis montis iuga] L. P.
lappi m. i. Labes enim significatur & hiatus,
quæ ipsa quoque in ostentis numerata sunt.
Palmer.

p. 89. v. 2. Testor ad has acies] L. arces. Ma-
filiam significat, & subiecta Intubriz oppi-
da. id postea etiam clarum fit: *Dum Cæsar*
tumidus iratus deprimit arces. Palmer.

v. 4. --- dum Rhenum sanguine vinco] L.
pingo. Palm.

v. 10. Aut qui sunt, qui bella volunt] L. qui
bella iubent? Bella iubebat P. R. centuriam
comitiis, quem hic Cæsar invidiosè ex opo-
ris mercenariis collectam multitudinem
vocat. Ianus Guilcl. Pl. Quæst.

v. 18. reddenda est gratia vobis] L. vestris vo-
tis iam & execrationibus inimicorum Cæ-
sariani perierant. Hanc tam impensam vo-
luntatem negat Cæsar, qui remuocretur.
Palmer.

v. 22. peracta est] h. e. perorata est. Agere
enim siue orare causas, gemina D.

v. 31. & insolito gressu prior occupat so-
sus] i. Et i. gressus p. o. ausu, D.

p. 90. v. 2. mitique quieuit honore] pro
onere. Palmer.

v. 9. Et paulò antè lues.] Lues est soluta &
liquata
sua
qua, vt cum niues in tabem quamq;

lues aut enim, aquas, quæ paulò antè solutæ
concreuerant, repente in pruinam concreuisse
& glaciem, vt ferro earum rigor frangendus
est. Turnebus lib. iv. cap. xix.

v. 14. nec rupti turbine venti] L. rupto. vt
sen rupto turbine venti. Palmer.

v. 15. contractum grandine cælum] L. con-
positum. propter illud, *tumida.* nam alterum
dicit aptum. Palmer.

v. 21. magnam nixem in hastam] L. magnam
nixem. i. b. aduerbialiter, vt ad Cæsarem ipsum
referatur. Palm.

p. 91. v. 2. toraque bella Ante oculos vo-
lunt] L. notaque belli. *h. o. v.* hoc est, quæ bel-
lum comitantur. Palm.

v. 4. Pectora per dubias] L. P. *pérque duas*
indantur tertis partes. Tertium illud sequi
vultus: sed enim id per duas sententias, non
vultus illas scinditur. Quod tertium sit,
quæ dux illæ partes, commemorat: *Huic fu-*
erit terras, &c. Palmer.

v. 16. vocis interficit hostem] vide Scalig.
de Tiballi lib. iv.

p. 92. v. 4. Ergo tanta lues] L. *Tergo tanta*
lues. q. numina vidit. hoc vult, deos è terra
egisse, belli crudelitate territos, hoc est,
ergo visos esse. *Tergo videre,* est fugientem
videre. vnde Catull. de Achill. *Hostibus haud*
ergo sed forsi pectore notus. I. Guilcl. Pl. Quæst.

v. 23. --- mutatque sidera pondus Quæsi-
tæ suam] L. *miratque sidera.* Absentibus



diis, ait, sidera insolitam leuitatem caeli miratu, & onus assuetum requisisse. I. Guilel.

p. 93. v. 21. Epidauria incenia quae J. L. Epidamnna nomina q. Nesciit Romani caesi Pompeius, & quae adeo Italiam vacuum Caesari occupandam reliquit: atque ita Dyrrachium cum exercitu transmisit, cui Epidamnna nomen verus mutarant Romani, omnis causa, vt Plutarch. Plaut. in Menæch. itaque Epidamnna nomina dicit, alludens ad significationem vocis. neq; non tamen nomen pro re dicitur. Albinoua. -- nomina magna locorum. Palmet.

p. 94. v. 17. tam consuetudinem meam cogitabam] t. non tam am. c. D.

p. 95. v. 3. quò incessus tutè composuit. J. L. arte compos. D.

v. 17. statores] Statores sunt proprie ceterorum aut ædium custodes, nam stare est verbum eius rei, apud Manil. lib. v. Sunt & latrones, qui prius laterones, quòd latus tegetent. Scaliger ad Priapeia. Turneb. lib. iv. c. xlii. discinctos. Statores, serui aut liberti, qui prope herum stant, & ei præstò sunt. eleganter de muliere, quæ amatoribus plebeis delectatur.

v. 18. perfrusus puluere multo] al. multa.

v. 26. Ego adhuc seruo numquam suscebi] Licet ingenuus, inquit, ac nobiliores matronæ teperiantur, quæ ad explendam libidinem cum seruis crebro flagella passis, & mortui cruci suffugiendis consuecant, ego tamen ancilla sum, cum equitibus tantum rem habeo.

bon. Petr. Faber.

v. 28. in cruce mittam] Seruilis poena crux. Lucenal. *Pone crucem seruo.* Horat. lib. i. Saty. 111. Paul. lib. v. sent. t. 21. Apul. lib. x. Seneca de Clem. c. xxxv. Plaut. in Mil. Act. 11. S. 17. Act. S. 11. in Barch. Act. 11. S. 17. & innumeris scriptores alij. de his omnibus plenè Pet. Fab. Semest. lib. 11. c. vii. 11. Lipsi. de Cruce, lib. 1. c. 21. Venantè verò Crucem seruum cruciatus appellat, qua facie sermonis scelus proscelsto.

v. 31. nunquam nisi in equestribus sedes] *lib. est, nunquam est mihi res nisi cum iis qui se sedent in quatuordecim ordinibus.* Turneb. Metaph. de equestribus, hoc est, locis in spectaculo equitibus datis. Petr. Faber Semest. lib. 11. c. vii. Lipsi. de Amphith. cap. xi 111. Petr. Pich. Aduers. lib. 1. c. xvii.

p. 96. v. 6. vt in platanona produceret dominam] Paulò post, *flexitq; se in eum diphona.* & *diphona.* Platanon, & Daphnon loca platanis & lauris confita. Turn. Aduers. lib. xxv. c. vi.

v. 11. omnibus simulacris emendatiorem.] Enacletus: *Qui te ultra emendationem omnium prouulsisti.* Plinius ep. Aufon. paneg. *optimus & emendatissimus.* Arnob. lib. 11. *emendatissimi mortui.* Iuretus Not. ad Symm. lib. 1. ep. xxv. 1.

v. 13. quicquid dixerò minus erit] ibid. Iuretus. Simile huic illud Tibulli: -- *dixisti vt non maiora supersint.* Douf. F.

p. 97. v. 5. digitis gubernantibus vocem.]
Argutè de gesticulatione digitorum illece-
brofa, ac prorsus meretricia, Tibull. — *di-
giti cum voce locuti, D.*

v. 7. concilio tibi] *Concilio* proprie in re
lenocinij. vnde, *Conciliatrix*, pro lena seu
stupri sequestra. D.

v. 8. habes tu quidem & fratres] *puellæ, qui-
buscum solitæ, Fratres* vocabantur contra
matres suâ comparè, *Sororem.* infra: *Recipias
neruos, si triduo sine fratre dormieris.* Nam Gyton
pullipremoni illi pro culcitella. *Martialis.*

O quam blanda es Ammiana matri.

Quam blanda est tibi mater Amiane.

Fratrem te vocat, & soror vocatur.

Cur vos nomina nequiora tangunt?

Eadem notione apud Tibull. Senec. *Alibi*
Lipl. Antiq. lect. lib. 111.

ibid. habes tu quidem & fratres, neque enim
me piguit inquirere. Jex præscripto discipulo
ne lenonix. *Plant. in Menæch.*

--- morem hunc meretrices habent.

Ad portum mittunt seruos, ancillulas;

Si qua peregrina nauis in portum aduenit,

Rogant cuiatis sit, quid si nomen fuit.

Possit illa exemplo se adplicare ---

v. 10. quid prohibet & sororem adopta-
re? eodem gradu venio] *L. quid p. e. s. ad-
prare eodem gradu venias* Lipl.

v. 15. inter cultores] *Cultores*, pro amanti-
bus, tralatione veteranda. D.

v. 19. non sum quidem Solis progenies.]
ressem parentem fuisse Circes, eamque
amatam à Sole habemus Odyss. x. Ouid. iv.
Metam. Grater. Susp. lib. vi. c. xv.

v. 10. dum placet] *L. cum placuit.* id est, quo-
tiscunque visum, aut complacitum. Tibul.
Cum libet, hæc tristi depellit nubila celo:

Cum libet, astiuo prouocat orbe nives. D.

p. 68. v. 2. nec sine caussa Polyænon Circe
amat] *Constat apud Homerum Odyss. µ. à
Circe Vlysses amatum fuisse. Vlysses autem
mias & appellatur à Sirenibus. Turn. lib.
xvi. c. vi.*

v. 1. neque est quòd curiosum aliquem ex-
fascias: longè ab hoc loco frater est] *Catull.*

Tam te basia multa basiare

Vesano satis & super Catullo est,

Qua nec pernumerare curiosi

Possint, nec mala fascinare lingua.

superstitio veterù, qua nimium felicitatis
successum, certumque ac præfinitum nume-
rum obnoxium fascino credebant. itaq; lau-
dices aut numerates dicebant, Præfiscini, quo-
rum inuidiam se amoliri putabant. Tertull.
de reuelandis virginibus. vide Scalig. ad Catull.

v. 15. Talis humus Venere molles cla-
mavit in herbas] *L. elinavit in herbas.* vnde *In-
clinare.* Lipl. Antiq. lect. lib. 1. cap. vi. 111.

v. 21. nunquid spiritus ieiunio macer: nun-
quid alarum negligens sudor, Puto si hæc
non sunt] *L. n. s. i. macer: n. a. n. sudor putet? Si*



hac n. s. Lips. Epist. Quæst. lib. 11. ep. 11.

v. 24. si quid habueram vitium, perdidisti
Vide Quid. Amor. lib. 111. eleg. v.

p. 99. v. 4. trifus frangere] *visus pro eo quod
supra, furtivam molitionem.* D.

v. 7. & quodam visu perturbatus] *v. 6. pro
spectro, & somnio turbulento.* D.

p. 100. v. 11. ad tubicines mittas] id est de
te est actum, & iam iamque animum ager,
venustè & cavillatoris, ad tubicines mittere, id
mortuo aut iam morituro, pro, accertere eum
qui in funere canant. Turneb.

v. 20. Solent, inquit, hæc fieri] *L. Solent in
quit hæc, frater, vel, Solent i. hæc, & præteriti
illud fieri, inculcarum.* Palmer.

p. 101. v. 5. Siue occidere placet, ferro meo
venio ? si verberibus] Philostratus epist.
*πῶς εἰς κλέσσει, ἡμβάσει. πῶς ἄρα ὑπομείνει, ἢ
πῶς εἰς ἄγ τῶν ψυχῶν, ἢ ἄρα ἄρα.* Doul. Fil. 2.
Tib.

v. 15. te habere potui] Habere, vt Græcè
τὸ ἔχειν. Aristip. ἔχει λάδι. Terent. -- *qui hæc
habuit Chrysolem?*

v. 22. cochlearumq; sine iure ceruicibus]
struicibus; voce Plautina. Vulgarum lectio-
nem confirmat Athenæ. lib. 111. c. de ostentis
expeti ceruices eorum ostendit in cibus, &
nominat *τῶν χερῶν περιφύλαξ κερύκευ.* Lips.
epist. quæst. lib. 111. epist. 11.

p. 102. v. 5. Illa de sinu licium protulit vultu
coloris] In veneficiis licia adhibebantur &
scoloris

scoloris, non tantum illigandi, incantandi-
que, vt in Pharmaceutria Virgil.

*Terna tibi hæc primùm triplici diuersa colore
Licia circumdo;* sed etiam soluendi & expiandi
gratia. Turnebus lib. xxvi. c. vi.

v. 7. turbatum sputo puluerem] Sputum
sicuti illinebatur lustrale. Persius Sat. 11.

*lofami digito & lustralibus antè salinis
Expiat.* Turnebus.

v. 9. hoc peracto carmine] Turnebus vi-
detur legisse: *hoc pacto. c. t. m. i. e. t. l. e. i. f.*
per ipsa præcantans p. i.

v. 14. manūsq; aniculæ ingenti motu reple-
scant] *L. inquieti motu.* Tibul. *Et inquietus in-
guis arrigat tumor.* Gruter. lib. iv. c. x11.

v. 26. Premebat illa resoluta marmoreis
ceruicibus] *al erinibus.* L. *Premebat illare soluta
marmoreis clunibus a. e.* Lips. Antiqu. lect. lib.
cap. v111.

p. 103. v. 5. non precantis] *L. non pernegantis,
villam malè pertinacè reculationem puell-
limum indicet.* Lips. Gruterus Supl. lib. v. cap.
x11. non pugnantis.

v. 12. alligata mutuo ambitu corpora] Mu-
tuum ambitum, honestè vocat infinuantium
& amantum tenacissimum complexum. va-
de Horat. ambitiosam puellam; agilem in
tunc amplectendo pullo suo. Odar. 1. *Lasciuus
aloris ambitiosior.* I. Guillem. Plaut. Quæst.

v. 17. & me iubet catrorare] *i. scato rigare,
& catrorare cubicularij mulierum maximè ef-*

ferunt. I. Guilel. Turneb. *catomio legare.*

v. 19. omnes quasillarias.] Tibull. --- *proficiamque quasillo Scortium. quasillariam ancillam intelligit. & Iuvenal. Horrida quale facit referens in codice pellex. Scalig. ad Tibull.*

v. 21. nullisque precibus effusis] L. *multaque precibus e. D.*

v. 24. Eiicitur & Profelenos, Chrysis vaporat] de eadem matronarum impotentia loquitur. *si nocte maritus Aversus iacuit, perire laboria, ponunt Cosmeta tunicas. --- hic fraugit servas, rubet ille flagellis Et sentica.*

v. 28. Itaque pensaris vicibus] al. *viciobus. D.*

v. 31. poteram confingere] al. *contingere. Palmer. inducit vt alienum.*

p. 104. v. 1. languorem simulare] L. *infringere capsi. Languor propriè in palæstra Venens, cum à luctu neruus patalyis occupavit. Lips. Ant. Lect. lib. 1. cap. 112.*

p. 105. v. 14. constricta fronte] id est, *adhuc, seu cōstrata. Mart. Et numerus nostris adstricta fronte triones. D.*

v. 16. Sermonis puri non tristis gratia erdet] *Purum sermonem, pro Latino. Latina vestis, nuda & obscena, quæ nulla circūcitor spurcas res pretextatis verbis loquatur. Mart. Latine loqui licet, h. e. suis nominibus res appellare. Palmer.*

v. 19. Quis petat in tepido.] L. *Quis vocat i. e. Palmer.*

v. 20. Ipse pater] L. *ipse p. v. doctus E. amare ipse. Guilel. Canterus Nouar. lect. lib. 112. c. 11. vti Lambinus quoque. & Doufa.*

v. 21. & hoc vitam dixit habere telos] *ita omninò L. Scal. Catalect Douf. & hoc vitam d. habere deos. Stevich. ad Apulianam, dixit auere deos. Palmer.*

Ipse pater veri doctus Epicurus in arce iussit, & hoc vitam duxit habere telos.

Nam deos tollebat Epicurus, aut certè cōlogium inter deos. Arx autem Epicuri etiam apud Lucret. & arx philosophorū apud Virg. Cui. *si me iam summa sapientia pangeret arce.*

v. 25. sed tua fide] L. *tuta fide. D.*

v. 27. v. vidua pudicāq; nocte] Catull. *Nam non viduas incere noctes. Doufa F. ad Catul.*

v. 29. sibi ab Aesclyto nullam vim factam] *quæppe cupienti. supra de Ioue : & peccaturus in terra nemini tamen iniuriam fecit. D.*

p. 106. v. 4. quæ Lydus adorat Septisilius] L. *Septisilius. vestes enim Lydorum erant fluxæ, ut ex Herodoto constat. Septisilius autem Nilò cōuenit, nō Lydo. Turneb. lib. xxvi. c. vi.*

v. 5. templūque tuis imponit hypæpis] al. *Hypæis. L. Hypæis. Hypæa est Lydicæ oppidū. Quidius xi. Metā. Sardibus hinc illinc paruis Jovare Hypæis. alioqui Dianæ sacer hymnus Hypæus. H. Iunius animad. lib. vi. c. xv.*

v. 9. & rebus egenis Attritus] L. *& rebus egenis Attritus. --- D.*

v. 13. fortunæ arriserit hora] L. *aura. Scaliger & Lipsius.*

v. 13. aut quod purgamentum caleasti in triuio] Vide Turneb. lib. xxv. l. c. vii.

p. 107. v. 13. tanquam ante recessos bustam] Culinam his verbis circumseribere videtur. h. e. loca quaedam sub vrbe inopum sanctioribus destinata. vbi sepulcrales epulæ comburi solebat. Quasi innuat Enochea, Eucolpió, & Proseleon ex hac nota esuritorum, qui cibum in flamma petere possint. D.

v. 27. tam rigidum reddidero quim cotum] Ouid. Et tumidum cornu durius inguen erat. D. p. 108. v. 16. imperio parere] L. parate. D.

v. 21. & camellam vetustate] Camella, est vitis Itetum: Infra manus meas camellam vini posuisti. Ouid. v. Fast. --- adposita veluti eratere camella. Lac niueum petes. --- Turneb. lib. xxv. l. c. vii.

v. 25. cucumem ingentem foco apposuit] Martialis. Cucumem fecit Otacilius. eius diminationis cucumion, quod apud Arrianum Dissert. Epicteti: *δὲν κούριον ἐξέτεν κούριον ἄπην ἡγεῖται πικρῆσι τῶν κούριον ἰσ' αὐτῶν ἀδέρῃ.* Politianus Miscell. cap. xxx.

p. 109. v. 4. pariter spoliat] al. paritè spoliat. L. paritè despoliat. Stey vech. ad Apul.

v. 9. Non Indum fulgebatur] Horat. Non ebatur neque aureum Idem renidet in domo lacunar.

v. 12. Impositum Cereris vacuæ nemus] I. Cereris nemus. bacia. Er. n. t. p. Palmer.

v. 14. Hinc molle stillæ lacus] L. Hinc molle stillæ lacus. Lacus enim tiliæ, mollem & sequacem & lentam esse. Tamen, Et molle stillæ lacus

non reprehendo. Palmer.

v. 16. At paries circa palea.] L.

Et paries circa palea satiatu agræssi, Fortuitoque luto, clauus numerabat & annos. Transmigratunt cognatorum versuum vltimas dictiones. Repoluimus loco. inani & annos quia ex S. Pomponio didicimus Clauus annales dici, ex quibus numerus colligeretur annorum. Clauus annalis, inquit, appellabatur, quæ fiebat ut in parietibus sacrarum adium, per annos fovebatur, ut per eos numerus colligeretur annorum. Petron. igitur barbari & inculti seculi mores describens, dicit clauis annos numerari solitos, quos secuta ætas elegantior per Consules numerauit. Durantius Variat. lib. 1. c. 4. Palmer. Fortuitoque luto clauus numerabat agræssi. Nam in templis quotannis clauus fiebat ut annorum index. Ita paries ille agræssi sacelli, de quo Petr. carmen, numerabat clauos, h. e. per clauos recensebat annorum numerum. Eadem D. ante Palm.

v. 19. præterea quæ fumoso] L. p. quæ (D).

v. 24. Digna sacris Hecates] id est, anus mendicissima & pauperrima, quod cum in templo soleret adponi vilissima Hecates cœnæ, ut est apud Aristoph. in Pluto, pauperes cœnare consueuerat penè prius quam apposita cœnæ. Significatur autem Hecate pauperrima, quæ officio cœnæ Thesem excepit. Turneb. libid. quam Musa loquentibus annis Bartiadæ



tiada v. m. t. x. Jita leg. non Bacciniani veteris
vt intelligatur poëma Callimachi, Bati Elij
quod Hecale inscriptum erat. Turnebus lib.
xxvi. cap. vi. lib. i. cap. xv.

p. 110. v. 23. penéque fluentes] *aliquando
quo luentes. L. pennique fluentes Harp. poëtica
phrasi, pro, volantes. Lips. Ant. Lect.*

p. 111. v. 5. libaueram cellulæ limes] *supra
rauram. Turnebus. ac Aristoph. eadem me-
taphora vsus in Ranis, ἡ μὲν ἀστὴρ ἐστὶν, ἀλλὰ
ἡ δὲ οὐρανὸς ὄψις. D.*

v. 6. cum testo ignis pleno venientem] Te-
stum genere neutro. solebant autem antiqui
testa ignem petere. hinc Cornific. lib. xv. ad
Herennium: *Hic de tanto patrimonio tam co-
estam, qua sibi potat ignem; non reliquit. Turne-
bus lib. xxvi. cap. vii.*

v. 12. ritibus, nisi potionibus è lege licetis] *Aufonius:*

*Ter bibe, vel totiens ternos, sic mystica lex est
Scalig. Aufon. lect. lib. 11. c. xxvi.*

v. 27. anserem omnibus matronis occu-
pissimum] Credo verecundiæ causa. Plin.
lib. x. cap. xx. an potius, quoniam Iusti hoc
genus peculiariter sacrum. Sed quom Priapi
delicias idem animal appellitee, suspicari
possit aliquis improbius quid sub matronæ
lis schematis integumento occultari, nec
aliud fortè accommodandum, quàm quod
avis huius lingua assumta in cibo aut pocu-
lo fornicarum libidinem concitet. D.

p. 111.

p. 112. v. 31. cum digitos porris apoque
cassasset] quippe impiatos ac pollutos anse-
na exde. D.

p. 113. v. 3. ex hac coniectum dicebat] *L.
coniecturam ducebat. D.*

v. 45. solutæ mero] *suprà: cum solutus mero.
Orib. Turpe iacens mulier multo resoluta Ly-
m. D.*

v. 28. euasi tamen.] *Tamen est tandem. Non.
Marcellus, Gruterus Susp. lib. v. cap. x.*

p. 114. v. 3. Dearum libidinantium] *L. Lici-
tantium, vel, licitantium. D. Gruter. Susp. lib.
i. cap. xii. libidinantium. vt sit, dearum xmu-
lantium, & liuore laborantium.*

v. 5. tam petulantibus oculis] *suprà: oculo-
rum nullis petulantia.*

v. 10. Nec me contumeliæ lassant] *Tibull.
Plerò contentus rogat, & peccasse fatetur
Lassus, & inuitis ipse redit pedibus.*

*Nil ego non patiar, nunquam me iniuria mu-
doula F. ad Tibull.*

v. 21. regnum Neptuni cauit Vlyxes] *L. pa-
nit. V. D.*

p. 115. v. 4. tu desiderium, tu voluptas] *De-
siderium verbum amatorium, quo voluptas
& deliciae significantur. Horat. O desiderium
& dulce decus meum. & desiderij poculum, est
poculum amatorium. Horat. Desiderique
temporare poculum. Turneb. lib. xxvi. cap. vii.
v. Fr. Iureti Notae ad Symmachi lib. ix.
v. 11. xxix.*

p. 117.



p. 117. v. 30. Apud quasdam gentes scimus adhuc legem seruari] Solinus cap. 1. v. D.

p. 119. v. 10. Memphisides puellæ, Ægypti, choraulæ & crotalistræ in pretio erant quod ex hoc loco patet. puer manu loquax, ἐπεροσώμην χορδαίαν: & anus recolta vna, ἐκροταλίστρια. Idem propè est in Epigram.

Ἰκανθισσίδην τῆς Πήγης χορροσώμα. ἴεν ἐπεροσώμην ἐκροταλίστριαν --- Scaliger ad Propertij lib. 1. 111.

p. 120. v. 3. Anus recolta] eodem modo Catull. Fuffrij seni recolta. Scaliger.

p. 121. v. 23. cui vultur] l. Qui vultur. Doussa F. ad Tibull.

v. 25. Non est quem lepidi] l. Non est quem Tytium v. p. D. & Palm. Doussa F. ad Tibull. Non e. quem Tyti v. p. vt liuor & luxur vulturi adsimulentur, quo modo ferè in Epigramm. Græco Anthol. 11.

ὄμιον ἠδὲ τινῶν περικλυθῶς ἄλλοις ἀνδρῶν ἔχων ὄριθον βεβήματα γυροπόμοι. ἔστ' ἄρ' ἴσταιν ἐστ' ἄρ' ἴσταιν δύο γυροπόμοι. ἠμῶς δ' ἴσταιν τῶσδε ἀγοροπόμοι. p. 122. v. 3. Myrthion mihi adfers] l. affert. D.

v. 20. ferculum allatum est.] referat To malecionis conuiuium. D.

v. 26. Nam comptum me] l. Nam centum me verna hallucita molestant. D.

v. 29. Tor Regum manubix p. fr.] Credo Eucolp. vel Ascylt. significari. nam de voborum manubiis habuimus: postquam voborum

Idem partiti manubias sumus. D.

p. 121. v. 2. Excellissimus] Credo illum locum in animo habuisse Glossographum: Eudoxius in eodem nomine excellissimi montis consensit. D.

v. 22. Non ducō contentionis funem] Ductore contentionis funem, est velitari, altercat. D.

p. 125. v. 22. Deridet festam Romuleam] l. D. festam R. e. Antonius Gniphon librum scripsit de festis: quid videlicet festis in veterum libris & sacris significet. In eo libro pleraque omnia exoleta vetustatis persecutus erat, vt ex Macrob. cognoscimus. Itaque hoc dicit Petr. Festam & quicquid antiquitas suam habuerit cum Gniphone, non suis omnibus libris ridet. Palmer. Doussa coniecturam probat. Arbitratur autem Petronium seculi sui insolentiam incescere, atque hoc significare; eò iam luxuriz ventum, vt vtilissimum mancipium non Gniphonis librum de Festis, aut rancias antiquitates, sed Festam ipsam potius, hoc est ostium illud in iuratio Romano minusculum, ac vetustiss.

Romuli regiam, tanquam casam præ regilio suo fastidij plenus naso suspendat aduocato, nauseans ad simplicem Reipublicæ præter continentiam. Vide D.

p. 126. v. 5. Proiecit vitium hoc] Vt proiecit libidinem, audaciam, pro effusa. & immodica: sic proiicere libidinem, lasciuiam, cuius pro effundere: ergo proiicere vitium, cuius iam



iam modus nullus est. Palmer.

v. 17. Nec toto] L. Nec noto stomachum r. m. Palm.

p. 127. v. 1. Rebus in aduersis quæ iacere] id est, quæ despiciantur nobis, nulloque in honore aut precio fuerant, tum cum eorum via facile carere poteramus. D. in Catal.

Iacere me, quod alia non possum putari, Ut ante veltari freta.

Et nescio quis dixit, *iacentem gustum*. Et Gellius: *Oppidum quædam sordere ac iacere incipiunt, quæ Latina sunt.* Est, quod Græci, ἀσθενῶν. Scaliger in Catal.

v. 2. Sic rate demersa] L. Sic r. d. fuluum d. ponderat aurum. D. & Palmerius.

v. 5. Barbara contemni] L. Barbara contemnit prælia pannus habet. Pannum (quo pannocem & fordidatam plebeculam designat) habere prælia habere contemni, id est, bellorum tumultuum securum degere. D.

v. 15. Nam citius flammam morales ore tenebunt] Tul. 11. de Orat. *Dicere animus Ennium flammam facilius ore inardente opprimere quàm bona dicta teneat.* Ennodius: *Facilius ignem linguam comprimere.* Symmach. *Facilius ardentes fasuillas ore comprimere.* Iureti Notæ ad Symm. libro 1. epistola xxv.

IANI

IN PETRONII ARBITRI SATYRICON, Spicilegium.

v. 1. v. 11. nunc & rerum timore] alij, *verborum timore*. Simile in Seneca lib. 2. de Benef. quamvis dissimili notione: *Quid opus arrogantia vultus, quid timore verborum?*

v. 5. & sententiarum vanissimo] *strepitu*] *Quid inanis summo legas? sic postea: Lenibus enim atque inanis sonis ludibria quadam excitando.* Augustus Cæsar apud Suetonium: *An potius Epicuri oratorum inanibus sententiis verborum solubilitas in nostrum sermonem transferenda.*

v. 2. v. 15. Et ne poetas quidem ad testimonium citem] Macrobi. Saturn. 1. cap. 4. *Et ut ipse quoque Grammatico: in testimonium citem.*

v. 5. v. 29. Occurrit mihi æquè lapsus ac sociens Ascylos] *forte, lassus.*

v. 6. v. 31. cuius nec spiritus purus est] Cicero v. in Verrem: *Apronium hominem vix purum, contaminatum, perditum, flagitiosum, qui non modo animum integrum, sed ne mensam quidem puram conseruare voluisset. Nbi hæc notes hallucinationem viri magni, qui nimis facultatem hic inuui existimat animum appellacione. Quod in Tusculana clariùs dixit*



dixerat: *Animis anima continetur.* Etenim son-
gè aliud & flagitiosum quiddam atque aspe-
tus intelligitur per animæ impunitatem.
p. 13. v. 13. *Que mille vix homines noverunt;*
alij: *qua vix nulli homines noverunt, tu-
lim, vix vlli.*

p. 14. v. 10. *Omnia nimio risu exfontera;*
Apuleius *Metam.* 10. *Interim convitiis sum-
mo risu personabat.*

p. 16. v. 31. *Lucernæ quoque humore de-
fectæ;* Paulus Silentiarius *Anchol.* 7.

--- ἡ δὲ τρεῖς ἀρχαὶ ἡδὲ
λόγῳ τῶν λαλῶν ἡδὲ μὲν ἡδὲ

p. 23. v. 13. *Superbus ille sustulit vultum;*
Quid si legas: *Superbum;* sic supra dixerat: *no-
xit superbum pallio caput.*

p. 27. v. 16. *Super capricornum locustam
marinam;* Locustam marinam capricornam
idedò videretur assignare, quòd id genus ab-
versis cornibus inter se dimicet arietum
modo. *Plin.* lib. 11. cap. 30. *Locusta repantem
modo stuitat; si nullus ingruat motus, recta; mox
cornibus, quæ sunt propria rotunditate præcipua
ad latera porrectis: isdem erectis in pauca obli-
quo in latera procedunt. Cornibus inter se dimicant.*

p. 30. v. 17. *Et transfudimus hinc & hinc
labellis Errantes animas;* Similis affectus
quamvis à diuersa causa apud *Manil.* lib. 1.
*Pernotatque patres cupiant extrema suorum
Oscula, & in proprias animam transfere
dullas.*

p. 15. v. 1. *Protogenis rudimenta cum ip-
sæ naturæ veritate certantia;* Cicero in
*Quis enim eorum qui hæc minora animad-
vertunt, non intelligit Canachi signa rigiliora
grammæ ut imitentur veritatè? Calamidis dura
spadens, sed tamen molliora quàm Canachi.
Mortem Myronis satis ad veritatem adducta,
tamen qua non dubites pulchra dicere.*

p. 40. v. 7. *ter elleboro animum deterisit;*
hoc hæc de Chrysippo Petronius, idem de
Academico scripturo aduersus
Stoicis Stoicj libros, tradunt Gellius lib.
11. cap. xv. & Valerius Maximus lib. 1. r.
cap. vi.

p. 15. *Vbi est dialectica? vbi astronomia?
sapientia consultissima via.]* Primum ad
Chrysippum, secundum ad Eudoxum, ter-
tium ad Democritum refertur, quem magui-
fice philosophia nominis fuisse constat, quém-
vis aliis omnibus atque etiam Platoni ipsi
in opinione quadam præfere Aristoteles lib.
1. cap. 2. de Ortu & Interitu.

p. 42. v. 11. *Consentiunt luminibus, fulmi-
num iubar;* Elifto hæc consonantium du-
plex illius sæculi auribus atque insolentior,
ut vt legendum potius eradam: *ignem
sanguine & igni.* Theocritus idyll.
14. de anguib; Herculi immisiss: ἡ δὲ
ἀρχὴ τῶν λαλῶν ἀρχαῖς.



p. 43. v. 3. & continuat in mortem vltimam
Somnos.] malim vltimos, aut sanè mortem vlti-
timam, quod idem erit cum morte.

p. 47. v. 10. O felicem matrem tuam, que
te talem peperit.] Homerus: ---

ῥεῖς μὲν ἔστις μὲν οὖρα κατὰ τὸ πῦρ, αὖ μὲν ἄνθρωπος

p. 55. v. 19. Intremui post hoc fulmen attoni-
tus.] Emendandum hinc illud Sallusti
Fragmentum Histor. 3. Sic verò quasi firmi-
dine attonitus, neque animo neque auribus ad
lingua competere. Cùm enim locutio sit ligu-
rata, legendum sanè est: quasi fulminis. Ape-
leius Metamorph. 11x. Sed Charite vocem in-
fundam & horruit & detestata est & vixit
grati tonitru procellaque sideris, vel etiam quod

Diali fulmine percussa, corruit corpus & abomi-
lauit animam. Latinus Pacarus in Panegyrico
Hinc reorum vsque ad damnationem metus, pro-
fla à attonitus stupor. Cæterùm de animi con-
sternatione scorsim habes apud Senecam
Natur. Quest. lib. 2. cap. 27. De aurium
autem stupore Ammianus Marcellinus lib.

17. In Tageris Thusci libris legitur Verionis ful-
mine tangendos adeò hebetari, ut nec tonitruum
maiores audire possint fragores. Item Q. Cæ-
cilius lib. 8. Erat prope continuus cæli fragor, &
passim cadentium fulminum species visibiles
attonitisque auribus stupens agmen nec progressum
nec consistere audebat.

p. 59. v. 1. à capillis vsq; ad vngues.] Plautus
in Epidico: vsque ab vnguiculo ad capillum sumum

capillissima. Posidippus Anthol. 7. Ex rei-
gæ pædân isphòs thal. Horatius Epist. 1.2.

Et talis à vertice pulcher ad imos. Cicero pro
Cæcio Comædo: Nónne ab imis vnguibus

vsque ad verticem summum, si quam coniecturam
vult hominibus tacita corporis figura, ex fraude,

quædam, mûlacis totus consistere videtur? D. Hie-
ronymus in quadâ præfatione: Contuli cum eo

vertice, vt aiunt, vsq; ad extremû vngem. Apu-
d Metamorph. 3. Ab imis vnguibus sese to-
num ad vsque summos capillos perlinit. Lucianus

in Alceste: καὶ τὴν λαβούσα χεῖρα τῆν ἄληθινὰ τῆν
κατὰ τὸν ἀρχαῖον τῶν κλεῖων. Callistratus in De-
criptionibus: πᾶσι δ' ἑὸν ἄ κλεῖος ἡβῶν ἐν

κατὰ τὸν ἀρχαῖον τῶν κλεῖων. Callistratus in De-
criptionibus: πᾶσι δ' ἑὸν ἄ κλεῖος ἡβῶν ἐν

p. 68. v. 18. Exsonat cantibus totum nau-
tum.] Sic supra dixerat: Omnia nimio risu ex-
sonant.

p. 96. v. 17. Supercilia vsque ad malarum
curaturam currentia, & rursus confinio lu-
men penè permixta.] Anacreon:

τὸ μισοφρονὸν δὲ μὴ μὴ
ἀσπασατε, κἄτῃ μίση.
ἔχου δ' ὄπας ἐπειν
τὸ λαλιθῆτες, αἰσοφρον
ἐλιφῆρμι ἴων κλαυθῶ.

Aristænetus: τὸ δὲ μισοφρονὸν ἡμῶν πᾶσι
ἐστὶν ἀσπασα.

p. 97. v. 24. Vt putares inter auras canere
concordiam.] idem in Fragmentis.

concordiam canens & dulcia plectra Thalix. Ad vo-
cem



cem tacuisse reor. Agathias Anthol. 7.

ἤμιν γὰρ σὸς φησὶ ἔμοιγε, ἀλλὰ τὸ μὴ τε
ἄφρονας, οὐδὲ μοι καὶ τὸ λάλησαι φησὶ
πῶς τὸ σιωπῶν, γλυκυτέρας.
id est.

Quippe tuo iurare ex aquas (diem) at ille som-
niperis

*Imita est claropi blanda loquela tuo,
Sirenium illa sua superans dulcedine uocifer,
Aristenaxus ἰνίκα ἢ φησὶ γαται, εὐδαίμων
τὸ μιλίας αὐτῆς αἰ σιωπῆς. Cæterum ad Agathias
versus alludit & illud quod sequitur
Itaque miranti, & toto mihi celo clarus nescio
quid relucente.*

p. 98. v. 10. Idæo quales fudit de vertice flo-
res.] Philostratus in epistolis: καὶ τῷ δὲ τῷ
εὐνοίῃ τοῦ ἐν τῇ ἰδίῃ τῷ ἄρει, ἀγῆ καὶ τῷ ἀνέναν δα-
τῆς ἢ ὑπέκρινεν ἢ κρούσας.

v. 17. Mille oculos lufimus, quærentes vo-
luptatem robustam.] Tacitus Annal. 14. *Inter-
que lasciuia oscula . prænantias flagitij blanditiis
annotantibus proximis.*

p. 100. v. 17. Nec speculum mihi, nec famu-
meritur.] Lucilius: ψευδὲς ἰσχυρῶς ἔχει αὐτῶν
μυθῶν.

p. 104. v. 18. Hoc de te merui, vt me in co-
lo positum ad inferos traheres.] Pallades An-
thol. 7. εἰς τοὺς ἄδου. Τὰς δὲ δὸς γὰρ ἐπέλασεν
αἰδῶν κερταίῃ.

p. 105. v. 3. Si dolorem meum naturali con-
uitio exoneravi] Aristenaxus: ἀπὸς γὰρ δὲ τῶν
αἰδῶν

τοῦ ψυχλοῦ τὸ λυπῶς, ἀπὸ τοῦ φη-
σὶ τῶν οἰκτῶν τῶν οἰκτῶν. & vt Seneca ait: *Om-
nia aduersa fortuna habet in querelis leuamētum.*
v. 11. Et hoc vitam dixit habere telos.]
Athenæus lib. 12. Ἐπιχουρῶς ἐν τῷ αὐτῷ τέλει
ἵππαστρον τὸ κελόν ἢ τὸς ἀετιῆς, ἢ τὸ τοῖς
οἰκτῶν εἰς ἀδελῶν παρεσκευάζει.

v. 9. Iuravit verbis sibi ab Aesclyto nullam
sibi facta.] Suspicio hic inferendos versus qui
referuntur in Fragmentis: *Nanfragus eiecta, &c.
id nihil adfirmo.*

p. 109. v. 7. Mirabile quidem paupertatis
regnum] Forè hic interponendum Epi-
gramma illud ex Fragmentis: *Omnia qua mi-
seri possunt finire querelas.*

p. 112. v. 1. Inimicus sacerdotio pellat.]
Hæc verba commodissimè inferentur hi-
cibus: Hæc ait ἔν τρεμulo deduxit vertice canes,
conuenit que genas. & que sequuntur.

p. 114. v. 1. Quid huic formæ aut Ariadæ
simile, aut Leda simile.] Similis huic locus
est apud Nicetam Choniactem, qui iam
supra succurrit.

v. 12. Modò redire in gratiam liceat.] Vi-
deto, quin & hic interponendi sint illi ver-
sus Fragmentis:

*Candida sideris ardescunt lumina flammis,
cum omninò, idem eos dicere cum eo quod
Petronius hic vult, manifestum est.*

p. 115. v. 3. Teneo te inquit, qualem spe-
ctaram.] Apul. Metam. 10. *Teneo te, inquit,*



IN
PETRONII ARBITRI
SATYRICON
ANIMADVERSIONES.

*In quibus lenia quaque, aliis iniussa
aut contempta.*

AD LECTOREM.

365

CVRANT mihi nouam Petronij editionem, animus principio fuit haud parca adiuicere, quò noua luce hunc auctorem suffunderem; nescio qua leui ductus insania? cùm iam laboraret in fine opus, contenderemque quid alij ante me (nam Parisiis Ed. serò nimis in manus meas uenisset) nihil mihi residui, præter exiles quasdam ineprias, quæ vel cuiuis in facili congegnere continuo seuera obiurgatione me reprehendens capere uelle refragari, consilium mutare, imò profus abiicere: tum demum tuis alij insultrassent; actum me scilicet acturum, commentaturus in scriptorem tradidit tot tantorumque ingenijs. Equidem sciebam tibi simpliciter, serò penituit stulticiae meae, tandem nonnulli instantiâ uigete, exoluerem quod inconsulata pollicitatione promissem; compulsus denuò adgredi, quod ex desperatione deserueram. Itaque quod ad selet apud prudentes uiros esse, in uerbis elaboratis indicatio restrictior, in notarijs uenia prolixior: idem hic spero, nec enim hoc proxima & repentina factura natum, quod uereor, monstrum. Te tua ipsa irrabat haud abluisse posse omnibus uicis. Cæterum nullius hortamina tantum apud me potuissent, ut auderem hoc faci-

AD

Q 3



nus, nisi dulce tum plerisque qui ante me
in hoc campo difficiles habere nugae; dicam
quod sentio, in quibusdam illorum vix so-
som, in quibusdam vix somnum teneo. Sa-
tis non fuit illis nihil dicere, sed etiam lace-
ta: plerique & disrupa religare, pro nefas
infelicissima & fallaci manu; adtexere praeter
ea nescio quas carminum quisquillas, ne
ineptissimis dignas, pro quis mehercules,
in auctione venirent, neque Afranius voca-
daret; ea Petronij adseverare, quid aliud
quis dixerit, quam insaniam? tamen parum
abest, quin audeant pallidi isti & seientis
concinnavores. Credite, hoc artificium vo-
bis, nec ita est, ut in ipse auctoritate. *Ad velle*
scriptionis genus. Poete quorundam licet
dixisse, studij huius dignitatem perdidissent,
miris enim artibus suis effecerunt, ut totum
eneruaretur & eaderet. Primum genus il-
lorum, qui circa literarum apices digre-
diantur, quibus literulae immutatio trium-
phus, fastidiosa natio. si quid tale etiam alii
in mente, clamant furta, plagia & tot ve-
mina criminum grauiorum. si quid forte
imprudenter exciderit (vt maxime lebo-
cum hoc scribendi genus, nec scio an qui
viquam sine lapsu euaserit) conqueruntur
vt de vi publica, delictum vsque ad mor-
tem, si quid in medio relinquant, ne vel hoc
via offensam incurras, quod omnia praeter-

teris, protinus paratum illud Velleij:
Quid aliud quam nimium occupatum dicam,
quom vel mendum vocis sefellit, aut hoc vel
de loco somnus obrepit? Iam tot ambitus
sermonum per sententiarum tormenta,
verba ipsa calamistrata tam apte posita, vt
patres de singulis illos iussit in consilium.
Hoc mihi, anne fanaticus iste medicus, qui
cum vix & secat lentis ductibus agit? sim-
plex illa munditia, quae sine cerussa & fu-
co, tum constricta breuitas propria huius
haerere, vbi res contenta doceri. Si qua
nota melior, quanto praefamine illa experi-
mentum quo prius persuadeant, quam edo-
cent; primo cum audieris, haud ante gra-
uis quid nascatur, grande aliquid animo
mutas: at cum offenderis, Deus bone, ride-
bit illico factum literulae mutatio est, aut
syllabe transpositio. Sunt qui diuina te-
bant actuum, qui eloquentiam ostentant in
alienis laudibus. Porro in proligandis ad-
uersariis vsque ad fastidium & inuidiam ni-
hil non tantum constitit Pompeio victoria,
de subartrectatione alienae scientiae, vt ait Pli-
nius, famam sibi aucupantur, quibus inlar-
motis si videant alibi elatum oriri filius,
perosque figuratis perstringunt laudibus:
omnium malitiae genus, laudate quod accu-
so, haud ostendunt vulueta, sed insigni;
sempiternum, cui manus commouebunt, si



368
alios tangat, iniuriam suam putant, cum ipsi vix decem annis abortum faciant; miramur, quod horum libri lectorem inueniant, nam legentium contumelia sunt, quos putant optimi cuiusque conuictis gaudere. Reliqua sino preterfluere, ne in salidum adducta videantur, satiusque meo tegere, quam aliorum vitia indagare. *Attendamus sane quod facimus, et contra nos diseri in vitia nostra inuehimur*, ait D. Hieronymus. Sane his motibus medicinas dicere cum ventis litigare arbitror: Hippocratis potius fomentis, quam monitis aliorum indigent. Nos exequemur, reliqua propositi. Plerisque is morbus familiaris, ut tanta in operibus suis promittant, propter quae merito vadimonium deserui possent. At cum intraueris, dii dexterae quam nihil in medio inuenies. Non est quoddam te ante rem suspensum teneam, aut vana spe ductem: nihil damus nisi scinola quaeque & leuia, alii contempta potius quam non visa, ita sanè oportuit post tam curiosae diligentiae viros, qui vberem messem ex hoc agro collegerunt, idem nos voluisse, licet non adsecuti abundè pulchrum atque magnificum, omnia hic triumphus illorum, nos armillis & hasta donari serio recusamus. Itaque legendi modum hic ponas licet, aut huic.

--- exarationi

Districturn bonus applicare theta.
Vulneta

369
Vulneta coacta prorsus, quae ut scopuli alio- tam quoque acumina freguerunt, rescindere non libuit, ne nouas plagas incuterem. Quae uelani oblitperent, lectorisque intentionem dispergerent, malui differre, dum plenius in hunc scriptorem, melius nactus exemplar. Itaque fraudi non erit, si intacta multa relinquam. equidem si bonus est Lector, quae omisi non oblita nobis, sed prae- terita existimet. At mihi nunc agressuro uenia opus erit (sæua enim & infesta virtutibus tempora) quam ut benignè indulgeas obsecror. indubiè se pius peccaturus, quippe qui homo & adhuc iuuenis. *Cæterum placebo tibi, si me culpam emendare permiseris.* Hoc te rogo obsecror.

Q. S.



IN
PETRONII
ARBITRI
SATYRICON

Animaduersiones.

p. r.v. i. Declamatores] Declamatio indicio-
rum imago. Quintil. lib. 1. cap. x. Forensium
actionum meditatio. lib. 1v. cap. 11. Eloquentia
Rhetori: Neque enim tantum me aut negligentia
aut confidentia tenet, ut nesciam, quantum sit inter
hanc aciem fori & nostram illa ferretur. Studiorum
exercitia diuersa. Ibi armatur ingenia, ibi pra-
liantur: ibi praelus, hic pugna committitur. Seneca:
ita arbitratum est scholam quasi ludum, foram
quasi arenam esse. Accessere ad hoc exercita-
tionis genus principes. Suetonius in
Nerone, cap. x. Spartian. in Seuerio. Capitoli-
nus in Gordiano: In Athenas cotruersas decla-
mavit. Cicero 1. Tuscul. Quæst. Declamatio-
nam cassas. lib. ix. epist. ad Pætum: Hirtum
& Dolabellam dicendi discipulos habeo, carumque
magistros. Puto te audisse, illos apud me declama-
re, me apud illos canere, hos inquit Seneca Co-
trouert. proæm. Fortissimi audisti (Ciceronem)
secum declamare solitos, cuius iudicium fecit
Suetonius lib. de Claris Rhetor. Cicero Bro-

Commentatur declamatus cum M. Pisono, aut
aliquo quotidiano, hinc quotidiana declamatio.
lib. vi. ep. xx. i. Quotidiana, commentarij
pætorij in quos ea, quæ alijs declamantibus
laudata erant, regerebant, ut ait Quintil. lib.
11. Colloquijs priscis: *διδασκαλία δὲ τῶν ἑσπερίων*
ἐπιμαθήσκει. Serò declamandi exercitatio ad
Romanos, profus diuersum itor ad eloquen-
tiam antiquitus. Auctor dialogi de Orato-
re. Quintil. lib. 11. cap. v. *Etiam ad imitationem*
horum materijs apud Grecos dicere circa Demetriū
Phalera instituit. Latinos dicendi præceptores ex-
ponit L. Crassi temporibus, capiss. Cicero auctor.
Quin. vide lib. 11. de Orat. Suetonius de L.
Pæcio: Cicero refert: Memoria tenet pueris no-
tum primum Latine docere coepisse L. Plotij. Ergo
circa Demetrii Phalerei tæpora in schola
frequentari ceperunt exercitationes, po-
pulari Romanis Cicero pæto usurpatæ,
Gauliæ seu Controuersia diææ. Seneca Con-
trouert. Declamabat Cicero non quales nunc con-
trouersas dicimus, nec tales quidem, quales ante
Ciceronem quæ *Τροφæ* vocabantur. Hoc autem genus
materijs, quo nos exercemur, adeo nouum est, ut
nomen quoque nouum sit. Controuersias tæpori hij-
nus, Cicero causis vocabat. Nã uicij ex mo-
dali parte materias petebant, ut vitiorum vi-
tiorumque itores & vituperia. Serò, de claris
Rhetoribus Græcorum scripta conuertent, ac vitio-
rum laudare ac vituperare. Quadam ad vitium
condam vitia instituta, dum vitio & necessaria,



alium perniciosam & superuacanam ostendere. Quod
gentis Iovis & Atraxavias & ygonovias Graeci
vocat, donec sensim ad Controversiam ventum
est. Diagolo de Oratorib. Ad hac effrenata
veteres intelligebant opus esse, non ut sit u con-
versus linguam modo & vocem exerceant, sed ut
his artibus bellus impleatur, in quibus de boni &
malis, de honesto, de turpi disputatur. Seneca lib.
II. Controuers. III. Declamabat Naso controuer-
sias etibicis. Itaq; aut ex morali parte, veteres
trouersia aut ex historiis trahabantur, ex veteri
aut ex re, si qua fortid recens accidissent: eae Citi-
ci eymicus vocabant. Sueton. de claris Rhe-
tor. Post ingenia fastidire consueta, diuicia
à forensibus causis tractare, imò ad meta-
nugamenta deflecti; quò pertinet hæc Pe-
tronij indignatio. Rider eandem insaniam
Quintil. multis locis. Syneus ad Corinthios,
& eius Scholiastes. Huius generis vci o con-
trouersia Senecæ, Quintilianii Declamatio-
nes, & passim apud Rhetores Græcos. Et
quamuis recta declamandi ratio ita celebra-
ta, vt plerisq; ad formandam eloquentiam
videretur vel sola sufficere; Quintil. lib. II.
c. x. tamen L. Crasso & Domitio Censoribus
ludum impudentiæ claudere iussi sunt. Au-
tor Dialogi de Oratoribus S. C. forma apud
Gellium lib. xv. cap. xi. Sueton. de claris
Rhetor. Atque hæc illustrando huic loco, non

v. 7. Hæc vulnera pro libertate publ. ex-
cepi]

tepi] Quin. lib. vi. cap. 1.

v. 12. nunc & sententiarum vanissimo stre-
pitu p. 7. an audirem sententias, id est, vitrea fra-
cta & somniorum interpretamenta. Quintil.
lib. ix. cap. v. Lumina præcipuè in clausulis posita
sæpius vocamus. Quæ minis crebra apud anti-
ques, nostris temporibus modo carent. Hierony-
mus ad Pammach. Move puerorum argutas sen-
tentias in clausulis struis. Idem ad Nepotia-
num: Ne à me quaras puerile, declamationes, sen-
tentiæ flosculos. & per fines capitulorum acuta
quædam breuiterque conclusa. Sueton. in Aug. ca.
xxxv.

v. 14. Vt cum in forum venerint, putent se
in alium terrarum orbem delatos.] Seneca
lib. I. Controu. Agendum, productus istos declamato-
ri à schola in forum, cum loco mutabuntur, velut
à schola in classe, & dilata umbra, corpora sub dio
hæc non possunt. Non enim ambrem seris, non sa-
lem ferunt, vix se inueniunt. Assueti enim suo
obitorio deserti esse, cum in forum ventum, aut de-
sunt, aut labant.

v. 17. Quia nihil ex iis que in vsu habemus
aut ad. a. vid.] vide Dialogum de Corrupta
eloquentia.

v. vlt. Sed piratas cum cat. in lit. stantes,
& tyrannos edicta scribentes.] Huius thema-
tis Controu. iv. apud Senec. lib. ix. alludit Si-
donius ep. vii. i. ad Lupom.

Nunc flammam Satyra: & tyrannicarum
Declamatio controuersiarum.



solent & arbuta, videntur ipse stella decidere aut transilire, quod tamen putidum existimare, nam infra istas hæc nascuntur. hoc sanè respexit Petron. Apuleius Mifef. viii. *Velut graui conitru procellaque sideris, vel ipsi Diali fulmine percussa.* Martialis lib. vii. epig. xciiii.

Hoc opus est subito fieri ut sidere mutus. Lib. ii. ep. 86. *Sidore percussa est subito tibi Zodia lingua.* Hi autem qui perculli, siderosi Glosse *Siderosus à σιδωρής, è πάλανος.* In arboribus *sideratio.* Plin. lib. vi. cap. xxiv. *Auctor ποικίλων, lib. x. Αποπληξια δειδρα μωρη ποικίλων, lib. x. Αποπληξια δειδρα μωρη ποικίλων.* Quamquam sideratio etiam *ήμω δ' αληθως.* Firmicus lib. i. v. cap. xii. lib. vi. cap. xxix.

ibid. afflavit] de fulminibus proprie. Suetian. in Adriano: *Fulmen decidens hostiam & victimarium afflavit.*

ibid. semelque corr. eloq. reg. J. L. semelque cor. et. r. *scitit & obrinuit.* seu: *similique.* quod rectam insequentia probant. Adi Seneca Controuers. l. i. *proem. eloquentia regula.* Martialis lib. vi. ep. i. *regula morum.*

p. 3. v. 2. *Vique ad senectutem ad iustam in neccitatem perdurare.* apud Cicer. lib. i. de Leg. *Canoscat seclis innumerabilibus.*

v. 4. *Compendiarium*] Gloss. *Compendiarium ουντομια.* Varro: *Hoc dico, compendiarium sine vitio sollicitudine ac molestia dicendi ad vanam voluptatem perueniri posse.* Seneca ep. xxvii. *lib.*

hæc compendiarium inuenit.

v. 6. *Quam ipse in schola. L. Quam ipse.* v. 9. *amas bonam mentem*] Seneca ep. xvii. *proem. lib. 3. Natural. Quæst.*

v. 13. *parentes obiurgatione digni*] Tacitus de orator. multis.

v. 17. *cum ad vota properant.*] Vide Sueton. in Orbillo Pupillo. *Perf. Saty. 2.*

ibid. *cruda adhuc studia in forum propebant.*] Theon Sophista: *οι μωρη παιδαγογικων επιστημων, εκ τωντων δευτεροβαθμιας παιδαγωγικης, οτις αμαρτανος αυτων φιλοσοφιας. οτι οι παλαις λογους δενοι των επιστημων, οτι εκ των ενγκυκλιων κλημωρων μεθυσματα, οτι εκ των λαμωωντων απαντων επι τα δευτεροβαθμιας επιστημων, οτι εκ των απαντων επιστημων, οτι εκ των απαντων επιστημων, οτι εκ των απαντων επιστημων.*

v. vlt. *Ve studiosi innes lectione seu. mi. agerentur.* Suetianus: *Veteres Oratores legendi sunt, & presentes audiendi. Super hac frequenter scribendum, agendum & declamandum.* Vide Tacitum de Orator.

p. 2. v. 8. *Quod quisque perperam discit, in senec. confiteri non vult.*] Claudianus *Mactertus lib. 1. de statu animæ: Tenellis adhuc insantia quondam sua perfunctioibus in senectute perascunt.*

v. 14. *Frugalitatis lege p. e.*] Iul. Seuerianus: *Oratoris artibus nemo instrui potest, nisi cui ingenium, & frequens studium.*



num animi sit quaedam naturalis potentia. Tum vox, laetus, decor, frugalitas, laboris patientia.

v. 19. *Sedeat redemptus histrio, add. Tacitus de Orat. tam verò propria & peculiaris huius vrbis vitia pend in ipso utero matris concipi videntur, histrionali favor, & gladiatorum equorumque stultia, quibus occupatus animus quantum loci bonis artibus relinquit.*

v. 22. *det primos veribus annos Lucianus Lexiph. ἀεὶ ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῆς ἐπιπένης ἀρχίζουσιν οἱ κωμικοὶ καὶ τῶν ἀκροατικῶν ἀδελφῶν ἀναγνῶντες, καὶ τῶν ἰστορικῶν Φωκῆς αὐτοὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲν ὅσον τῶν ἰστορικῶν. Πλάτωνος δὲ ἔχει καὶ πρὸς τὸν Σκουερϊανὸν: Νecessaria orationum frequens lectio & Historiarum & Carminum.*

p. 5. v. 5. *scholasticorum turba* p. 7. *tanguntur scholastici ad eam promissimus. Scholastici sunt declamatores, qui & sophista. Antoninus Imperator lib. de vita socris. ἡ δὲ ἡλικία τῶν κωμικῶν καὶ τῶν ἀκροατικῶν ἀδελφῶν ἀναγνῶντες, καὶ τῶν ἰστορικῶν Φωκῆς αὐτοὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲν ὅσον τῶν ἰστορικῶν. Πλάτωνος δὲ ἔχει καὶ πρὸς τὸν Σκουερϊανὸν. Tacitus de Orator. scholasticum nostri deducuntur in scenas scholasticorum, quos Rhetores vocant. Ideo Constantinus Tertull. de pallio: Primus informator licentiorum Grammaticus & Rhetor & sophista. Martus Victorinus Comment. ad lib. 1. Cicerois de Invent. ita definit: Rhetor est, qui docere licentiorum, atque artes tradit eloquentia. Sophista est, qui*

non dicendi exercitium discitur. Advocati etiã scholastici, l. 11. Cod. Theodos. de concess. advoc. l. prater. Cod. de lucr. advocat. Scholasticis verò omnis virtus in sola sententiarum verborumque cultora? quod tangit Petronius pagina prima: sed melior verborum globulos, & omnia dicta fastidique, &c. adeò, vt communi conuicio scholastici, quibus omnis oratio sola verborum virtute staret. Suetonius de Albu. Declamavit modo, splendide atque ornate, tam ne vsquequaque scholasticus existimaretur, circumcidit & sordidat, ac tantum non tribulibus verbis. Salvianns lib. 1. Non id factum adasit, ut salubres & salutari fuerit scholasticus. Calentibus adhuc rhetorum doctrinis, quadam scholastico flore depinximus. Vegetius de re militari lib. 3. Colloqui pedestrique sermone in bellis contulicuius erit precipua felicitas, si eum scholasticus fastidiat.

v. 6. *in porticum venit, vt apparet. ab ex-temporali declamatione] Quia porticus voco vbi recitabant adiuncta. Plinius lib. 11. ca. v. apertum ex his Martialis lib. 11. p. 11.*

An aetiosus in schola Poetarum
Lepora rinctos Attico salernarrat.
Ritue si recessit porticum terit templi.
colloquis puerilibus: ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι



ἀνδρῶν τῶν μὲν πικρῶν καὶ ἀπορῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων
ἢ τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἑλπίδα. Tertull. aduersus
Hermogenem, cap. xi. Petron. p. 43.

v. 8. suaforium. Auctor Dialogi de Oritorib. Duo genera materiaram apud Rhetores tractantur, suaforia & controuersia: ex his suaforia puoris delegantur, controuersia robustioribus assignantur.

v. 11. nec quo loco stabulum esset] p. 6. quo loco stabulum reliquisset: est cauponium, seu diuertorium. Apul. Milesi. Quod ingressu primum fuerit stabulum. Cyprian. ad Stephanum. Stabula in itinere appetunt cuitoria. eā notat Tertull. Apolog. cap. xlii. August. lib. xii. de ciuitate Dei apud D. Lucam cap. 18. *Πικρὸν καὶ ἀπορὸν* in Glossis. *Stabularij* qui in caupo *πικρῶν*, in Glossis. *Stabularij* qui in cauponam & stabulum exercent, ait V. C. D. N. Caup. stab. Seneca de beneficiis, lib. i. cap. xii. Nemo se stabularij hospitem indicat. Apul. Milesi. Mansionis pretio stabulario persoluto. hoc est, locatario solo. Varro i. v. de lingua Latina: *Locarium*, quod datur in stabulo & taberna ubi consistant. apud D. Lucam: *δύο δηνάρια* ἑκάστῳ *πικρῶν*. Interpr. Duos denarios stabulario. Stabulum *πικρῶν* exponitur Glossæ, quæ vox cauponis & meretricum domum notat, ergo non *οἰκίαν* aut *ἐπιπέδιον* tantum, sed lupanar. ita usurpat Petronius in Pænulo: *Qua tibi olant stabulum*

in hospitibus etiam meritoria. Glossæ Isidorus meritoria, loca tabernarum ubi adulteria committuntur, nec perperam stabularij: lenocin dicuntur. hinc prostibulum. Nonius Prostibulum, quod ante stabulum stet quæstus diurnæ nocturnæ gratia. Scholiastes Aristoph. in Equitibus. *Κακοῦ βλάδης ἰνὸς ἑστὶν, αἱ αὐτῆς τῆς εἰρημῶν ἰσῶν, ἐπὶ μὲν τῆς πύλης τῆς βελωδῶν.* Stabulum ergo, ut supra, quod inibi consistant, uti & statio, & correcte de lupis. Horatius: *Nullam stanti in fornice stantem.* apud Senecam *Meretrix vocata es, in communi stetit. Stetit puella in lupanari, stetit in meretricibus.* Tertul. Lupanar, conuincium libidinum. III. ad vxorem. *Probat de ianna laureata & lucernata, ut de uoluptu confessorio libidinum publicarum.* Tametsi semper steterint meretrices; inter se enim sellis infidebant. vnde Plautus in *Beauloe:*

*Profelas seruulicolas, sordidas,
Qua tibi olant stabulum, statum, sellam &
stibulum merum.*
Vix verumque notari vides; in V. C. leg. *stibulum*, hand malè. Iuuenalis Saty. i. i. *Si dubitas alta Chionem deducere sella.* *Stabulum* à sella à abducere uultuari, cum alij stabulari emant. Vide Festum.

v. 16. Rogo, inquam, mater] sollempne videtur



videtur compellantibus matres salutare. Apuleius Milesi. i. Plautus in Rudent. alij.

v. 20. Diuinam ego purab.] Fatidicam Martial. Non sum diuinus, sed scio quid faciat. Seneca de vita beata, cap. xxvii. Cum aliqua per tuum genibus repens ululat, laurumque lintatus, sicut praeferens clamat iratum aliquem deorum, conuertitis, & diuinum esse affirmatis. Apuleius lib. ii. Parco in feminam diuinam.

v. 21. centonem anus vrbana reiecit, iniecit, quasi velit Eucolpium induere legitimum habitum eorum, qui in lupanari licet vt intelligat se in fornice deductam. Nam mæchi, & ij qui lustrabantur, obsequio capite esse ex Suetō. in Nerone & Caligula. Capitolinus in Vero: In tantum veterum Catianorum & Neronianorum fuisse amulū, vt videretur nocte per tabernam & lupanaria obsequio capite cucullo vulgari. C. Fortunatianus lib. i. Rhetor. Inuenit fratri adulterū obsequio capite nec enim occidit. Ex hoc ritu forte Næuius apud Gellium. lib. vi. cap. ix. --- cum suis pætorum pallio ab amica abduxit. Vide Isidor. lib. xii. cap. xxvi. huc respexit Seneca de vita beata cap. xlii. Non timidè nec obscurè luxurians, etiam inoperto capite. Imò & meretrices obsequio capite. Iuuenal. Saty. v. i.

Sumere nocturno meretrix Augusta cucullo. Sed nigrum stavo cinim abscondente galero. Intrauit calidum veteri centone lupanar. Tertul. de cultu fornicatarum, cap. xli. *lib. i.*

moralla, quia se expinzerat, idcirco Iuda suspirans visa est quasi sedere, adeo quia sub vela uento latebat, habitus qualitate quatuor mētrix, &c. multa Petronij ex hoc ritu exaudita, quæ tamen interpretes ad alia trahunt. v. 24. nudasque meretrices] Tacitus Antiqu. lib. xv. Scorta visibantur nudis corporibus. Iulianus de Spect. cap. vi. Per prostitutarum nuda corpora. Artemidorus lib. ii. 4. 3. ὄλη γυναικῶν ἀφροδίτην ἰσχυροῦς κ; ὁμοίως ἀγαθῶν, & ἰσχυροῦς ἀφροδίτην. Philemon;

ἰσχυροῦς ἀφροδίτην ἰσχυροῦς κ; ὁμοίως ἀγαθῶν, & ἰσχυροῦς ἀφροδίτην. Philemon;

lib. v. 11. cella) αἰνημο; in cuius aditu scortabantur, titulis inscriptum. ideo Martialis: inscripta lumina cella. In Senecæ Congratul. lib. i. Superpositus est cella tua titulus. Tertull. de Pudic. lib. i. Sub ipsi libidinum cella. Iuuenalis Saty. vi. Intrauit --- cellam. Interpretes: non sellam, quoniam in cellis nomina meretricum superscripta erant. vnde apparet, quod tituli appellatione notent, nimirum status precium, & nomen meretricis. Seneca de Spect. Contro. Nomen tuum deposuit in fronte, ut sit cum meretricibus. Inscriptionū insigne exemplum in Historia Apollonij Tyri: Tu meretrice profertur se ad pedes: Miserere virginitatis tuæ, quæ profertur hoc corp' sub tui turpi titulo. Leuocauit villicū puellarū, & ait: Ancilla exortatur, scribatur ei titulus: Quicumque Tarsū deflorat

flora



florauerit, mediâ librâ dabit, postea populo patibulo
ad singulos solidos. vide Senec. l. 1. Controoer. 11.
11. Πορνεία, seu, vt Plautus, iustiales cellae ac-
cuatae erant. Fornicatrix est ca-
uus corpus publicum. Ha sub arcuatis proster-
bantur, quae loca fornices dicuntur. Glossae: For-
nicaria. πορνὴ δὸν ἔχει καὶ ἵστυατος. Hinc
Martialis monumenta, quod adinstat hypogae-
orum. lib. 1. ep. xxxv.

A Chione saltem vel Laide disce pudorem,
Abscondunt turpes hac monumenta lupae.

Quantum loca aedilem meruere reno-
ta & aditus obscuro. Petron. p. 5. ac subinde
in locum secretiorem venimus. p. 6. per anfractus
obscurissimos in hunc locum perduxit. Iludoneus
lib. x. Ganeo, luxuriosus, & tanquam in occultis
locis & subterraneis, quae ganea Graeci vocant.

ibid. assem exegerat] Iuuenal. Saty. 1.

Excepit blanda intranteis, atque ara populi
Seneca lib. 1. Controoer. Pretia stupri accipere
Notandum illud Tertull. Ipsa etiam prostituta
publicae libidinis hostia in scena proferuntur loco-
stipes, & logium etiam quibus opus non est prohi-
catur.

v. 14. satyrion] Helychius: στυράριον
ἢ στυράριον, ἢ στυράριον ἢ στυράριον. Calli-
Aurelianus lib. 111. Satyrion est vehemens
neris appetentia. Vocatur autem ab herba virgata
quam satyrion vocant. Hanc enim accipientes
Venereu prouocantur, cum tentigine genitalium
partium. Sed antecedit istius passiois sunt quae
mole

in laetitia ob usum Venereu excitandum, quae
lypica vocant, quae sunt acris atque incenitua, &
viris improba.

v. 15. Quasi per caliginem] V. C. habet in-
uicium nomen ENCOLPIVS quasi quae
sequuntur sint ex persona Encolpij. Scal.

v. 26. Cum ego proclamarem] Apul. Po-
pulus saltem proclamare suppetiatum. Vlp. l. 4. §.
item Dicus. ad leg. Corneliâ, de sicar. Pla-

ut si ipse, qui hanc iniuriam passi sunt proclama-
rent, audire eos praes. Prouincia debet. Atque
proclamare Quiritare dicitur, h. e. Qui-
ritium fidem inuocare, vt Petron. p. 15. Ter-

ull. aduersus Valentin. cap. xiv. Vt etiam
proclamari, quasi porro Quirites aut fidem Ca-

l. Lucianus: ἰπὶ δὲ ποδῶν αὐτῶν ἢ καὶ αὐτῶν, ἢ
καὶ αὐτῶν, ἢ ἀρχαῖον, ἢ τὸ πρὸ αὐτῶν, ἢ
καὶ αὐτῶν, ἢ ἰπὸν ἄδου. Sed hae vulgatissi-

ma. Inde proquiritare legem, promulgare ver-
bum decemvirale. Sidonius lib. viii. ep. vi.

v. 29. Intentaui in oculos Aesclyti manus]
Petron. in Casate, c. 14. Strictos gladios vsque ad
intentaui. Virgil. iii. Aeneid. Praesentemq; viris

intendant omnia mortem. Pacuuus Atalanta:
Mortem intentant, regno expellant, consan-

guant me esse abdicant. Ita L. apud Nouium
addicare.

v. 30. muliebris patientiae scortum] Vide
Antonij epig. cxxi. 1. Fitmicus Astr. lib. 3.
v. 7. Partantur quae mulieres pari consueverunt,
propter libidinum ardoribus.



v. 1. Cuius ne spiritus purus] Propter locutionem, aut oris stuprum, vt loquitur Apollonius nob. l. 1. Minut. O. G. Qui medios viros laudat libidinoso ore, ingenuis, intrescunt. Seneca de ira, l. 1. cap. 8. Rapere ad stuprum, & ne os quilibet libidini excipium. Petron. pag. 7. Qui ne tantum quidem conformiter faceres, cum pura muliere pugnasti. Non pura mulier, est fellatrix. Carv. --- pura impura puella. Suavia comminxit spargens salua tua. Iuven. Sat. x. --- quot longa viri forsorbent vno Maura die. Comm. Hanc ostendit fuisse impuram, eandem innui poro à Ficm. lib. c. 7. Erit impure libidiosa. Adde Martialem lib. v. 11. epigrammate 66.

v. 5. fortiter faceres] Fortiter facere, pugnare frequens apud Rhetores. Senec. lib. 1. De ira. Qui ter fortiter fecit, militiam vacet. probè vult vt multa à re militari. Apul. Praetaber fortiter. Ex animo, ergo fortiter facere, seu fortiter pugnare, à ποδία & αἶν.

v. 7. viridario.] Viridaria, ἄλμα, loca gratianibus arbutisq; confita. Pl. l. v. ep. v. 1. Mares Saturn. l. 1. c. 19. in Pandectis Florentinis l. 1. §. 4. D. de usufruct. viridia. L. 79 §. vi. D. de rebus significat viridia.

v. 25. tanquam scholastici ad cenam promissimus] Declamatores, vt auditorum laudibus, & probationum signis disertissimi habebantur, cenas exhibebant, aut sportularum nummos dabant. v. 6. cum fame moreret, non delibet audirem sententias. Pl. ep. xiv. lib. 1.

Siquis

sequuntur auditores actoribus similes, conducti vt redenti inancipos, conuenitur in media basilica, ubi tam palam sportula, quam in ericlinio dantur. Ex iudicio in iudicium pari mercede transiunt. Iste iam non inturbant, sed vocantur. Nomen Latinum nomen impositum est. laudicem: Nomen duo nomenclatores in teris denariis ad ludandum trahobantur: tanti constat, vt si diuersissimus, vide integrum locum. Hunc motum etiam poetas tenuisse ex Horatio, Martialisque notum: quod respexit Petronius pagina 110.

Quisquis habet nummos, secura nauiget aura, Fortunamque suo temperat arbitrio. Carmina componat, declamet, concropet omnes Et peragat causas.

vide Iuven. Sat. vi. 1. eo ventum, vt auditores, & locum conducerent. Tacitus dial. de Orator. p. 8. v. 15. 16. adiectis petulantibus dictis. Sic audere] petulantia dicta, verba ad omne genus nequitiae accommodata, quale illud diuidere, quod inter turpia & obscena. Pla. in Aul. § T. editit mihi

vt dissiparem obsonium hic bisariam. Cog. Me tu quidem hercle, dicam palam, non diuides.

§ T. Bellum est pudicum vero prostrabile populi. Post si quis vellet te, haud non vellet diuidi. At ego istuc Anthrax aliorum sum dixeram. Non istuc quod tu insimulas.

v. 25. laciniam extremam] Lacinia extre-



ma, est extimum seu extrema ora vestimen-
ti. Glossæ: *Lucina negaridæ*. Idem Glossæ:
rium: *Insita ἀρεσίδων*. non *Isita*. *Embra*
limbus, insita negaridæ. ergo hæc eadem
certè nihil aliud, quàm fasciæ vestimentis
adfutæ ad ornatum. at *insita* licet adfuta ve-
sti non sit, rectè fasciola quævis appellatur
non autem lamina aut limbus. itaque p. 11.
duas insitas ancilla protulit de sinu, alterâ que pe-
des alligauit. in V. Gloss. *protulit de sinu*. Quod
indubiè rectè interpretor fascias crurales
est apud Vlp. l. 25. §. 4. D. de aur. & arg. leg.
Horat. *Quarum subfuta ralos tegat insita ve-*
ste. *Acro: Insita dicitur ἀρεσίδων, quæ sub*
subnebatur, qua matrona utebantur. erat tenuis-
sima fasciola, qua prætexta adiacerebat.
Sed & Gloss. *Limbus ἀρεσίδων*, insuitur calce-
ea parte quæ pedes tangit. vnde Ouid. de
arte amandi, l. 1. *Quaque tegit medios insita ligat*
pedes. *Idorus*. *Limbus est, quam nos ornatus*
dicitur: fasciola contexta aut ex filis, aut auro
futaq; extrinsecus in extrema parte vestimenti
Vlp. l. Vestis. §. 2. D. de auro & arg. leg. *Insita*
pictura clauis, qua vesti insuntur pictura. *Il-*
doro ornatura. hoc est, limbi. Sanè Lutactius
illa Statij li. vi. Theb. ---- *picto distingit pos-*
ra limbo. *Limbus*, inquit, *fascia picta dicitur*.
Isidori Gloss. *Limbus, clauis in vestio regia*.
vt limbus, non tantùm quod oræ vestis, sed
quod ornatus causa assuitur, notet.

v. 27. *Familiaris oculis meis*] in V. exte-
plac

placi erat, *oculis tenuis*. puto: *oculis teneris*. vt
vires intelligat, & lusciosum; qui propter
oculos propius admouebat ad inspicien-
tum pallium Scalig.

v. 9. v. 16. *Inactis aureis*] Horat. lib. 3. od.
v. 17. *Inactis opulentior thesauris Arabum*.

v. 21. *Iure ciuili*] Interdicta non sunt iuris
ciuilis, sed iuris prætorij. At Petronius præ-
toriam ciuile ius facit, opponens ei scilicet
ius naturale vel gentium.

v. 23. *Ad interdictum veniret*] p. 35. *Si ven-*
erum ad interdictum Herculem credidisset. Ad
interdictum venire est, iure ordinario agere.
Itocinus de limitibus agrorum. De possessione
interuersa est, de qua ad interdictum, hoc est, iure
ordinario litigatur.

v. 26. *traducunt tempora cæna*] V. C. *sera*
fortasse, fella. quod valdè placet Scalig.

v. 27. *vendere verba solent*] Mart. lib. v. ep.
v. 17. *Sollicitis que velim vendere verba reis*. Seneca
in Herc. Furente:

Hic clamosi rabiosa fori

Iurgia vendens improbus, iras

Et verba locat.

v. 29. *Atque eques in causa qui seder]*
Consilium innuit. Vlp. fragm. tit. 1. *In consi-*
lium adhibentur Romæ quinque senatores. &
quinque equites Romæ in prouincis viginti recipi-
untur. Theoph. Gr. interpr. *ἑξήκοντα ἐστὶν οὐ-*
κὴντες Φωκίῳ ἀρεσίδων. *Recuperatores quia*
per eos ius suum, quisque recipiebat. proprie ita-



que p. 11. recuperato ut putabamus thesauri. Vnde Fest. Gloss. dicitur. Iudex recuperator. Plin. in Bacch. Prator recuperatores dedit.

p. 10. v. 4. prater vnum dipondium.] Recta lectio aliorum codicum. prater vnum, dipondium sicilicum, quibus lupinos. id est, dipodium cum sicilico. ita loquebantur. vel sine dubio legendum, prater dipondium sicilicimumque, quibus lupinos. Scaliger.

ibid. Dipondium.] Glossarium: Dipodium, διπῶνδιον, ἴσους δύο βαλάς. Dipondius, Dipundium, διπουνδιον. hinc contentum viliores, dipondij. Sen. cont. 1. libr. 8. Itaque peribunt decem iuuenes propter dipondios duas v. eod. Sicel.] Glossæ Sicilicum ἰρῆνιαι v. 247. D. Eucherius l. 11. Intruat Sicel. quæ corruptè sicel. vncia pondus habet, scrupula decem. Vide Volasium Metianum.

v. 6. Ne interim præda discederet.] Optimus codex habebat, ne viritum. Luxata autem hæc sunt suo loco. Continentur igitur cum superioribus ita, quam in ambiguum litem descendere, ne viritum præda discederet. id est; ne præda diuideretur ex euentu litis. Hæc Ill. Scal. que quidem certa & indubitata esse, qui quis sanæ mentis fateatur oportet.

v. 8. Addicere] proprium in emptionibus Sueton. in Iulio, cap. L. Amplissima præda multo addixit, passim apud I. C. Firmicum Pudentium suum quotidiana pecunia gratia lenoni addicent.

v. 17. nullo genere] nullo modo, ad id idem Cicero.

Cicero ad Atticum. Quod optimo genere facere solentur.

v. 21. Pannuceam] Pers. Saty. 1. v. Dum ne deponat sapiat pannucea Bauci. Martialis lib. 1. epigramm. 47.

v. 18. Aduocati iam penè nocturni.] Tacitus Quinc. de Orat. Hinc leges assidua, hinc conuinciones magistrarum penè pernoctantium in rostris sine accusatione potentium reorum.

p. 11. v. 2. in vtraque parte] I. in vtra parte, v. e. Qui solebat & causas agere] al. & ad causas causas agere. dictum vt Propertio: Patrem ad baculum. Scal.

v. 9. Vestix inter prædones strangul.] I. veste, v. e. p. stran. Scal.

v. 26. Gytonis] Hoc nomen non est Græcum. Legend. Gaythou. Esd. 29. Nam semper veteris exemplar habet Gniton. Scal.

v. 27. Ostitium non satis] Videtur negatius, non abundare.

p. 12. v. 1. Mulier erat aperto capite, que cum rustico steterat] p. 10. mulier aperto capite, que cum rustico steterat. aut glossema est, aut aperto capite.

v. 21. vna comitata virgine] Iuuen. Satyr. 6. comite non amplius vna; non prodibant sine pæle quis in Plauti Casina Murrhina ait:

sequimini comites in proximum me huc. Murrhion apud Rutilium Lupum: Ornatus eius nobis abundabat, magnus ancillarum, que sequuntur, comitatus; nunc graui casu afflictus, vix



medicinis ancilla dignitatem retinet. ne meretrices quidem. Lucianus in eis. *ἡμεῖς δὲ τὴν ἀρχαίαν ἀφαιροῦμεν, ἡμεῖς δὲ τὴν ἀρχαίαν ἀφαιροῦμεν.*

v. 17. imber Catull. --- tristisque imbre maduere gena. Seneca in Troad.

--- irrigat stetus genas

Imberque visco subitus à vultu cadit.

Status Sifu. libro v. --- oculis uxorius imber.

v. 18. manibus inter se vsque ad articulum strepitum contritis] Videtur motus fuisse, ut huiusmodi signis dicturi audientiam pararent. Hieronymus ad Rusticum: *Tyroneo Grunnius ad dicendum incedebat gradibus per intervalla quadam vix verba carpebat. Et cum mensa posita, adducto supercilio, contortis illis naribus, duobus digitalis concropabat. hoc ergo ad audiendum discipulos prouocari.*

v. 20. aut vbi fabulas] V. C. Aut vbi fabularetiam antecessuras latrocinia didicisti. Ita quoque ninò leg. Scalig.

p. 13. v. 1. medicinam somnio petij, iustitiam que sum vos perquirere] Per quietem à demonstrata medicina. Xiphilius: *το φάρμακον ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχία, ἀσυχία δὲ ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχία.* Itaque per quietem in templo Æsculapij cubare. Iam tunc vbi somniantibus medicina indicatur. Philostratus de vita Apollonij Tyan. lib. 1. *ὁ δὲ θεὸς ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας, ἀσυχίας δὲ ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας.*

ἡσυχίας δὲ ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας, ἀσυχίας δὲ ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας. Vide Plaut. in Curcul. Sc. *ἡσυχίας δὲ ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας.* hinc fortassis apud Artemid. lib. 1. *ἡσυχίας δὲ ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας.*

v. 11. Ne nocturnas religiones iocum trutinque fac.] Grecismus: ἡδονὴν ἔπιιδίον. Porro connecte his Horatiana:

Incultus ut tu riseris Cocytin

vulgata. sacrum liberi Cupidinis. Illust. Scal.

v. 13. quæ mille vix homines nouerunt] *rebus: quæ mysta vix omnes norunt. Nam licet initiari, non tamen simul omnia sacra traduntur, nec arcana promiscuè omnibus patebant, sed reducta, & in intimo sacratio clausa. Seneca Natur. Quest. lib. vii. c.*

xiii. *Non semel quadam sacra traditur. Eleusina seruat, quod ostendat reuisentibus. Tertull. aduersus Valentini. cap. 1. Nam & illa Eleusina, hæresis & ipsa Attica superstitionis, quod tacit pudor est. Idcirco & aditum prius cruciant.*

Initiatis inicitant, quàm consignant, cum & portante quoque munus instituant, ut opinionem suspensio cognitionis adificent. Quæ sanè vel doctissimos non intelligere arbitror, nisi L. cum

scipias ante q. inst. ita omninò Tertull. scripisse cõrendã. Hoc tu me docuisti Ill. I. Scal.

per incomparabilem eruditionem facilius ad quæuis te re nata respondes, quàm nos interrogamus. Quid autem ἐπιιδίον, & ἐπιιδίον in sacris, neminem ignorare puto.



Scio hoc trahi ad habitum compositum se ad dicendum, quamquam in conuivis digna crepantes lufetint. Lucianus Lexiph. ἐπὶ τῶν κρηλικῶν ἀναρρηγιστέιδου ἐπιθροῦν ἐξήτει, ἐξ ἀκρίβειαν ἐπιθροῦν. ἡ δὲ οὐκ ἐπιθροῦν ἐπιθροῦν. Quid innuat id congeminit, ex Clemente, verbis hauriendum.

v. 24. eiusmodi carmina effudit] Introdebant cinxados aut alia mancipia hute operi destinata, qui lasciuis carminibus impudico corporis motu, Venereum excitareot, et psalterias, quæ numeris obscænis motibus respondebant. Arnobius lib. 11. *Ut symphonici agerent & fistulatorias artes, cantionibus ut prærent obscænis numerositer, & scabillorum concupationibus sonoris, quibus animarum alia lasciuens multitudo incompotitos corporum dissoluuerunt in motus, & ad ultimum elinibus & coxædicitibus subleuatis lumborum crispitudine fluctuaret.* Sed hæc propriè de lasciuia mimorum. Iuuen. Sat. x1.

..... ut Gaditana canoro

*Incipiant prurire chore, plausique probata
Ad terram tremulo descendant clune puella
Irritamentum Venereis languentis.*

v. 25. spatalo cinxadi] Glossæ: *Delicatus, mollior, don & mollior, vnde & spathaliu. Ter tull. manus spathalio circumdari solet a spatali nedi, qua licentia Lucell. machocinadi.*

v. 27. clune agili.] Arnobius lib. 11. *Lasciuia deinde luxuriantis assumpta, huc atque illuc*

clunes terquet. Iuuen. Sat. 11. Et de virtute locuti clunem agitant. Comm. *Ad spatulam stuprum.*

v. 28. Molles] Glossæ: *Mollis effæminatus, qui barbam non habet. Iuuen. Sat. 6. Modullis crassantis. Interp. Crissare mulierum, ceuere vitæ est. Hinc Ceuetes molles, & obscæni vocantur. Ter tull. aduers. Valent. c. xv. Et Salmacis mole se soluerit, qua masculos molles facit. Vitruu. lib. 11. cap. v111. Salmacidis fons putatur Venereus morbo implicare eos, qui ex eo liberunt, &c. Non enim molles & impudicos ex ea fieri solet.*

libid. Vcteres] Exoleti. Vide Lamprid. in Hæm. lib. 1.

v. 30. basio conspuit] Lucret. lib. v. *Adspungunt salitæ corpus, iungunt que saluas Oris.*

v. 18. v. 2. Per fræbæ. per frontem sudantis

per fræbæ riu] Eubulus apud Athen. lib. x11.

Μὲν δὲ ἐξ ἡδονῶν ποσειδῶνος ψυμαθίσι, ἡ δὲ ἡσυχίᾳ ὁμοίᾳ συγκομιτὰ πῆς γνάθου κενεῖται.

Καὶ ἐξ ἡδονῶν ἡσυχίᾳ, ἀπὸ τῶν ἐφθυλαμῶν ἡδονῶν.

ἡ δὲ ἐξ ἡδονῶν, ἡ δὲ ἐξ ἡδονῶν, ἡ δὲ ἐξ ἡδονῶν.

Vide Xenophont. Oeconom.

v. 3. tantum erat creta.] Mulieres terra creta se incrustabant. Plin. lib. 35. c. 16.

v. 4. detectum parietem] rectorio solutum. Quod fit cum nimbo perpluit. *Tecloria*



sterneret lectum geniale. Non ausculto
doro lib. 1x. Duorum inter se fratrum exornat
nitrices vocantur, quasi eandem ianuam exornant
vel per eandem ianuam iter habentes. quod
ridiculum.

v. 26. incesta exornauerat veste] Ill. Scall
ingesta. Lucanus: Stat thoros, & p[er] p[er]o
scriminat auro. Arnob. lib. 1 1. Cum in mat
nium conuenitis, toga sternitis lectulos.

v. 31. itaque, cum inclusi iacerent] Nuptia
facientes includebantur, vt restiactus om
pudor, quem fortè presentia aliorum in
ret. Apul. lib. x. Nec domine voluptate
sua presentia moratis, clausis cubiculi foribus
cessiunt. Itaque & diligentes cellarum fores
cludebant. Seneca lib. 1. controu. 1 1. de fact
dote prostituta. Quid inclusa feceris nec quae
debemus, nec scire possumus. vide Martialem
x 1. epig. xlvi.

p. 20. v. 1. confedimus ante limen thalam
An ex more veteri, quo receptum vt qu
spiam ex sponsi amicis confideret, qui con
pesceret mulieres nouae nuptae conclamant
Pollux lib. 1 1. Η γαλήνη ή τις τών νυμφών
λων ή θυρωρός, ή γαίς θυρωρός ή φισκός, ή
πής γυναικός βοηθός τή νόμφη βοάων. Ideo
tem acclamabant, ne nouae nuptae patien
vox audiretur. Scholiastes Theocriti: τή ή
γαλάμιον άδων αι παρθένοι, αψή ή γαλάμι
ίνα ή παρθένα βιαζώμενη υπό ή άδός ή
μή ήζακρηται.

v. 3. oculum curiosum] Apul. lib. 11. Mil.
curiosus oculis arbitrabar, & passim alij.

v. 8. commouebat obiter labra] al. valgiter
quod non improbo. Quid autem sit val
giter osculari, exprimit Lucianus in ep. Αφά.
με το παρ' ου, ιαπερ οι αυθεις, ηκ αιδει
ου παρ' ου, ουχ ης χελιδ, ηκ οπρωοι υσοκ
αυθεις, atque ita valgiter osculantes collisio
linguarum ludebant. Apul. Miles. v 1. Acce
dit ab ipsa Venere seprem saua, & vnum blan
canti lingua ad pulsam longè mellitum. Idem
v. 1. Artius eam complexus ex p[er]suasiani, iam
parentis oris inhalat a cinnameo, & occurran
tibus lingua illisu neclawo prona cupidine ad lube
scant. Tibullus: Et dare anhelanti pugnantibus
mida linguis Oscula --- hoc graphice Cn.
columbatiq; labra conserens labris. vnde
Cecilianus: Siquis famina cirro crispata labris co
mouebatur.

v. 13. Videmus senē] Io. Sarisb. lib. viii. e. v 1 1.
bid. tunica vest. russea] vide Charisii lib. 1.
v. 14. inter puer. capil. ludentem pila] Hist.
Apul. Tyrii: Cum rex ludum sphaera cum seruis
exerceret.

v. 17. pila spatfina] Artemidorus lib. 1v. φι
σφαίρας γδ οι σφαιροζοι ττις σφαιρας, άδικεις δ'
αυθεις τών σφαιρων, Ισταν τινεις αι παρωουσι.
v. 18. In diuersa parte circuli] Plinius cp. lib.
Apodyrto superpositum sphaeristerium, quod
diuersa genera exercitationis, pluresque circulos
habet.



v. 23. Matellam argentea] Abominanda luxuriosus, quam merito ridet Clemens *lib. 11. c. 111. χλοή δὲ καὶ γέλωτος, τελευτῆς καὶ χάριτος ἀγγέλιος, καὶ ἀμείδους ἡλῆς ἐπιφροσύνης ἀνδρός.*

v. 27. Trimalcio.] Quasi τοῖς κελύφῃ Vetus inscriptio: C. A S I N I V S M A L C H I O C O N I V G I. Martialis lib. 111. ep. xxc.

Hos Malchionis patimur improbi factus. Malchio, est mollis. Glossæ: Malchio, dicitur Trimalcio, vt tricolor, tripartus.

v. 28. macellam supposuit.] Hi dicebantur lasanophori, à lasano vasculo. Horat. lib. 1. Saty. v1. --- quinque sequuntur Te pueri lasanophori portantes anophorivmque. Putabatur accipere sordidum & vile hoc ministerium. Arnob. Dissert. Epict. l. 1. c. 3. Epicrates: τὸ ἕχθιστον οὐκ οὐκ ἡλείδιον πνεῦμα πόσις, καὶ τῶν ἀποφροσύνης ---

ibid. digitis concrepuit] Tibullus: *Epigram. lib. 11. πικρὰ τῶν δὲ σπινθηρῶν, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἀκτινῶν τῶν ἀκτινῶν οἱ σπινθηρῶν ἀπὸ τῶν ἀκτινῶν, ὡς τὸ λογικῶς ἀνδρῶν ποιεῖ σπινθηρῶν.*

v. 30. aquam poposcit ad manus.] Luce manus lauatur, aquam in manus dicebatur vti & Græci Aristoph. in Vespis: ὕδωρ καὶ ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. Plutarchus li. 1. de Superbia: ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν.

ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. Athen. lib. 11. σπινθηρῶν τὸ πνεῦμα ποιεῖ σπινθηρῶν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν.

ρ. 1. v. 1. Itaque intrauimus balneum.] An- gori postquam se exercuissent, ad balnea. Plaut. in Scicho: Postea ibo lauatum à pila. à balneo ad cenas, quæ impressè ingerit. Petr. Ar- canderus: οὐδὲν ἢ οἱ μὲν ἐσφίρειν ἰδίαν σπινθηρῶν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν. ἄλλοις μὲν τρεπίζας ἐσφίρειν.

v. 21. sudore calefacti ad frigidam eximus.] Solens locutio, nisi leg. *madefacti. pag. 3. sudore calefacti. Tres zdes seu cellæ in balneis; pti- ma est caldaria, καὶ λακωνική. Vitruu. l. 5. c. x. pti. dicitur. Plin. lib. 11. 1. πενταπέδιον. Senec. sudatorii, nam siccò calore in eo sudorem eliciebant. secunda est media, quæ & tepidaria. Tertia est tepidaria. num ergo Petr. à sudatorii statim ad frigidaria exiisse, an potius prouocato tan- tum sudore frigidà perfusos? Seneca epist. 14. Ab hac fatigatione in frigidam descendi. Nam frigida καὶ ἰδιαν ἵδωρ. frigida aqua. Seneca Quest. lib. 1v. Animo relictos frigida spar- sisse. Plin. ep. post Solem frigida lauabatur. Ita- que lucem ei pete ex Celsi lib. 1. c. 1v.*

v. 24. Trimalcio vnguento perfusus] ἰδιαν ἵδωρ οἱ λακωνικοί. Nonnunquam vñci lau- abantur. Plaut. in Pæn. Sc. Iam istuc: *Quid faciam verba faciam, vbi tu laueris, ibi vt bal- neum faciat unguentariam.* Celsus lib. 1. ca. 11.



Exercitationem rectè sequitur, modò unctis, modò balneum.

ibid. tergebatur non linteis] Apul. libi. Moleum unctis, linteis tersus, profer. Iuvenal. Satyra 111. --- iam sonat unctis Strigilibus Et pleno componit linteis gutto. Vide Lucian. Lexiph.

v. 6. intraliptræ] Plinius lib. xxxix. cap. 1. vertit, unctores medicorum. puro designati in Ctores Trimalcionis. nam homo lautus et adhibuit, qui cum curâ & ex arte. alioquin vngedi officio serui suocli, qui Aliptræ Senecæ Iuvenal. Saty. 6.

v. 9. faleratis cursoribus] Antiqui in equis mitatu cursores seruos habuerunt. Martialis lib. 111.

*Hac foriatibus ibat ante carrucam,
Sed tuta feno cursor qua portabat.*

ibid. chiramaxio] χιραμαξιο. Eius, quod maceducebatur. proprium pueri gestatorum.

v. 10. in quo deliciae eius fer.] Plutarchus in Anton. δὲ ἐν σπαρδαῖος ἢ τῶν κραιναρῶν ἀδελφῶν, ἢ δὴ λικία φαιμαξιο κραιναρῶν. Senecæ xii. Ego sum Philo, si vultis filius deliciasum factum. Virgil. Alexin Delicias domini.

v. 11. puer vetulus] Exoletus, v. de Senecæ xcv. hi Catulastri dicebantur. Gloss. Cato. star. βόπαις, à caruliendo. Catulire, incitari. Venerè, ostendere se velle maritari. Varro 11. de re rust. πρὸς τὸν κῶλον καλῶνται οὐκ ἐπὶ τὸς κῶλας. Aristoph. κωμαλίζειν, ἄλλοι μὲν μιλῶσιν αὐτῶν.

v. 13. cum minimis lymph. tibiis accessit] Cicero pro Milone: Milo qui nunquam tum vix pueros lymphantiacos secum ducebat Et anciliorum greges, ille qui temporsecum secuta, semper canidos ducebat, tum nomine.

v. 21. pica varia] Quam Galli Gaium, Italianam glandariam vocant.

ibid. Intranses salutabat] Martialis lib. 7. ep. pica saluatatrix si tibi Lauso placet. lib. 9. ep. p. 1. in distichis:

*Pica loquax certa dominum te voce saluta,
Vobis picis accipiendum illud Persij:
Quis pstraco expediuit suum χῶμα,
Picaeque docuit verba nostra conari?*

v. 24. hostiarij] Seruus qui ad limen obseruabat lanitor, aut ostiarius: is erat in catenis.

Calpurnella lib. 1. An putem fortunatus à catenis repulsam iri ianitor? Sueton. L. Otacilius hostiar. dicitur, atque etiam hostiarius in extensa

cella. idque prisco instituto, quod ex Ouid. hostios. l. elaret, ille apud Plautum in Trium.

hostium alloquitur: heus equi foribus tute hostiar. i hoc enim eius munus, quod Ouid. hostiar. i. egressus introitusque videt. Idem ostiar. lib. 1 11. Amor.

Excubui clausam seruus ut ante domum. lib. hostiarij cella] πυλώλαος, οἰκονομῶν πύλωλος. Poll. lib. 1.

v. 25. canis ingès catena vincetus] Antipater: ἄνθρωπος ἄνθρωπος. Ἐν πεσῖν εὐτε κῶλον ἐν σπέρματι huiusmodi canes, Senecæ de Ira, lib.



cilianani & Felicis: *Lucerna undecim enim careni
suis. has carenas innoce Scatius Thebaid. lib. i.*

Alij alij tenebras, & opacam vincere noctem

Aggressi, tendunt auratis vincula lycheni.

Arrian. diss. Epict. ἔρχεται εἰς οἴκον, ὁ δὲ
λόγους ἀπτορῆρας.

pag. 13. versu 3. distinguente bulla notab
Bullatos clauos intelligit, quibus portæ con
figuntur, vnde bullæ ostiotum apud Plautum
Clauis autem in ostio fixis annos & dies no
tari solitos testis obseruatio antiquitatis de
Dictatoribus clauo pangendo creandis.

v. 6. rogare cepit vt se pœnæ eriperentis
Inter legitimos modos, quibus serui pœna
liberabantur, is fuit, nempe si alij interce
derent, vt remitteretur eis pœna, qui des
precatores. Teren. *Nec tu aram tibi, nec preca
torem pararis.* I. Bouem. §. 7. D. de xed. edict.
Tertull. Apolog. cap. xl. *deprecatores Dei ex
ciperint.*

v. 8. subducta sibi vestimenta in balneo
Quia mirè frequenter in balneis fures, qui
vestimenta subripiébāt. Plautus in Rud. — *qui
it lauatum in balneis, ibi enim sedulo sua vestimen
ta seruat, Tamen surripiuntur.* — Hi fures bal
nearij. Gloss. *Fur balnearius.* βαλνεοκλέστης.
Tertul. de fuga in persec. *Inter tabernaculo
& fures balneariorum.* Apolog. cap. xlii.
*Quis illic scarius, manticularius, aut lauamanti
prado.* Vide D. de fur. baln. ideò adducebat
seruos, qui vestes seruarent, Græcis ἰερῶν
φλάκων

seruati. cui muneti inferuit hic dispoliatus.

Lucian. Hippias: πῶς οὐδὲ ἔπι τὸν ἀλγισμὸν
καὶ ἀδύνατον, & πὸς κρινὸς τῶν ἰεροποφλακῶν
ἐργασίαν ἔδωκεν; Latinis *Capfary.* Paul. l. 3. de

off. pref. vigil. Quos nonnunquam mercede
conducebant, nec capfarij tantum vestimenta

seruant, sed variis balneaticis muneribus

conducuntur: putā, fricant & vngant, si vera
est quæ scribit Comm. in Iuuen. Saty. 111.

Contra ab eo qui gustā, mittit, quos habet capfary.

v. 11. dispensatorēque] Inscriptio: C. N.
CORNELIO. CAPITOLINO. NEPO
TILIO. DVLCESS. AVG. N. VER. DISP.

AN. VI. M. VI. D. VI. Dispensator

est ἀεικίτος, ἢ ἐκείνου ἐκδοκίτης, ἢ ἐκδοκίτης
ἐκδοκίτης, ait Græcus interpres Inst. lib. 111.

de Mandato. Cicero Hortens. *Cum ratio
nemo accipit à dispensatore.* Suet. in Galba: *Dispens
atori bromiarium rationem offerenti.* Macrobr.

Secura. libro 11. c. 111. Glossæ Isidori: *Arca
rius dispensator, quod verum existimo.* Gloss.

latini: *Arcaria, τρεπιδύκω.* V. Inscr. D.

ARCARIO. D. F. ARCARIO. I. THAIS. §. 17.

De fideicom. libert. *Stibus arcarius probante
suis nomina fecit, ex quibus rectè interpre
tatum Theoph. liquet, nam & Petron. ante
quosdam autem disp.* adeo vt minime purem dis
pensatoris munus his finibus conclusum

esse, seruis cibaria mandare, quod tamen

Clariss. I. C. Actores verò in multis

modis functionis, sed digniores. Theophiles



ro 11. de Finibus: *Adfint etiam formosi pueri qui ministrant.* Lucianus in Afino: & *αἰδοῦναι τὸν παρὰ τοῦ δαίμονος οὐροῦ τοῦ καλῶς.* Gel. lib. xi. c. 1. Clem. Alexand. Pædag. lib. 11. c. 17. Iuven. Sat. 17. 1. x. — *puerum 10 Et pulebrum & aligum* *atque* — Terrull. de ieiun. c. 1. x. *Fratres etiam tum presentes ωρηφοῦς regis, atque etiam formosiores, ne qui de specie quoque corpulenti tuat.* Legimus & puellas ministrasse. Apul. Mil. 1. 1. *puella scitula ministrante.* Hieron. de Rustic. *Simul inire conuiuia, ancillas inuenas habere in ministerio.* Phœreocrates:

*ἄριστοι δ' ἐὼ ἀμνηστῶνται τὰ γὰρ φασὶν ἄριστοι
ἢ βέλτεροι, & πρὸς τοὺς ἀρχαίους
παρὰ τοὺς πόλινας οὐκ ἀλλοτῶν ἀπορροῦν
ἢ ἄλλων ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν βυλοπόδου πρὸς.*

v. 2. 8. *alisque insequ ad pedes*] *Veteres ad cubituri manus pedesque lauabant.* Fab. 1. 1. *Stor: Aquam manibus pedibusque dato.* veterum hic factum Petron. innuit, nam pedibus & pedes, vt manibus & ad manus aquam dicebant veteres.

ibid. *paronychia*] *Glossarium: παρονυχία redubia.* Vide Fest.

p. 24. v. 4 *pantomimorum non patrisfamilia Antiquorum epulis varia adhibita oblectamenta, vt cantorum, ludionum, & id genus Manilius:*

Ille dabit cantus inter conuiuia letos. Seneca de vit. beata. esp. xi. *de Apicij & Maniantani lux: Vides hos à suis lectis*

propnam suam, aures vocum sono, spectaculis oculis oblectantes. Idem ep. *In commensationibus non sibi plus cantorum est, quam in theatris spectatorum.* lib. 1. x. *Controu. 11. Si tribunalis conscendens conuiuiali veste, si cum clarissimum canere debet, symphoniam canere iussit.* Sidonius lib. 1. ep. 11. de Theodorici conuiuio: *Sic tamen quod ille ut organa hydraulica sonent, nec sub phonasco vocalium concentus meditatiū acroama intonat. Nullus ibi lyristes, &c.* L. ex. v. c. *vocalium concentus mediatum.* In hoc conuiuio nihil nisi symphonia strepente agitur. Serui cantores, symphoniaci. *Macrob. lib. 11. c. 1. v. Delectatus inter ceteros pueris symphoniacis, Cicero in Pison. Ludionum verò varia genera. Capitol. in Vento. Adduxerat secum & fidicines, & tibicines, & histriones, scurrasq; mimarios, & prestigiosos, & omnia mancipiorum genera, quorum, Synter & Alexandra pascitur voluptate.* Sidonius ep. 11. libro 1. *Saud inromittuntur inter ceteranum mimici sales, ita vt nullus conuiuia ludicis lingua felle feriantur.* Clemens Pæd. lib. 11. 1. cap. 1. v. *Καὶ συνιασάδισονται ὄντες ἄριστοι καὶ βέλτεροι, οὐκ ἴσταντες τὸ πρὸς τοῦ ἀρχαίου, καὶ ἄλλων ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν βυλοπόδου πρὸς.* Therstren appellat mancipium, quod scommatis & iudicibus iudebat. nam Pæd. lib. 11. c. vi. *ὁ γὰρ ἀπὸ τῆ φωνῆς ἀκρίσιον μεταδιδόται, τῆς ἡμετέρας ἐπισημασίας. καὶ τῆ γὰρ ἀπὸ τῆ φωνῆς ἀκρίσιον ἐκλήσθη ὁ σκίφρον. Ὁ δὲ σκίφρον. Nec tantum diceas serui adhibiti, sed etiam*



alii, quorum ars mordaci sale ludere. Seneca ep. cxxi. Varius equus Romanus, carnarium bonarum affectator, quas improbitate laqueum meretur. talis ille apud Iuuen. Saty. 11. --- conuiuio ioco mordente facetus, Et salibus uolumentis. --- Huiusmodi autem coenarum affectatores, *Affecula*. Iuuen. Sat. 11. Gloss. Isidori: *Affecula*, *buccellarius*. Iuuen. Saty. 111.

Perpetui comites, notaque per oppida bucca. Isidorus in gloss.] *Scurra*, parasurus, *buccellarius*. At Orig. lib. x.] *scurra*, qui causa cibi quæritur consistatur. Græcis τελευτα. vide Hesych.

v. 8. cui locus nouo more primus] Vide Plutarc. l. 1. Quæst. Conu. Quæst. 111.

v. 9. in promulsi dari] *promulsi dari*. Gloss. Isidori: *Promulsi dari*, *promulsi darium*.

ibid. *Asellus* erat Corinthius] *Asellus* ut apparet, gestans *promulsi dem*, siue gustationem. De quo supra, post *asellum diaria* sumo. id est, post opiparam gustationem opus est mihi cibariis seruilibus. Scaliger.

v. 11. oliuus in altera par. alb. in altera nig.] *Ouidius* i. *Metam*.

Ponitur hic bicolor sincera bucca Minerva. Varro de re rust. lib. 1. c. 66.

v. 13. in quarum margin. nomē Trim. in.] *Luciã* in *Hermorimo*, Plaut. in *Rud*. Nam *Luciã* (vna) *litterata est ab se cantat cna fiet*. ita & *pocula* *litterata* Græcis γερμενα καὶ ποτιμα. ut Athenæus tradit.

v. 11

v. 13. *glires*] *Ammian*. *Marcell*. lib. xxv. 11. Var. de re rust. libro 111. cap. 15. *Apicius* de re culinæ.

v. 16. *melle & papauere spatf.*] Vide *Athen*. lib. 111.

ibid. *tomacula*] *Iuuen*. *Saty*. x. *tomacula porci*. *Comin*. *pinguia viscera*.

v. 17. *craticulam argent.*] *Clemens* *Pæd*. libro 11. cap. 111.

v. 22. *pallio cocco adra. incl. caput*] *Non* *tantquam palliati accubuerit*. *Spartianus* in *Hadrian*. *Aut pallio lectus discubuit, aut toga submissa*. in *Senero*: *Cum rogatus ad coenam imperatoriam palliatus venisset, qui togatus uelare debuerat*.

v. 26. *habebat in minimo digito grandem*] *Miriam*, quod in minimo digito grandem habuerit, cum *Pollux* scribat lib. v. *απει ε̅ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἐφ' ὅρα, ὁ ἀκρὸς ἐπέλοι Διδασκαλίας*. sed ideo tribuit, quia notat hominem lautissime diuitem: nam & *Lucianus* de huiusmodi ἐπιεί. *Διδασκ. εἴτε ἢ καὶ αὐτὸς Περσέως δακτύλιον ἐπὶ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἐπέλοι, πολλῶνος, ἐπ' ὅρα, καὶ βίβλα το τῶν τελευταίων, ἐπ' ὅρα ε̅ τῷ ἐπιπέλοι.*

v. 27. *extremo vero articulo*] *Clemens* *Pæd*. l. 3. cap. 11. *ἀκρὸς ε̅ τῷ δακτύλιον ἀκρῷ ἄλλῃ φορητῶν τῶν ἀνδρῶν. γυναικῶν δὲ τῶν ἐπὶ τῷ μικρῷ δακτύλῳ καὶ τῶν εἰς ταχῆα ἐπέλοι.*

Multitudo annulorum, inquit *Actio* ad *illa* *Horatij* *Sat*. lib. 2. *sape potatis* *Cum* *tri-*
bus



bus anellis erat vitiosa. Seneca Nat. Quæst. lib. 7. c. 31. *Exornatus annulis digitos, & in omni articulo gemma disponitur.*

v. 30. *ferreis velut stellis*] Vide Plin. lib. 34. cap. 1. *Eiuscemodi annulos aureos Ælii ferreis ferruminatos in manib⁹ Abrah. Gordis Ultraicæ, item Massiliæ aliquot vidisse testatur Ill. Scalig. Stellis autē ornatus etiam alia insigniri solita, hinc apud Trebell. etiam in Gallie. Aureos constellatosque baltheo rapuisse dicitur.*

p. 25. v. 1. *lacertum armilla aur. cul.*] *hic arbitror in Gloss. ψιδιον ἑσδρῆς, brachiorum. ibid. eboreo circulo lamina spl.] Tertull. de habitu mul. cap. 11. Circulos ex auro, pulchra brachia arctantur.*

v. 3. *spino argentea dent peis.*] *Omnia hic ad luxum comparata, nam alij lentisco aut penna dentes leuabant. Martialis dist. Lenitate, Dentiscalpium.*

v. 13. *repositorium allatum est*] Vide Falerinum apud Gell. lib. 15. c. 8.

v. 21. *panonis oua gall. iussi supponi*] *Achil. lib. 11. Plin. lib. x. c. 11.*

v. 26. *proieci partem meam*] *Sueton. in Calig. c. 18. Equiti Romano auidius vestimenta suas misit. Apul. lib. vii. Mil. Parrésque subrepente prægustatas portiones offererat. ita Græcorum ἡσίοι. Homerus Odyss. 8. Οἱ δ' ἔδου μύσους ἡσίοι. καὶ ἐδούρω τε σίβω.*

p. 26. v. 3. *si quis nostrum iterum vellet*

multum sumere] *In Antecæna multum, aut potius cum vino ad conficiendum multum ponitur, deinde etiam in mensa secunda: videtur allicie. it. erum. Cato: Nunc in conuiuio poni videtur sed non mel. Varro de re rust. lib. 11. Mel ad principium coniuuij, & in secundam mensam administratur.*

v. 4. *cum subito signum datur*] *Seneca: Adversus ministrorum turba sunt eis succincta, per quas signum dato ad inferendam cenam haud obstrepenter descenditur. vide ep. xcv. de breui. vitæ, cap. 11.*

v. 5. *à choro cantante rapiuntur*] *Ad symphoniam quoque illata corna. Serenus Samonicus apud Macrob. Saturn. l. 3. c. 16. Quippe qui dignatione vestra cum intersum conuiuio facti, animaduertam hunc piscem à coronatis ministris cum tibiçine intruferri.*

v. 8. *Colaphis obiurgare*] *Cicero libro 11. epist. 1. ad Attic. molli brachio obiurgare. Suetonius in Calig. cap. 21. Nisi ferulis obiurgari mauerunt. in Othon. cap. 11. Ut sape flagris obiurgaretur. Mira seuities dominorum in seruos ministrantes impolitè. Plutarchus ἄσθι ἀσφασιαι. Seneca de Ira, libro. 11. cap. xxv. Nec contenti colaphis obiurgasse: in aquam precipitarunt. Lucian. Saturna. καὶ ἀσφασιον ἡσίοι τῆς αἰῶνις ἡσίοις ἡσίοις ἐμπερις, τῶν γὰρ τῶν πρῶτων τῶν ἀσφασιαι.*

v. 11. *scopis cepit verrete*] *Huic ministratio inservientes proprie scoparij, h. e. ποιστολλοσται σκωπῆται.*



presic Iuuenal. Sat. vii. -- magno edites in seculo
libelli. Com. Broues, intellegit. Pittacia Latio
pyd. in Alex. Seuer. λιουσι κρηνη. album Seueri
nec Petron. sedium affixum ampullis, cui
inscripta ætas vini. Horat. notas vocat, lib. i.
Sat. x. *Ut Chio nota si missa Falerni est.* Actus
Nota. Iste quid dicitur uina notantur in laqueis
confites. Plautus appellat literatas epistolae in
Pomulo: Se. Satis spectatum.

Ibi tu videas literatas fictiles epistolas
Pice signatas, nomina inuit cubitu legi sermo
Ita uinariorum habemus nostra delicta
v. 20. Dum titulos perleg.] Iuoc. Sappho
Cras bibet Albanis aliquid de montibus, aut de
Serinis, cuius patriam titulumque seruatus
Deleuit, multa ueteris fuligine testa.
v. 23. Verum est vinum Opimianum pro
sto] L. Verum esse u.o. praesid. id est. *εγγυησασθαι*
Scaliger.
ibid. heri non tam bonum posui] Mar
tialis:

Potavi modo consulare vinum.
Quaris quidam uetus atque liberale?
Ipso consule conditum, sed ipse
Qui ponebat erat Seueri consul.

v. 26. Iarum argenteam] Plutarchus in
σφραγμα. ε ε Αιγυπτιασ οσιδιστις εν ιπτακισ
σφραγισεις εις τι συμπετια σφραγισται. ε σφρα
γμα λησι μεμενηδισις λαζα δι τι εστις ισορροπισ
σφραγισεις, και αμορος, επι κωμοσ. η ανων, η με
παι κρηνην. η μη σφραγισται, η μη σφραγισται

Φιλιασ καθ' εανται, και παρκαλει τ
και με εν κρηνη σφραγισ οπτα, σφραγισ και κρηνη
και παρκαλει. Que uicic Petr. illustant.
σφραγισεις
Ο σφραγισεις Ηριδωρος ο ποιησ ο ε Οδολια
Τις σφραγισεις ισορροπισ διπλοισ τελεσθησ τεδν.
Οιελτοι. Εδολιοσ τελεσθησ δελταιοισ σφραγισται.
Ακακισ ρημεισ συμπετιασ εστι ποιησ σφραγισται
Ειν σφραγισται τυ κρηνησ, ε σφραγισται κρηνη
παισ.

in hoc ritu Lucianus *καθ' εανται*. ubi de vario
modo sepeliendi: *περκαλει ε Αιγυπτιασ, οπτασ*
σφραγισται λιγειν ε ιδων, εσφραγισται κρηνησ, σφραγισ
ται συμπετιασ ιπτακισ σφραγισται.

p. 27. v. 9. [Structor] Lamprid. in Elag. *ut qua-*
damque coqui de diuersis adulis exhibuissent, vel
fructores, vel pomarij, ille de lactariis exhiberent.
Iuoc. Sat. v. 11. -- *qui ferula delect Componat*
Comm. Structura, ut coeus, hinc Plauto,
pomes: *patinaria. Lucill. exstructa mensa. Colum-*
nel. libr. 1. ferula struentes. Structor Athen-
ensis. Ζακωμοσ, Clementi & Polluci σφραγισται
σφραγισται, nam ut idē Pollux σφραγισται σφραγισται κρηνησ
σφραγισται ειν σφραγισται κρηνησ, ut & Latinis, in
Virg. 11. Æneid. absumere mensas. Helychius
σφραγισται σφραγισται, εχ κρηνησ, εχ κρηνησ
σφραγισται σφραγισται συμπετιασ παρκαλει εν κρηνησ
κρηνησ.

v. 11. bubale frustum] L. bubula fr. Scali.
v. 13. super virginem stericulam] Esti va-
luc adduci possent coniectura, ut desperatis
loco mederetur, veluti si L. rufficilam:

qua



Hinc sanies pretiosa fluit, floréque erant
 Euomis, & misto gustum sale temperatam,
 Seneca epist. xcv. 1. Garum, pretiosam malina
 piscium saniem. Cur pretiosam saniem voca-
 rint, Plinius docet libro xxxi. ca. 11. hinc
 Martialis, nobile garum & fastosum, garum ali-
 tem piperatom; quia conditi solitum
 matris alisque pro ratione cibi videretur
 in Glossario legitur *λακίναςρον*, Oleum et
 liquamen.

v. 2. super pisces] Garo pisces condiei. Lu-
 cian. in Asin. *λακίνας, ιχθός. τὰς ὡς ἄρ' ἰσχυρῶς*
ἐλαίῳ κατὰ κειμήλιον. Horat. Sat. 8. l. 2.

Affertur squilla inter muræna xatantes,
 His mistum inis est oleo, quod prima Venasit
 Pressit cella, garo de succis piscis lberii.
 addo & oua. Martial. --- scombri temperat
 liquor.

v. 3. in Euripo] de Euripo & eius fluxu Plo-
 Strabo, alij. ab eo quemvis riuum Euripum
 vocat Plin. epist. nam & lactis seu fossæ, quæ
 ad munimentum arena circumdatæ, Euripi Scy-
 in Cæf. c. 39. Tertull. aduersus Hermog. Cap-
 tai œstruxit theatrum, scena erat talis. & fluxu
 super Euripum, &c. Ita festiuè Petr. Euripum
 appellauit, latioremspositorij seu piscium
 fundum.

v. 5. res electissimas.] Apul. Partes electissimas
 surripuit. Idem: Partes electibiles comparans
 quàm. Plaut. in Mostell.

Vino & victu probò, piscatu electilli.

in eadem fabulà Sc. Exi. Neque tam faceris
 pan tu vitus viciibus, repono ex V. C. Flo-
 rano: Neque tam selectis.
 v. 6. cuiusmodi methodio] L. methodio. *μεθωδίου*,
 v. 7. interiecto cantico.

v. 7. Processit statim [scissor] Clemens Pæd.
 l. 1. c. 2. *φύσωντος τὸ αὐτὸ κέρμα, & αὐτὸ δακτυ-
 λῶν ἐπὶ τοῖς ἑσπεροποιῶσι κατὰ φύσιν, ἢ ἄπο-
 ἑσπεροποιῶν, & τῶν ἐσπεροποιῶν ἐκ μέρους
 ἑσπεροποιῶν τὴν κέρμα.* Lucianus: *ὅστις τῶν ἐπὶ
 τῶν οὐρανῶν, περιεργὸν ἄρ' ἰδὲ ἐν τῶν μίσθων οὐδὲ
 ἑσπεροποιῶν ἑστὶ ἐκ πάντων τῶν ἀσθενέστατων ἰσχυρῶν*
 v. 8. Vbi perperam vertunt. strullorem.

v. 9. Carpus. Iuuen. Sat. 9. --- archimagiri,
 captores. Comm. Inferiores, qui inlata car-

v. 14 Nummos modio metitur.] Prouerb.
ἀριθμὸν μετρίμων λατμετρεῖς. Lucianus: *ἰσχυρῶς*
ἄρ' ἰδὲ ἀργύριον μετρί μετρίων ἄρ' ἰδὲ ἀριθμῶν
 Horat. lib. 1. Sat. 1. --- dines Vt meti-
 num nummos. quod Plaut aris acernus ruit, imi-
 Horat. l. 2. Sat. 5. Tu protinus vnde Diui-
 tuarum tuam dic augur acernus.

v. 17. Copanta.] Quinçil. Principes in Casa-
 nia agunt fuerintque cuncta. Lucianus:
*ὅστις πρὸς τὴν πειλοσῶν. Προφῆταις ἐξ ευραζ-
 ῶν ἐστὶν ἡμεῖς μὲν & ὡς ἂν ἰσχυρῶς ἀσθενέ-
 ἰσχυρῶν, καὶ ἡν ἰσχύ.*
 v. 20. poetarum cepit esse mentio] Vide
 Sat. 11.

v. 21. Rogo, inquit, Magister.] Alloquitur
 Gram



mus. Iud. Ennium, caldarium. Gloss. *Ennium*
λέθου. L. *Aënum*. Ad eandem rem miliatio
Athen. *τιμολία* *καλάριον* *καλάριον* *καλάριον*
καλάριον *καλάριον* *καλάριον* *καλάριον*
Gloss. *Miliarium* *καλάριον*. & alibi *καλάριον*
L. *καλάριον*. Comm. Iuven. *Cacabum*
interpretatur. & Satyr. x. *bascanda*, *Vala*
calices lauabantur, & *cacabos*. *minis* *recl*
v. 17. *tribacca Indica* J. L. *cara tibi*, *hanc*
dica. Scalig. *Bacca*, *umio*. Horat. l. 2. Sat. 3. *hanc*
insignem baccam.

v. 17. Tollat pedes] Mart. l. 1. ep. 72.

Pretinus accedunt *medici*, *medica* q. *pedes*

v. 19. *ignes lapideos*] Manil. --- *Flamma*
certantia lumina flammis, *Gemmarum* *imago*

radiantes lucibus ignes. Claud. paneg. *ad*
Hon. Conf.

Quis iunxit lapidos atrox quis miscent ignes
Sidonij rubrique maris ---

Hieron. ad Demetriad. *Ardentes gemmarum*
dantur serinisi.

v. 20. *probitas est carbunculus*] *ve* *Tibull*
goneris: *σοφία* *ἢ* *κρόνυλλος*. & ipse *Po*

Frugalitas est inserta fama bona. nam *ins*
ἐμβλαμῆς. emblemata verò, quæ ex *car*

in Tiberio. *οὐδ' ἄρ' ἔγωγε* *χρυσὸν* *π* *ἰμὸν* *ἀν*
π. Paulus libro 7. Sententia. tit. 6.

v. 21. *Æquum est induere nupt. ventur*
Quia id meretricium. Horat. libr. 1. Sat.

libera nil obstat, *Cois tibi pendere videre est* *Ve nu*
lona. --- Propert. lib. 4. eleg. 2.

Indue me Cois, *siam non dura puella*.
nam verò pro tenui veste, etiam Tibull. li-

3. Eleg. 2.

vestiæ carbascis humorem tollere ventis.
v. 12. *nudam in neb. lin.*] Plinius lib. x. de

vestiæ denudat formam vestis. Hieron. ad L. x.

vestimenta paret, *quibus pellatur frigus*. non
pellis vestita corpora nudentur. ad Heluid. *In*

launtur expolit a libidinum vultu, *ex tenui*
vestium nuda oculis ingeruntur: *memin*

iam in Marcellæ vid. epitaph. Seneca 2.

v. 6. *Vestem nihil in matrona rectoram con*
trouit. 8. *Ve tenui vesti perispirua sit*.

mon apud Clement. Alex. *ipsum dia*
mon. Tibull. Senec. *pellucida*. Tertull. de

textu pellucido tegendo nudavit.
in nebula lineæ] Fulgentius Mychol.

v. 1. *Aspicerant itaque firmate nebuloso lucida*
stragines.

v. 18. *par omnes seripos gastrarumque*] L.
omnes seripos gastrarumque eminent frag.

hæc vas sic ille rocondum. Aristoph. *gaste*
ron.

v. 16. --- *valere curæ Mortalis*.] Ita
valere.

v. 26. *Si qua est amantibus fides*. *dubitauit*
est.] Arell. *Fofcus* apud Senec. v. 11. *Con*

quem traditus esset mihi frater. *impera*
que ut sumerem supplicium, *si qua est fides*.



v.6. qui ne vir esset à matre persuasus] *Al-
lustr ad fabulam Achill. Notum Achill. iuua
& sollicitudine matris in virginem immo-
v. 7. Qui opus muliebre in ergastio fecit*

Vt Hercules captus amore Omphales qua-
allulit.

v.8. postquam conturbavit] *Conturbatus
decoquere. Serui, qui dominorum pecunias con-
teruertunt, conturbare dicuntur. L. 7. §. idem de
beo. D. institor. L. 16. D. de in rem versio.
apud Mart. Conturbator Aper. hinc ducta
cutio.*

v. 11. Iacent] *Properci. Nunc iacent alterius
laci nixa lacerto.*

v. 19. Nam aut vir ego] *Apul. lib. v. Men-
Nec sum mulier ego. nec omnino spiro, nisi
pessum de tantis opibus deiecero.*

v. 24. siue ille planus, siue nocturn.] *gras-
tor] Planus, qui discurret sine noxa alioquin
Grassator, qui eadem molitur vel ex lubi-
vel propter premia. vnde proprie, prædator
nocturni, præmiatores. Nonius. de his Ma-
lib. 1v.*

Sed pecorum membris media grassentur in-
be,

Et laceros artus suspendant fronte tabernæ
Luxuriæ, parent eadem, morte scy, lucrum
Vide Plautum in Amphitr. Sc. 1. Acto 4.
Apul. Mil. lib. 1.

p. 34 v. 16. sic vita traditur] *Inscriptio
VIXI. VT. XIYIS.*

MORTERIS. VT SYM: MORTVVS.

SIC. VITA. TRVDITVR.
v. 27. Non oportet consil. cred.] *Sallust. ad
v. 8. sepe praua magis, quàm bona consilia pro-
uari eneniunt, quia plerumq; res fortuna ex consi-
suo agitat.*

v. 29. In Pinacothecam] *Pinacotheca seu
pinacotheca. locus vbi tabulæ pictæ posita.
de re rust. libro 1. cap. 2. Cùm spectatum
villæ, vt videant pinacothecas. vide
v. 1.*

v. 30. Nam & Zeuxidos manus vidi] *Syne-
epist. cliv. ἡ πινυθὴ ἐκόντο πρὸ τῶν ἀγαθῶν
ἀποβῆσαι τῆς ἀδελφείας ἀγίας ἐδούκασιν.*

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**

v. 31. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.
v. 1. v. 1. cum nature veritate] *Plin. lib. 33.**



uen. Sat. vii. *Vt dignus venias haderis & imagine magra.*

v. 26. promittere] *Ἐδέναιον πνεύματι.*
Iuuen. Sat. vi. --- *dura per brachia facta promittunt atrocem animum.*

ibid. culto.] *vestitu.* Plaut. *Exerce vocem quam viuis, & colis.* Lucanus x. Pharf.

Dinitias Cleopatra gerit, culti quis laborat.
Tertull. de pallio: *Scytalo sagitti pelliger ille, qui totam epitheti sui sortem cum muliebri cultu compensauit.*

v. 31. si quid coronis credendum] *Sueton. in Nero. cap. xii. Instituit & quinquennale certamen primus omnium Roma more Græci mplex, Musicum, Gymnicum, Equestra. In iis certaminibus oratores, poetæ, & omne genus artificum de coronis contendebat, vii & in agonibus Capitolinis, qui exemplo ludorum Olympicorum à Domitiano instituti. Sueton. cap. iv. Verus Inscriptio: L. VALERIO PUDENT. HIC. CVM. ESSET. ANNO. RVM. XIII. ROMÆ. CERTAMINE IOVIS. CAPITOLINE. LYSTRO. SEPTIMO. CLARITATE. INGENII. CORONATUS. EST. INTER. POETAS. LATINOS. OMNIBVS. SENTENTIAS. IN. IUDICVM. Tacitus Annal. xvi. *Senatus, ut pinguo iam lustrali certamine, ut dedecus duceret, offert Imperatori victoriam cantus, adhibere facundie coronam, qua ludicra deformitas referretur.* Idem refert Sueton. in Nerone. cap. xvi.*

forte ille morsus: *Quas non nunquam ad peritos gratia deferre solet.*

v. 28. *Quos odisse diuites solent*] Horatius Sat. i v.

v. 36. v. 7. *Vilis adulator*] *Lucianus de Parasitico* *ἢ ἢ πικροῖς κερῆτων ἰσὶ δὲ τῶν πτωχῶν πῶς φιλοσφῶσι.*

v. 2. *rectum iter vitæ*] *Firmic. lib. 3. c. 1. Vt rectum iter vitæ mortalitas ingressa.*

v. 37. v. 12. *timidissimo murmure votum Superstitio veteris, qua semper taciti aut mutantes vota faciebant.* Iuuen. Sat. x.

formam optat modico pueris, maiore puellis murmure, cum Veneris sanum videt anxio mater.

Satyra 2. *Quid cuius promptum est murmur tacitò sine susurros*

Tollere de templis, & aperto viuere voto. Senec. cp. x.

v. 1. *Domina Venus*] *apud Lucian. Amoris* *ἢ ἢ πικροῖς κερῆτων.* Ouid. lib. 1. de Arte Amandi.

v. 1. *adito volupt. pretio*] *Confer Iuuen. Sat. vi.*

v. 1. *Gallos pugnacissimos*] *Varro de re Rustica certamine pertinaces, & ad pugnandum inædones.* Philo *ἢ ἢ πικροῖς κερῆτων.* Ouid. lib. 1. de Arte Amandi. *Οἱ γὰρ ἄλιξι πύονες ἄπυος ἐὶ μάχης φιλοκισθῆναι ἀγωνίζονται, ὡς ἵππες δὲ μάχης.*



είλας ἔπειτα γυμνασίου, καὶ ἀπὸ τῆς αἰῶνος τῆς δευτέρας
αἰ., ἡ χηρὴ ἄνθρωπος τῆς ὁδοῦ λαοῦ, ἡ γυνὴ γυμνασίου
ἡ δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, quem si lubet vide Plin.
lib. x. c. xxi. Elian. Variar. hist. libro 11.

p. 38. v. 1. [Asterionem] Mart. distich. Plin.
8. c. 41. Suet. in Ner. c. 46.

v. 6. primum impl. lact. papillis manus. [Ite
eptix amantium. Ouid. 1. Amor. Forma papil-
larum qua sunt apta premi. Lucian. ἰατρικ. ἀλλή-
λῃς ἀδελφῶν, καὶ τῶν μετὰ τὸν ἰατρικ. ἰατρικ. ἰατρικ.
καὶ τῶν ἰατρικ. ἀλλήλῃς. eadem Plaut. contuogus
in Pleud.

Tumoris labellis molles morsu mentis.

Papillarum horridularum oppressio gula.

v. 7. La Genibus papillis] Caroll. in Genibus
vincula papillas.

v. 16. libido distenta] tumens, nam tumor
Tibull. ἰατρικ. & tumor: Et inquietus inguine
adriget tumor. Horat. l. 11. Sat. 11. tumoris
cum inguina. Interpr. libidine inflammatione
apud eundem, nalis tentigine rumpi. Interpr.
tentigine, id est, distensione membri virilis.

p. 39. v. 9. Plene maritatis. ἡ ἀνδρῶν
v. 9. annis ad parand. gestientibus. ἡ ἀνδρῶν
Gestire ad patiendum, πρὸς τὸν ἀνδρῶν, Latius
bare. Horat. xxi. Epod. - subando Tentia con-
lia, testatq. rumpit. Hieron. lib. 2. adversus Iu-
lian. Subantem in hortulis inter adolescentu-
los. Ipsi vero ἰατρικ. hoc est, ἰατρικ. ἰατρικ.

Hirguitalli, seu Irques, ut auctor Glossariorum
quod Aristoteles ἰατρικ., antiqui hirguitalli

lar. Censorinus de die Natali cap. xiv. Feit.
Hospitalis.

libid. ad patiendum.] Accessit tentaturns an
pactetur iniuriam. Firmicus lib. 3. Patientur,
pactetur pati consueverunt. Seneca Natur.
lib. 1. cap. 16. Toto corpore patiente spectabat ne-
pacta. Idem: Obscenitas mea patientiam suam
pactur. omnino frequens in hac re scripto-
pacta.

v. 16. Quare non facimus.] Iuvenal. Satyra
1. Et lateri parca. Commentator: Si parum se-
pacta, non irascitur ut uxor.

p. 40. v. 1. Itaque hercule Democritus.] Lu-
cian. Philop. Laërtius in eius vita.

v. 4. Eudoxus in cacumine excelsi montis.
Strabo Geograph. li. xv. 1. δὲ καὶ οὐρα ἡ δὲ οὐρα
pacta ἡ δὲ οὐρα, καὶ οὐρα ἡ δὲ οὐρα, καὶ οὐρα
pacta ἡ δὲ οὐρα, καὶ οὐρα ἡ δὲ οὐρα, καὶ οὐρα
pacta.

v. 10. Myron] Cicer. Bruto. Lucianus Her-
pacta. Strabo lib. xiv.

v. 11. At nos vino seortisque demersi.] Sen-
pacta. Quest. lib. 7. c. 32. Plin. lib. 25. c. 1.

v. 19. Ac ne bonam quidem mentem.] Om-
pacta sententia Persij.

Raud cuius promtum est murmur, humiles ἡ
pacta susurros

Tellere de templis, ἡ aperto vivere voto.
Mens bona, fama, fides, hac clare ἡ ut audiat

hospes
pacta susurros, ἡ sub lingua murmurat: ἡ si



Ebullit patruū praclarum fannus: & b̄ si
Sub rastro crepet argenti mihi seria dextro.
Hercule! pupillū ve utinā, quē proximū hauri
Impello, expungam.---

Iuuen. Saty. x. Prima ferē vota ---- Diuitia
cant & opes. ---

p. 41. v. 4. iam decuma mæstos] Virgil. ---
tot iam labentibus annis Instur montis equum
---- Edificant. ---

v. 7. cæli vertices Idæ] Staius: --- uertice
sacro Dindymon, & casis decreuit frondibus Idæ.

v. 10. Aperitur ingens antrum] Ingens an-
trum moles fuit equi Duratei, unde, Qui ca-
stra caperent, uam Scholiast. Lycophr. ---

Δύστρος ἰσπὸς κίττωσι, ἢ πρὸς ἄλλοις, ἢ κατὰ
ἐπιπρ. ἀδύτος ἰσπρὸς Ἐδύτος ἀδύτος. Fe-
tron. Robora moles. Homer. αἰζας ἰσπρὸς. Vir-
gil. Et molem trahantur equi --- immensam ad-
tolle molem.

Seneca. dona molis immensa.

v. 12. Irata virtus] Ipsi Achiui. fortē, vt Ili-
ad. Virtus Catonis. Virtus Scipiana & mitis sa-
pientia Lali. Virgil. Huc delectā virūm fortis
corpora furtim Includunt caeco lateri. --- Homer.

IUS:
Δοχεῖται μὲν ἰσπρὸς, ὅδ' ἴσπρὸς τὰ ἄλλα
Ἄρτιον.

ibid. stipant graues equi recessus] h. e. gra-
uidos. Virgil. scandit fatalis machina murus. Fe-
ta armis --- Ouidius 111. Fast. iacet ipsa grauis
Gratius: vltroque grauis succedere Tigris

maiore tulit de sanguine factum.

v. 15. fero] Manil. Quadrupedum medica ar-
tra membra ferorum Nouerit --- innuit mu-
medicum. Arnob. lib. 12. Saturnus in adulte-
comprehensus, induit formam feri.

v. 18. iam turba portis libera] Virg. Nos
rati. -- Ergo omni soluit se Teuceria luctu.
Indantur porta: inuauit ire ---

v. 21. Neptuno sacer] Virgil. Laocoon, ductus
Neptuno sorte sacerdos.

v. 30. iuuentus capta] Horat. Gracia capta
non victorem cepit.

v. 42. v. 2. Dorso repellit] Stat. Isthmos, & à
maria inclinata repellit.

v. 6. Pulsūmque marmor] Mare. Virgil. t-
cosq. Et quando insidum remis impellere mar-
Conueniat.

v. 7. angues orbibus geminis] Virg. immen-
tribus angues.

v. 10. liberæ pontem iubæ] L. libera menta
Scalig.

v. 13. infulis stab. facti] vide Festum.

v. 14. Phrygione cultu] Tutulati. Fulg. de
ico ferm.

v. 14. gemina nati pignora] Staius: gemino
pignora pignore fultus.

v. 21. Infimus auxiliator] Virg. Post ipsum
subeuntem, ac tela ferentem, Corripiunt.

v. 26. Iam plena Phœbe] Senec. in Agam.
omnes patriam ruentem nocte funesta. Virgil.
intercæ cælum, ruit Oceano nox, &c.



μεν πινυ ἀσίδι. Ζηλῶν. Ἐπιχόρτος ποτὶ ἀσίδι
μικροὶ ζήλοντες.

v. 18. supercilium [sustulic] Pollux libro 2.
ὁ φῶς αἰγῶν ὁ ὄψις φῶτος.

p. 45. v. 15. siccatique auidè poculo] Ita lo-
quitur Martialis l. 6. ep. 9 i. lib. 7. ep. 70.

v. 24. Et me quidem pueri imit. petulantif.
deriserunt.] Artemidorus lib. 111. Μῦθος
ἀσίδις τίς πινδύειν βυλομῶνις, ἰσὶδὲ ἐπι-
πινδύει τίς ματιμῶνις ἀκλῶν ὄσος.

p. 47. v. 6. ab officioso] Malim ex Paul. l. 6.
D. de præf. vig. §. ult. caplarium interpretati
quàm ex Seneca impudicum. sanè queruntur
ministrem officiosum indigitari posse nihil
prohibet. Interp. historix Apollonij: Accipit
ceromate doctâ manu circumleuit ei, deinde in
folio fuit. Et exeunte rege ab officio discessit. Rex
verò respiciens ad famulum ait: Iuuenis ille qui
mibi officium fecit, vide quis sit.

v. 12. cœnæ ordinem explicui.] Dominus
conuiuij prædicare solebat ordinem cœnæ
hoc est, qui, quo ordine, & quid vltimum
coquus ministrus. Hæc propter domino exhi-
bitum sedium, quod descripta ordine obse-
quia haberet, apud Athen. legimus. Cùm in
ordinem cœnæ explicuisset, respondet Epi-
molph.

v. 16. Ales Phasiacis. Manilius:
Quomodo milita Numidarum pascimus
Phasidos Et damnis, arcessitur inde mactationem
Vnde aurata nouo conuecta est aquore pennis.

mens Pædag. lib. 2. cap. 1. ὄγχο ἰσὶ τῶν
ἐπιχόρτος τίς δὸν φῶτος, ἀπὸ τῶν ἀσίδις.
Artem. ad Saluinam: Procul sint à conuiuio
Phasidos aues, Attegem Ionicus. Martialis. l. 7.
ep. 47.

v. 17. Afræ volucres.] Horat. Epod. Carm. 2.
Non Afræ auis descendat in ventrem meum,
non Attagen Ionicus.

v. 20. Afræ auis: gallina Numidica.
v. 21. vltimis ab oris Attractus Scarus, at-
tracta Syrtis.] Horat.

Non me Lucretius iuuerint conchyliis,
non ego Rhombus, aut Scarus,
non ego Teis intonata fluctibus,
non ego ad hoc uehat mare.

v. 22. Syrtis, vt Virgil. Æneid. 3. --- nullum
inquit aquor arandum.

v. 24. Quicquid queritur.] Lucian. Cynico:
ἄλλοι δὲ αἰχμηταί, καὶ τίς ἀπανταχῶ μὴ
ἐπιχόρτος ἴσῃς, ὁ γὰρ ἢ ἐλάσσειν τὸν κατὰ
τὸν αὐτὸν ἄλλοις, ἀλλὰ δὸν ἀσίδις τῶν
ἐπιχόρτος τίς ἠδὲν ἐκ τῶν ἐπιχόρτος τίς ἐπιχόρτος
καὶ ἀσίδις, ὅτι τὰ πολλὰ τῶν ἐπιχόρτος
τῶν ἀσίδις τῶν ἐπιχόρτος.

v. 25. sub eadem causa.] Elogio. seu titulo.
p. 47. v. 15. Ego pædag. & custos, etiam quo
pædag. Horat. Saty. lib. 1.

--- vellem, seruò que sequenteis
magno populo si quis vidisset, auita



Ex re probari sumtus mihi crederet illas
Ipse mihi custos incorruptissimus omnes
Circum doctores aderat. ---

Manilius -- teneros etiam qui nutriet amicos
Et Dominum dominus prate exte lege sequarum
de Vlp. l. 15. §. Comitē. D. de iniuriis. Collo
quius pueril. *μὴ τὸ πῦρ ἡ ἀφῶν ἐπιζῶντων*
καρπῶν, ἔπειτα περιδύει τοὺς παιδῶν. Ἐπι
μυδῆες ἢ ἐκ πύρρα ἀπὸ λαδῶν ἀπολαθῶν
μὴ παιδευομένη. παιδοί, dicit captarium, qui
cūti ad scholam libros portabat. Iuven. *Quos*

sequitur custos angusta vernula capsā.
v. 29. Pota igitur me furiosum esse, re
insaniz] dixerat ego iracundus sum. Seneca
que qua que iram insanā esse disputat. Horat.
furo. lib. 1. de Ita. c. 1. *Hic totus concitatus, quod*
impetu est doloris, armorum, sanguinis, suppliciorum
viam minime humana frangit cupiditate. L. ex
C. furens cupid. Furit, inquit, minime humana
cupiditate, idem Seneca adserit, iram speciem
esse furoris minimi. Philemo: μὴ εὐρίματον
τὸ ἀπέρας ἀρρεζῶμα ἴδα. Apollonius Macce
ἢ ἡθουμαίας ἢ ἀρρεζῶς μὴ ἴδα. vide Cicer. lib. 1.
Tusc. Quest.

p. 48. v. 7. semicinctio stanti] *Locus descriptus*
ratus, quales cōplures in hoc scriptore, ad
vt in singulis tēpidemus, nec magis certip
nere pedem. quā in ij qui in tenebris. *Ex*
multa intacta nobis abiisse, quorum *causa*
tam ardua difficultas, vt aliorum quocunq
acumina hebetarint.

49. v. 2. diuertitor] *παιδοζῶς. Diuerso-*
Gloss.

v. 2. ne mercedem cellx.] *ἰσολύοι, seu ἡζα-*
Poll. lib. 1,

v. 18. ligneum candelabrum.] *Cæcilius: Me-*
moritur candelabrum ligneum ardentem. Mart.
phor.

v. 25. Insulariique.] *L. 203. L. 166. D. de verb.*

v. 27. carnario.] *Carnarium κερμασῆλαι.*
Non. verb. Dolia.

v. 30. soleis ligneis] *Autor Rhet. ad Heren.*
soleis ligneis induita sunt. Gloss. Solea

v. 31. Item: *σοοδύλιον Gallicula: quæ vox*
in Gloss. Isidori: *Calees gallice militum.*

v. 32. Glossarium. *Galicula ποζαῖς. Hefych.*
ἢ αὖ ἐνδύλια δαῖ ἀγζαῖν ἀρμεγτος. ita

v. 33. Locum. Solex igitur lignæ, sunt, Gal-
licæ aut sculponæ. nam & ita recte appellan-

v. 34. aliter Fulgentius exponat, vt unumque
abulum retinet Vascones. à gallicula,

v. 35. Glossæ Isidori: Gallicularius,
et si minus proprium hoc interpreta-

v. 36. tum.

v. 37. v. 9. stricto acutoque articulo percussis.]
ἡδύλιον. hoc est, ἡδύλιον καὶ ἡζα. Suidas.

v. 38. Capella lib. 1. *Isidoroque quibus fuerat*
capella scitibus erobris vorticem complicatisq;

v. 39. v. 12. iniuriāque Eumolpi adnotation.
] *Locus sine dubio corruptus. For-*
tasse:



cum lictoribus. Lat. Pacarus: Nec otiosa viatorum manus plebem verberare submouebat. Sicut siluam uendi montes lictorum notum. Lego in Valer. scripturam Viatrices fuisse.

v. 12. Publicus verò seruus insertus comitum. Notanda sunt illa in gestis Collat. Curat. Reip. Boui seruo publico dixit, Intra, quare ne plus habent. Seruus publicus dixit, Quare suum & non inueni.

v. 19. Quo enim secures attol.] Seneca lib. 4. Contr. 7. Tulit secum gladium sic enim corpore vi veniunt.

p. 52. v. 11. scyniphes.] Ea vox Exodi 11. Origenes muscas minutas, sed acerbissimas, terebrantes stimulo ait, uti & Eucherius lib. 2. Instruct. culicum genus aculeis permoestum. Fortè Petr. nomen animalis edigitur lecto. Quid si l. ipsos scimpodes. Helyce *οκίμωδες, κηρβαλας*. Schol. Aristoph. *οκίμωδες, κηρβαλας*. Quamquam alij *οκίμωδες*, lectum tricliniarem, vt apud Gell. lib. 19. cap. 10. & Helyce. *οκίμωδες* *αλκιδος κληιδος*. alij *λεϊτικαμ*.

p. 53. v. 5. araneis oleo madentibus.] Seruus Sammon.

Si verò caput infestus colliserit ictus,
Ex oleo nacti velle debet Arachnes,
Nesciet hac illic nisi cium sanarit abire.
Quod exscripte Marcellus de medicam. cap. 10.
Fralto capiti tela araneis ex olea & aceto impo-
ta non recedit, nisi sanauerit.

p. 54. v. 13. in altum compono.] V. sced. m. 5. altum compono.

ibid. adoratis sideribus intro nauigium] 20. Castorem & Pollucem. Propertius nauigaturus deos maris inuocat. lib. 3. Eleg. 19. Ergo ego nunc rudis Adriaci vehar aqueris hoïes.

Cogar & vndifonos nunc prece adire deos.
in Trin. Sc. Salsipotenti: apud Apoll. Ar-
lib. 1. ingressuri mare Apollini Embasio
ant. vide Schol. Immo & fluctibus ipsis
abant. Cicero 111. de Natura deorum.
duces mare ingredientes immolare flucti-
bitiam consueuerunt.

17. Sol omnibus luceat.] Ouidius vt. Me-
vsus communis aquarum est. Nec solem
narium natura nec aëra fecit, Nec tenues vn-

14. sumere. inter verba nequitix.] Mar-
lib. x. epist. xviii.

Quam alio venissent ad hyllida mane futurum,
Et nudam cuperet sumere utarque prior.

met. se gaudia sumet.
30. coustratum naui] slym Fulgent. de
leo sermone. hinc Cicer. in Verr. nauis con-

qua Casari telia. in Gloss. Casana, *οκίμω*
11. 19. post hoc fulmen attonitus.] Florus
12. Regem attonitum tanquam subito
suspentem. Cellus lib. 111. c. xxv. 1. Artoni-

qua videmus quorū corpus & mēs stupet.



--- omnia noctis Farre pio placeant.

Aqua lauabant. Persi. Sat. 2. --- Et noctem fluminae purgas. Propert. l. 4.

Sape illa immerita causata est omnia luna.

Et sibi tingendas dixit in arce comul.

Plutarch. idem tradit *αἰεὶ δεινδαιμνίως*.

Non audent omnia tantum aqua expiabant.

sed omni lustrationi adhibebant. Dion. l. 39.

εἰς τὴν ὕδωρ ἀφικνεῖσθαι, καὶ τὴν λαοδραμῶν ἀποπύουσαν σφῶν ποιῆσαι. Seruius ineditus *Enclid.*

l. 11. Pura vestis, qua vix consueuerant ad sacrificandum. Ea autem purpurca. Purpura enim maiorem vicem ad expiandum prabet. Sanè quauis scilicet aqua expiabant. Varro *Rer. humanar. lib. 4.*

Inxeta & Regium fluuuij sunt continui septem, in his à matris necè dicitur purgatus Orestes. Idem *Caio*

refert *Orig. l. 11.* apud *Prob. ad Virg.* Vide

Tertull. de Baptif. cap. 5. *Virg. Æneid. vi.* &

inibi Seru. Lact. l. v. c. 20. *Sene. in Herc. Furent.*

Apul. Mil. lib. 7. *Dion. lib. 48.* *Eutip. Taur. Sed*

& lustratio quæ per aquam, varia forma, modoq;

peracta; aut enim parte aliqua immergitur, aut aspersi tantum. Cùm parte aliqua, aut caput, aut manus abluiebant. Quod caput Persi. Sat. 1. Iuu. S. 6. Apul. lib. x. Mil. Fulg. libro 1.

Mythol. Theoph. Char. αἰεὶ δεινδαιμνίως

Quod manus, Scholiastes Sop. ἰδὲ τὴν χεῖρα

σπλάγχιον, ὅτι ἂν φθόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἕλκος ἐμφανίζουσι ἀπορίσκει τὰς χεῖρας εἰς κἀκαίαν μετὰ μωροῦς. *Mat. cap. 17. λαβὼν ὕδωρ ἀπορίσκει τὰς χεῖρας, λέγων, ὅτι ἂν φθόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἕλκος ἐμφανίζουσι ἀπορίσκει τὰς χεῖρας.*

Quod manus, Scholiastes Sop. ἰδὲ τὴν χεῖρα

σπλάγχιον, ὅτι ἂν φθόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἕλκος ἐμφανίζουσι ἀπορίσκει τὰς χεῖρας εἰς κἀκαίαν μετὰ μωροῦς. *Mat. cap. 17. λαβὼν ὕδωρ ἀπορίσκει τὰς χεῖρας, λέγων, ὅτι ἂν φθόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἕλκος ἐμφανίζουσι ἀπορίσκει τὰς χεῖρας.*

Quod manus, Scholiastes Sop. ἰδὲ τὴν χεῖρα

σπλάγχιον, ὅτι ἂν φθόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἕλκος ἐμφανίζουσι ἀπορίσκει τὰς χεῖρας εἰς κἀκαίαν μετὰ μωροῦς. *Mat. cap. 17. λαβὼν ὕδωρ ἀπορίσκει τὰς χεῖρας, λέγων, ὅτι ἂν φθόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἕλκος ἐμφανίζουσι ἀπορίσκει τὰς χεῖρας.*

Quod manus, Scholiastes Sop. ἰδὲ τὴν χεῖρα

σπλάγχιον, ὅτι ἂν φθόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἕλκος ἐμφανίζουσι ἀπορίσκει τὰς χεῖρας εἰς κἀκαίαν μετὰ μωροῦς. *Mat. cap. 17. λαβὼν ὕδωρ ἀπορίσκει τὰς χεῖρας, λέγων, ὅτι ἂν φθόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἕλκος ἐμφανίζουσι ἀπορίσκει τὰς χεῖρας.*

quod forte illud quod Helychius: *χεῖρας τε*

καὶ τοῦ σώματος, ἢ ὕδατος ἕξωθεν κριταὶ & ἕλαι.

quod dignum quod farris & falis iniectione

nam piatricem parant. Menander: *ὕδωρ*

καὶ ἕλαι, καὶ ἕλαι ἕλαι φάρμακον. vide *Cle-*

ment. Alexandr. Strobil. lib. 7. Cur falem ad-

hibent; ratio in proclui; nam Proclus in

Procl. auctor; aquam marinam purificare

propter igneam portionem, tantò igitur ma-

gis, quod verum est; idcirco veteribus

adhibens in omni lustratione. Varro apud

Terent. Fax adhibetur propter purgationem. Vide

idem apud *interp. Persi Sat. 1. Diphil. apud*

idem Alex. lib. 7. Strom. Et quia sacra uisi

non tractari non poterant; lauabant manus

quæquam facerent. *Tibull.*

Castis placent superis, pura cum veste venite,

Et manibus puris sumite fontis aquam.

hic locus disting. Plaut. Amph. Imocat deos

Manibus puris. --- Pol. l. 1. Sed de his la-

uatis alibi. Pompon. in Haruspice: Fac puriter

pecora vel pectore rustico, vti tractes laui iam du-

dum manus. Emendo.

Fac puriter vacca, vel pectore rustico

lustrato, laui iam dudum manus.

inspex hortatur vt faciat, se iam dudum

lustratum. Facere vacca. Virg. l. Eccl. 3. Cùm fa-

ciam vitula pro frugibus. Vacca autem Profer-

per facra fiebant. Virg. Æneid. vi. --- ster-

que tibi Proserpina vaccam. Atqui vt hic

proferam pectore pro pecore, ita quoque apud



μεν ψυχήν καὶ πνεύμα Φαίδ. ut ait Heliodor.
v. 12. confusus lineamentis] Calp. Flaccus
Decl. 7. Ita confusus lineamentis precis angustis, ut
ne pater agnosceret.

v. 26. strigmata credeb impressa] Cato in
stic. lib. 1. tit. 1. Deditur qui post admissa crimina
supplicis subditi. Et publice pro criminibus
sunt aut in quorum facie quacunque indicia
igne aut ferro impressa sunt, et ita impressa sunt
ut deleri non possint.

v. 30. in supplic durassent] Quin et. decl. 27.
Non omnium animos durare ad sanguinem.

pag. 64. v. 7. deditit. hostibus parci-
m. Grat. O quisquis misero fas unquam in supplic
fregit.

p. 65. v. 5. Resoluit] Verbum Rhetoricum
Quin et libro 5. cap. 17. Resoluerit diversa
difficilia.

v. 22. Salamandra supercil. excussit] Proba-
lethio. Sammonicus:
Seu Salamandra potens, nullisque obnoxia
flammis

Extimium capitis tactu deiecit horem
v. 1. cui Deo cinem vouisti] Capillum
confescebant aut fluminibus. Pollux 1. 1. 1.
διηκείας κόμην ποταμῶν ἢ θείων. Diis Herculis
& Apollini. Herculi vulgus Atheniensium
ex Hesyche. eruditiss. Casaub. docuit. Apollinis
τοῖς ἐν τῷ Ἰλίου Ἰλίου ἐπὶ δὲ λῶν. Quod
τῷ Ἰησὺ καίμας. Callim. ἐπὶ δὲ λῶν.

simibus. Scholiastes Pindari: τὸς μὲν δὲ πᾶσι
καίμας τοῖς ποταμῶν δὲ καὶ ἑσπερίων, ἀμβροδῶν δὲ
καὶ ἑσπερίων ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀποκρίσι. Homerus
Iad. ψ. eiusque interpr. Vouebant autem sa-
crum cinem prima constitutione infantis
super terram, aut cum nomina imponebatur.
Iacian. de dea Syria: τὸν δὲ ἑσπερίων, ἀμβροδῶν
καίμας ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀποκρίσι. Tertull. de Anima, c.
1. quem suadeo videas. Seruius ad Virg. Æn.
1. 1. 1. Thebaid. lib. vi. Quin addo in nuptia-
bus sacris comarum primicias Iunoni, &
Iunone obtulisse virgines. Pollux lib. 1. 1. 1. Καὶ
καίμας δὲ τῆς ἀποκρίσι τῶν θείων καὶ κήρυ.
Iacian. de dea Syria: τὸν δὲ ἑσπερίων, ἀμβροδῶν
καίμας ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀποκρίσι. Tertull. de Anima, c.
1. quem suadeo videas. Seruius ad Virg. Æn.
1. 1. 1. Thebaid. lib. vi. Quin addo in nuptia-
bus sacris comarum primicias Iunoni, &
Iunone obtulisse virgines. Pollux lib. 1. 1. 1. Καὶ
καίμας δὲ τῆς ἀποκρίσι τῶν θείων καὶ κήρυ.

p. 66. v. 29. sine morte] V. C. semimortui.
p. 67. v. 13. Caduceatoris more] Caducea-
toris κήρυξ ὑπὲρ ἐπιπέδων δὲ ποταμῶν, & τὸ κή-
ρυξ φέρων.

v. 15. protendit ramum oleæ] Hic habitus
supplicum & pacem rogantium. hinc Stat.
lib. 1. 1. 1. supplicis arbor oliua. & ramos
vicia que precantis. Tradit Virg. Æn. x. 1.
olati ramis oleæ, veniamque rogantes. 1. 12. Paci-
que manu ramum protendit oliua. Liuius
Iacian. Locrensum ramos oleæ velamenta suppli-
corum porrigenes. Idem lib. 4. dec. 5. Apul. Mil. 3.
Heliodor. lib. 9. ἀθροιστοῦς ἦν τοῦτον ἡλικίαν
καίμας ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀποκρίσι, κήρυξ τε &
καίμας ἀψήφοι.



λίσμυ τῆς αἰῶν ἡμετέρας ἀπονομήσεως. Eurip.
Medea. A. & 1. Sc. 1.

κείτου δ' ἄσπετος ὄψις ὄφει' ἀδύνατον
τ' πένθος συντησάσθαι δευτέρως χροῖον.
Vide Apul. Metam. lib. 11. & 111. Homer.
Iliad. Ω.

v. 18. propinqui] Luciano ἀσπόμετροι. ἡ
πίθ. ἔχ' ἰσχυροῦσι εἰ ἀσπόμετροι, ἔτι δὲ
παρρησιασθέντων ἔτι πλουτησάντων. Ciceron.
Lactant. lib. 6. c. 12. Non patiemur figuram
iacere feris in pradam, sed redactam ad terram
quamuis in homine ignota necessarium munus
implebimus. Horum lugentes amicos conuolunt
ri. Seneca de Consol. ad Mart. Fatigata alio
tiones amicorum, auctoritates affusum tibi
rum, nam alloqui παρρησιασθέντων Seneca:—
rentes alloqui in luctu decet.

p. 71. v. 1. lacrymas commend. loquenti
tarchus, παρρησιασθέντων ἡμετέρας αἰῶν ἡμετέρας
ἐκ τῆς φωνῆς τῶν ζωοποιῶν εἰσάδων, ἔτι δὲ
συντησάσθαι, αἰς ἀσπόμετρον ἔτι παρρησιασθέντων
τῶν ἀδύνατον.

v. 2. positum in monum. lumen renou. Pro
Sat. 111. Hinc tuba. candela: tandemque beatiss.
alto Compositus lecto — Modestinus Basil.
xl. viii. c. 3. Serui mei sint liberi, si in manum
to meo sollempnia manere facerint. V. Inter p.
cus seruus meus, ἔτι Irene ἔτι Eutychia
mea, omnes sub hac conditione liberi sunt, ut
nimento meo alternis mensibus lucernam accen
dant, ἔτι qua fieri consueuerunt peragant.

judicitiæ exemplum] Inscript.
FEMINAE. RARISSIMAE.
SINGULARIS. EXEMPLI.
PVDICITIAE.

GRÆCIAE. ALEXANDRIÆ. INSIGNIS.
EMPLI. AC. PVDICITIAE.
Imperator provinciarum] Cic. in Pisonem:
ularus est hic Vulturius, si diis placet, Impera
provincia. Sic rector provinciarum, l. s. C. in
caus. pig. vel hypoth. ac. cont. ita femi
gestis Collat. inter Catholicos & Do
coram Marcellino.

latrones crucibus adfigi] Latrones in
acti. Firmicus l. 6. c. 31. Homicidam, la
facinoribus comprehensus pa
in crucem crudeliter erigitur. l. 8.
latrones faciet crudeliter feritate grassan
crucem tollantur.

secundum illam eandem casulam, in
cadauer matr. defl.] Casulas &
monumentis superponi præter hunc
expresse indicat V. Inscr. M. AURELIUS.
M. ANTONIVS. ET. ANTISTIA CHRIS
VXOR. EIVS. FECERVNT.
LIBERTIS. SVIS. POSTE
EORVM. MONVMENTVM.
ADIFICIO. SVPER POSITO,
præterea ex l. libertis §. ult. D. de
& l. Titio centum §. 10. D. de condit.

v. 10. vitio gentis humanæ concup. [cite]
Apu.



Apu. Flor. a propiis accessit, ut etiam cognoscere
more ingenij humani quisnam esset.

v. 21. faciemque vnguib. lectam] Artemid.

lib. 1. cō hic πικρὰν, λυβώνας τὰς παλαιὰς

αὐθιγὰς. Glosa: Præfca à σὸς ἔκαστος

ἢ οὐ φερεῖ οὐ πικρὸν. Ev. x. 1. --- flante lacu-

na crines. Et roseas lacerata genat. --- Vng-

uil. Æneid. 3. Inferimus tepido spumantis emul-

lacte, sanguinis & sacri --- Setuius inedi-

litas ora lacerare, ut sanguine ostenso rufes-

tifaciant, quare etiam institutum est, ut apud

sepulera victima cedantur. hoc Varr. fragm.

tum apud Lutac. quoque si rectè leg. Statij

Theb. vi. --- mollem foeminarum brachia

Hum. Lutac. Non percussione manuum signa-

car. Planctus enim dicitur omnis collisio, Varr.

opinione. Ideo mulieres solitas in luctu ora lac-

re, ut sanguine ostenso inferis satisfiat. Disting-

Planctus e. d. o. collisio. reliqua annexa

verbis, quæ præcedunt v. 8. hoc modo. velle

Statij, in quibus imitatus Vir.

Spumantisque miro patera vortuntur, &

Sanguinis: & rapti gratissima cymbia lacte

Lutac. Et atris sanguinis duas res nutrit. Vng-

qua nutrit animam, id est, lac: alteram, qua

stat, id est, sanguis. Nec mirandum quia sang-

uinem ad inferos placandos intulerit: nam sang-

uine videtur esse anima possessio, unde ex

proprietate dicimus. Varronis opinione idèd m-

solita in luctu ora, &c.

v. 21. desiderium extincti] Cice. Ipse amore

hæsi, confirmabat quod desiderium tui distidij

non posses.

v. 10. laceravit vehement. pectus] Artemid.

laceravit e. πέρθει τὸς μὲν λυβώνας.

v. 11. rupoisque crines super pectus iac-

napol.] ἑξὶ δὲ πόντου λίου ἡγεμεῖνος ἕκ

καθὰς νεγῶδες --- Statius Thebaid. l. v. 1.

--- tergōque & pectore fufam

Caesariem ferro minuit, scilicet que iacentis

obnabit tenuia ora comis ---

v. 11. cruciarii] Seneca Contr. iij. libro

cruciat se similem seruis, sororem raptis, libertum

cruciat.

v. 13. supremoque mand. officio] Curt. libr.

Apparatum funerum quo versa suprema of-

ficiorum celebrarent. Hieron. epitaph. Paula: Sacri-

putabat, qui non tali foemina ultimam

officium. Apul. l. 8. Mil. officia feralia.

præfatis ferilibus officijs tradunt sepulchra.

v. 17. tolli ex arca] Glosa: Arca & Arcela

ἡ ἄρκα, ἡ ἀρκελά, ἡ ἀρκελά. L. Arca & ar-

celæ. v. ἡ ἀρκελά. vide Hesych. Frontin. de li-

g. l. 1. In campis stat aeras terminos qua-

rum, & interioris locis arca & monumenta.

v. 15. inhorruit mare] Seneca l. 8. Cōtr.

inhorruit fluctibus inhorruit mare, ac discordes

nostram flauere venti. Dimissa est

celo, & tantum fulminibus diei redditur.

v. 17. cōtrouers. i. Senec. in Aga-

none.



Puppe procul summa vigiliis post terga magistri.
ibid. belluæ] Suer. in Ner. cap. 11. Exortu
naumachiam marinis aquis inantibus belluæ.
v. 19. porcæ mugientem] Optimus codex.
portæ mugientem. l. poetam mugientem. Scal.
v. 29. matis fidem] Histor. Apoll. Inuocet
mare tranquillum, ait: O maris fides! adduco
interpr. Tertull. de Pall. Sic & mari fides infa-
mis. & flabris aquæ mutantibus, de tranquillo pro-
bum, de flustriis temperatum, & exemplo de de-
cumanis inquitat.

p. 78. v. 1. cui proficisc. osculum dedit] Sot-
ton. in Ner. c. 37. Neque proficiscens quemquam
osculo impertiuit. Stat. Theb. l. 12. Iam nec con-
tugibus suprema, nec oscula natu iungit.
Plaut. in Mercat. libr. 111. Regum cap. 211.
Quid. Trill. 1.

v. 12. nempe pisc. belluisque ex pos.] Plac-
Piscibus in alio credo præbent pabulū. Apul. lib. 1.
Per saxa cautium membris iactatis, alietibus hu-
stisque obuium ferens pabulum. Martius vocat
apud Li. l. 2. Piscibus ferisque fiat esca care tam

v. 23. Sed non sola mortal. maria hanc fidem
præst.] Seneca lib. 7. Controu. 1. Multas res
natura mortis vias aperuit, & hæc est conditio ho-
neris humani, quod nascimur uno modo, morimur
laqueis, gladius, præcep. lectæ, venen-
nastragium. mille alia mortes insidiantur magis
hinc animæ. Firmic. Astron. l. 1. c. 4. Qui dicitur
mortuū. l. mortalium) vario exitu dicebat
eagente fato suspenditur laqueos, ut ille gladius pro-

mittitur, ille mari summitibusque submergitur, ille
cauentibus flammis ignique traditus in cinerem
scissusque conuertitur: ille per precipitia iacta-
tur, ille cadentium testorum ruina comprimitur,
quæ sequuntur. Vide locum. Simonides,
Æsacreon apud Stobzum, Stat. Theb. lib. 11.
v. 31. Tanquam interfect] Lucifer Caralit.
Moriendum esse pro Dei filio. Quantum
ad exitum nihil interest, clauo an lancea mo-
retur, &c.

p. 79. v. 5. Immò hanc pœnam grauiss. cred.
seuis irasc.] l. Capitalium. §. igni cre-
tor. D. de pœnis. rectè autem pœnam
grauissimam. Summa supplicia sunt, crux, crea-
tio, decollatio. Mediocrium delictorum
crux, metallum, ludus, deportatio. Mini-
or, relegatio, exilium, opus publ. vincula,
quæ Paul. sent. lib. 9. de abolit. quos gra-
uiss. pœnarum constituit etiam Callistr. l.
Capitalium. D. de pœnis. At inter summas
pœnas grauissima viui crematio. Paul. lib. 9.
Ad l. Cornel. de sicar. & venef. Magicæ
pœnæ conscios summo supplicio afficit pla-
cid est, bestiis obitici aut cruci suffigi. Ipsi
magi viui exaruntur. Grauius crimen
esse, quàm magicæ artis conscium, ven-
erunt, vti & aruspices. l. Nullus, C. de Ma-
gic. Math. At magicæ artis conscij summo
supplicio afficiuntur, id est, bestiis
obiticiuntur, aut cruci suffiguntur, sed non



grauissimo, id est, vt Tertull. de anima, vi-
comburio. Perron. p. 38. *Conclamabo seruus por-
nam grauiorem timentes precipitasse se in mare.*
Per pœnam grauiorem, aut crucis, aut ignis,
aut bestiarum supplicium innoit.

v. 7. omnia facere] Græci, ἀπὸ παντὸς ὄντος, de
irrito conatu, vt docuit Ill. Scal. Martial. lib. 1.
ep. 14. *Omnia cūm fecit, sed renuente deo. Idem.*
*Vt peccare velis cūm feceris omnia, falli Non po-
tes.* — Seneca ep. cxxv. *Quid formam colis? Cūm
omnia feceris, à multū animalibus vinceris.*

v. 11. dum Epigramma mortuo facit] Lucian.
*Ἐπὶ τῷ θύτῳ, χύματι ἰδοῦ δὲ, πρὸς ἑαυτὸν, & ἑλπί-
αὐτὸν ἰπὶ πρῶτον περὶ τὸς ὄλιγους ἀγροκότους.* Id.
Dipsad. Athen. l. 2. Iuuenal. Sat. 3. tituli. — *ἰτα-
λο res digna sepulchri. ita semper V. in scripti.*

v. 13. Hoc peractō officio] Laet. l. 7. cap. 17.
Ultimum & maximum pietatis officium est, pau-
grinorum & pauperum sepulchram.

v. 18. Crotona, urbem antiquiss.] Strabo
Geogr. lib. vi. Cicero lib. 11. de Inuent. *Crotona
magna quoniam, cūm florent omnibus copiis, &
in Italia imprimis beati numerarentur.* Iulianus
lib. xx.

p. 80. v. 8. Qui verò nec vxores vnquam
duxer.] Ammianus Marcell. lib. 14. *Vilia con-
pœa existimant præter pbos & coelikes; nec con-
pœst qua insequiorum diuersitate colantur do-
mities, sine liberis.*

v. 30. mimum componere] Sæton. in Orib.
ca. 3. *Ἐν ποταμῷ ἀγρίων ὀντων μινυμὸν ἀνυλῶνται.*

las passim apud scriptores.

p. 1. v. 6. tanquàm legitimi gladiatores do-
mino corpora animasq; religiosi. addicimus]
legimus gladiator est auctoratus, id est, au-
toratus ἔστι, ὁ ἄλλος ἰαυτὸν βιάδων. erant enim
liberi: itaque cūm sponte libertatem peni-
tens vendidissent, seruii hoc sacramento ob-
iungebantur, corpora animasq; addicen-
te. Aptè igitur Perron. cūm seruiliter hic
sacramta singantur. alioquin damnari ad ledum
sacramento non obstricti, nec qui bestias
depugnare locabant, aut spontè in arenam
ascendebant. nam quòd bestiis conficiendis
peras suas locabant, desperata quidem auda-
citas quæstus gratia manus arena locab. cātum,
auctorati seruiliter, totos se ludo vende-
bant.

Glossæ Isidori: *Auctoratio, venditio. nam sub
auctoratione sunt gladiatores qui se vendunt.*
Isid. — *caput in morte vendunt. & fanks
sua. vide Comm. Iuuen. ad Sat. xi. Scripturæ
peras & regia verba lanista. Itaque & Vlp. apud
Iulianum. Collar. 11. Mosaic. & Roman. t. 8.
de depugnandis, inquit, causa auctoratus erit,
si bestias depugnare locauerit: distinguit au-
toratum ab eo qui bestias depugnare loca-
bat, quorum mentio l. Siue ingenua. §. Qui
bestias, D. ad S. C. Tertull. L. Testium fides. §.
de testib. Ergo destinati arena, damnati,
captiui. & liberi. Qui dānati ad bestias,
vt Tertull. de spect. cap. x. ad ludum seculi*



peræz efficiebantur. Tertull. Apol. c. xl. Sen.
ep. 10. 71 *imbatvāno*. Paulo 1. ad Corinth. c. 13.
vt docuit Ill. Scaliger *εξοδοι παρ* & *ἀμφο*
σβις, ait Suidas. De Seruitiis & Captiuis no-
tum; dari enim ad ludum libidine imp. & do-
minorum. Tert. de spect. c. 10. *Liberi aut prius*
inducti, aut sola libidine pugnandi. *Qui pretio*
inducti. h. c. *οὐδὲ πῶς ἐς ἀγορὰν ἔχοντες*
vt Græcus interpr. sunt auctorati, aut qui re-
nus arenæ locant tantum, de quibus diximus
recte ergo Firmicus lib. septimo. *Gladiatores*
efficiet, sed qui damnati ad hoc exitum transi-
rantur. distinguit damnatos ad bestias, ad istos
qui se vendunt, aut locant manus arenæ, aut
sponte pugnant. Idem Firm. l. 8. cap. 13. *Qui*
ob aliena gratia voluntatem mundanali sanguis
inactura ad mortis spectaculum vendant. Si vult
Saturnus hic fuerit, in ludum sententia iudicium
tis adducuntur. Quamquam hæc de aliis etiam
intelligi posse, haud nego. De ingenuis qui
ad festatione pugnandi in arenam, Tertull.
Cyprian. alij complures. Asin. Pollio ad Cr.
cet. *Qui eum ludum bis gratis depugnauerunt*
Quæ quidem a me huic fini adducta, vt p.
ne Petron. caperemus; haud inficior quæp.
aliis tacta, non tamen, vt ait ille, omnia re-
gata.

v. 20. nominibus] h. e. positus in senectute,
Alcon. *Tituli debitorum nomina dicuntur*, p.
serim in ijs debitis in quibus hominum nomina
scripta sunt, quibus pecunia commodat. Nonnulli
igitur

put debitorum tabulis inscripta. hinc Apul.
tabulis flagitari. Apollo. Pater eius plurimis cre-
ditibus defixeratus dum undique tabulis fla-
geretur.

v. 25. vt plurimum tussiat] Hoc potentio-
ni erat, vt & procul spueret. vide Casaub. ad
Theoph. Char. *ἀεὶ δὲ χροίεος*.

v. 31. scenæ] Apul. l. 8. *Omniumque scenam*
lucris illuminat. scena feralium nuptiarum
offim alij.

v. 32. v. 1. quotiescunque aliquem nostr.
vellet &c.] Auctor Rhet. ad Heren. lib. 4.
oratione ostentatoris pecuniosi: *Cum pud-*
um respicit hunc unum quem ego noui, vos non
scitor nouisse, alio nomine appellat, deinde alio
quo alio heus tu, inquit Sannio, ne quid isti bar-
bari perturbent, vt ignoti qui audient unum pu-
erum eligi de multis. Seneca de breuit. vitæ, c. 17.
lib. 1. Sat. 3.

v. 38. Corax detrectator ministerij] Antiqui-
mos fuit, vt iter facientes seruum comi-
tem secum traherent, qui sarcinas seu *φoρνία*.
οὐδὲ πῶς ἐξοδοι ferret. Sarcinæ autem ho-
minum nostri Græ. *Απτις* sarcinulis. Festus
Græcæ: *comprehendere vinculo antiqui aperire dice-*
bat. Proba igitur lectio Apul. de Mundo: *Saga-*
ris cæpage simulacæ rotius incolumitas interiret.

v. 40. hoc instar Mundi salutem tuetur Deus,
v. 41. & reuincta sui numinis potestate. En-
ferretur --- si quādo vinculis venatica velox Aptæ
cant --- Petron. p. 76. *Pator vinculum,*



ne veluti lecto sumbræ aptatus, hinc Græcis sit
cinæ *επευγρηδύγρη*. ea inuoluta stragulis
aut pellibus. Petr. p. 58. Ego vos in duas pelles
coniciam, *vinθίσque loris pro sarcinis circumspici-*
ram. De seruo qui sarcinas ferebat Apul.
Mil. 1. *Thossiliam ex negotio petebū, puera*
sequente. Dixi etiam vasa rescindendo corporis
cessaria circumtulisse. Apul. 1. Miles. *Ac*
profer oleum vinctui, linteam tersui. Et cetera
huic vsui. Nihil rerum istarum, inquam, que
que itineris nos comitantur, &c. ad locum. Hinc
liquet hos seruos ab officio *ἀγλάδους* appo-
lisse. Huic ministerio inseruit Corax. *Vid.*

Petronium pag. 54.

v. 17. strepitu obsceno] honesta locutio
Strepitus obscænus est *σπῆδῷ*. Glossæ: *Peditum*
pedicum, σπῆδῷ.

v. 22. Ut quisque versum pedibus instruat
Hieron. ad Eustoch. ex Fabio] *Poëtam non*
test nosse, nisi qui versum potest struere, sic, pedibus
extrui posse.

v. 26. ad carminis tranquillitatem *τινῶν*
Iuven. Sat. 7.

Sed vatem egregium, cui non sit publica cura
Qui nihil expositum soleat deducere, nec que
Communi seriat carmen triuiale moneta.

p. 83. v. 22. et si nondum recepit vltimam
manum] *Quintil. lib. 1. summam eleganti-*
manum imponerent. Aufon. Paulino. *Quam*
per te summa manus contigerit. hinc Seneca
12. *Dedito vino potatio extrema delectat.*

horæ summam manum imponit. Inscriptio
Hænanæ: *Ad summam manum perduxerunt per-*
soluones.

v. 23. Orbem iam totum] Florus in eadem
locum pendè toto orbe pacato, maius erat impa-
ros Romanum, quàm ut illis externis viribus
vincui posset.

v. 28. si qua foret tellus] Galgacus apud
Vita Iul. Agric. *Romani raptorem orbis*
quàm cuncta vastantibus desuere terra. Et
scrutantur: si locuples hostis est, auaris si pau-
ambitiosi.

v. 34. v. 2. Humidæ crustas] Seneca ep. 87.
ator sibi videtur ac fordidus, nisi parietes ma-
et pretiosi orbibus resulsorint, nisi Alexandri-
mariora Numidici crustis distincta sint, nisi
vadique operosa et in modum pictura vario-
circumlitio prateatur.

obid. noua vellera Seres] *Plin. lib. 6. c. 17.*

v. 35. Ecce aliæ clades] Seneca : O fara, victus
treulem peremit Lycas : Ecce alia clades,
trecales perimit Lycas.

v. 36. Queritur in syluis Mauri fera] *Saluia-*
lib. 1. in spectaculis primum deliciarum genus
Mauri homines, impleri ferarum aluos humanis
obibus cum circumstantium voluptate, et con-
uentium latitia. Atque ut hoc fiat orbis im-
medius est. Aduentur loca abdita, lustrantur
salet, peragruntur sylua inexplicabiles : et
deuari possint homines non licet naturam re-
habere aliquid secretum.



v. 12. Persatū ritu malē p.a.] Claudianus
 seu prima Semiraniis actū
 Affyris mentita virum, ne vocis acuta
 Mollitior, leuiusque gena se prodere possent,
 Hoc sibi coniunxit similes: seu Persica ferrā
 Luxurios vetuit nasci lanuginis umbram.
 v. 13. Surripuere viros] Arnob. l. 1. Atropis
 liatum viro, lib. 7. Atropis virum sibi abstulit, ut
 Græcis dicitur, & addidit iustitiam, curare.
 v. 17. fractūque enerui corpore pressū,
 Manil. l. 4.

Ferrea vestes nexa sine tegmine planta,
 Et species sic tique placent ad mollia grassa.
 v. 19. Ecce Atris eruta terris] Stringit
 nam luxuriam Romanorum. Sunt autem
 aliquantisper turbata, & forte manca.
 vsus ostri ad has mentas quæro. *xyris*
 quærit: Læpid. in Alex. Scvero: Coniunctum
 mi nitoreis fuit, ita tamen de pura mantilla
 terentur sape coccoclauata. an oblique peti
 xum inistroedis lectis trichiniaribus. Illi
 magnifice pisi & conchyliari. Virgil. *Phœn.*
 super discernitur ostro. recte verò, ac magis
 imitatur vilibus aurū. Plin. l. 13. c. 19. At illi
 presiliari proditur sylvia. Confines ei Manu
 quibus plerumq; arbor cedri. Et misarum in
 quæ femina maritus contra margaritas reg
 v. 1. maculis] Senec. de Tranq. c. 1. *Macu*
 minister inculcus. Et venia non variatate
 larum cor. ficus.

v. 1. Quæ sensum turbat] Mirè variat scri
 bito. L. Quæ turbant consuem, hostile ac malè vo
 luntate lignum. h. e. Quæ exhauriunt & lancinant
 facultates, sen, vt Tacit. opes proluunt. Quid
 natura turbare, ostendimus. malè nobile, vt Te
 rent. in Eunuch. malè conciliat. Donat. Malè si
 gnificatio magno. Plaut. in Amph. Scorto educto malè.
 Pseud. malè habit, malè conciliati.
 ibid. lignum] Seneca de Benef. Video istie
 mentas, ac lignum estimatum senatorio consu.
 terat. de Pall. lignas maculas.
 p. 66. v. 10. ferali copressu] Quid. ferals
 etia cupressu. Sammon. --- ferals fronde cu
 p. Horat. --- cupressus funebris. Acro: Inseri
 teratur: Et funeri aptas, quia funeribus adhi
 bentur: nam vt cupressus recisa nunquam re
 scit, ita mortui non redeunt ad vitam. hinc
 Theb. cupressus Intexis plorata latius. Lu
 cretius: Apollo miseris Cyparissi, vertit eum in
 arborem sui nominis, de qua Virgil. Funebris
 arbor corenat. Hæc caussa est quare cupres
 sū diuicium funeribus adhibetur. Lucanus:
 non plebeius luctus tristata cupressus. Quia in
 nobilitas familias Romani hæc notabant. Qui
 non volunt ad hoc electam arborem, qui
 fructuosa apta defunctis, vel quòd in tere
 bintum dixerint inferorum. L. funebras famil
 ias quod incest. fam. eà notarint, nullibi
 admittunt. Seruius ad Virg. 4. Æd. --- fronde
 fenebre Funerea. Seru. Roman. moris fuit,
 potissimum cupressus, quæ exesa reualci



non solet, in vestibulo mortui poneretur, ne quis sacram rem facturus imprudens dominum introeat. Antiquissimus cupressi vltus in foveis. sed apud alias gentes diuersus. Legimus arcas confecisse ex cupressu.

v. 13. Edificant auro] Manil.

--- triclina templi

Concertant, testique auro iam vescimur auro. At ne materiosi tali sub munere desit, Quareo sub terris auro, furti que latentem Naturam eruere omnem, orbemque inuicere prada Imperat --- Apul. de Deo Socrat.

ibid. sedesque ad sidera mittunt] Seneca lib. 2. Controu. Sedes ipsas in tantum extruunt, ut domus ad usum, & munimentum parata sint nunc periculo non praesidio: tanta altitudo altiorum est, tantaeq; viarum angustia, ut neque aduersus ignem praesidium, neque ex ruina ullum effugium sit, ad delicias dementis, luxuria lapsa omnis eruitur, cadunturque gentium syluae: auro ferrique usus, iam auri in extruendis domibus.

p. 88. v. 10. iamque Aetna vorator Ignebus insolitis] Hoc inter portenta citat Xiphilinus. Ἰσχυρὸς ἄσπερος πῶς πλεῖστον πυρὸς πᾶσι τοῖς ἔσπεροις.

v. 11. Ecce inter tumulos] Laetant. l. 2. ca. 1. Vultus exillimam mortuorum animas circa tumulos, & corporum suorum reliquias oberrant. Sed eadem inter ostenta numerat Ouid. Fast.

p. 91. v. 15. Et Bellona minax] Virgil. Aeneid. lib. 6.

lib. 8. x. Stat. Theb. 1. Seneca de ira, lib. 2. c. 35. p. 93. v. 16. Tu legem Marcellae tene] Suet. Jul. c. 28. Dion. lib. 40.

v. 17. Curio] Hic C. Curio violentissimus tribunorum pleb. quem sibi inimicum in praet. mercede Caesar defensorem parauit. huius seditionibus & turbis Suet. in Jul. lib. 40.

v. 29. haeredipetarum] Heredipeta κληρονομητες.

p. 94. v. 3. opes suas in Eumolp. congeste] Hoc Mart. appellat mittere munera in Eumolp. Vide lib. 6. epig. 36.

v. 30. Quia nosti Venetrem tuam] τὴν ἀφροδίτην ἢ τὴν ἑρμην.

p. 95. v. 2. medicamine attrita] Iuuenal. --- dicitur atque sonetur Tot medicaminibus. Petrell. Cutem medicaminibus unguunt. Antiquissimus ἰατρικὴν πρὸς πικρίας ἀποπροσπορευ. Aristot. l. 1. ἀποθερμιαστικὸν τὸ ἀποπροσπορευτικόν.

v. 3. quò incessus compositus, & ne vesti.] Metace incessus compositus, qui Ambros. 3. de sobriis. Vetus inscript. incessus commodus.

v. 7. modestus incessus ac compositus, ac probus incessus. At Petr. fictus ad mollitiem. Apul. Mil. v. 10. Incessus incedunt. Hiero.

Castoch. solutis genibus fructus incessus. ad Heluid. grossum frangere. Idem: ludentibus genibus incedunt. Seneca Natu. Quest. l. 7. c. 31. v. 10. Incessus incedunt.

& molli incessu suspendimus gradum. Fir.



Fir. l. 8. ca. 7. *Molliter ambulant, vestigia sua eorum
delicata quadam moderatione suspendunt.* Sen.
ep. 15. Clem. Alex. Pæd. l. 2. c. 11. Philo.

v. 7. *Mathemat.* J. Gellius lib. 1. cap. 9. *Quibus
quos gentilitio vocabulo Chaldaos dicere oportet,
Mathematicos dicit.*

v. 17. *Statores*] Puto innui seruos, qui per-
sentes domnis ad custodias, eorumque or-
tus & iussa exsequendos: atqui vt apparitorum
ab apparendo, ita statores à stando. Certe
Ciceroni sunt magistratuuum nuacij. Epist. l.

11. epist. xv. 1. *Literas à te mihi statos tuos mibi
didit.* Plancus lib. 10. ep. 2. 1. *Statores serui que la-
trones,* quod, vt ait Varro v. 1. de lingua Latin.
circum latera erant regum; aut quod ad la-
tera habebant fertum. hoc expresse Ouid.

*Quando non fixus lateri spiantis adhesi, ipse
tuis cussos. ---- Senec. epist. 22. Nudum mihi
lateri & inexcitata lectica? hinc liquet eum de
latronibus laterare. hos postea stipatores à sti-
pando appellatos idem Varro auctor. Horat.*

---- nec te quisquam stipator scitabitur. Gloss.
Stipator, Satelles, τὸ μισθόλαβὴν δορὸν ἔχων. Si-
donius l. 1. epist. *Circumstitit sellam comitis am-
miger, pellitorum turba satellitum ne absque
mittitur, ne obtrepas eliminatur.* L. ex M. S. ut

*absque adm. & Apul. interpr. Ante fores viri furti-
stipatoris que regalium laterum tutela peragunt
custodiam per vices sortium sustinebant. Eadem
asser. istos diuisa officia in comitatu regio armis
gunt.*

mi, &c. Plaur. in Cas. quem mox armigerum
scutigerum vocat. Sidonius quoque
epist. l. 1. *Armati regia domus adsistunt ad-
iutorum Tacit. excubitores, armatos regie do-
mibus, quibus hora primi soporis vigilabuntur.*

*Antico dicuntur scutarii. Altron. l. 3. cap. 4.
Antico scutarios vel imperatorum protectores, vel
scutarios proprio excubitu principibus salutem seruent.*

*Antico, speculatores in Claud. cap. 34. Neque
curia mire ausus, nisi vt speculatores cum lan-
tibus circumstarent. At qui Ammiano lib. 14.
Antico rector, foris is posterioribus*

reitorum.
*Antico, altiùs cinctos] succinctos, h. e. veloci-
tatis, magis expeditis, vt Acro ad Hor. Scru-
torum cincti.*

v. 18. *aut perfusus puluere multo] h. e. lu-
bor. Palæstricę puluere se aspergebant, post
actionem; vt firmiùs lubricos alioquin ar-
tibus tenerent.*

*Tertull. de pall. Studia palastra malè sen-
tencia, & lutea vinctio, & puluere volutatio.*
*Antico, lib. 9. Mil. In modum pugilum qui pului-
re perspersi dimeant. Id. Orig. l. 15. c. 2.*

v. 19. *aut histrio] Iuuenalis Sat. 9.
v. 29. flagellorum vestigia] Iuuenalis Sat. 9.
Tertull. de Pall. Vestigia cestuum vtrius oc-
currit. Ouid. 3. Amor. Cerne cicatrices veteris
vestigia pugne.*

v. 26. v. 5. *Rogauit ancillam, vt produceret
domi*



dominam] Has ancillas honestius habebant
vtpote concias non solum libidinum, sed
confliorum & mentis dominæ: dicebatur
autem Fabæ Gloss. Fabia *crus diacn.* Talis illa
apud Plautum in Milite:

*Quasiq; hunc annulum Famosa ancilla dedit
rit, ea porro mihi*

Militi ut darem,

Ita V. E. Florentina. L. *Quasiq; hunc annulum
sua d. apud Iuuenal. Sat. 6. - Et flavam cruce
mandata puellam. Fortassis leg. Et Fabianam
d. m. p.*

v. 12. Nulla vox est, quæ formam eius
compr.] Heliod. *ἡ πύξ ἐκ ἐνὸς ἑὸς ἰσθμοῦ ἐστὶν
πελάγῃ, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς δύσμενης ἐνὸς τῆς ἀπὸ τῆς
ἑνὸς.*

v. 13. Quicquid dixerò minus erit] Hieron.
epitaph. Nepotia. Vincitur sermo rei magnitudinis
& minus est omne quod dicimus.

v. 14. ingenio] Gloss. Ingenium. *Ἐπέλα ἡ
αὐτῆς. Nazius: Ingenio arbuta consista. Sallust. In
genium loci. Tertull. de habitu mul. c. 2. Horto-
rum ingenia traduxerāt. ita ingenius ad p. dicitur
et Aulon. Ingenii fontes. Crines ingenio flexi
sponte aut natura flexi. Apul. in affe. *Crines
capillitium.**

ibid. flexi] Firm. *Quorum inflexi crines
queantur in ostro. Flecebant autem calamistri
Varro iv. de ling. Latin. Calamistri quod
calesfactis in cinere capillus ornatur. forte
tur. Hieron. ad Eustocho. Crines Calamistri
tur.*

*Crines rotantur. hinc finxit Iuuenal. Sat. 6. ---
cruca punit Continuo flexi crimen facinisque
capilli.*

v. 15. per totos se humeros effuderat] Apul.
lib. 2. *Crines sensim intorti per colla passim di-
versi. multis hoc in Fortide describit lib. 11.
Tertull. de cultu femina. 6.*

v. 20. osculum] Ouid. 1. Metam. *videt igne
brucantes Sideribus similes oculos, videt oscula,
non est vidisse satis.*

v. 23. pedum candor intra auti gracile vinc.]
Manil. *Et pedibus niveri fulserunt
vincta. Plin. lib. 13. c. 3. Habeant femina
in armillis. L. armis. digitisque totis, collo,
spiris: discurrant catena per latera Et in
margaritarum pondera è collo dominarum
etiamno pedibus induitur? Catena au-
si in collo, monilia Et torques. si in lacertis, vi-
armilla, Et brachionaris: si in cruribus peri-
ades. Glossæ: Periscelides, ornamenta vel cir-
aures crurum muliebrum. Tert. de cultu
fem. Desco an crus de periscelio in nervis se pa-
tur artari. Senec. in Hippol. Crura distincto
gavit auro. Cypr. de habitu virg. cap. 16. Nec
catena includat aut colla de armillis Et monili-
catena pretiosa: sunt à compeclibus aureis pe-
liberi. F. x. c. tius ex vestigiis. V. script. Nec b.
stantur armillis, nec colla monilibus, catena
s. a. c. aureis, liberi, & c. Aristoph. etiam
x. v. r. verbatim Cypr. compeles aureas.
24. Parium marmor] Schol. Pindari. m-*



εἰς ἃ λήθη, ἢ καλῶς μὲν λέγουσι. Hunc candidissimum Seruius ait ad Virg. Aeneid. hinc Anacr. λέγουσι ἰσχυρῶς. Arnob. lib. 4. *Vlularum niues marmoreisque candores.*

p. 97. v. 7. *virum expectam* J Horat. l. 3. od. 14. — *Et puella iam virum experia.*

p. 98. v. 12. *nunquid alarum negligens fudo:* J V. Sudoris. Glossæ: *Ala ἱδρῶς, Ἐλάσσο*

Σύλλογ. Πέτρος ἄριος. L. Ala ἱδρῶς, ἰδρῶς ἰσχυρῶς. π. 8. ἱδρῶς. Μαλὰ πύσσωκ Subraco, Subala.

L. Μέλας α. Subbrachia, Subala. Isidor. lib. 2. c. 1. *Ala subbrachia sunt.* &c. Fator sub alis nascitur, qua parte pilant, iis quis per ætatem

scitur, cum mulieribus rem habere, gratias dicitur scipius, si corpore sudore. fator iste Gratia

ἱδρῶς, Latinis hircens. Horat. 12. Epod. 1. *hirsutus cubet hircus in alis.* apud Plaut. in Pcen. *Sine pennis volare haud facile est, mea alipennis non habent.* M I. Nolitio adepol deuo

iam duobus mensibus Volucres tibi erunt hircus Firmicus l. 6. cap. 31. *Quorum corpora hircus odoris tristem eluuiem, desudatis grauius sudoribus euaporent.* Glossæ: *Hircus quod sit ore*

corpore foetido. Marcell. de medicam. *Ad hircus et alas fatentes remedium.* Itaque Quidam

ut odorem abigerent vellebant alas pice resinâ, quod Clemens Pæd. lib. 3. c. 2. arboribus

Martial. lib. 2. *Et splendent vulso brachia munitis* Tertull. de Pal. *Vnde apud hircos*

futo tam rapax ab ala resina, tam furax à melle volatilla. Iuuen. Sat. xi. Capitol. in Petron.

la calefactanda resina diuellendis hominibus. *εἰς ἃ λήθη, ἢ καλῶς μὲν λέγουσι.* Iuuen. *resinata*

mentis. Volvi leuigabantur pumicib. vnde *εἰς ἃ λήθη, ἢ καλῶς μὲν λέγουσι.* qui Senecæ *volvi et expoliti,* Pli-

umicati. Manil. *Pumicibus canis horrentia membra polire.* Horat. Epod. *Horrens canis*

Apul. Apo. Capillus horrore implexus. & *εἰς ἃ λήθη, ἢ καλῶς μὲν λέγουσι.* h. c. *ὄψθηξίς*, quæ vox in

εἰς ἃ λήθη, ἢ καλῶς μὲν λέγουσι. Apuleio, Isidoro in Gloss. *Horripiti*

horret. Vegetius l. 1. ca. 11. 1. de Mulo. *Vir gracilis horrentib. pilis.* apud eundem:

horrellus et horridus. Felt. *Hircipili duorum*

horrellus et horridus. Felt. *Hircipili duorum*

horrellus et horridus. Felt. *Hircipili duorum*

horrellus et horridus. Felt. *Hircipili duorum*

horrellus et horridus. Felt. *Hircipili duorum*

horrellus et horridus. Felt. *Hircipili duorum*



Hieron. Crines disponebant ancilla. edocta autem
tem certis magistris ad hoc ministerium, re-
lut ad artificium. L. 65. §. Ornatrixibus. De
leg. 1. 11. Dicebantur ornatrices ab officio
& Graecis *κομητρικαί*.

Iuven. S. 62. --- ponunt Cosmetas rutilas. In
terpr. Eos dicunt qui ornamentis praesunt, et
tamen & ornatrices. Ergo proprie ornatrix
quae crines disponebat. Sueton. in Claudio.

40. Hac matris mea ornatrix fuit. V. In

CINERIBVS. HAMILLAE. ALP

NIAE. QVINTAE. ORNATR

IVSTVS. M. SEPTIMI. GALE

DISPEN. CONTYBERNALI. RM

Iuuenal. Ornatrix nomen Pfeca ab arte impu-

nam *Πυρκαίω* Graeci dicunt, quando m-

tum siue rarum pluit. Ornatrices igitur

ponentes rarum ac paruum aquae soleant

ponere, ac velut *Πυρκαίω*, vt est apud In-

Glossae: *κομητρικαί* ornatrix. Item: Cini-

ornatrices. Acro ad otat. l. 1. Sat. 2. Cini-

cinerarij, eadem significatione apud veteres

bantur ab officio calamistrorum, qui acua

ruta stando calefaciebant, quibus matrona

los crispabant. Varro 4. de ling. Lat. *Quo-*

mistros calefactos in cinere ministrabat. *de*

Cinarius est appellatus. Glossae. Cinarius

de *ισαίω*. Charis. l. 1. A Cinere cinerarius

labore ministerium. Cato in Orig. Atulius

pillum cinere ungebant, vt rutilus esset

sanè quia diuersum eorum munus

Senec. de Tranq. Virg. ca. 14. Tertull. 2.

101. Glossae: Cinifo. *εμωδεν τας*. Item, 70-

cal. Sc. Narravi amici. Ciuones, patagiarj,

usarij. L. omnino vt V. E. Florent. Cini-

Sciendum itaque Ornatrices puellas,

composuere capillum, Cini-fones & ci-

arios, qui acua calefactas subministrant

partibus, quamvis Gloss. penè confundant.

19. v. 2. rapuit tacenti speculum] Propet-

ilia, mea Patris, cui nomen ab vfu est.

Nec speculum domina porrigat illa noua.

100. v. 1. licet ad tubicines mittas] id est,

antes de exequiis. nam tibicines in funeri-

one ciebant: Statius Thebaid. v. Cum signum

cornu graue mugit adunco Tebia. --- &c.

Lucacium. Seneca de morte Claud.

omnium formosissimum Claudij fuisse, vt

deum esset. cornicinum, tibicinum tanta

Respondabant autem plangitu praefixa aliis

mulieres lamètabili tuba clangori. Non-

Dicuntur autem *γομπαδλιν*, qui

Flor. 11. monumentarij ceruicæ, proprie

quod apud sitos canere soliti, h. e.

stos & sepultos. Gell. 12. cap. 1. D.

7.

7. nec speculum mentitur] Tertull. de

mul. c. 1. Iam & speculo tantum mentiri

101. v. 1. Habes confit. reum] Ambros. l. 5.



epit. 19. ad Theod. Quid mandas in alio
indicium? Habes presertim, habes consuetu-
rentum.

v. 8. arma] Propert. Osculâque admostra sumus
& arma manu.

v. 15. te habere potui] Lucian. *ἐπιτ. 19.*
Κραυγὴ δὴο πάλαι πε αἰτήσασκε εἰς βάλαντι οὐρανὸν
ἔχου αὐτῶν. Terentius in Adelph. 1. Scelus
Disperij. Ebo an domi est habiturus. Donat. *ἔχου*
βερὶ υxor (L.) & vir dicitur & haberi mō-
erum coit. Aristot. *λίζαται ἢ καὶ ὁ αὐτῆς ἡσυχίας*
ἔχου, ἢ ἢ γυνὴ ἀνδρα. Idem Donatus: Habere
stuprare intelligimus.

v. 23. haurique parcius merum] Sannio
Languidus antiquo curatur penis lacebo.

p. 102. v. 1. comitem aniculam trahens] *ἔχου*
Græci. Heliod. lib. 1. *συνήλαστον τὴν ἑσπέρην*
ἔχου.

v. 6. licium var. col. filis inortorum] Licium
yfus ad magica nobilis postarum locis. Vag
Pharm. Ceiri. Nemesian.

Hæc eadem nobis, quæ versicoloria sila
Et mille ignotas Mycale circumtulit herbas.
Quamquam inguinum morbos ligaturæ
tatint Plin. l. 28. c. 4.

v. 7. turbatum [pulo. &c.] Propert.
Nomis arcanas tollat versuch salivas. Plin. l. 28. c. 4.
cap. 11. cap. 4.

v. 10. Ter me iussit expuere] Tib. Ter
ter distis despuere carminibus. Sanè latissimè
hæc superstilitio. Terna despuere despuere

omni medicina mos est, ait Plin. Marcell. de
pharmacam. Varulis remedium tale facies. Annu-
digiti eximos, & digiti tribus oculum cir-
conenebis, & ter despues. Idem: Quum hæc di-
giti, oribus digiti terram tangit, & despues, idg.

Ad exdes expiandas ter despuabant.
Holon. Argon. 14.
ἔχου δ' αἰσινίδης ἐξ ἀργυροῦ περὶ βασίλους.
ἔχου δ' ἀκίλει φόνος, ἔχου δ' ἐξ ἔχου ἔχου
ἔχου τῶν
ἔχου αὐτῶν τῶν διδοκασίας ἰλάσας.

Scholias, quem vide.
quod verò, luven. interpr. Propter fascinum
ter sibi in sinum spunt. Theocr.
6. eiusque Scholiast. item Idyll. v. 11.
ἔχου τῶν σπυρίων Αἰνὸς ἐπὶ Φθινδίστου, πρὸς μὲν καὶ δὲ
ἔχου ἔχου, etiam Callim. πρὸς καὶ πρὸς ἐπι-
ἔχου γυνάικας.

hanc vim sputi etiam ex Eliano Hauri-
yfus qui de columbis, lib. 1. c. 15. *ἔχου διαδοχῆς*
ἔχου ἐπιπέδων τῶν ἀσπίδων, ἐπὶ τῶν νεστῶν
ἔχου, ὁ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων αὐτῶν, ἀπὸ λαβῶν
ἔχου τὸ φόνου. ἔχου μὲν βακτηρίων.

hec tantum ad fascinum arcendum, sed
omina expuere familiare, quò fortè al-
benec. Consol. ad Mart. cap. 9. Quis non si
respuat, & in capiti inimicorum abire illa
rimò ad omnia quæque dira, horribilia
estanda, vt si rabiosum, si comitali
conceptum vidissent. Theophy. Char.



ἢ σιλήν ἐπ' Ἐραμυοῖδ' εἶπεν οἱ ἠστῆς ἐπι
αἰτῶς. Ideo tinnitū aris & clamoribus de-
ctum lunæ adiuuabant. Oui.

Et quamuis aliquis Themefia remouerit ara.
Numquam luna sua excutietur equi.

Seneca in Hippol.

At nos solliciti tumine turbido,
Tractam Theſſalicis carminibus rati.
Tinnitū dedimus, tu fueras labor.

Quia multis in locis Græcorum vetustissimæ ara
sonos tanquam rem validissimam adhibere soliti.
Macr. Saturn. li. v. ca. 19. quem vide.

v. 1. 2. Idæo frutices in gurg. fist. J. Neme-
lus:

Cantat quod luna timet, quo rumpitur arquis
Quo currit scopulū, migratæ sata, vellitur arbor.
Claud. lib. 1. in Ruf. Virg. Æn. 4. Lucan. lib. 1.
Manil. l. 1.

v. 19. mensam veterem] ἰχάρα. Tibull.
-- festas extruet altæ Cospitibus mensam.

Lusit Ouid. de arte amand. Tange manu mensam,
tangunt quo more precantes. optimè Festus
quem vide. Aristoph. Ἄχαρη. τὸν ἰχάρα
δὴ τὸν ἰχάρα. Scholiastes: ἰχάρα τὸν
τὸν ἰχάρα τὸν ἰχάρα. Prudent: contra Sym-
mach.

Omnibus ante pedes posita est sua cuiq; vetula
Arula.
Vocatur & altarium. Glossæ, Altarium in
uis. Aufon. Ephem.

Foculūque vixi cospitū

Panō relinquo altariibus.

am & foci ἰχάρα, vt Glossæ exponunt.

Quid. l. 4. Metam. -- foci totidem de cospite po-
nat. 4. Theb. ara profunda Erigitur Coreri.

Statius: Tria sunt in sacrificiis loca per qua pia-
torem facimus. Scrobiculo factū aris tri-

um sacrificamus, cœlestibus, extructū foci, vnde
nomina sunt altaria, ad qua sacrificantes

porrigimus in altum l. Scrob. f. auferis, aris
scrobibus sacrificamus, cœlestibus est. hæc vera

est ratio, quam nos eruius. Festus: Altaria
abitudine dicta sunt, quod antiqui diis supe-

ris adificiis à terra exaltatis sacra faciunt,
terrestribus in terra, diis infernalibus in effus-

ura. Sanè hoc veteres sollicitè seruasse ex
omero apparet. Heliod. lib. 9. Lucian. Ne-

claud. lib. 1. in Ruf. Virg. Æn. 4. Lucan. lib. 1.
Manil. l. 1.

v. 19. mensam veterem] ἰχάρα. Tibull.
-- festas extruet altæ Cospitibus mensam.

Lusit Ouid. de arte amand. Tange manu mensam,
tangunt quo more precantes. optimè Festus
quem vide. Aristoph. Ἄχαρη. τὸν ἰχάρα
δὴ τὸν ἰχάρα. Scholiastes: ἰχάρα τὸν
τὸν ἰχάρα τὸν ἰχάρα. Prudent: contra Sym-
mach.

Omnibus ante pedes posita est sua cuiq; vetula
Arula.
Vocatur & altarium. Glossæ, Altarium in
uis. Aufon. Ephem.

Foculūque vixi cospitū

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4

Y 4



p. 109 v. 14. Hinc molli stilla larva] Non li-
bet meminisse quid alij dixere. restituo ex
vestigis veteris scripturæ: Hinc molli stilla la-
ræ. Varro 4. de ling. Lat. Lacus, lacuna magna
ubi aqua contineri potest. Glossæ: λάρκη, larva
lacus, cisterna. hinc lacuarij, λακκωταί, qui in
iisdem Glos. lacuarij. Inquit Petr. prisca ætate
non fossis induta fuisse maria, nec tantia im-
pensis piscinas habuisse, sed contentos lacunas
qualem stillæ confluua fecerant. Incredibile
quanta luxuria piscinas habuerint, quem mo-
xum festiuè increpat Seneca lib. 2. Contra
v. 16. At paries circa pal. sat. inani] Verum

ne frustra sint, qui hinc subtile acumen ex-
cent. Vitruuius lib. 2. c. 1. vbi de priscorum ho-
minum vitæ: Furcis erectis, & virgules interpo-
sitis, luto parietes texuerunt. Alij luto gulis
arsfaciente, struebant parietes, materia eis opo-
mentantis, vicandique imbres & alij. In quibus
arundinibus & fronde. Plin. l. 34. c. 14. In quibus
dem crates parietum luto, & lateribus eruditæ
strui quis ignorat? Seneca epist. 10. 11. Priscorum
crates texuerunt manu, & vili obliuiscuntur

v. 17. clauus numerabat agrestis] Si re-
adueras, proba etiam hæc lectio. In V. C. Clauus
nis numer. agr.

v. 18. Et viridi iunco gr. p. ar.] Prisca ætate
tecta arundinea aur straminea. Seneca de tran-
sitione, syluestribus, operuere fastigium, & pascua
per deuexa labentibus, hyemem transibit pascua
Pendeat. Seneca ep. 91. Vt lacunaria pendebat

p. 110. v. 9. tres anseres sacri] p. 111. Occidisti
delicias, anserem omnibus matronis acce-
ptissimum. Laudo, que alij curiosè indagant
interpret. sed fallor, aut nouam faciem præ-
tulo ex Artemid. lib. 4. γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα
τρεῖς ἀνέρες τῶν αἰσίων, κατέβη, ἐν ἑμῶν ἰσχυρῶν εἶναι ἢ
τρεῖς ἀνέρες ἔσται ἰσθαὶ γὰρ οἱ χυρῶν, ἐν ταύτῃ
καταστῆσθαι. εἰ δὲ μὴ θῆλυ εἶναι, ἔσται μὴ
καταστῆσθαι ἐν χυρῶν βίῳ, ἀλλὰ τὸ ἀσθενεὲς αὐτῆς
εἶναι.

v. 14. vincula calcamentorum.] Fasciæ
in calcatu utebantur. Plin. lib. 9. c. 57.
libro 2. Menander apud Theodore-

νῆμα τὸ ἰσχυρὸν ἢ δεικνῶν
καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---

καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---

v. 11. v. 12. tribus, nisi potionibus è lego
Horat. l. 2. Sat. Siccat inæquales calices
solutus Legibus insanis. Plutarch. Symp.

lib. 3. quest. 9. οἱ παῖδες τὸ Διόνυσον ἀρμυ-
ρῶν ἐπιπίδον εἶναι συμφωνίας πρὸς ὕδωρ
& πρὸς τὸ πρῶτον, & ἀλλὰ πρῶτον, ἵνα μὴ
πρὸς τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ τρίτον, ἢ μὴ πρῶτον
&c. Helych. τῆς τῆς χροῆς ἀσφοκλῆς νου-

καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---

καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---

καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---

καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---

καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---
καταστῆσθαι διππῆτα. ---



ἰουτῶν ἀνὰ ζαντες. & οὐτῶν γε, αὐτῶν φῶς. Philo-
Iconum libro 11. ἄπ' ἐφ' ὅτι οὐκ ἀδὲ ἀνὰ ζαντες
ἔφ' ἐφ' ὅτι ἀνὰ ζαντες αὐτῶν.

v.21. tentaturus] vt in illo Tibul. Illic Inu-
nem tentare Ixioni ausi, &c.

v.26. Dij maiores] Seru. ad illa Virg. lib. 3.
Æn. Cum socio natoq; & magnis diis. Macro-
bius. lib. 3. cap. 4. Schol. Apollon. Arg. lib. 1.
Sect. 25. Sed de his aliis.

v.27. Mescurius, qui animas duc. & red-
let.] Hora. de Merc. Tu pius latis animas rapuisti
Sedib. Hinc Græcis πομπῆς, apud Eurip.
Ajax, vbi se interimero gessit:

ἄμω πομπῆς Ἐπιδῶν χθονίαν ἔμψυχον
Art. lib. 2. ἀνὰ ζαντες ἄνθρωποι, Ἐμμῆς, ἀπὸ ζαν-
χθονίαν ἀνὰ ζαντες. Luc. dial. mortuor. Lutacianus
ad Stat. Theb. 4. Phornutus lib. 4.

p. 117. v. 17. homines non caperentur]
Tibull. lib. 2. Eleg. 6.

v.30. Apud quasdam gentes] Tertul. Apu-
log. c. 9. Aut apud quasdam gentes Scythiarum
id est functum quemque à suis comedi. Lucian. de
vitiis. Solin. Similis immanitas Massagetarum
Tertull. lib. 2. aduersus Marcionem. Hieron.
aduersus Iovinian. 2. Missageta miseremini
tant, qui à grolatione moriantur, & parentes, &
gnatos, propinquos cum ad senectam venerint, in-
gulatos deuorant. Theodorerus Sermone 11.
qui est de LL. Strabo lib. 2. Solinus c. 17.

p. 118. v. 20. Saguntini] Seneca Contra
Necessitas magnam humanam inbecillitatis patre-

tinans est. Hac excusat Saguntinos quod patres
considerint. Iuuen. Sat. 15. eiusque interpretes.

p. 119. v. 12. Tinctus eplore noctis] Ægy-
ptius tibicen, qui in deliciis. Iuuen. Sat. 15.
v. 12. virorum saltatus nigro tibicine. Apul. libro
Florid. de Indis: In corpore color est noctis.

v. 13. Mann puer loquaci] Luc. ἔδ' ὀργιστος
ἄλλοις ἔσθ' ὄπι, ἀπὸ τῶν ἔχ' ὄργῳ μόνος, ἀπὸ μὲν
ἄλλοις τῶν ἔχ' ὄργῳ ἀπὸ τῶν ἄλλοις. Cyprianus de
Fest. Loqui dicitur elaborat.

v. 20. ornatus verbenis] Harum vsus vulga-
ris in sacris. Apul. Apol. Si posueris donum ali-
quod si sacrificaueris, si verbenam sumseris. Eurip.
Alcest.

v. 21. vestibus sacris] Infulis. nam eæ & ho-
narum & sacerdotum. Fest. Glossæ Isid. In-
fula, sacerdotalis vitta. in iisdem: Infulæ, propi-
et. Emporius de loco communi: Insipientis
est personarum habitus, vt sacerdotis vitta &
Infula. hinc Seneca in Agam. Sacrata infula
Sueton. lib. 14. Quæ omnia velut infula in desti-
natum morti victimam congeriebantur. Sueton.

Calig. c. 27. Alterum qui se perituum pro sa-
cræ sua vouerat, cunctantem pueris tradidit, ver-
natum infulat utinque, qui votum resposcent es
puericos agerent, quoad precipitaretur ex aggere.

p. 120. v. 24. Non bene olet, qui bene sem-
per olet] Cic. ad Attic. Mulieres idè bene olere,
quia nihil olent. ita sepe ludunt, vt Varro: Bel-
lona maximè mellita, quæ mellita non suat.

p. 123. v. 6. cryptam Neapolitanam] Seneca
epi.



ep. lvi. 11. A ceromate nos apud excepit in crypta
Neapolitana. Nihil illo carcere longius, nihil illis
faucibus obscurius, quia nobis praesunt, non ut per
tenebras videamus, sed ut ipsas.

v. 8. Petaróque iubente modo superior]
Optimè interpr. Manil. lib. v.

Corpora, quae valde salium excussa petaró.
Aeternóque eient motus, elatus & ille
Nunc iacet, atque huius casu suspenditur illo.
p. 125. v. 21. Romulcámque casam] Vitruv.

Item in Capitolio commoni sacra potest, & signi-
ficare mores vetustatis Romuli casa in arce sa-
crorum stramentis tella.

p. 127. v. 28. Nam turris, propè quae qua-
drata surgit] Lucret. lib. iv.

Quadrata sic procul turres cū cernimus orbis,
Propterea sic, ut videantur saepe rotunda.

Angulus obtusus quia longè cernitur omnino.

Hidor. Orig. lib. 15. c. 2. Turres quamvis quadra-
ta aut lata construuntur, procul tamen videntur
rotundae existimantur, idò quia omne cuiuslibet
anguli simulacrum per longum aëris spatium em-
nascit atque consumitur, & rotundum videtur.

p. 128. v. 9. Quicquid luce fuit, tenebris agit
At Deorum quae nos atque ipsi videri videntur
rotunda sunt, quia procul non videmus, quia
videtur, omnia quae sunt sunt & sic videntur
rotunda sunt, quia procul non videmus, quia
videtur, omnia quae sunt sunt & sic videntur.

p. 40. v. 25. Mille pondo auri Capitolio pro-
mittere solent] Vide Lips. ad Tacit. An. l. xv.



IN VETERVM POE-
TARVM CATALECTA
Annotationes.

Pag. 135. v. 11.

At minis incompti] Hinc Aufonius
accepit illud proemium: Carmine
incompti tenuem loquere libellum Pon-
ticiu[m].

p. 136. v. 7. Obscurè poteram] Est Ouidij hoc
gramma, ut ex Seneca colligimus, qui il-
lud vericulum ex eo citat:

Dum timet alterius vulnus inepta loci,
Sensum ita quoque expressit Plautus in
Terentia:

Ha haud verbum facit, & sepi veste id, quae
est.

At illum saltem video obseptum, rogo, ut al-
tero sinat ire.

Idè dicere etiam. Martialis Latine loqui
sunt, vnamquamque rem non circuitione,
simpliciter nominare, & Romane loqui.

Ab soluis lepidos nimirum, Auguste libellos,
Quis scis Romana simplicitate loqui.

p. 16. Quid faciam? n. n. d. u. & 20. c. & 20. c. & 20. c.



ἄριστος εἰμι. Aristoph.
 --- ἀχρῖος εἰμι, τὴν σκρίφιν, σκρίφιν λέγω.
 Vnde iocus maximi Principis, Philippi Macedonis. Quum ij, qui prodiderant Olymthum Philippo, conquestum, & expostulatum ad eum venissent, quod iniuriōse nimis vocarentur proditores ab aliis Macedonibus: ἡ μάκεδνας, inquit, ἀμαρτῆες καὶ ἀχρῖοι ἐστέ, τὴν σκρίφιν, σκρίφιν λέγουσι.

v. 19. Elephantidos] quæ scripsit ἑλέφαντος ὀνομασπῶν.

v. 21. Si pictas opus] In veteri Epigrammate Inq, modos omnes, dulces imitata tabellas
 Transfert: ἐν λέξῃ pendeat illa mea.

v. 26. Quod tuus hortus κήπος pro obscœna mulierum parte apud Diogenem, quod & annotat eruditus P. Victorius. Hic verò puerili. Helychius quoque, κῆπος, τὸ ἐφ' ὧν ἡ γυνὴ κείνη, & potest illud prouerbiale huc alludere: ἡ γυνὴ ὁ πάρος, Φουλακὸς οὐκ ἐλεησπῆται
 Aristophanes quoque τῆς ἰου nomine:

--- ἢ δὲ ἢ βεῖμα πῆ
 κηλὸν ὃ ἴχθυον τὸ πόδιον, λ. ἢ τὸ ἀφ' ἡμεῶν ὄντα ἐν βλαχρηπαραχρητισμῶν.

Vbi simul allusum ad pulegium, quo abundant Bœotij: & ad ipsos quoque Bœotios, quod hororum cultura valde dediti erant. Euripides quoque Cyclope λέμωνα vocat.

ἢ ἰσὶ τὰ τῶν ἰξάνισται,
 μαρτῶν τὸ δειχόμενος, καὶ παρασκευασθέντες
 ἢ αὐτοῦ χροῖε λιμῶν.

p. 137

p. 137. v. 1. Tormento citharæque] Tormentum est funis tensus, vt in Ergatarum saculis, alijs eiuscemodi: quia simpliciter funis. tum funem torquere, est χροῖον τὸ ἰκεῖον. Propterea. Dignior, obliquo funem qui torqueat oneramento itoque funis. Et recte in Apuleio: Capillus ipse, quem isti aperto mendacio ad ornamentum decoris promissum dixere, vides quàm sit amœnus, ac delicatus, horrore impexus, atque impeditus, stuppeo tormento affinis, &c. quoque quicquam mutandum. Sed pro eo, quod hodie legitur, honore impexus, lego, horrore impexus, & sanè verum est.

v. 13. Cur obscœna] Puto esse Ouidij.
 p. 138. v. 15. Theseus repperit] Est Hecale. Theonius:

Quæ in Actæa quondam fuit hospita terra
 Digna sacris Ecæle: quam Musa loquentibus
 annis

hæc iada veteris vinendo tradidit aur.
 v. 11. Huc huc, quisquis es] Veteres concupis abstinabant rem diuinam facturi, quod vine dicebāt. Purè habere, vt Græcè ἀγροῦν, ἢ ἔχειν. Plautus in Afinaria:

si forte purè velle habere dixerit,
 hoc reddat spurcas, quot puras habuerit.
 opus air, vt ad suum sacellum diuertant merentes, non eis opus esse, puras noctes misse.

v. 19. v. 5. Nos vappæ] vappas, τὸς ἀχρηστους, homines nihili vocant Latini. Catullus:

-satire



*Dum bene diues ager, dum rami pondere uer-
tant:*

*Afferat in calatho rustica dona puer.
Rure suburbano poterit tibi dicere missa
illa, vel in sacra sint licet empta uia.*

p. 141. v. 6. Propter olus] Omnino mundat-
tum ex Leonida.

Αλ. ὡς κότινα ὑγι. Φῶρ, ὑμῶς λιπ. ἔδωκε
ἰρωτίς,

Τῶν ἀλίγων ἀμυγῶν εἰς ἐργα; ἢ ἀλίγων
v. 8. Hoc sceptrum] Festiuissimè ποιεῖται
ex Homero:

Νοῖ μὲν τὸδε σπῆπτρον, ἰὸ μὲν ἔπειτα Φαίχης
ἔδωκε

Φόβῳ, ἐπιπέδῃ σπῆπτρον ἢ μὴς ἐν ὄρειος ἀδύτου.

Virgilius:

*Vt sceptrum hoc (dextra sceptrum nam super
geribat)*

*Nunquam fronde leuis fundet virgulta, neque
umbra*

*Quum semel in hylus imo de stirpe recissem
Matre caret, posuit ἄ, comas, ἔν brachia ferre.*

Set & Val. quoque Flaccus idem instituit
est: quod tamen, ne in hac re nimius sum, non
ponam.

v. 14. Ad pubem capalúmque] Plau. in Co-
fina:

*Gladium ne haberet, metui: occæpi querere,
Dum gladium quero ne habeat, arripio cap-
Caplum, pro. Capulum.*

v. 16. Porro, nam quis] Exclamatio quæ
tardior

antium, Porro Quirites, vt illud Labeij. Porro
Quirites, libertatem perdimus. Et Quiritare uer-
tum. Vnde vulgo dicunt, Cridar Italicè. Hi-
spanicè, & Gallicè. Quare quum princeps Lu-
cos, omnique humanitatis genere præstā-
tissimus Iac. Cuiacius id olim Turnebo indi-
casset ex optimo scriptore Tertulliano, vix
idem homini persuasit. At ego semper il-
lum Labeij in illam partem interpretatus

p. 18. Quod totis mihi] Aut flagitiosa in-
uocatio mulierum: vt Mucuni Titinij apud
Cicero, & Arnobium: aut est id, quod alibi di-
citur, *secula dat medio si qua puella mihi.*

p. 142. v. 18. Ad fontem] Solent aduenæ, qui
sciscitari obois de fonte. Vnde
Cicero pro uerbialiter dicit, *Digitum ad
fontem intendere: pro eo, quod est, δευκπῶς, &
Fischyl' loquitur, δευκπῶς ὀδὸς ἵκτου, & quasi
fonti ad aliquid ducere. Idcirco ita intelli-
endus insignis locus Iuuenalis:*

*ut sic monstrare uias eadem nisi sacra colenti,
Inpositum ad fontem solos deducere uerpos.*

Est: Moses uetuit nisi sacra eadem colentes, hoc
sacrum Iudaicum ad mysteria illa admitti: ut qui
non doctrinam querunt, excludantur, nisi can-
tem legem colant. Vnde apparet Grammaticos

per tam ad fabulosum fontem Cor. Taciti
recoluisse: quum sit pro uerbium, *Querere*

fontem. Hic uerò non est pro uerbium, sed
plex sensus: *Quæ autem ignotus ἔσῃ ignatus*



scriptum esse, tanquam *καὶ τὸ φῶς ἐστὶν*
Porro *Fissulare* Græci vocarunt *καὶ ποδὲ ἀλάτι*
& *καὶ ἰδιώτικος Fissulationem.*

v. 3. Atque petra pumex] Petras ipsas & to-
phos, pumices vocabant, vt patet ex lectio-
ne Poëtarum, qui antra subinde describunt to-
pho laqueata, ac pumice viuo. Vt autem dicitur
mus eleganter, *Amo te atque fratrem germanum*
sic hic, *Qua succo caret, atque petra pumex.*
Est autem petra *καὶ πῦρ* ex eodem Plautus
Pumex non equè est aridus, atque hic est senex.

v. 8. Laruale] Sic lego cum doctissimo
Turnebo. Est enim *ἐπίδησις* Poëtica, vt apud
Ennium,

Hofem qui feriet, mihi erit Carthaginiensis.
Nam analogia, & vsus postulat *Carthaginiensis*
Quare errat Priscianus & qui eum secuti, vt
semper *Carthaginiensem*, non *Carthaginiensis*
ex illo Ennij versu dicendum esse colligunt.

v. 9. Ducor ferreus] Ducere *ἡλάνω*. Itaque
latis quia in insulis multa metalla, ad quæ
deportabantur damnati ad opus in metalla
faciendum. Igitur tanquam *ἡλάνω*
videor mihi ferrum ducere: aut tanquam
ternæ fricare cornu. Est autem *ἑλπίς*
vtrouque versu. Nam *dulcor ferrens*, inrelligunt
videor mihi fricare ferrum, & *Laterna*
fricare cornu, subaudi, *Laternarius*, aut *Laterna*
opifex, videor mihi fricare laterna cornu.

v. 10. Fricare cornu] Nam laterna
cornu. & Plautus de cornea laterna intel-

Laterna pellucet, quasi laterna Pœnica.

v. 13. Vena subiect] Vena ἢ ψάλλη. Persius:
Quam morosa vago singulariter inguine vena.

Epigrammate: *... ἀπὸ δὲ τῆς*
καὶ ἐν μὴ κλαύσει τὴν φλίβην δὲ τὴν μύρον.

v. 2. Viros peregr] Martialis:
... Et qua te faciet prima puella virum.

v. 14. v. 4. Frontem comatos] In veterib.
scripturis: *Frontem eripitos*. Sed neque verum
constat, neque Fauni criniti pingebantur

que hic *frons*, pro parte, sed pro tota facie:
ἑρῶν πᾶν. Lego: *Frontem cruentos*. *Arcadas*

faunor, id est, *rubentes*, vt, *mora cruenta*,
quod rubenti facie pingeretur *Pan*,
quod docet Sernius. Virgilius, quoque, sed

ἑρῶν πᾶν alludit:

Pan deus Arcadite venit, quem vident ipsi
pinguincis ebulis vincti, minisque rubentem.

v. 10, vt dixi, Fauni, & Sileni nunquam cri-
pingebantur, sed *φάλαγγες*, ἢ *πλάγες*.

vt unicuique deo suum habitum attri-
quare non distinxisset Bacchi formam à

πᾶν, & Faunis, si verum erat Faunos, &
quomodo comosos esse? Sed Fauni semper

Quocirca Panes, Siluani, Satyri semper
obstantur manum obtendentes fronti pro

oculo ad attendendum calorem Solis, quod
facere non possent, si comati essent. Glossarius He-

id restatur his verbis: *καὶ τὸ κῆρυξ*
καὶ τὸ κῆρυξ ἢ τὸ κῆρυξ, ἢ τὸ κῆρυξ ἢ τὸ κῆρυξ.

καὶ τὸ κῆρυξ ἢ τὸ κῆρυξ, ἢ τὸ κῆρυξ ἢ τὸ κῆρυξ.
Z



ἡλῆχιο δὲ τὴν ἔρχητι καὶ ἰ σκαῖψ. Vbi Helychus non dicitur πένοντα δὲ οὐδ' ἔσκατος deductus, sed innuit τὸ ἡλῆψ, quod vocabatur ἔσκαψ. Bene obtendere id dici ἔσκατος. Idcirco pro ἔσκατος bene in Helychio correximus ἔσκαψ. Sic alibi ἔσκατος πένοντα. ἡλῆψ δὲ ἡλῆος ἔσκατος τὸ πένοντα πένοντα, ἢ πένοντα πένοντα. Quod & Aristotel. indicat loquens ἀπὸ τῆς ἔσκατος. Silicem Italicus de Pane:

Obtendens, manu, Solem inferus scere frons
Arces, & umbrato perlustrat pascua rursu
Inde lux affertur Plinio, qui ait Antiphatem
Pantheriam, quem δόξασκε πένοντα appellant.
v. 20. Cuius tu pater] Interpungendum sic
Cuius tu, pater, esse par videris. Pat.

Ennius:

Corpore Tartarino prognata paluda Virago,
Quoi par imber, & igni spiritus, & graui
Sidonius: Helys pontico parem Priapo.

Græcicum est. Nam illi dicunt alicui esse
ἔσκατος esse, cui maximè quis adhaeret. Sic
Aristophanis Equitibus, ἔσκατος ἐστὶν ἡμῶν
τρεῖς ἔσκατος, quod trioboli valdè studiosi esse
v. 23. Parque consimilisque] Lege, Consimilisque
consimilisque.

v. 25. Natura est quoniam] Eriam Græci
eam partem accipiunt. Et in eo dicto M
ita accipiendum:
Hircus vetulus naturam capreis liguriv.

p. 143. v. 22. De ceta facta] Lego, de cera facta
Tibullus: -- da facili composuitq; luto.

p. 146. v. 6. Eruenti caput] Feruens ferrum,
Calamistrum, quod, vt inquit Varro, calfacie-
bat in cinere, quo torquere capillus,
vt apud Arnobium optimum & eruditif-
simum scriptorem mendum est libro secundo,
in verbis: Nec h̄ format erubescerent masculo-
rum Calamistris vibrare casariem. Legendum
est: Nec h̄ formis erubescerent Calamistris
vibrare casariem. Formis Calamistri-
um, vt hic, Feruenti ferro. Nam veteribus For-
mis, Calidus & Formucapes, quæ postea Forci-
um, quod forma, id est, calida caperenti, ai
v. 10. Qui in cinere calfaciebant calami-
ones, Cinistones & Cineratij dicti.

v. 11. Quam sunt, m. quos habet] In manu-
cripto infimæ notæ libro legebatur, Qua sūt,
quàm sunt. An prior, inquit, es puella, id est,
alio, ea parte, qua pili sunt? Stultus, qui ex il-
lus partis depilatione videri vellet puella.

Horatius:
Melior, nisi cæna prior, potiorque puella Sabinum
Detinet, assumam -- Perlius etiam pro alijs
capillos vsurpat.

Capilli bicolor membrana capillis.
v. 18. Manes hic licet] Lego: Mandes hic licet,
v. 19. Sabentes iras, hoc sensus: Si istis Statoribus, &
v. 20. Statoribus, qui latus meum teneant, vt fures ar-
v. 21. mandare vis se libenter iterum, scillis con-
v. 22. ducere vis, per mo quidè eis eluere



336 IN CATALECTA

bios lib. v. *Artif. ꝑ̄ contractum rubus adhibuit*
præteritid est genitalibus. In eodem: *Orica-*
lam imperauisse captiua, ut intelligeres & cogn-
sceret, quid sibi res uellent. Loquitur de illis ve-
rectis, quæ in focis à Tanagole, aut Tanagole
lib ancilla inuenta fuerant. Idem in versibus
Orphei carminum:

Obtinetque oculis formata in gubibus res.
Etiam in Gallia vulgò ita loquimur, honore
rem eorundem circuloquentes:

v. 26. Nihilò deterius *Horat.* Nihilò deterius
domina sui esse. Postremus versus *aug-*
ustinus ex Catullo:

Quum tantum sciet esse bastorum.
P. 149. v. 35. Gallus ero] *Martialis*; Gallus
pius est nihil Priapo. *(Bazéus)*

v. 24. *Verus (que bustū)* Ita etiam Græci
p. 150. v. 3. Effeminato] Effeminatos voca-
bant, quos *Sallustius muliebria patientes.* De
de lego vltimum versiculum, *Puella nulli ex-*
neat, Ne quis sum faciat apud vllum. Ne stupro-
luerum mereat *Quidius:*

Stat meretrix certo cuius mercabilis arte.
Potes & legeret;
Puella nullum inuenerit, &c. Sed. prior le-
xigis aridet.

v. 8. Impudicus [ibis] Impudicū vocat, quod
paulò antea effeminatum. *Pestus*, *Impudicus*
rus, stupratus, impudicus factus. Alio nomine
dicebatur *flagitatus.* *Apuleius* *Nudatum,*
pinatumq; in ventrè exeretis vredimbis flag-
itatum

ANNOTATIONES. 337

stant. *Cato*, *Intercutibus stupris flagitati.* Di-
cebantur & *intercutiti*, ite *internuculi.* Omne
parto mediū, nucleū vocabant veteres: vt apud
Vitruuium. Cætera dicete verat pudor.

v. 23. *Aquosus anser* *Jaquosus.* φιλυδρ.
mulierosus. φιλυδρ. φιλυδρ. φιλυδρ. φιλυδρ.
Quidius de Theride:

per numina matris aquosa. Alioqui *aquosus*, est
φιλυδρ. *Mirom* autem hoc epigramma,
quod *Priapeium* non est, huc alieno loco im-
missum esse: vt & illud:

Securi dormite canes: Custodiat hortum, &c.
tam tamerit est *κρηπεριος*, tamen non *κρη-*
περιος h̄c, hoc est, *περιος*.

v. 31. *Parum est*] *Puto legendum:*
Parum est amici, fixerim quod hic sedem.
P. 151. v. 3. *Parum, quod imi*] *Repono* ex au-
quitis excusis:

Partimne quod superfluum finis imbro.
v. 8. *Quod me terribilem*] *Puto prius fuisse,*
terribilem. *Corrigo* igitur, *fuste de rudi-*
liem. hoc est, *ωδύχου πύχνηρο φουλάρο*

ter. iambico fenario.
v. 16. *Quot Philænis*] *Scriptit hæc libros* *αὐ-*
τῶν ἡμετέρων ἀφροδιτιων. *fiat* & *Elephā-*
& *Cyrene,* quæ *διὰ τὴν ἡμετέραν* dicta fuit,

nam *Altyanassa* quædam, vt ait *Helychius.* De
Philænois libris *Athenæus* lib. viij.

v. 19. *Quidam mollior*] *Ex Catullo:*
Cynade Thalle mollior. cuniculi capillo,
Vel anseris medullula, vel hinnula tonella.

P. 152. v. 5. *Hac pæna*] *Pæna* h̄c *ἀνὸν λόγῳ*
Z 5



p. 153. v. 18. Ad me respice fur] Sic & Graecanicus Priapus in Epigrammate:

ἄλλ' ὡς ἐνὶ σπυρίδι φέρει μύβλιαι. --
 v. 12. molaque fusa] Scribe, mola mique fusa, exprimit δλωρίδιαι, quæ sunt ordea tosta. Quod autem mola ordeum significet, docet & Varro: *Grumit le pido lacte satur, mola mactatum pincus. Mola mactatus, est auctus ordeo, hoc est κειδίων.*

v. 13. Quare partib.] Partes vocat in libris quæ propriè in victima profecta, & profectæ dicerentur.

p. 154. v. 7. Cura Pr.] Hæc ita digerantur: *Femarij tutela diligens rubro Priapo furibus minare mutino.*

Mutinum enim secundam producere eorum quam huius ætatis literatores putarunt, profectator ex his Lucillij versibus:

*Nā quid macino, subiectoq; est huius operi furis
 Vt lurcaretur laridum, & carnaria sartina
 Patrum conficeret? Merctium enim in Lucillio, seu Murinum, est σφεγγίς vel σφεγγίαι.*

Nam pudenda pro amuletis solentur, ut in di è collo pueris, auctor Varro. Ex Lucillio vero cognoscimus etiam signis notam veteri Glossario legitur, *Μυτινίαι, σφεγγίαι*, ut manifestè appareat, in animo hunc locum Lucillij habuisse, Lucillio tamen non est *Μυτινίαι*, sed *Μυτινίαι*.

v. 10. Quod mouere non est] Hoc Epigramma ego sanè non intelligo. Nam quod nonnulli legendum censent, *μηκέτι Βεργίαι labor: quis mediocriter Græcè doctus Βεργίαι προ Βεργίαι probeet? Itaque potius legendum erat μηκέτι δαβο Βεργίαι.* verum esto: grandis opponitur *τις Βεργίαι*: Nam sanè grande hic constituit argutiam Epigrammatis, quæcumque illa est. Quare non solet deus salax interminari furibus hoc modo: quos potius libidine aliqua, quàm malo cruciatu accipere solet. Itaque aliud nescio quid hic potius intelligitur. Sanè grandia poma rustici vocabant *μακροῦν*, vt Virgilius grandes fruges, hoc est *μακροῦν*, Æschylo, & *μακροῦν σῆτυν*. Contra vegrandes messes: quæ, vt inquit Ouidius, male creuerunt. Rusticus apud Plautum in Casina manifestò docet, quid sit grande:

-- profectò hercè non fuit

Quicquid olerum: nisi quicquid erat, calamitas profectò attingerat nūquam: ita quicquid erat, grande erat. Ergo grandia mala, *μακροῦν*, vt contra macra, *γλυκῆς*. Inde ergo captanda fuit argutia. Sed quid dicam, nescio. Nam quid oppones grandi, nisi vegrande, & macrum? In multis veteribus editionibus disertim executum est braccia macra. An ita genus agrestium malorum ridiculè vocatum est braccicum, à braccis Gallorum: sub quibus nescio quid *μακροῦν* subintelligatur? An legendum Bacchica macra dabo? Nam mala Bacchi, vel *μακροῦν*



διανόητον, videtur esse genus minorum metrorum: fortassis quas nos vulgò in Aquitania *Auareas* dicimus. Ea in amoribus tantum valere putabant, ut iis ad concubitum pellicere posse sperarent, & coronæ ex illis statim Bacchi imponebantur. Philetas:

Μάλα φιλῶν ἠγάπησας, τὰ αἰὲν κέρως ἰδὲν
δύσθ' ἀνὰ Διῶσσαν δῦναι δάκρυα κροθῶσιν.

Et Theocritus. *Μάλα δὲ σὺ κροθῶσιν Διῶσσαν* *φύλασσε*. Et quum scribat Anobios Nanam Nympham mala tenentem in manibus concepit: videntur foisse Bacchi mala hæc. De qua re puto accipiendum illum versiculum ex Annalibus Attij poetæ.

Mala manu retinens gravida concepit in alibi Citat Nonius & Priscianus. Quin etiam metrorum nomine aliquando *αρχῆς* subintelligi apud veteres solitum, auctor Servius in illud:

Ipse ego cana legam tenera lanugine mala.
Hic igitur stuprum interminat, cetero deus hortorum, quia sub illorum malo nomen, ut dixi, tale quid intelligeretur. Malum dixi, nihil ramen dixi. Quare verbum non amplius addam.

v. 17. Per medios ibit] Hoc distichon est Epigramma singulare. Itaque à superioribus est distinguendum.

p. 155. v. 7. Perforare possim] v. *αφ' ὧν* Non. Nam flagitiosum verbum fuisse docemus ex Plauto: *Me quidem hercle non inforabis*. Terentii, & Syracusani, ut alibi annotauimus, hoc

verbo vocabant, hoc est, luere. Unde *Mullare*, *επιμύλλω*, & *Mullet*, calcei.

v. 20. Salaxque quondam] Craximos est, hoc est, non pergo esse salax. Aristophanes *εργασία* *ὄντι λίσου*, *ἔστιν ἰππύδεις*. hoc est, *φασίιν* *πρὸς τὸν ἄνδρα*. Ergo salax quendam non nam pergo, est, *πὺλαξ ἄξ πρὸς τὸν ἀνδρα*, hoc est, *ὄντι λίσου*, *ἔστιν ἰππύδεις*. Et ita Petii:

Vare, regustatum digito cerebrare salinum
Contentus perages.

v. 22. Ut lusu citharædus] Videtur proverbum fuisse: *Abstinerem autem melius, quàm abstinere*. Elegantiùs enim, si in se transferas proverbum.

v. 31. Misella Landace] Lego, *Labdace*. *λαβδων*. De industria sioxit nomen de ea, quæ *λαβδων*, hoc est, *μελῶν τὸ σίμα*. Dicitur à lambda litera, quæ prima est in *λαβδων*, vol *λαβδων*. Quia Lesbijca infamia flagrarunt. Sesonius quoque alludit: *Cui ipse linguâ quæm sua est, Labda est*. Huiuscemodi quoque manifestæ libidinis homines Labdas vocac

in Margopoli *αὐτὸν ἄνδρα*, *Depssisti, dicite Labdas*

Visto contempite viui, anticipare, atque addite calcar.

Malos contempite docti. Ut Lesbij, ita Campani quoque malè de hac re audiebant. Aufon. *Et quam Nolanis capitali luxu inussit.* Circo ita locus Horatij exponendus.



544 IN CATALECTA

Cūpanum in morbum, in facie permulta locuta.
Id veteres Latini vocabant, offendere buccam.
Varro Marcipore: Deinde mittit virile verum
in frumen: offendit buccam Volumnio. hoc est
μυλιδιον το φρυγγ. Illud ore dixit Suetonius.
p. 156. v. 1. Ambulare prae fossis:] vt lupi
Fossis inguinis vt seram? & in Iambo: Verec p
funda fossa lubricum caput. laxam significat. &
Iuuen.

Inter Socraticos notissima fessa Cynados.
τὸν λακκὸν περὶ αὐτῶν expressit. Nam λακκὸν fossa.
Pluraliter dixit fessis: quod, vt loquitur Anst.
per utranque caueraam moteretur. Lyris
Orator: ἐν νότῃ πόρῃ ἢ ἀμφοῖν καὶ ἐν τοῖς
μυλιδίων. Sed quod Aufonius addidit, post
centam doabus illis fossis. etiam ore ad
sam, hoc mordaciter ἐν τῷ μυλιδίων obicit.
τὸν λακκὸν περὶ αὐτῶν ἐστὶν ἡ ἀμφοῖν.
viro, qui, vt de Heliogabalo dixit Lamp
dius, libidinem per omnia cana corporis ex
ceptaret, dictum apud Ciceronem: Si tu Cyn
morsus, et quorsus impudicus es. Quod de Ag
thoete Sticula iactatum fuit: hoc enim voluit
quisquis in eum dixit: πᾶσι τῶν ἄλλων ἀπο
πῆς ἀντιδρῶν. ἢ ἴσῃ ἢ ἀποπῆς ἀποπῆς.

v. 6 Non est poeta] Scribo: Non es Poeta
fensior nostro. Quam coniecturam meam ve
teres editiones confirmant.

v. 8. At non longa] Antiquae editiones mo
hūs: (vt non longa satis bene, non stat m.c.
per simile Erycij poetæ in Epigrammate ad
Pria

ANNOTATIONES. 545

capum : ἄς βαρὺ τῶν ἀγῶναι, & ἄ πινδῶν
ἢ μυλιδίων, &c.

v. 17. Dum viuus] Hoc distichon est singu
Epigramma, & scortum separandum est.
que dubito, quin ex Saryrico Menippae
monij acceptum fuerit. Nam alia ad huius
olligentiam opus sunt, quæ, vt verifimile
in prosa sua tractabat Petronius.

v. 10. Villicus, arari.] Quidam nomine Per
clus, qui ararij dominici primūm custos,
ec est, dispensator. postea iustificationi operā
bat, hoc Epigramma fecit Priapo. Quod
omine Tibulli in antiquis Tibulli codici
inueniti, & alij in editionibus suis admo
uerant, & nos inter opera Tibulliana in
prima scheda reperimus. Dicunt tamen non
Tibulli repertum in agro Patavino literis vetu
tate penè consumptis. Quod tamen non im
pedit quin Tibulli esse possit. Primus versus
versus concipitur in editionibus. nam alix,
arari quondam custos, nunc cultor agelli. alix,
villicus ararij quondam, nunc rufficus horti. alix,
villicus ararij quondam, nunc cultor agelli.

hæc vltima vera lectio. villicus enim est
custos. Iuuenalis.
Pegasus attonita positus modò villicus urbi.
v. 25. Hunc tu, sed tento] Veteres excusi,
& optima scheda Tibulli habent, Hunc
sed taceo. & melius sanè.

v. 27. Quid hoc noui est.] In veteribus ex
Tibulli nomine editur hoc politissimū
poëma



poëmaticamque in veteri membrana Tibulliana, quæ est penes te, Iacobe Cuiaci, vix eruditissimè, totumq; ex puris lambis cõllata, & sanè multum spirat illam venustatem, quæ hodiè percipitur in Elegiis illius suauissimè Poëta. Quod ne cui mirù videatur, Tibullum Priapeia cõscripsisse, iam puto satis cõfirmatæ superiore Epigramate. Sed & clarius Martialis

*Quam qui composuit metro Tibulli
In Stella recitat demo libellos.*

p. 157. v. 1. Placet Priape] *Itane Priape* Elegias loquendi modus: vt in illa exclamatione, *Placet hoc ergo?* & leges diligentissimæ pudicitie, cullodes decumas vxorib. dari, quantas meretricib. iubet: Græcis est, ἄλλοι. Arist. ἄλλοι πνεύματα, Martialis. *Hoc Libulle verum est?* v. 2. Reuinctus Pâpino] Claudicat versus Legendum vocandi casu. - *reuincte pâpino capite* Ecita non raro veteres loquuntur. Tibullus

*Huc venias hodierno, tibi dum thuris incensum
Labaque Stoposio dulcia melle feram.* hodierno enim dicendum erat. Albinouanus in Epicedio Mecanasis:

*Impiger Alcide multo defuncte labore.
Te memorant curas sic posuisse eas.* Nam dicendù erat *defunctum*. Plautus in Curculione: *Haud male meditato male locutus es.* Theophrastus ἄλλοι κῆρι ἔχοις. Debit enim ἄλλοι. Perthesii Stemmatè quod Iusco ramum millefimo abbas censoris quæ tuum, vel quod trabeate saluberrimè

Aulomac

Genius: *Distinctas interna vias mirere domo* hoc est, *internus*. Propertius: *Sic mihi te reuincis leuis.* Nam *leuem* dicere debuit.

4. At ô Priape] In illa optima scheda liquetaratù erat: *At ô Triphalle*. hoc est, *τρίπαλλο*. Nam *τρίπαλλο*, & *τρίπαλλο*, cognomina Cui. Quin & Triphallus *τρίπαλλο* in scripta fuit Menippea Varronis. de generatione scilicet licet aliter vir doctissimus interpretatus sit. Ergo, *At ô Triphalle*, reponendum est. In veteri Glossario, *Triphallo*, *τρίπαλλο*. Abegimusque ille Horatianus Priapus, *gens fallit*. imprecatur sibi hæc - *meridiq; quiner albis Cornorum* - Iecitico *μύσσοι* ponebantur statuis, ne ab avibus conspicerentur. Aristophanes in Avibus:

*ὄχι μὴ κείνητε χαλαρὸν ἴδιον μύσσοις φερεῖν
ἀνδρακίτους, ὅς ὑμῶν ὄς ἀνδρῶν κείνητε
χλαρὸν χλαρὸν λυκῶν, ἴδιον μύσσοις ἀνδρῶν*

ὄχι ἐν πῶσι τῶν ὄρνισι κείνητε πλάσσοις. *κείνητε* adhuc, hodiè que in templis Christianorum imponuntur capitis statuarum. *κείνητε* tamen rei causam ignorantes pictores, *κείνητε* putant honoris causa imponi debere, *κείνητε* solum nō omnibus statuis imponunt: sed imaginibus quoque pictis adhibuerunt: *κείνητε* tamen illis opus non habent, vt statuar. 11. *Iacebis inter arua*] In Græcia profana simulacris ita insultabāt, vt ea scillis heretice impeterent. Theophrastus Thalyfici:



κινεῖσθαι ἄλλοις ἢ πρὸς φίλους, μετὰ τὴν ἀπονομήν
ἀμφοτέρωθεν ἰσὺς ἔχειν, ὡς πλεονεχίας τὴν ἀπονομήν
ταύτην ὑπονοήσαντες, ὡς κρινεῖται τὸ πρὸς τὴν ἀπονομήν.

Ita enim solebant exigere ἑκατέρωθεν τὴν ἀπονομήν.
μακρῶς. Hipponax.

Βάδοντες ἐν ἡμεῶν τῷ ἐπιπέδῳ
Κεφάλους, καὶ σκελετοὺς, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος.

ibid. Squallidus sicut] In membrana. Pallidus
sicut. Nam etiam pallor pro squallore vel coarctatione
re. Lucilius: -pallidus omnia cadunt.

v. 12. Canis aut tibi] In quibusdam scholiis
medicæ vetustatis, quas nobis amicus notat.
P. Pirhoeus commodaui, quæque habebatur
hoc solum Epigramma exaratum, ita legentur
tur iste, & alter versiculus:

Canisve sanus vsque iminget, aut tibi
Fricabit oblitum latus aper lutosus.

Ex quibus deprauatis hanc lectionem coniecit
mus:

Canisve sanus vsque minget, aut tibi
Aper fricabit oblitum latus luto.

Sed in alia longè melioris notæ scheda aliter
concepta erat lectio:

Canisve sanus vsque liguos tibi
Lutosus affricabit oblitum latus.

Non magni negotij erit illa corrigere:

Canisve sanus, vsque liguos tibi, &c.

Horatianus ille Priapus sibi imprecatur
me veniat michum, atque cacatum Quicquid
uorum est. At apud Aristophanem de Strabone
Lyci Herois, iudiciorum præsidis, loquens

quidam. ἢ οὐ μὴ ποτε σὸς περὶ τοῦ
οὐδὲν ἴστω, μὴ δὲ δύναιτο εἶναι.
In contemptum
in immingebant in status vel deorum,
Magnatum Iuuenalis:

Effugie inque dea longis siphonibus impleat.

Cuius ad effugiem tantum non meiore fas
tibi tantum non est uisum.

v. 14. O cui meum malum] In scheda Pi-
siti
meum malum graue Licet querare.

proceritus:

ἢ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἴσθι κακόν, ἢ τὸ ἀπολοῦν.

In illa altera optima scheda interuenieba-
tur. Graui, πρὸς, lego noxiam lues. Noxiam,

noxiam idem esse uult Seruius in Virgilio.

annotandum, quod hodie in Gallia iur-
gum uocatur noxio, id à noxia detortum esse:

quod aliquando notat iurgium, ac dissidium.

in mediam noxiam perferat.

in coniugis sit uoxia, si nimia est dos.

v. 10. Luedum fetur] In iisdem scheda P.
noxi, lubricum fetur, hoc est, lūis. Mar-
tius:

Dum prior es, redcan dum uultus lubricus.
lubricus:

Et uultus nimirum lubricus aspici.

v. 3. Vacuâque pelle] Lego, uagâque pelle.
Quum morosa uago singulari, &c. Error
natus, quod illi imperiti librarij scripse-
runt, uagâque pelle. In altera peroptima
membra



352. IN CATALECTA

p. 159. v. 1. Parata nānque] Securi sumus le-
ctionem Murethæ sine arte. Verimus enim
ἀοιχῆς ἄριστος. Ita enim vocant Græci, non quod
dem quod omnimod sine ascia factum est, sed
rude, & impositum. Columella in eadem
seotentiam:

Sed truncum forte dolatum

Arboris antiqua nimen venerare Ithyphal-
truncum forte dolatum. αὐτῆς ἄριστος, αὐτῆς ἄριστος

v. 6. Hunc ego] Hoc quoque Ithyphal-
licum Catulli esse placet doctis hominibus
tum propter tyli affinitatem, tum quod cum
tali carmine lusisse in Priapum auctor
Maurus Terentianus. Ithyphallicum quoque
metrum à magistris Priapeum vocari, & Ithy-
phallicissimum, & eruditissimum Grammatico-
doctet nos, quemadmodum & φασὶν ἄριστος ἄριστος
(nam differunt ab Ithyphallicis) Priapo quoque
que canebantur. Scholiastes Aristoph. ἀοιχῆς ἄριστος
ἀοιχῆς ἄριστος φασὶν ἄριστος ἄριστος ἀοιχῆς ἄριστος
ἄριστος ἄριστος ἄριστος ἄριστος ἄριστος ἄριστος
πρὸς τὸν ἄριστον.

v. 9. Nutriui: magis] Hæc non sunt nati
Lego. Nunc tuor magis. Deinde sequitur
verilum putō ita explendum:

Pauperis tuguri pater filiusque coloni.
p. 160. v. 16. Cras amet] De hoc poemate
Des. Erasim. prou. cent. viij. Memini inquit
Amyclarum silentio] Catullus nisi fallat
prio carminis de Vere, quod nuper nobis
Man. noster exhibuit, repertum in antiquis

ANNOTATIONES.

553

Galã Gallia bibliotheca. Sed & post Erasimum
Julius Gyraldus dial. x. de Poëtis: *Aldum Ma-*
memini dicere, se Catulli poema habere,
quod Ver inscribitur. Idem & Eras. fatetur: nec
tamen mihi illud videre contigit. De
progi vni Eras. facile credimus, qui magnam
partem Romanorum scriptorum partem
suarum bibliothecis pridem debet scimus: &
nem potuit bonos viros de altero sefuisse
templar, quandoquidem & in illo sanè vetu-
tissimo & fidei multæ, ex quo hæc primùm
scita sunt, non longo intervallo præcedit
Michaelanimum Q. Valerij Catulli, cuius esse
agnoscat quod Peruigilij auctor huius in-
clarum gratiam cecinit. Et illa tamen æta-
s arguunt, maiorem omninò quàm quòd
hoc ipso poemate versus quosdam sacrifi-
cui suo carmini inferuit. Fulgētius Afer lib. i.
psycholog. quasi *ναυπὸδὸτος*, ita,
ubi guttas florulenta manè rotant purpura.
Ummor algens quem serenis astra sudant noctibus.
Umas carminis ve illud Tiberiani.

Umareos subducit ignes surdus ora Lucifer.
descriptio ipsa præfert dictum non Veri, sed
Veri, quam Plantus faceret Noctuuigilam
rellauit. peruigilio triduo: quale fuisse &
Priapi verisimile est, cuius magna pars
Arbitrum desideratur. Sed hæc commē-
sunt, non instituti huius.

v. 18. Ver naras orb.] Fortassis melius, *Vere*
orbis est. Nam hæc fuit non Iudæorum



modò, sed cæterarum ferè gentium, quæ quædem mundo natalem tribuerunt, sententiam nisi quis magis figuratè scriptum malit, non inuenitur ubi est, aut, ut renatas ubi est.

v. 22. Cras amorem copul.] Perspicuè legendum, amorem.

v. 23. Gazas vit.] Melius, casus. Tibullus, *Ludit, & ex virgine extruit arte casus.*

v. 24. Subl. throno.] Sunt qui malint, non sed & in vetusto epigrammate de Augustæ cœna à d. x. b. d. meminimus scriptum,

Fugit & auratus Iuppiter ipse throno.

v. 27. Tunc liquor de superno, spumino ponci & gelato rulas inter cæterius, inter & bipedes & quatuor pedantem Dionem de maritis imbribus.

Non sunt epigrammata veterum in fragmento lybistoris Pontici, quod Iulio Solino in nonnullis libris adscriptum reperimus, de Venere, *qua semino cali*

*Parturiente salo diuini germine astu
Spumæ purpureæ dum sanguinat vnda profusa
Nasceris de pelago, placido dea profusa marmore*

P. 161. v. 4. Ipsa turgentis papillæ de Fauoni spiritus
Vrguet in toros stupentes.

v. 11. Prodidertunt purpure] Videtur legendum, proderunt, nec abs re suspicetur quod hæc, & alia quædam in hoc carmine con-

et suo loco posita.

v. 13. Manè virgineas papilla] Placet coniectura,

Manè virgines papillas soluit humantè pectora

ipsa iussit manè ut vido virgines nubant rosa

ipsa aprino de cruore de que amoris oscules,

ipsa que gemmis, de ipsi flammis, de ipsi Solis purpuri.

v. 18. Vnica marito nodo] An potius,

Unica marito nodo non pu debuit solueret

Unica apud Nontum, Nonni maritus tacitulus

Unica uxoris soluebat cingulum.

v. 21. Ipsa nymphas] Melius,

Ipsa nymphas diua lupo iussit ire myrto:

ipsa par comit puellis.

ipsa post, nudus ire iussus est. Sic est infra,

ipsa & nudo puellarum amoris credere.

v. 29. Totus est inermis] Lego, in armis.

Pa. 162. v. 4. Si deceret virginem] Auctor

comitij de Herone & Leandro,

Si deceret inermis virgineæ appoditry.

Si deceret inermis virgineæ appoditry.

v. 1. Periatius noctibus] Melius, feriatos. Est &

perigilij triduanum exemplum apud Liuium

lib. hoc Veneris in Sylua, aut nemore ante diem

perierum.

v. 10. Peruigilia canctis] An potius, peruigilia
v. 11. apud Co. Tacitum, peruigilata nox con-

v. 16. Annis adt.] Omnino leg. annus vel, *annus*, ut apud Arnobium lib. 5. vet. exemp. *in altera fabula Ennade nemus.*



v. 17. Hybla flor. rumpe test.] An, *Hybla* *florum rumpe vestes quantus Aetna campus est,* ut vestium nomine significet thecas & vaginas florum & campi planitiem, ad radices montis Aetnae, fontibus floribusque amoenissimam? nisi quis malit, *Hybla florum rumpe vestes quantus Aetna campus est.* Nam & sic Plinius allij testes dixit, & in nemore Aeneas flores legens Proserpina sapra dicitur.

v. 21. Alitis] Id est, Amoris, siue Cupidinis.

v. 16. Iussit & nullo] Supra monuimus legatum, nudo, id est, sine armis.

v. 25. Et rigentibus vergentes] Fortassis in Etius legatur,

Et recentibus virentes ducat umbras floribus.
Cras erit qui primis aether copulabit nuptias.
Vt pater roris crearet vernus annum nubibus
In sinum maritus imber fluxit alma coniugis.
Vt factus immixtus omnes aleret magno corpore
Ipsa venas atque mentem permeante spirata
tus, &c.

Euripides non apud Aristot. modò lib. 8. Eusef & apud Athenæum lib. 13. & Stobæum Physic.

ἰσὴ ἀδὴ ὑμῶν ζαί. ἄται ἔργα πιδεῖ
ἀνὰ πρὸς αὐγὰς, ἰσὴ δὲ οὐδὲν ἔχου
ἰσὴ δὲ ἰσὴ ἀνὰ πρὸς ἀνὰ πρὸς ἀνὰ πρὸς
ὑμῶν πρὸς ἰσὴ ζαίαν ἀφῆδον, ὑπὸ,
ἄται δὲ οὐμῶν ἰσὴ πρὸς ἀνὰ πρὸς
πρὸς μὴ πρὸς ἰσὴ ἀνὰ πρὸς ἰσὴ.

Hic etiã confer Virgiliana illa lib. 11. *Georg.*

nam pater omnipotens fecundis imbris ather coniugis in gremium lata descendit, & omnes magnus alit magno commixtus corpore fetus. Pater igitur roris Iupiter, vel est aether, ut An. lib. 5. vt Lucretio 1. de natura rerum, vnde illa virgiliana expressa videntur,

... pereunt imbres ubi eos pater ather in gremium matris terrae præcipitanis.
... vernus, vt Iuuenal. Sat. 5.

... emeret saua cum grandine vernus Iuppiter.
... ablutunt illa Solini ex Pontico, quae supra.

P. 163. v. 6. In Latino transtulit] Melius, in Latinos.

v. 9. Romuleas] Versus ratio exigit vt scribatur, *Romuleas, & paulò post,*
... Romæ & Quirites: pròque prole post,
... uolui, patrem creauit & nepotem Casarem.

v. 17. Suscepit sicut] Virgilius,
... tellure eodemem
... Excepit, sicutque sinu.

v. 21. Ecce iam super genestas] Melius fortassis, *Quisque certus corinetur coniugali sedere.*
... ecce iam super genestas explicant tauri latus,
... pater umbram cum maritis ecce balantium gremio.

v. 27. Adsonante aërej] Scribe potius, ac di-

v. 27. Adsonante aërej] Scribe potius, ac di-

v. 27. Adsonante aërej] Scribe potius, ac di-



358 IN CATALECTA
*Adsonant Tereti puella super umbram populi,
 Ut putes motus amoris ore dici musco.
 Et neques queri forem de marito barbaro.
 Illa cantat, nos tacemus quando ver venit meum
 Quando fiet muta chelidon, & tacere desinam*

p. 164. v. 9. plenus adsis vitibus] An potius
 - leuis adsis vitibus,
 Et pluas dulcem liquorem.

v. 11. Ne malignis suenulis] fortassis melian
 -- ne malignis venulis

Asperum ducat saporem versum in vsus altero.

v. 21. Ambo de comis] Videtur repeten-
 dum illud, ambo, & legendum:

*Ambo de comis calorem, & ambo radicos con-
 riant,*

v. 27. Gliscit arbor] Meliùs, *gliscit arbor*
 hic faciliè agnoscas Virgiliiana illa ex Theocrito,

-- teneris quo moos incidere amores

Arboribus crescent illa, crescetis amores.

v. 29. Qui mali sunt, &c.] Versus ratio postu-
 lat vt legamus, *abs alio*, vel potius, *ex alio*. Et
 preffit verò Theognidis illud ad verbum.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος κακῶν, οὐ κακῶς κατὰ νόμον.
Ἄλλ' ἀνθρώπου κακῶν ἀνθρώπου φιλία.

p. 165. v. 2. Mille offugia] Emenda *Offugia*
 id est, vt Sext. Pompeius interpretatur, *fallacia*
 Jul. Gell. lib. 14. Noct. de Chaldeis ad locum
 Sed id prestigiarium atque officinarum genus com-
 paratur.

ita nemum antiquus est adolescens moribus,
 Quis nunquam vultum tranquillavit Graui,
 Caudigne est pater eius moratus moribus.

v. 13. Nemo non hanc vera dicit] Expressit
 et illud veteris poetæ Græci, *ἄς γὰρ οὐκ*

ἄς ἔστι γὰρ οὐκ ἄς ἔστι γὰρ οὐκ ἄς ἔστι γὰρ οὐκ

p. 168. v. 24. De qua Tucca] Corruptissimum
 Epigramma, quod ita nobis legendum vide-
 tur: *Delia sape tibi venit, sed Tucca videre*

Non licet, oculitur limina clausa viri.

*Delia sape tibi venit, neque adhuc mihi, nanq;
 Si oculitur, longè est tangere, quod nequeas.*

Venerit aut iam iam tibi, sed mihi nuncius iste

Quid prodest illi dicto qua redijt.

salustissimum, & argutissimum epigrammaticū.

Nam quam non videbat, vt pote quæ dura ma-
 ni custodia asseruaretur, frustra eam venisse
 dicebat, tanquàm rem factam haberet, & iam

in complexibus eius fruiturus esset. Venit
 quidem quantum tu dicis: sed non ego credu-
 rus. nam longè est quod tangere non poteris.

Est: venerit credo. At quid mihi prodest hanc
 scire ipsi potius Delia gratulare presenti ob-
 sidium. Hic est totum sal Epigrammatis.

Nam si exagitat cum quod quam redisse gau-
 debat. eam videre quam non videbat? Quasi
 dicat insultans: *I nunc, alloquere eam, impor-
 tune sanè, quæ diligenter à marito asserua-*

retur.

Pag. 169. v. 2. Tūque nunc] Lege,



*Tuone nunc puella talsi, hui tuo
Stupore pressa rus abibit hui mihi,
Vt illa versus vsquequaque conuenit.
Stuporem vocat Noctuinum, vt & Catullus ipse.
Talis hic meus stupor. nil videt, nihil audit.
Sic stolonem pro stolido dixit Aufonius. Vnde
stolidus & stolorus, qui postea Stoltus, stultus.*

v. 3. Rus abibit] Quia xre alieno obruti. Et
circo illud Catullianum subiunxit:

*Gener, socerque perdidistis omnia.
Significat Noctuinum inquilinum cogi emi-
grare rus ex arboribus conductitiis, quod, vnde
pro pensione solueret, ad haberet, quæ migra-
tio fiebat Cal. Quintilib. quia is erat condur-
ctionum dies. Martialis,*

*O Inliarum dedecus Calendarum,
Vidi, Vaccerra, sarcinas tuas, vidi.
Quas non retentas pensione pro bima
Portabat vxor.*

v. 5. Gener, socerque] Notissimus ven-
culus Catullianus:

Eone nomine Urbis
Gener, socerque perdidistis omnia,
Nam quod Correptorum audacia, qui illi la-
cunam explete conati sunt, succurraturatum est
Urbis opulentiſſimæ id neq; modulo versuum he-
rum, qui omnes constant ex lambis puris
atque sententiæ, quæ, si ita legatur, nulla est,
conuenire potest. Quid ergo? Ego puto alio
quod conuicium hic deesse, Vt urbis ò heru-
simos: aut, Urbis ò voragine. Cicero in pila
nem*

tem: Tuone etiam, atq; adeo vos gemina voragi-
ne, scopulique Reipubl. vos meam fortunã depri-
mitis? Omnino quid tale desiderati putem.

v. 14. Hirneam] Non solum hic, sed & in
caulis aliorum auctorum manuscriptis exem-
plaribus ita exaratum perpetam pro hernia vidi.
Lasciuia quadam hernie nomen *μαρτὴ ἰστρος*
denotatur, vt & *Ramicia*. Vtrumque enim quod
in intestinum incipit in scrotum decidere, vi-
detur ramum facere. Dicitur autem in hoc iam-
duas habere filias Atillius: nempe filiam,
nomen Noctuini, & Herniam. Ergo vterque
Noctuinus, & socer herniosus, & filia,
Noctuini ipsius Noctuini. Et videtur tritum in com-
muni sermone lasciuia fuisse. Nam & Atel-
la Pöponij inscripta fuit, *Hernia sponsa Pappi*.
Terentius Hirneam, vt vulgò excusum est, intel-
ligit de ebriosa filia Atillij: quæ, vt est simile
Epigramate Græco, nunquam à se ampho-
terum semouebat, adeo vt ipsam sororem suam
crederet. Ergo duæ filie, ipsa, & eius soror,
Hirneæ. Hirneæ, vel potius Irneæ, vt apud
Athenæum in Amphitruone, est genus vasis vi-
uicini. Antiquitus Erneum, vnde & ita genus
vasis simile, aut ad eius formam fictum, vo-
cabatur: *μαρτὴ τὸ ἔρνεον*. quod auis figuram ha-
bet, vt quod Musculi formam, *μυοβάρβαρον*.
Myobarbum Aufon. Nam *βάρβαρον*, vasis
significat. Sic quod scarabæi *καρβάρβαρον*, & similia.
Erneum potius, quam Orneum dixisse non
dubitabit, qui meminere & Apollinæ, Elera,



SVLP. TROPHINVS ÆDEM, & O-
THECAM, CVLINAM PECVNIA SV-
A SOLD RESTITVIT. IDEM QV-
DEDICAVIT K. DECEMB. L. TV-
PILIO DEXTRO M. MAECIO RV-
FO COSS. EYTVCHIYS SER. PER-
GRINANTIBVS CVRAVIT.

Certum est enim peregrè profecturos
Herculi sacrificare solitos: quod dicebāt pro-
pter viam facrificare: hoc est, quod Græcis hi-
storiciis subinde dicitur, *νὴ δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας*. Et ju-
de iocus Caronis apud Macrobiū de eo, qui,
postquam bona comederat, domum suam in-
cenderat. Nam in culinīs Herculis quicquid
ex pollutā dape reliquum erat, igne absume-
batur.

ibid. Et vncta compitalia] In compitalibus
enim culinæ illæ erant, ad quas epulum Lati-
bus ponebatur, quod à pauperibus diripieba-
tur. Talis *ἰσθμὸς ἡμεῖς* apud Græcos.

v. 15. Pantices] Pantices sunt, quod vulgò
vocamus *farcin*, corruptè à *farcimine*. Nam
ita vocat Vegetius. Plaut. in Pseudolo:

improba vino modo cupida esis,

Et vos, vestrosque pantices madesfacitis.

Et Martialis:

Qui cum panticebus laxis, & cum pede grandi,

Et rubro pulmone vetus.

Vbi pulmonum *ἰσθμὸς* hominem laborantem
intelligere, nihil verat. Sed ego puto pulmo-
nem ibi, & pantices idem esse, quæadmodum
& pul-

pulmunculum apud Vegetium de re Vete-
raria. quod pantices pulmonum ruborem
ferant. Itaque sic locus Plauti in Epidico
capiendus est:

pedibus pulmonis

*Qui perhibetur, prius venisset, quam tu adue-
nisti mihi.*

pedes pulmoneos intelligat, qui pânticibus
erosi sunt. nisi referatur ad proverbium
ἰσθμὸς, de stupido, vel potius dixerit pedes
palmoneos, tumidos, sicuti Plinius pulmonea
pedã poma vocata ait, id est, ve ipse inter-
pretatur, stolidè tumentia. In veteri Glossario
pantices, *ἰσθμὸς ἐπὶ τοῦ χυλῆς τῶν πτωχῶν*, expo-
nuntur.

v. 16. Saviis] Saviia enim sunt labra, vt Pl.

labris ductant saviis. Valga saviia, labra di-
cuntur. Ita enim labris conformatis ridebant
saviem. Nam ibi saviia, labra. ne, si oscula in-
terpretaris, sit, quod Græci *σπιτῆδος Φίλιμω* vo-
cant. Helych. *σπιτῆδος, Φίλιμω π ποῖος ἢ σελῖον*.

v. 17. Nunc læde] Manifestò hæc ostendit
per insultationè dicta esse, quasi ab
interrogante, & per interrogationè essenda

Ita: Non me vocabis pulchra per *Corythia*
Ad feriatos fascinos?

Mouere lumbos nec dein, crocotula

Prensus videbo alaribus?

Ballum ad Præcipi turbulenti neutiquam

Vocare, vbi adpulsa rates.

Stant in vadis cæno vetenta sordido,

Macrã



Matr[ic]ue luctantes aquat
 Neque in culinam, & unct[ur]a compitalia
 Dap[er]e que ducis sordidas.

v.18. En nomen adferibo] Legendum,
 Et nomen adferito tuum. improb[us] enim apellat
 ut, cum cinaxum dixit.

v.20. Famēque genuini] Vt famelicis canibus
 crepate solent. Plautus in Milite:

Venter creat omnes has arumna: auribus
 Peraudienda sunt, ne dentes dentiant.

Græci id dicunt μυλιών. Vt Hesiodus: δεινὰ
 μυλιώνων. In eadem significatione, Dentium
 Varr. τὰς πύλιν ἀγῶν, vt & Plauto:

Toges ruina ne iacentem sub Deo
 Ambesset alius dentientem frigore.

Hipponax. βαμβανίζων.
 δὲ ἄλλοι αὖ ἐπιπύλαι κτ. κρητῶν γὰρ ἰσχυρῶν
 καὶ βαμβανίζων. Ad quos verius Hipponax
 alludit Aristophanes ἑρπυτο.

ἔθε, σὺ μὲν ἔτι ἀπολαύσῃ. Ἐ γὰρ οὐκ ἔχῃς,
 ἀπὸ δὲ τῆς καὶ δεῖ πρὸ πονητῆ τῷ σφῶρ.
 ἔτι τῶν ἀπολαύσῃ. πᾶν τὸ δὲ μὲν ἰσχυρῶν δὲ αὐτῶν

Quod tamen Scholiastes assecutus non est
 v.23. Scissūq; ventrem] scindere ventrem

Idem intellexit Plautus in Cahina:
 Effodere hic vult, credo, vesicam villicæ. Sic accipiendus
 iocus Mar. Aluum dixit habere se

tam. In quem enim sensum Martialis dixit
 num solutam, in eundem noster poeta, scissūq;
 ventrem.

ἐκ τῆς

v. 24. Pedes inedia] Hoc fit, quia humores
 dorsum descendunt, quum in cerebro listi non
 possunt. Hesiodus fragmento μέγαν ἄνθρωπον

ἔτι ζωῶν ἀποτῆ ἰδὲν αἰετῶν κτ. incelligit:
 οὐδ' ἂν ἀχλὺς ἐπ' ἄνθρωπον ἔτι ζωῶν κτ. ἔστιν,
 καὶ ἄνθρωπον, αὐτῶν γὰρ λῆν, λῆμψ' κτ. περὶ τῆς οὐσίας,

ἔτι ζωῶν κτ. eodem ænigmati:
 λατῆρ' ἢ πύλον πύδα χειρὶ πύλοισι. Hoc

est, ne fame pereas. Sed τὸ ζωῶν ζωῶν in Fame
 elegantèr Ouidius describit: genuimq;, tume-

scit Orbis. & immedico prodiabant tubere tali.

v.26. Copa Syrica] Copam monuimus esse
 ἰσχυρῶν λίδα, siue à Græco dictū est, siue à copi-

ous rebus. Illi veteres, vt, cludā. claudam: sic &
 cupam, cupam, & cupam dicebant sic in Piso-

ana quod est. Panis, & vini de Propola, & de
 copa: ibi cupam admonuimus esse τῶν ἰσχυρῶν λί-

δων, vt & propolam, τὴν μὲν βολίαν. Neque rectè
 accipiunt, qui pro cuppa ingēti vase vinario ac-

cipiunt. Porro, vt illud admoneam, Syrica po-

lis, quàm quomodo multi codices habent,
 Syrisa, mihi legendum videtur. Sic Aufonio

Syriscus. Sic Iulio Capitolino, Theriscus: ἰσχυρῶν
 κτ.

ibid. Graia redimita] Per hoc significat anū
 melle. Nam proprium veterulum erat mitra.

Antipater Sidonius:
 πρὸς αἰὲν πολέμοισιν αἰὲν λάλαθ' ἔτι νεύσασθαι

φάσκει. ἢ μὲν τὸς στωπεροφῶν ἀπὸ κούλιζ.
 καὶ ἰσχυρῶν ἢ πρὸ τῆς αὐτῆς ἐπὶ φιλίαρτων,
 ἀπὸ δὲ μὲν ἂν αὐτῶν μίτρας τῶν πολέμοισιν.

Proper



perferentaria. *Quid igitur inquit Copa, vixit
uat potius fessos ad oleum exercere, quam hunc
inferior succedere? Ita etiam loquuntur tempo
lenti iuvenes in oratione. C. Titij apud Ma
crob. Eunt in consilium hac est oratio: Quid
negotij est cum istis nugatoribus, quam potius
mus multum mistum vino Gracor*

v. 31. *Quam potius) Quam potius veteres
Latini dicebant pro potius quam: vt in excep
plo C. Titij paulo ante à nobis citato. item
Propert. lib. 1. eleg. 18.*

*Illum saepe suis decedens fuit in vlnis,
Quam prius abiuictos sedula lauit equos.
Atticum est à τρις, pro τρις. Aristophanes
à τρις τρις τρις τρις τρις τρις.
Et sane apud Plaut. in Trinūmo malim leg
re quam prius, non, quin prius, vt vulgò legi
lacrimas hac mihi, quum video,*

*Elicunt: quia ego ad hoc genus hominum dicitur
quam prius me ad plures penetraui: Tolerab
quidem vulgata lectio, quin prius, non tam
vt vera putem.*

*ibid. Bibulo) Bibulum totum vocat, in
plurimum biberetur. At contra Aristophanes
πιπτιν λυγρον, qui multum oliui consue
ret.*

P. 171. v. 1. Sunt cupæ] Cupæ quidem
vinaria, sed quæ multū ē torculari excipi
non quibus ad bibendum vrimur: quare
hodie in vulgari sermone nomen cuppæ
in generibus cyathorum vsurpamus. Quo

vt iam olim hanc lectiōnem suspectam
haberim, donec in eidi in quādam
cheda, quarum copiā nobis fecit P. Piræus
mittere in illis exaratum fuit: *Sunt topi calibes.*
alia scheda, quam nobis videre contigit:
topia & calibes. Quæ sanè ego amplector,
habèter probo. Nam topia, vel topoz vocat,
fallor, non topiarium opus, sed Syrorum
panna: quæ ita eorum lingua vocantur: *Topi*
vocat. Vnde Græcum τριπασια, & ver
um τριπασια. Non mirum est mulierem Syris
patrium tympanum pulsare. Quo ne ve
quidem ipsum verius est, ne cui videatur
tam vt de Ambubaia. Certissimum est ve
ana, eduliorum, instrumetorum musicorum
vera simul cum ipso nomine in alias natio
inuecta esse. Sic Hispani tympanum cro
sticum, quod ab Arabibus vel Mauris ac
perit Mauritana voce Atabal vocant. Sic
ab Arabibus magnum item tympanum al
ambor simul cum ipsa Arabica appellatione
reperunt. Calibes sunt cæra ad crotala & cre
scacula: quorum quam fuerint studiosi Ori
les illi populi, satis nouit qui in veterum le
ctione diligenter versatus sit. Ea sunt quæ
ebraei, nisi fallor, vocant *trichilim*, h. est, vt
ego interpretor, τριχίλιμ, quæ & τριχίλιμ
bant. Sine tibicine autem & crotalis nun
quam ferè tabernæ erant, vt apud Prop. in tab.
trichilim tibicen erat crotalifstria Phillis.

v. 3. Et trichila] Trichilæ nomine intelligit
perga



pergulas, quæ & umbellæ & umbracula vocantur. *oxidus*; Theocrito Syracusis Columella: *At qui sub trichila manantem reperit undam.* Apud Casarem 117. de bello Civili idem vocabulum inveniri in vetustis exemplaribus indicavit mihi Obertus Gifanus vir eruditiss. Vbi n. hodie legitur, *trichinia mansu instrato*, quæ absurdissimam sententiam efficiunt, ibi liquidò & disertè manuscripta lectio exaratum habet, *trichila mensu instrato*. Quin & Cælius Rhodiginus eandem lectio nem agnoscit: sed perperam stragulum subtilissimum interpretatur. Egnatius verò Terentianus cucurbitarum iugamentum aut cucumerum compluviata pergula. Quam vocem nos, quæquam aliquantum detorta pronuntiatione hodie in Gal. retinemus: strillas eodem dicitur. Apud eundem Columellam quod vulgò legitur:

Tum modò dependens trichili, modò more chylidi

Intortus cucumis. non intelligitur de trichila sed legendum *trichili*. Ita enim vocatur rosellus in apophysibus columnarum. Itaque Longum, & teretem cucumerem dixit simile rulo columnarum, & colubro serpenti. Trichilam autem Græcam esse vocem si nihil aliud, certè *ch* aspiratum demonstrat dictione *trichila*, teste illo veteri Glossario. Sic & à densitate foliorum, quasi trichina n. in l. nympha, linfa. *trichinos* Tarentini dicebāt

à pilis. Varro, *Quod trichinus quæstus nunc etiam uberrimus*. Trichinum quæstū vocat spissum. Spissum enim veteribus erat robur. Vnde spissi gradissimi senes, & spisse vitæ, hoc est, *σπυγίως*. Plauto, & multa præter talia. Significat iis Varro quæstum tarantulum, & serò venisse. Ergo *trichinos* spissus. & trichina, postea Trichila, à *trichinos*. Non dubium, quin ea sit *τρομαζία*.

v. 6. Est & vappa] Vappa non solum *αἶμα*, sed & quoduis *αἶμα* vinum dicitur. siquidem hic ita accipiendum. Apud Columellam, *αἶμα*, *κακίς*. Corrige, *αἶμα*, *κακίς*. Vappa est vappa, *κακίς*, Galla atramentaria. Galla etiam pro atro, & aspero vino, dicitur.

Quæ Gallam bibera, ac rugas conducere ventri
Parre acerose, oleo decumano, pane coegit
Cassiano. - Ergo vinum asperum, quod Gallicè qua sit atramentum, similitudinem retinet, Gallam vocavit Lucellius. Talia hodie Longobardia, & Hetturia bibuntur; quæ sunt, quæ Crucia vocantur idem Lucellius. Vappa igitur *αἶμα* *λεγεκακίς*. At languidum & *αἶμα* vinum sublestum vocabant. Supersta pictura est, tantum primis lineamentis formata, ac nullis coloribus adumbrata. Quæ Græcè dicitur *μορβή*. Lista est *μορβή*, teste illo veteri Glossario. Sic & hodie lineam vulgò vocamus. Dicitur lista, à *πιν* et *τι*, *πιν* et *τι*, spatium. *πιν* et *τι*, Studium,



studium, hinc *ἄφρονας* picturæ primum hoc
est, ad verbum, subleſitæ. Inde ad alia tranſiit
vinum, ſumitur pro euanido, tenui, languido. Vt
vinum, de quo iam ſaris diximus, ſubleſtum.
Erat & *ἄφρονας* improbum vinum. Vnde
puto, Mart. peſſima vina Maſſiliæ, fumos Maſſiliæ
ſilitanos vocauit. niſi intellexerit de vino
quæ vt vitium exuerent, ebibere Inſtituebatur
ſumum in loco, quem vocat Nebularium.
Col. At non ſanè noſtratia, quæ naſcuntur
Birarigib. Vibifeis, alium fumum ebibunt
quàm temperatiſſimam illius cæli cocturam
Ex qua potiùs ipſa fumum bonum emittunt
quàm malum deſiderant. Inuenis & Graecis
inſimè vetuſtatis fugiens vinum *ἀφρονας*
dictum. hoc eſt, *ἔφρονας*; & euanidum. Talem
igitur vocatur vappam Latini, *Æolica* vocant
Nam vt *Æoles* pro *ἄφρονας* dicebant, *ἄφρονας*
vt ego puto, pro *βάρβατος βάρβατος*. quod ita
carent, quæ quid non merum, ſed dilutū
Vnde vinum ſputum & fugiens, eo nomine
Latinis dicitur. Quod autem vappam formam
ſchemam eodem genere declinatunt, Plautus
Cum ſeruile ſchema. Sic ſchema feminino genere
re apud Turpilium. Schema verò, vt Plautus
yſurpat, eſt penulæ ſeruile genus. Id & in
racuſana lingua inuenitur. Theocritus:
*πὺρ ἀλκίως μὲν ἔχουσα, ἢ ἄρα δὲ τὸν μὲν
ἔχουσα δ' ἔστιν ἢ ἄρα δὲ τὸν μὲν ἔχουσαν ἀμύνει*
ibid. Diſſula] Lego, *deſuſa*. Vinum deſuſum
patet

ſis. Sed & tibi de hac te ſatisfaciet doctiſſ.
abinus noſter in commētariis ſuis in Ho-
rum. Huc Alibida] Ita vocat Silenum. In
120. Huc Alibida] Ita vocat Silenum. In
ologo Bacchid. Plauti, ita Silenus de ſe ait:
ἄφρονας me Ionij vocitant greges. Greges au-
lonij, ſunt hiſtriones, vt alterorum ſit le-
quum *Alibidam an Alibidam*, planè ignora-
tus, niſi ſubiunxiſſet:
ἄφρονας *ἀφρονας* *ἀφρονας* *ἀφρονας*
Legendum enim
ἀφρονας. Priùs enim dictus *Alibida*, forma
anonymica, qualia multa componit Plautus
ans, vt *Rapacida*, *Plagipatida*. Hoc ex imi-
tatione *Æolūm*, qui ſerè epitheta patronymi-
formant, vt *ἄφρονας*. *Aliniuehida* au-
ratio etymi poſtulabat. Sed conſultum eſt
phonix, vt *ἀφρονας*, pro *ἀφρονας*. *ἀφρονας*
ἀφρονας, pro *ἀφρονας*. Veturium in
prologo eſt *ἄφρονας*, quaſi vehiterium,
Aluſida, pro *Aluſida*. Inde veterinaria
Aluſida. Ergo *Aluſida* Silen *ἀφρονας*.
3. Anne coron.] Lapidis inſcriptos, qui
alis imponebantur, item & cippos coro-
honorari adeò notum eſt, vt exēplis opus
ſit.

FINIS.











